

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 127 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Γ'

ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ;

Μία μεγάλη, αποκαλυπτική, μελέτη
του κ. Θ. Παπακωνσταντίνου

ΟΙ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΕΣ ΧΑΝΖΑΝΤ ΚΑΙ ΦΑΖΙΛΕΤ

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

ΓΛΥΦΑΔΑ

Το άρτιώτερο-το πολυτελέστερο
το άνετώτερο
τουριστικό συγκρότημα
ξενοδοχειακών έξυπηρετήσεων
εις όλην την Ελλάδα

Έκατό περίπτερα πολυτελείας
μέ ένα δωμάτιον δύο κλινών
πλήρες λουτρόν - βεράντα - τηλέφωνο
καί πρό παντός δέρμανοιν

Ο καλύτερος τόπος ξεκουράσματος
τόν χειμώνα.
Έστιάτορία-Κέντρα διασκεδάσεως-Dancing
Άδλοπαιδιαί ξηράς καί θαλάσσης

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 127 ΔΡΑΧ. 5
31 ΜΑΡ. - 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1958

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου-Η. Γ. Ήλιόπουλος
Διευθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:

Συντάξεως, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 57-081
Έκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομαί:

Έσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησια δραχ. 260.
Έξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται ή αναδημοσίευσις άρθρων καί εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων καί των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)



Εφιστούμε εύθως εξ αρχής την προσοχή των αναγνώστων μας:

Στο τεύχος αυτό δημοσιεύεται ΟΛΟΚΛΗΡΗ μία μεγάλη, έκτακτου ενδιαφέροντος καί άμέσου επίκαιρότητος —λόγω των επίκειμένων εκλογών— μελέτη:

ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ;

Εννέα χρόνια μετά την συντριβή της άναρσίας, ποιές είναι οι δυνάμεις του Κ.Κ.Ε.; Ποιά ή επίδρασή του στον ελληνικό λαό; Τί γίνεται με τους φυγάδες στο Παράπετασμα; Ποιά είναι ή δραστηριότητα των μελών του στην Ελλάδα;

Με βάση τα επίσημα δεδομένα καί τα άδισμφισβήτητα γεγονότα ο κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ —ό ειδικώτερος στην Ελλάδα σχολιαστής καί μελετητής των κομμουνιστικών ζητημάτων— δίνει την αντικειμενική απάντηση στο έρώτημα.

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ, εκτιμώντας τη σημασία του θέματος, δέν έφείσθησαν χώρου γιά να εμφανίσουν ΟΛΟΚΛΗΡΗ την έρευνα του κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.

Έχουν την βεβαιότητα ότι καί οι αναγνώστες τους θ' αποδώσουν την ίδια θαρύτητα στην σημερινή μελέτη του κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ —του συγγραφέως της «Άνατομίας της Έπαναστάσεως».

Θαλασσινά

Ήταν καιρός να αποκτήση καί κάποιο θαλασσινό χρώμα το περιοδικό σας. Όχι μόνο Χόλλυγουντ, στάρ καί κοσμοπολιτική ζωή. Καί ή ελληνική πραγματικότητα εξ ίσου, νομίμεν, ενδιαφέρει.

Αυτά με την ευκαιρία του ωραίον άρθρου σας γιά την υποδοχή ενός πλοίου στον Πειραιά. Ώραιν καί πρωτότυπον. Συγχαρητήρια.

ΓΡΗΓ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Αθήναι.

Δεχόμαστε τα συγχαρητήρια —αποκορύψουμε την κατηγορία ότι δέν αντίλαμβάνομαστε πώς έχει ενδιαφέρον καί ή ελληνική πραγματικότητα. Δέν είναι δά το επώδυνο θαλασσινό ρεπορτάζ. Πολύ άπο λίγα σχετικώς τεύχη μας είχαμε δημοσιεύσει μιάν επίκαιρη έρευνα —του ίδιου μας συνεργάτου— με τίτλο «τά πλοία δένουν».

Έκλογικά

«Οι τελευταίες καμπάνιες των ΕΙΚΟΝΩΝ γιά τα πολιτικά θέματα της χώρας έμπνουν την περιέργεια γιά το παρελθόν. Γιατί

δέν κάνετε μιάν αναδρομή —θα είχε τόσο ενδιαφέρον. Θ' ανάπλανε την άτμόσφαιρα των παραμυθιών των εκλογών, μιάν άτμόσφαιρα άγνωστη γιά μας τους νεώτερους, αλλά διδακτική...
Χ.Ο. ΚΟΝΙΔΗΣ, Αθήναι

Η πρότασή σας δέν μας είναι άδιαφορη, αλλά έπειδή χρειάζεται κάποιο χρονικό διάστημα γιά να γραφή ένα πιά εκτεταμένο καί πιά υπεύθυνο ρεπορτάζ του παρελθόντος, σάς μεταφέρω πριν στην άτμόσφαιρα που επικρατούσε πριν 70 χρόνια καί συγκεκριμένα τις παραμυθίες των εκλογών της 4 Ιανουαρίου 1887 στην Αθήνα:

«Η πλάνη της πολιτικής, γράφει στο «Άστυ» ο χρονολόγος της εποχής, άρχίζει να παρασύρει τα πάντα πλέομεν ήδη πλησιόστοι εν τω τρικυμώδει αυτής πελάγει. Έλθοινομήσαν δια τ' Άλλα, καί οι σεισμοί καί οι σφοδραί καί έν τή Άνατολή άνωμαλίας καί αί έν τή Δύσει επιδημίας... Όλοι σκέπτονται τώρα πόσαι ήμέραι υπολείπονται μέχρι της επανάλψεως των εργασιών της Βουλής. Όλοι ενδιαφέρονται να μάθωσιν άν ή κυβερνήσις θα έχη την πλειοψηφίαν, άν μετέστη καί άπεσκήσθαι τις άπό της μιάς όμάδος εις την Άλλην, άν ή κατ' αὐτάς κοχλάζουσα εξ ίσου με τον μουστον ζω-

τό ιδεώδες «μεσαίου μεγέθους»

αυτόκίνητο γιά την Ελλάδα,

θά πρέπει να έχη άπαραιτήτως

4 πόρτες, να παίρνη άνέντως 5 άτομα,

να έχη άνεξάρτητο κάθε τροχό

ώστε να τα βγάξη πέρα στους δύσκολους δρόμους,

να μήν καταναλίσκη περισσότερη βενζίνη

άπό 280 χιλιόμετρα το δοχείο,

να έχη πολύ εύρύχωρο porte - baggage

να είναι κατασκευασμένο στερεά,

να έχη μοντέρνα γραμμή

ώστε να το θαυμάζει όλος ο κόσμος

καί να έχη ύψηλή τιμή μεταπωλήσεως.

Η φορολογία του δέν πρέπει να ξεπερνά

τις 200 δραχ. τον μήνα (6 φορολογήσιμα άτομα)

καί μιá πλήρης άποθήκη ανταλλακτικών

καί ένα καλό συνεργείο έπισκευών

πρέπει να εύρίσκεται εις την διάθεσι κάθε κατόχου του.

Αυτά που τώρα μόλις διαβάσατε

είναι άκριβώς ή περιγραφή της RENO

Dauphine

που ήλθε πρώτη στο Ράλλυ Μόντε Κάρλο

καί που κατασκευάζεται στη Γαλλία με ρυθμό παραγωγής

χιλίων αυτόκινήτων την ήμερα, άπό τα όποια

περισσότερα άπό 600 πωλούνται στο Έσωτερικό.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΣΑΡΑΚΑΚΗ Α.Ε.

7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 43

Οι θηριώδεις ΟΣΚΑΡ

Το Θέατρο... Πόσο μεγάλη, πόσο άκαταμάχητη, πόσο δυνατή είναι η γοητεία του για όσους το ξέρουν, για όσους το ζουν, για όσους του έχουν αφιερώσει τη ζωή τους ολόκληρη. Πόσες ιστορίες δεν γράφτηκαν στα σανίδια του. Παλιοί θεατρίνοι, κουρασμένοι από την πολύχρονη ταλαιπωρία, γρήγοροι οι αλλαγές του... Ένας ολόκληρος κόσμος που ζή πάνω από την αλλαγή που άνοιξε κάθε δράση για να χαρίσει το δεινό των δύο δρών...

«Ανθρωποι έρχονται, άνθρωποι φύγουν και περνούν πάνω από τα σανίδια του. Παλιοί θεατρίνοι, κουρασμένοι από την πολύχρονη ταλαιπωρία, την πιο γλυκιά ταλαιπωρία για όσους μπορούν να τη ζήσουν, παραχωρούν τη θέση τους στους νέους... Φόρεσαν χιλιάδες μάσκες πάνω στη σκηνή... Μάσκες που προκαλούν το πλατύ, το πλούσιο γέλιο, μάσκες που φέρνουν τη συγκίνηση και το δάκρυ. Έζησαν πάνω στη σκηνή τη συγκίνηση του μεγάλου έρωστη, την αγωνία του ανθρώπου που ζή μια περιπέτεια, ζωντανήσαν τη νοστροπία ανθρώπων που έζησαν αιώνες και αιώνας πριν, έσκυψαν πάνω από την θλίψη του πόνου και της συμφοράς, φόρεσαν το πολυχρόμιο κουστούμι του παλιάτσου, την φορεσιά της αίσιοδοξίας κι άλλοτε την μαύρη τήβεννο της σοβαρότητας... «Ανθρωποι που ο καθένας έζησε χίλιες ζωές μαζί... Κ' ύστερα... κάθε δράση, ή ίδια επάνοδος στον δρόμο της ρουτίνας...

«Έρχονται οι νέοι με την ακάθικτη όρμητικότητα να φτάσουν, να υποσκελίσουν, να γκρεμίσουν... Οι νέοι που περιμένουν τη μεγάλη τους στιγμή να πάρουν μπροστά στο κοινό το χρώμα του «Θεατρίνου». Στέκονται ώρες και ώρες στη σκηνή όταν το θέατρο είναι άδειο και φαντάζονται ένα θέατρο γεμάτο, ένα κοινό που τους άποθεώνει... Στα δειρά τους βλέπουν τ' όνομα τους γραμμένο στην είσοδο του θεάτρου με μεγάλα φωτεινά γράμματα... Φαντάζονται θιάσους με πρώτο όνομα το δικό τους... και περιμένουν... περιμένουν με ανυπομονησία τη «μεγάλη στιγμή». Την φοβερή, την κρίσιμη ώρα που θα βρεθούν αντιμέτωποι με το μεγάλο κοινό... Είναι δραχνός διυδασταχτός αυτός ο πρώτος φόβος της σκηνής...

Αυτόν το φόβο της σκηνής τον πήρε ένας λαμπρός σκηνοθέτης του αμερικανικού θεάτρου και κινηματογράφου, ο Σίδνεϊ Λάμετ και τον έκανε ταινία δίνοντάς του τον ίδιο τίτλο: «Ο φόβος της σκηνής». Πρόκειται για μια θαυμάσια δημιουργία ιδιαίτερων καλλιτεχνικών αξιώσεων που θα την νοιώσουν ιδιαίτερα όλοι όσοι αγαπούν και έχουν ζήσει το θέατρο, χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι το ενδιαφέρον δεν είναι επίσης τεράστιο για όλον τον κόσμο...

Όμως η επιτυχία της ταινίας του Λάμετ δεν οφείλεται μόνον στο γέρο του σενάριο, αλλά και στους λαμπρούς πρωταγωνιστές που διάλεξε για να τους αναθέσει τους βασικούς ρόλους, τον Χένρυ Φόντα πρώτα-πρώτος και Είρηνη και στους «Δώδεκα ενόρκους» πραγματοποιεί στον «Φόβο της σκηνής» ένα ρόλο που αναμφισβήτητα θα θεωρηθεί ως ο μεγαλύτερος ρόλος της πλούσιας σε επιτυχία καλλιτεχνικής του σταδιοδρομίας. Αποδίδει την προσωπικότητα ενός ανθρώπου του θεάτρου που έχει περάσει από όλα τα στάδια της θεατρικής ιεραρχίας και που νιώθει τους πόνους και τις ανησυχίες των ηθοποιών σαν δεύτερος πατέρας τους.

Αλλά το σημείο στο οποίο η ταινία του Λάμετ παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον είναι το δίσημο της πρωταγωνίστριας του. Είναι η νεαρή Σούζαν Στράσπεργκ. Για όσους ασχολούνται ή παρακολουθούν το θέατρο, το όνομα αυτό λέει πολλά. Η Σούζαν είναι κόρη του πιο διάσημου μπεργκ από την Σχολή του οποίου έχουν βγεί τα πιο διάσημα ονόματα της θεατρικής και κινηματογραφικής Τέχνης. Η κόρη του ή Σούζαν, από απέριεζε πέσει παίζοντας στη Νέα Υόρκη το θρυλικό «Ημερολόγιο της Άννας Φράνκ» ως πρώτη διδάσκαλα. Όλη η κριτική έσημειωσε την παρουσία της Σούζαν Στράσπεργκ σαν την πιο έλπιδοφόρο εμφάνιση στον θεατρικό κόσμο της Αμερικής τα τελευταία χρόνια...

Ας δούμε όμως τι κάνει στην ταινία «Ο φόβος της σκηνής» η Σούζαν Στράσπεργκ. Μά τι άλλο θα μπορούσε να κάνει παρά τον ίδιο τον ανιψιό, να φτάσει, να στερηθεί κάπου. Γαντζώνεται στα θεατρικά σανίδια με τα μικρά γατίσια της νυχάκια. Διαθέτει όλον τον άρριτισμό που χρειάζεται για να πετύχει κανείς σ' αυτή τη δουλειά. Θα πή τα απαραίτητα πράγματα, θα υποσκάψει την θέση άλλων, θα «παίξει τον ρόλο της» με κάθε ό Νόμος του θεάτρου. Αλλιώς δεν γίνεται... Σαν πάσες γυναίκες του κρηί Σούζαν Στράσπεργκ, πόσα δεν θα τους θυμίση...

«Ο φόβος της σκηνής», όταν πολύ σύντομα θα παιχθεί και στους λιτεχνικά γεγονότα της χρονιάς, σ' αποτέλεση ένα από τα σημαντικά καλ-
«Η παραγωγός έταίρος της ταινίας αυτής, η «Ρ.Κ.Ο.» την παρουσίασε σ' όλα τα μέρη με ιδιαίτερη επιτυχία, πράγμα που θα συμβεί και όταν θα τίτλο του έργου: «Ο φόβος της σκηνής».

(Ανακοίνωση) (Και διατίθεται αντίγραφος)

6 ΝΕΟΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ

rouge à lèvres Christian Dior

Ζητήσατε τους κυκλοφορήσα- ντες 6 Νέους Χρωματισμούς.

N° 00, 10, 20, 3, 33 & 39

Ηλεκτρική Ξυριδική

RICHARD

ΕΛΒΕΤΙΑΣ ΚΟΥΡΕΜΑΤΟΣ

ΞΥΡΙΣΜΑΤΟΣ

ΜΟΝΗ ΜΕ 2 ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΚΕΦΑΛΕΣ ΞΥΡΙΣΜΑΤΟΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ-ΣΠΙΓΓΟΣ ΠΕΡΙΜΑΤΟΣΤΟΥ (ΕΝΑΝΤΙ ΙΟΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠ.)

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΒΙΟΥ

Ο μεγάλος φιλόσοφος J. J. ROUSSEAU γράφει στο έργο του «Αιμίλιος» «Ένας ιδιώτης ονόματι Πατρίκιος Ο' Νήλ παντρεύτηκε επτά φορές. Σήμερα έχει το 1130ν έτος της ηλικίας του, ακούει καλά, υγι- αίνει και θαδίζει χωρίς μισοσύνη. Ο άνθρωπος αυτός δεν έχει πιή στη ζωή του τίποτε άλλο εκτός από μύρα». Από σήμερα πίνετε τακτι- κα μύρα με το φαγητό σας και με- ταξύ των γευμάτων, προσφέρετε την επίσης και στους φίλους σας. Γευστική, τονωτική και ξεδιψαστι- κή ή μύρα Φίξ είναι πραγματική απόλαυση.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ηρά ζήλωσε των κομμάτων θ' απολήξει εις την χημική κατασκευή νέου κόμμα- τος... Ο κ. Δηλιγιάννης αγωνίζεται με μακροσκελή άρθρα υπέρ του παρελθόν- τος, δικαιολογών την άειμνηστον πολιτι- κήν του. Ο κ. Τρικούπης σιγών εργά- ζεται υπέρ του μέλλοντος, προετοιμάζων επικίνδυνα ορθοπεδικά συστήματα δια των έξηρθρωμένων προϋπολογισμών του κρά- τους».

«Όπως βλέπετε, μόνον ή γλώσσα είναι διαφορετική...

Συνεργασίες

Η ευκαιριότης του αγαπημέ- νου μου περιοδικού ΕΙΚΟΝΕΣ με ηνάγκασε να γράψω ένα ιστο- ρικοθησκευτικό θέμα κατάλληλο δια τας ημέρας των Παθών.

Το στέλλω νωρίς δια των λό- γων της προτεραιότητος απ' έ- νος, και απ' έτερον δια να δοθή καιρός εις υμᾶς να το ελέγξετε. Μαλονότι θα ήδυνάμην να έτεκτα- θώ περισσότερον λόγω της φύ- σεις του θέματος, εν τούτοις πε- ριώρασα τούτο, δια να μην προ- κλήη ζητήμα χώρου, δίδοντας μόνον γενικὰς γραμμάς.

ΦΩΤΙΟΣ Σ. ΤΟΥΤΝΤΑΣ, Αθήναι

Κρατούμε το άρθρο σας. Περιέχει ενδιαφέροντα στοιχεία, τα όποια είναι δυ- νατόν —ως τούτο ν' αποτελή ύποσχε- ση— να χρησιμοποιήσωμε. Σας ευχαρι- στούμε θερμά.

Έπειδή κάποτε εγραψατε για την υπόθεσιν του μυστηριώδους φόνου της Γενεύης και εί- πατε ότι το όπλον παρέμεινε και παραμένει μυστικόν, σ' α- ποστέλλω απόκομμα σχετικόν με το όπλον, δημοσιευθέν εις την «Suisse» την 1ην Μαρτίου τ. έ.

Ως βλέπετε υπάρχουν και ή φω- τογραφία και το σχεδιάγραμμα του όπλου, δύνασθε δέ να φαν- τασθήτε πού καταλήγει εις ώρι- μινάς περιπτώσεις και αυτή ή αστυνομία, ήτις άλλοτε καλύπτει το πάν με μυστήριον και άλλοτε, δι' άγνώστους λόγους, όπως τώ- ρα, προβαίνει όχι μόνον εις άπο- καλύψεις, αλλά και εις φωτογρα- φίας αυτών τούτων των μυστι- κών όπλων.

Δ. Κ. ΣΚΙΠΗΣ, Αθήναι

Ηδὲ ένας από τους συνεργάτες μας είχε πληροφορηθεί το θέμα. Πιθανόν, συμ- πληρώνοντας την σχετική έρευνα να όλο- κληρώσωμε το παλαιότερο δημοσίευσμά μας. Πάντως ευχαριστούμε θερμά για το ενδιαφέρον σας. Είναι πράγματι συγκι- νητικό το γεγονός ότι το ενδιαφέρον των αναγνωστών εκδηλώνεται συχνά με ένα τρόπο ένεργό, με τη μορφή μιας άμεσης ή έμμεσης συνεργασίας.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΝΕΑΡΩΤΑΤΗ (μόλις 16 ετών) προγκίπισσα Φαζιλέρ, μνηστή του βασιλέως του Ιράν Φεϊζ'άλ, φωτογραφίζεται με την ώραισιότη — και έπισης νεωιάτη—μητέρα της, προγκί- πισσα Χαν'άνι, στην έπανήλ- τους, σιδν κόλπο Ιστινιέ του Βοσπόρου. Ο επικείμενος γά- μος της ξανθής προγκίπλισσης έχει ιδιαίτερη πολιτική σημα- σία σήμερα, όπως αποκαλύπτει σχετικό ρεπορτάζ στη σελ. 24.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
"C O M E R Z B A N K"

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907

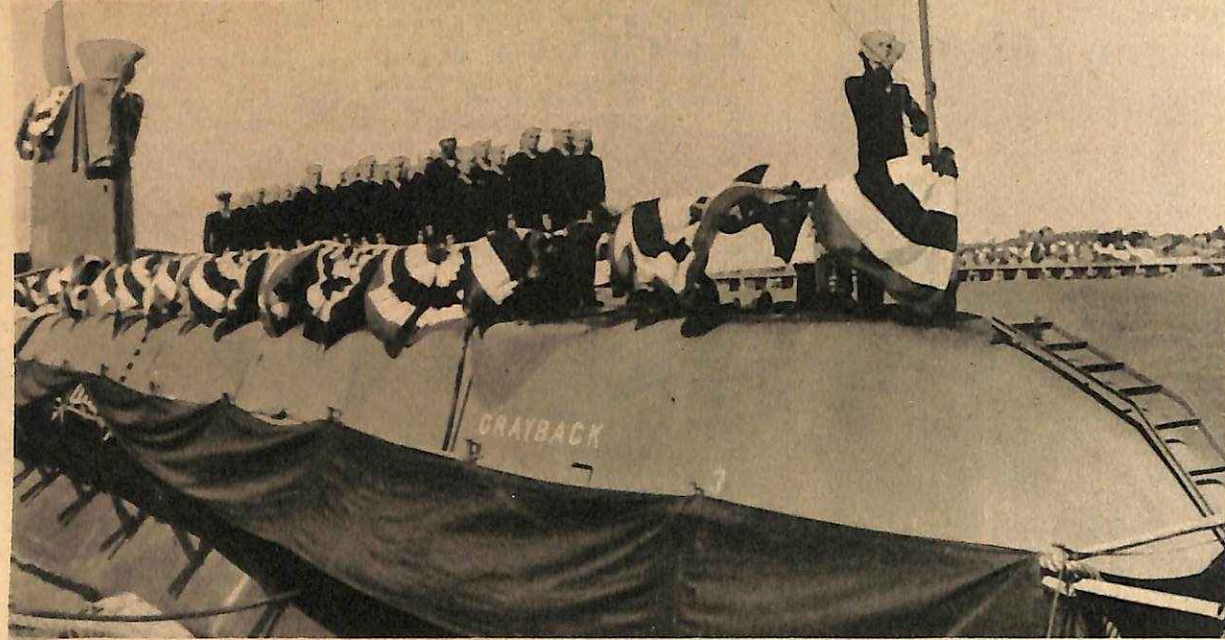
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 122.142.775,70
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1958 ΔΡΧ. 2.836.550.791,09

23 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ
55 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ:
ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΔΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
17, ST. HELEN'S PLACE E. C. 3, LONDON

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΓΟΡΑΝ CHEQUES, TRAVEL-
LER'S CHEQUES ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΟΚΟΣ 8%



(International News Soundphoto)

(JNP)
Έκκρεμότητες: Η ώραία "Αβα Γκάρντινερ φθάνει σε μια δεξίωση διασημοτήτων της όθνης, που δόθηκε προ ημερών στη Ρώμη. Ίδιαίτερα σχολιάστηκε το γεγονός ότι κι αυτή τη φορά την συνόδευε ο Βάλτερ Κιάρι.

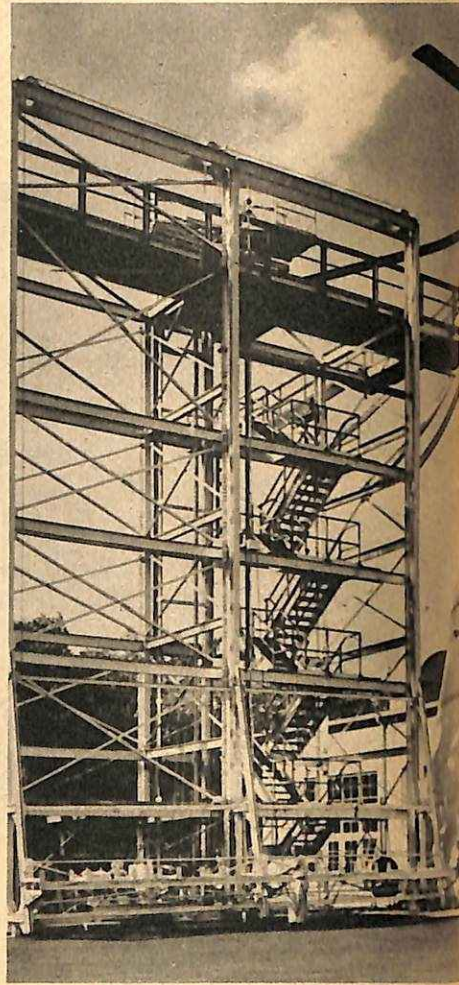


(Keystone)
Μποέμ: Ο γνωστός Παρισινός κομμωτής Ραυμόντ παρουσιάστηκε από το πρωί στο κομμωτήριό του με το κοστούμι που είχε ετοιμάσει για ένα χορό μεταμφιεσμένων, που δόθηκε το ίδιο βράδυ στο Καρτιέ Λατέν. Θέμα χορού: «Μποέμικη μεταμφίεση»

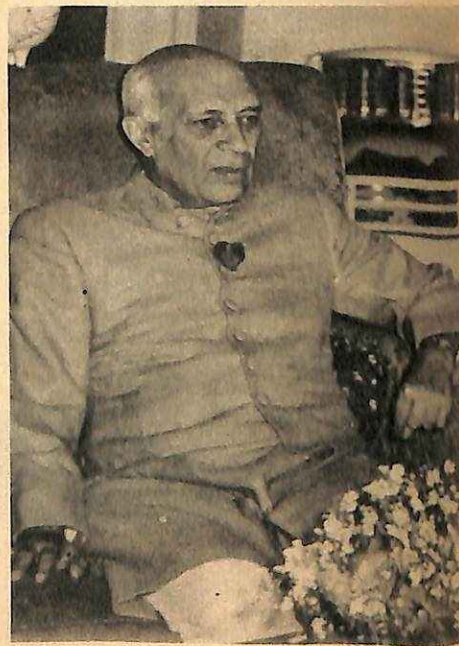


«Γκρέϊμπακ»: Στο ναύσταθμο του Μαίρη Άιλαντ, των Ήνωμένων Πολιτειών, έγινε στις αρχές Μαρτίου η επίσημη παράδοση στο αμερικανικό ναυτικό του υποβρυχίου «Γκρέϊμπακ». Το «Γκρέϊμπακ» μπορεί να εκτοξεύη τηλεκατευθυνόμενα δόγηματα, με υδρογονική γόμωση, μέχρι αποστάσεις χιλίων μιλίων.

(United Press Photo)



(United Press Photo)



«Δοκιμαστήριον»: Ο περίεργος αυτός «μύλος» δεν αλέθει τίποτε. Είναι απλούστατα ένα ειδικό δοκιμαστήριο ελικοπτέρων της «Γιουνάιτεντ Αϊρκραφτ Κορπορέσιον», στην Κοννεκτικού των Ήνωμένων Πολιτειών. Οι μετάλλινες κατασκευές (άριστερά) είναι ανέλκυστρες που ανεβάζουν στην κορυφή το προσωπικό και τις έλικες των ελικοπτέρων, που πρόκειται να δοκιμαστούν. Στη βάση του πύργου είναι εγκατεστημένες οι ηλεκτρικές γεννήτριες, οι οποίες προμηθεύουν την απαιτούμενη ηλεκτρική ενέργεια.



(NTB Photo)

Γενέθλια: Ο βασιλεύς της Νορβηγίας κυβέρνηση τον διάδοχο του θρόνου πρίγκιπα Χάρολντ με την ευκαιρία της ενηλικιάσεώς του. Ο πρίγκιπ Χάρολντ ωρίσθη ότι θ' αντικαθιστά τον πατέρα του στα βασιλικά του καθήκοντα σε περίπτωση απουσίας. Παραπλεύρως του βασιλέως διακρίνεται ο πρωθυπουργός του κ. Γκέρχαρντσεν

(AGIP)



(AGIP)
Καλλιστεία: Εύτυχισμένη υποκλίνεται η δίσ Μαρι Σερζάν, ηλικίας 38 ετών, μπροστά στο κοινό, που την χειροκροτεί, έπειτα από την έκλογή της ως «Μις 100 κιλών», που έγινε προσφάτως στο Παρίσι. Η δίσ Σερζάν, που είναι τραγουδίστρια στο Κονσερβατουάρ, έχει τα εξής ακαταμάχητα προσόντα: Ύψος 1,70, περιφέρεια μέσης 1,20, ισχίων 1,50, στήθους 1,40, βάρος—παρά τον τίτλο—130 κιλά



Κόττα πολυτελείας: Από τα 5.000 εκθέματα της Διεθνούς Πτηνολογικής Έκθεσης, που άνοιξε τελευταία στο Παρίσι, το μεγαλύτερο ενδιαφέρον των 50.000 επισκεπτών προσήλκυσε μια κόττα «Νέγκρ-σουά», μ' ένα υπέροχο λοφίο, το οποίο την κατατάσσει στην υψηλότερη κοινωνική βαθμίδα του βασιλείου των ορνίθων.

Άγα Χάν: Ο πρωθυπουργός της Ινδίας κ. Νεχρού δεξιάθηκε, στο Νέο Δελχί, τον αρχηγό των Ισλαμικών Άγα Χάν, κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στην Ινδική πρωτεύουσα. Ο Άγα Χάν κατέθεσε επί τη ευκαιρία στέφανο στον τάφο του Μαχάτμα Γκάντι.



ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ;

ΕΝΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΡΙΒΗ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΙΑΣ (1949 - 1958)

Μιά κατατοπιστική μελέτη, με βάση τα επίσημα στοιχεία και τα άδιαμφισβήτητα γεγονότα, του κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ο κομμουνισμός έχασε

- την κομματική ενότητά του
- την ιδεολογική ακτινοβολία του
- τον συνωμοτικό μηχανισμό του

Ο κομμουνισμός κέρδισε

- στους αγροτικούς πληθυσμούς
- στα έργατικά συνδικάτα
- στον τομέα της προπαγάνδας

ΣΤΟΝ ΧΑΡΤΗ που ακολουθεί παρουσιάζεται η μεγάλη διαρροή Έλλήνων κομμουνιστών στις χώρες του ανατολικού συνασπισμού. Στους αριθμούς αυτούς, όμως, συμπεριλαμβάνονται κ' οι βιαίως απαχθέντες Έλληνόπαιδες.

Το Κομμουνιστικόν Κόμμα της Ελλάδος — συμπληρώνον έφέτος τεσσαράκονταετίαν από της ιδρύσεώς του — επεχείρησε τρεις φορές να καταλάβη βιαίως την εξουσίαν: τὸ 1943 - 1944, διαρκούσης ακόμη τῆς κατοχῆς, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὸ 1946 - 1949 μετὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον. Καὶ ἀπέτυχε καὶ τὰς τρεῖς φορές, ἀφοῦ προέκάλυψε τεραστίαν καταστροφὰς εἰς τὸ ἔθνος καὶ εἰς τὰς τάξεις του. Οὐδὲν ἄλλο κομμουνιστικὸν κόμμα εἰς τὸν κόσμον ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἀναλογικῶς τὴν ἐπαναστατικὴν «ἐπίδοσιν» τοῦ Κ. Κ. Ε.

Ὅταν τὸν Αὐγούστου τοῦ 1949 συνεντρίβετο στρατιωτικῶς εἰς τὸ Βίτσι καὶ τὸν Γράμμον ἡ τρίτη μακροχρόνιος καὶ διὰ τῆς τακτικῆς τοῦ ἀνταρτοπολέμου ἀπόπειρά του ὅπως δεσπόσῃ βιαίως τῆς Ελλάδος καὶ τὴν ἐντάξῃ ὡς αὐαϊκὴ δημοκρατία εἰς τὸ Σιδηρὸν Παραπέτασμα, διέθετε περὶ τὰς 100.000 μελῶν. Ἐξ αὐτῶν, περὶ τὰς 20.000 ἦσαν μάχιμοι συμμορίται (ἄνδρες τοῦ «Δημοκρατικοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδας»), 3.000 ἀπασχολοῦντο εἰς ὑπηρεσίας τῶν μετόπισθεν (νοσοκομεῖα, ἐφοδιασμός κλπ.) ἐντὸς τῶν χωρῶν τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος, 17.000 μετεῖχον ἐμμέσως, ἀλλ' ἐνεργῶς τοῦ ἐνόπλου ἀγώνος (ὡς σύνδεσμοι, στρατολόγοι κλπ.) καὶ περὶ τὰς 60.000 ἦσαν ἀστράτευτα καὶ ἀδρανοῦντα μάλλον μέλη.

Απὸ τὰς δέκα αὐτὰς μυριάδας τῶν κομμουνιστῶν τῆς Ελλάδος κατέφυγον εἰς τὸ ἐξωτερικόν, δηλαδὴ εἰς τὰς χώρας τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ μετὰ τὴν μεγάλην ἦταν, περὶ τὰς 40.000. Μεταξὺ αὐτῶν, πρώτοι καὶ καλύτεροι, ἦσαν οἱ ἡγέται τῆς καταστροφῆς μετὰ τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ Κόμματος Ν. Ζαχαριάδην ἐπὶ κεφαλῇ. Αἱ σφάραγες αὐτῶν χιλιάδες ἀπέτελούντο κατὰ μέγιστον μέρος ἀπὸ τοὺς παντοιοτρόπως μετασχόντας τοῦ ἐνόπλου ἀγώνος, οἱ ὅποιοι ἐν τῷ μεταξύ καὶ μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς εἶχαν ἀπαγάγῃ καὶ περὶ τὰς 26.000 Ἑλληνόπαιδων καὶ περὶ τὰς 15.000 ἀμάχων. Τὸ σύνολον, δηλαδὴ, τῶν εὐρεθέντων κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1949 εἰς τὸ σιδηρὸν παραπέτασμα καὶ κατανεμηθέντων εἰς τὰς διαφόρους χώρας του, ὑπερέβαινε τὰς 80.000.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὰς μάχας τοῦ Βίτσι καὶ τοῦ Γράμμου ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε., ἡ ὁποία περιεσώθη ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀπώλειας — διὰ τῆς

ἐπαισχύντου φυγῆς πρὸς τὴν στέππαν — ἀφῆλυσεν ὅσους τῆς περὶ τὰς 50.000 τῶν κομμουνιστῶν, ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ τὴν στρατιωτικὴν συντριβὴν τοῦ «τρίτου γύρου». Ἐχαρακτηρίσθη τὸν ὑπερτρεπτὴ αἱματηρότατον ἀγῶνα ὡς μίαν ἀπλήν, ἀλλὰ σημαντικὴν, ἐφάση τῆς πορείας τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγώνος καὶ διεκήρυξεν ὅτι διακόπτει τὴν ἐνσπλον πάλην μετὰ τὴν ἐννοίαν ἐνὸς ἀναγκασμοῦ, ἀλλὰ προσωρινῶν ὑποχωρητικῶν ἐλλειμῶν, ὅτι ἐκρᾶται τὸ δῆλον παρὰ πόδας καὶ ὅτι ἐφεξῆς σκοπὸς τῆς εἶναι ἐπὶ ἀνασυγκρότησιν τῶν δυνάμεων γὰρ νέας ἀποφασιστικὰς μάχας ἐπὶ τῶν ἐλπίδων τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς τὸ ἐξωτερικόν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα; Σκοπὸς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ εἶναι νὰ δοθῇ εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἀντικειμενικὴ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιστήμων κομμουνιστικῶν στοιχείων ἀπάντησις.

Α' ΤΟ Κ.Κ.Ε. ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

1. Ἀπὸ Σεπτεμβρίου 1949 μέχρι Μαρτίου 1953. — Τὰ βασικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς καταστάσεως, τὴν ὁποίαν ἀντεμετώπιζε κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1949 ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἦσαν τὰ ἑξῆς: Ἀποκοπὴ καὶ αὐτῆς καὶ σημαντικὸν τμήματος στελεχῶν καὶ μελῶν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, λόγῳ τῆς ἥττης καὶ τῆς φυγῆς. Ἐσωτερικὴ κρίσις, συνεπεία τῆς συντριβῆς, τὸσον εἰς τὴν κορυφὴν ὅσον καὶ εἰς τὰς μάζας τῶν μελῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ (αἱ ὁποῖαι ἤδη ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1947 ἐτέλουν ὑπὸ συνθήκας παρανομίας — καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ τελοῦν ἀκόμη). Ἀποδιοργάνωσις τοῦ κομματικοῦ συνωμοτικοῦ μηχανισμοῦ, προκληθεῖσα ἀπὸ τὴν φυγὴν, τὰς βαρυντάς ἀπώλειας (ἀπὸ τὰς μάχας καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν στρατοδικείων), τὰς φυλακίσεις καὶ τὰς ἐκτοπίσεις. Καί, τέλος, ἡθικὴ ἀπομόνωσις τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπὸ τὰς μεγάλας λαϊκὰς μάζας λόγω τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐγκλημάτων τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ δλοχρόνον ἐπταετίαν (1943 — 1949).

Τρεῖς βασικὰ ἐπιδιώξεις ἔθεσαν ὁ Ν. Ζαχαριάδης μετὰ τῆς κλίκας του ὅταν εὐρέθησαν ἀσφαλεῖς εἰς τὸ σιδηρὸν παραπέτασμα. Ἡ πρώτη ἦτο ἡ ἀποτίναξις τῶν εὐδυνῶν διὰ τὴν ἦταν καὶ ἡ ἐπίρριψις τῶν εἰς τοὺς ὤμους ἄλλων. Οἱ φυγάδες — μέλη τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ βιαίως ἀπαχθέντες, παιδιὰ καὶ ἐνήλικοι — ἀνερχόμενοι εἰς 80.000 περίπου ἦσαν κατανεμημένοι εἰς τὴν Ἀλβανίαν (800), τὴν Βουλγαρίαν (7.500), τὴν Ἀνατολικὴν Γερμανίαν (1.200), τὴν Γιουγκοσλαβίαν (19.000), τὴν Οὐγγαρίαν (8.000), τὴν Πολωνίαν (12.800), τὴν Ρουμανίαν (8.500), τὴν Σοβιετικὴν Ἑνώσιν (Τασκένδη τοῦ Οὐζμπεκιστῶν 13.000) καὶ τὴν Τσεχοσλοβακίαν (11.000). Καὶ ἀπὸ αὐτοὺς οἱ μισοὶ περίπου εἰς καθὲ χώραν ἦσαν μέλη τοῦ Κ.Κ.Ε., τὰ ὁποῖα ἐξήτουν εὐδύνως διὰ τὴν καταστροφὴν καὶ ἦσκουν αὐστηρὰν κριτικὴν, ἔχοντα ἐπὶ κεφαλῇ σημαντικὰ στελέχη.

Ὁ Ν. Ζαχαριάδης ἀντεμετώπισε τὴν κατάστασιν αὐτὴν ὡς γνήσιος πῆγκος τοῦ Στάλιν. Ἐχρησιμοποίησε τὸν ἑνα ἡγέτην κατὰ τοῦ ἄλλου καὶ ἐντὸς τριετίας κατῴρωσε μετὰ ἀποφάσεις

Ἐξομειλίαν καὶ Συνδιασκέσεων ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους ἀντιπάλους του. Μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἰωαννῆ ἀπετελείωσε τὸν Μάρκον, τὸν Παρτσαλίδη καὶ τὸν Καραγιώργην καὶ κατήγγειλε τὸν νεκρὸν ἤδη Σιάντον ὡς προδότην. Ὁ Μάρκος —στρατιωτικὸς ἀρχηγὸς τῆς ἀνταρσίας — εἶχε παραμερισθῇ ἀπὸ τοῦ Ἰαννουαρίου τοῦ 1949, διότι εἶχεν ἀποκτήσῃ ἐπικίνδυνον αἵγλην καὶ εἶχε διαφωνήσῃ πρὸς τὴν ἐγκαινισασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ζαχαριάδου ἀνόητον τακτικὴν τῶν μαχῶν ἐκ παρατάξεως, ἡ δὲ συντριπτικὴ ἥττα εἶχεν ἀποδείξῃ τὴν ὀρθότητα τῶν ἀποφάσεων του. Ἐνῶ, λοιπόν, ἐπὶ δυσμίαν ἔτη διὰ ἀρκοῦντος τοῦ συμμοριτοπολέμου ἐξεβιάζετο ὡς μεγαλοφυῆς ἀρχηγός, τὸ 1950 κατηγγέλθη ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ὡς «ρεμάλι», «στρατιωτικὰ τενεκές», «δειλός», «προδότης» κλπ. Ὁ Παρτσάλις δὲ, ὁ ὁποῖος ἥσκησε δριμύειαν κριτικὴν κατὰ τοῦ Ζαχαριάδου, ἐστιγματίσθη (1950) ὡς «πῶλος συσπειρώσεως ὅλων τῶν ἀντικομματικῶν, τῶν διεφθαρμένων, τῶν ὑπόπτων καὶ τῶν προδοτικῶν στοιχείων» καὶ ὁ Καραγιώργης ὡς «κατηγγέλθη (1950) ὡς «σιχαμερὸ ἀγγεῖο», «ξεσκεπασμένος προδότης», ἐκφυλὸς καὶ «κάθαρμα», τὴν ποιότητα τοῦ ὁποῖου ἐγνώριζεν ἀνέκαθεν τὸ Κ.Κ.Ε. Τέλος, ὁ Σιάντος, ὁ ὁποῖος ὅταν ἀπέθανε (δολοφονηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ζαχαριάδου) τὸν Μάιον τοῦ 1947 εἶχεν ἐξυμνεθῇ ὡς «μεγάλος» καὶ «τιμημένος» καὶ «ἀέχαστος ἀρχηγός», παρεδόθη εἰς τὴν κοινὴν περιφρόνησιν (Ὀκτώβριος 1950) ὡς «χαφιές» καὶ «ξεσκολισμένος μεγαλοπράοκατόρας». Δυσὲς κατόπιν (1952) ὁ Ζαχαριάδης μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ Μπαρτζώτα καὶ τοῦ Γούσια ἐξεκαθάρισε τὸν Ἰωαννῆ καὶ κατήγγειλε τὸν Πλουμπιδῆν — ὁ ὁποῖος εἶχε συλληφθῇ ἤδη εἰς τὴν Ἑλλάδα — ὡς πράκτορα τῆς Ἀσφαλείας ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς εἰσόδου του εἰς τὸ Κ.Κ.Ε. Ὁ Πλουμπιδῆς δὲν εἶχεν ἀπουσιάσῃ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καθ' ὅλην τὴν πρὸ τῆς συλλήψεώς του δεκαετίαν. Ἐμενεν ἐδῶ ὡς ὁργανωτὴς τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐπαναστατικοῦ μετώπου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀνταρσίας καὶ μετὰ τὴν συντριβὴν τῆς ἐπεδόθη εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ συνωμοτικοῦ μηχανισμοῦ τοῦ Κόμματος, ἀλλ' εἶχε τηρήσῃ «ἀντιηγετικήν» στά-





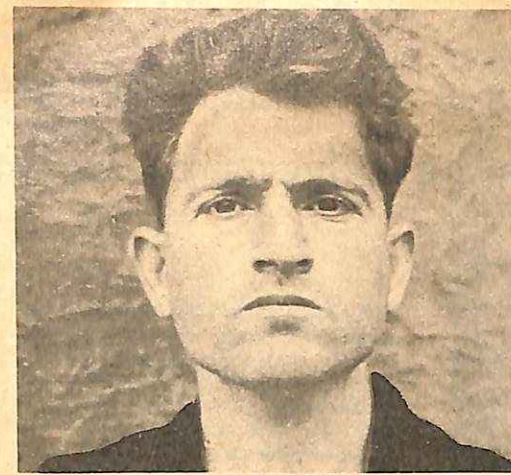
Ο ΝΙΚΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ, αφού πρώτα εξώντωσε όλη την ανώτατη ήγεσία του Κομμουνιστικού Κόμματος, επιρρίπτοντας στους άλλους τις ευθύνες της συντριβής του συμμορισμού και αφού επί τριανταετία ολόκληρα χρόνια πρακτόρευσε τυφλά τα συμφέροντα της Σοβιετικής Ένώσεως, προκαλώντας ανυπολόγιστες καταστροφές στην Ελλάδα, τέλος διεγράφη και από απλό μέλος του Κόμματος και βάλλεται με όλες τις ποικιλώνυμες κατηγορίες που διαθέτει το φραστικό κομμουνιστικό όπλοστάσιο για τους «άποδοιοπαταίους τράγους». Ωστόσο, εξακολουθεί να διατηρή οπαδούς, και το Κόμμα σπαράσσεται από τη διαμάχη «ζαχαριαδικών»-«νεοζηγетικών».



ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΑΡΤΖΩΤΑΣ



ΓΟΥΣΙΑΣ Ή ΒΡΟΝΤΙΣΙΟΣ



ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΛΑΝΤΑΣ



ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΡΥΘΡΙΑΔΗΣ



ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

σιν, επέκρινε δηλαδή τον Ζαχαριάδη, ο οποίος πιθανότατα και τον κατέδωσε δια πράκτοράς του. Όταν δέ ο Πλουμπιδής, καταδικασθείς εις θάνατον υπό του στρατοδικείου, εξετελέσθη, ο Ζαχαριάδης δια του συμμοριστικού ραδιοσταθμού υπεστήριξε ότι επρόκειτο περί εικονικής εκτελέσεως και ότι εις την πραγματικότητα έφυγα-δεύθη ούτος εις την Αμερικήν!

Η δευτέρα επιδίωξις της ήγεσίας του Κ.Κ.Ε. μετά την ήτταν ήτο η αναδιοργάνωσις του συνωμοτικού μηχανισμού εις την Ελλάδα. Ο μηχανισμός ούτος κατά τα τρίαμυα έτη του συμμοριστικού είχε υποστή τεράστια πλήγματα. Έκ των στοιχείων του άλλοι έφονεύθησαν ως συμμορίται, άλλοι εξετελέσθησαν ως πράκτορες του συμμορισμού, άλλοι έφυλακίσθησαν ή εξε-τοπίσθησαν, άλλοι έχασαν τας επαφάς των και άλλοι έπήγαν εις τα σπείτια των διακόψαντες κά-θε δράσιν. Δια την αναδιοργάνωσιν του μηχανισμού αυτού ή εν τώ εξωτερικώ ήγεσία του Κ.Κ.Ε. προέβη εις αλληπαλλήλους άποστολάς οργανωτικών κλιμακίων, έφωδιασμένων και με τα αναγκασιούτα υλικά μέσα (άστυματους κλπ.). Δέν υπήρξαν όμως τυχερά αι άποστολαί αύται. Τα κλιμάκια τώ έν κατόπιν του άλλου άνεκαλύ-φθησαν και εξηρθρώθησαν και ή πάλη μεταξύ του Κ.Κ.Ε., τώ όποιον προσπαθεί διαρκώς ν' ανα-διοργάνωση τόν συνωμοτικόν και κατασκοπευτι-κόν μηχανισμόν του, και τών άστυνομικών και στρατιωτικών υπηρεσιών συνεχίζεται με άναμφι-σηγήτους άπιτυχίας από της έθνικής πλευράς. Η πρώτη, τέλος, επιδίωξις της έν τώ εξωτερικώ ήγεσίας του Κ.Κ.Ε. υπήρξε ή χρησιμοποίησις όλων των νομίμων δυνατοτήτων δια την έξοδον του κόμματος εκ της ήθικής άπομωνώσεως και

την άνάκτησιν και όργάνωσιν της έπιρροής του εις την Ελλάδα. Αυτή όμως θ' αναλυθή κατω-τέρω.

Η κλίκα Ζαχαριάδη

2. Από Μαρτίου 1953 μέχρι Σεπτεμβρίου 1955.— Μέχρι του θανάτου του Στάλιν (Μάρτιος του 1953), ή ήγε-σία του Κ.Κ.Ε., δηλαδή ο Ζαχαριάδης με την κλίκαν του (Μπαρτζώταν, Γούσι-αν, Βλαντάν, Έρυθριάδη κ. λ.π.), κατώρθωσε παρά τας τεραστίας ευθύνες της να διατηρή τα πάστα της και να έξουδετε-ρώνη τους αντίπαλους της. Τούτο δέν ήτο, άλ-λωστε, πολύ δύσκολον. Η μάζα των έν τώ έξω-τερικώ μελών του Κόμματος ήτο κατεσπαρμένη εις 9 χώρας, εκ των όποιων αι 8 ήσαν σταλινο-κρατούμεναι. Και ο Ζαχαριάδης άπετέλει «ανά-στημα» και πυρλόν όργανον του Στάλιν και της πολιτικής του, άρνητική δέ κριτική της ζαχαρια-δικής τετραετίας (1945—1949) θα ήμπορούσε να έκληφθ ή και ως κριτική του Στάλιν και να έχη άνεπανορθώτους συνεπείας. Δια τούτο και ή ά-ναζήτησις ευθύνων περιωρίσθη εις ένα πολύ μι-κρόν ήγετικόν κύκλον. Όταν όμως άπέθανεν ο Στάλιν ή κατάσταση ήρχισε να μεταβάλλεται βραδέως. Και φυσικά κατά πρώτον εις την Σο-βιετικήν Ένωσιν.

Έκει, εις την Τασκένδην της Όμοσπονδου «Σοβιετικής Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας» του Ούζμπεκιστάν ύπήρχον περί τας 13.000 Έλλή-νων, εκ των όποιων οι ήμισεις περίπου ήσαν μέ-λη του Κ.Κ.Ε. Ο Ζαχαριάδης δέν ήργησε ν' άν-τιληφθ ή τύχη του θα έκρίνετο ούσιαστικώς από την στάσιν την όποιαν θα έτήρει ή Κομμου-

νιστική Όργάνωση Τασκένδης (Κ.Ο.Τ.) και δια τούτο, μόλις οι έπίγονοι του Στάλιν ήρχισαν ν' άναθεωρούν διαστακτικώς την πολιτικήν του, έστει-λεν εις Τασκένδην από τόν Σεπτέμβριον του 1954 τόν Γούσιαν (μέλος του Πολιτικού Γραφείου της Κεντρικής Έπιτροπής του Κ. Κ. Ε. και γραμματέα της Κεντρικής Έπιτροπής του Κ.Κ.Ε.) δια να προλάβη την καταστροφήν. Έν τώ μεταξύ, αι «αντίστοιχοι όργανώσεις του Κ.Κ. της Σοβιετικής Ένώσεως» είχαν άρχισή να έναρρύνουν τα άντηγητικά στοιχεία της Κ. Ο. Τ. Ο Γούσιος, έκτελών έντολάς του Ζαχαριάδη, προσεπάθη ν' αντίδραση εις την δυσάρεστον δια την κλίκαν σοβιετικήν επέμβασιν με συνθή-ματα «ανεξαρτησίας» του Κάμματος και με την καλλιέργειαν «έθνικιστικών» τάσεων. Κατώρθω-σεν έτσι να δημιουργήση έντός της Κ.Ο.Τ. μίαν σκληράν ζαχαριαδικήν «αντισοβιετικήν γκρούπαν» (κατά τόν χαρακτηρισμόν των σοβιετοδούλων στελεχών της Κ.Ο.Τ.). Μετ' όλίγους μήνας, τόν Ιανουάριον του 1955, έφθασαν εις Τασκένδην εις ένίσχυσιν του Γούσιος τὰ μέλη της Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε. Φωκας και Βαϊνάς, κατό-πιν (Ιούλιος του 1955) τὰ μέλη του Πολιτικού Γραφείου Βλαντάν και Ακριτί-δης, και τέλος ο ίδιος ο γενικός γραμματέας του Κ.Κ.Ε. Ν. Ζαχαριάδης...

Εκκλησις προς Χρουστσιώφ

«Η παρουσία των παραπάνω καθοδηγητικών στελεχών του Κ.Κ.Ε. — γράφουν εις μίαν προς τόν «σύντροφον Χρουστσιώφ» έπιστολήν των 415 στελέχων της Κ.Ο.Τ., άποσταλείσαν τόν Σεπτέμ-βριον του 1955 και δημοσιευθήσαν εις τόν έλ-ληνικόν τύπον την 31 Δεκεμβρίου του 1957 —

αδήγησε στη δημιουργία μιάς άφόρητης κατά-στασης... Οι άντικομματικές αντισοβιετικές έκ-δηλώσεις είναι πιά δημόσιες και με τη βοήθεια και υπόθαλη των παραπάνω καθοδηγητικών στε-λεχών, άπειλούν να κυριαρχήσουν στο ύγιές σώ-μα της Κ.Ο.Τ.... Έκείνο, όμως, που προκαλεί την άγανάκτηση σε κάθε τίμιο άνθρωπο... είναι τα όργανωμένα άλήτικα, αντισοβιετικά, άντικομ-ματικά πογκρόμ, που άρχισαν να κάνουν στην Κ.Ο.Τ. Οι μέρες 18—21 Αύγουστου θα μείνουν σαν ανεξίτηλα στίγματα στους παραπάνω κα-θοδηγητές του Κ.Κ.Ε., που φοβισμένοι από την κομματική δύναμη του άχτιφ της Κ.Ο.Τ., που συνήλθε στις 15 και 16 Αύγουστου... άρχισαν κάτι παρόμοιο με τη νύχτα του Αγίου Βαρθο-λομαίου... Βρήκαν άλήτες, δολοφόνους, προδο-τες του έπαναστατικού κινήματος, πράκτορες της Ίντελίτγκεν Σέρβις, διαγραμμένους αντισοβιε-τικούς λιποτάκτες του Δημοκρατικού Στρατού Έλλάδας (σ.σ. συμμορισμού) και τούς ώργά-νωσαν. Μ' αυτούς έκαναν έξέγερση στις «πολι-τείες» 4η, 10η, 6η, 8η, 13η, έδειραν δοξασμέ-νους αξιωματικούς του Δ.Σ.Ε., τίμια στελέχη του Κ.Κ.Ε., διαπόμπεισαν άγωνιστές, άπειλού-σαν εκτελέσεις κομμουνιστών, έφτυναν τραυμα-τίες και άναπηρούς. Και όλα αυτά στο όνομα της «υπεράστισις» της Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε. και του Ζαχαριάδη...

Η άποκαλυπτική αυτή έπιστολή άπέτελει έκ-κλησιν επέμβσεως του «συντρόφου Χρουστσιώφ» εις τα του Κ.Κ.Ε., συνωδευτο δέ από την εξής δουλικήν διαβεβαίωσιν των έπιστολογράφων: «Θά συντρίψουμε τόν έθνικισμό μέσα στην Κομμουνι-στική Όργάνωσή μας και θαμάσει πιστοί στις άρχες του προλεταριακού διεθνισμού και στη μάνα μας και πρώτ η

μας πατρίδα, τη Σοβιετική Ένωσιν... Η αίτηθείσα επέμβασις έπρα-γματοποιήθη διαστακτικώς και εις δύο φάσεις, κα-τά τώ μεσολαβήσαν δε διάστημα ο Ζαχαριάδης και ή κλίκα του έπεδλήθησαν άπας έτι, αλλά προσωρινώς.

ΣΤΟ ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΜΑ



ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

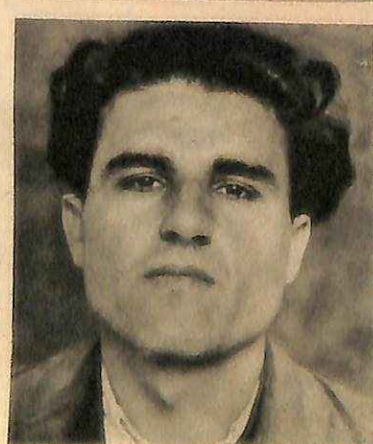
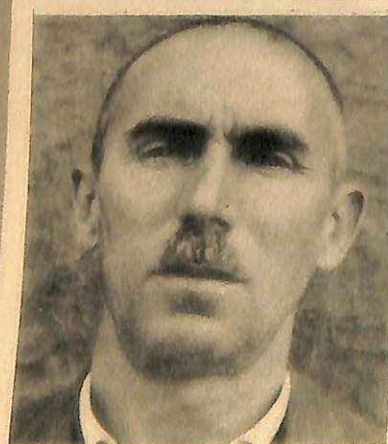


ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΓΚΡΟΖΟΣ

ΚΩΝΣΤ. ΚΟΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΡΤΣΑΛΙΔΗΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΡΟΥΣΙΟΣ



ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΣΤΡΙΓΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΕΟΣ

ΜΑΡΚΟΣ ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ

ΠΑΝΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ



Ο παράνομος μηχανισμός του Κ.Κ.Ε. είναι σήμερα σχεδόν εξηρδωμένος ή διεισδυτική του όμως προσπάθεια έντείνεται στους αγρότες και εργάτες

3. Από Σεπτέμβριο 1955 μέχρι Μαρτίου 1956.— Η πρώτη φάση του ηλώματος της έως τότε ήγαςίας του Κ.Κ.Ε. ήτο η ενθάρρυνσις των «άντιηγετικών» στοιχείων όπως προδούν εις αντίποινα διά τα γεγονότα του Αυγούστου 1955. Έτσι, την 11ην Σεπτεμβρίου και ενώ εις τὸ Γενικὸν Ἀρχηγείον τῶν κομμουνιστῶν τῆς Τασκένδης, τὸ ὁποῖον εὐρίσκετο εἰς τὴν 7ην «πολιτείαν»—στρατόπεδον εἶχε συγκληθῇ σύσκεψις στελεχῶν ὑπὸ τοῦ Ζαχαριάδη, κομμουνιστὰ ὠπλισμένοι μὲ λαστούς καὶ ξύλα εἰσέβαλον εἰς τὴν «πολιτείαν» καὶ ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Ἀρχηγείου διὰ νὰ λυντάρουν τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ Κ.Κ.Ε. Αὐτὸς ὅμως — ἄσπος τῶν ἀποδράσεων, ὡς γνωστὸν — ἐπήδησεν ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ δευτέρου πατώ-

ματος εἰς τὴν κούρσαν του, ἡ ὁποία εὐρίσκετο εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ κτιρίου, καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας τῆς Τασκένδης, ζητήσας τὴν προστασίαν τῆς.

Καὶ ὁ μὲν Ζαχαριάδης ἐσώθη, ἡ ἐμφύλιος μάχη ὅμως ἐγενικεύθη εἰς ὅλας τὰς «πολιτείας» καὶ ἐκράτησεν ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ἡμέρας. Δεκάδες ἦσαν οἱ νεκροὶ καὶ ἑκατοντάδες οἱ τραυματῆαι, μὲ τοὺς ὁποῖους ἐγέμισαν τὰ νοσοκομεία τῆς Τασκένδης. Τὸ βράδυ τῆς τρίτης ἡμέρας οἱ Ρῶσοι, οἱ ὁποῖοι ἕως τότε παρηκολούθουν ὡς θεαταὶ τὰ αἱματηρὰ γεγονότα, παρενέβησαν καὶ μὲ τμήματα ἀσφαλείας ἀποκατέστησαν τὴν τάξιν, δὲν ἀπεμάκρυναν ὅμως ἀπὸ τὰ διοικητικὰ «πόστα» τῶν τοῦς ὀργανισμοὺς τῆς ἐπιθέσεως. Ἀμέσως μετὰ τὰ γεγονότα αὐτὰ ὁ

Ζαχαριάδης ἔφυγεν ἀπὸ τὴν Τασκένδην καὶ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1955, καθ' ὃν χρόνον ὁ «σύντροφος Χρυσοστομῶς» ἀπουσίαζεν εἰς τὰς Ἰνδίας, συνεκάλεσε τὴν 5ην Ὁλομέλειαν τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε., ἡ ὁποία φυσικὰ ἐτάχθη παρὰ τὸ πλεονόν του. Ἡ ἀπόφασις τῆς Ὁλομελείας αὐτῆς περιελάμβανε μεταξὺ ἄλλων καὶ σαφεῖς ὑπαινιγμοὺς ἐναντίον τῶν Ρῶσων, τὰ σχετικά ὅμως χωρὶς δὲ ἐδόθησαν εἰς τὸν κομμουνιστικὸν τύπον.

Ὡς ἐνάμιμος ἀκόμη ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. ὁ Ζαχαριάδης ἐξέδωκε τὴν 4ην Φεβρουαρίου τοῦ 1956 ἐν ὀνόματι τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. προκήρυξιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐν ὅψει τῶν ἐκλογῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐδήλωνεν ὅτι «τὸ Κ.Κ.Ε. δὲν παῖνει ἄμεσα μέρος στὶς ἐκλογὰς τῆς 19ης Φεβρουαρίου», ὅτι «τὰ μέλη καὶ οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. θὰ ψηφίσουν τοὺς συνδυασμοὺς τῆς «Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως», δίδοντας τὴν προτίμησιν τοὺς στοὺς πῶς συνεπείς δημοκράτες ὑποψηφίους τῶν συνδυασμῶν αὐτῶν», καὶ ὅτι «αὐτὸ εἶναι πῶς ἀναγκαῖον σήμερα, ὥστε ἀπὸ τὴν ἀναγκὴ τῆς προδοσίας τοῦ κυπριακοῦ, πού μ' ἐντολὴ τῆς κυβένης τῶν Ἀθηνῶν πραγματοποιεῖ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος» («Αὔγη» τῆς 7 Φεβρουαρίου 1956). Ἡ ἡγεσία τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐστήριξε πολλὰς ἐλπίδας εἰς τὴν νίκην τῆς Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως, τὴν ὁποίαν ἐθεώρει βεβαίαν, δι' αὐτὸ καὶ ἐν ἀναμονῇ τῆς ὁ Ζαχαριάδης μετέβη πάλιν κατὰ τὰ μέσα Φεβρουαρίου εἰς τὴν Τασκένδην. Ἐπίστευεν ὅτι θὰ ἦτο δύσκολος ἡ καθάρσις τοῦ μετὰ μίαν ἐπιτυχὴ ἐφαρμογὴν τῆς τακτικῆς τοῦ «λαϊκοῦ μετώπου» εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ 6η Ὁλομέλεια

4. Ἀπὸ Μαρτίου 1956 μέχρι Μαρτίου 1958.— Ἡ ἡττα ὅμως τῆς «Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως» καὶ ἡ χαραχθεῖσα ὑπὸ τοῦ συνελθόντος τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1956 20οῦ Συνεδρίου τοῦ Κ.Κ.Ε. τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως «νέα γραμμή», ὑπῆρξεν μοιραία διὰ τὸν Ζαχαριάδην καὶ τὴν κλίκαν του. Τὴν 14—16 Μαρτίου τοῦ 1956 οἱ Ρῶσοι συνεκάλεσαν τὴν 6ην πλατείαν Ὁλομέλειαν (δηλαδή, τὰ τακτικά καὶ τὰ ἀναπληρωματικά μέλη τῆς Κ.Ε. καὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ πολλὰ στελέχη τοῦ Κόμματος, μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ οἱ καθηρημένοι ὑπὸ τοῦ τοῦ Ζαχαριάδη, Παρτσαλίδης, Στρίγγος κλπ.), ἡ ὁποία ἀπήλλαξε τὸν Ζαχαριάδην, Παρτσαλίδην, Στρίγγον ἀξίωμα τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τὸν «ἀνεκάλεσε» ἀπὸ τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον καὶ «καθῆρε» τὸν Μπαρτζώταν ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τῆς Γραμματείας τῆς Κ.Ε. καὶ τὸν «ἀνεκάλεσε» προσωρινὰ ἀπὸ τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, ἐξέλεξε δὲ ἐπταμελὲς Γραφεῖον τῆς Κ.Ε. μὲ καθήκοντα Π.Γ. καὶ Γραμματείας τῆς Κ.Ε. καὶ μὲ πρόεδρον τὸν Ἀπὸ τὸ λ ο ν Γ κ ρ ὀ ζ ο ν

Τὸ κατηγορητήριον, πού διευτυπώθη ἀπὸ τὴν 6ην Ὁλομέλειαν ἐναντίον τοῦ Ν. Ζαχαριάδη, ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία μέρη: Εἰς τὸ πρῶτον καταγγέλλεται ὅτι «διέπραξε μεγάλα

καὶ σοβαρὰ πολιτικὰ λάθη» καὶ ὅτι συγκεκριμένως ἡ πολιτικὴ του εἰς τὸν συμμοριτοπόλεμον (1946—49) ἦτο μία «λαθεμένη ἀριστεριστικὴ πολιτική». Εἰς τὸ δεύτερον καταγγέλλεται ὅτι ἠκολούθησε καὶ κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον καὶ μετ' αὐτὸν «εσχαριστικὴ γραμμή» (δηλαδή γραμμήν, ἡ ὁποία ἀπεμόνωσε τὸ Κόμμα ἀπὸ τὰς λαϊκὰς μάζας καὶ τὸ κατέστησε «σέχταν» = κλειστὴν αἵρεσιν). Καὶ εἰς τὸ τρίτον στηλιτεύεται δι' ὅλα τὰ χαρακτηριστικά τῆς σταλινιζούσης ἡγεσίας του. Ἐδῶ πλέον ἔχομεν ἐπανάλυσιν ὧν σχεδὸν τῶν κατηγοριῶν, τὰς ὁποίας διευτύπως τὸ 20ὸν Συνέδριον τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. ἐναντίον τοῦ Στάλιν: Διεστρέβλωσε τὰ γεγονότα διὰ ν' ἀποδείξῃ τὰς εὐδυνας του· προσεπάθησε «μὲ ὅλα τὰ μέσα νὰ συγκαλύψῃ τὰ λάθη του» ἀχρήστευσε τὴν Κ.Ε. σὰν συλλογικὸν ὄργανον («ἐπὶ χρόνια οἱ σημαντικὲς ἀποφάσεις δὲν συζητοῦνται καὶ δὲν ἐπεξεργάζονται ἀπὸ τὴν Κ.Ε., ἀλλὰ παίρνονται στὸ «δνομά της» ἀπὸ τὴν κλίκαν του)· ἐμείωσε τὸν ρόλον τῆς συλλογικῆς καθοδηγήσεως ἐπὶ τὴν πρωτοβουλίαν τῶν μελῶν· ὑπενόμωσε τὴν ἐσωκομματικὴν δημοκρατίαν· παρημποδίσεν τὴν κριτικὴν καὶ αὐτοκριτικὴν φρενάρησιν τῆς ἀνάπτυξιν καὶ τὴν δημιουργίαν ἡγετικῶν στελεχῶν· παραδίδασεν συστηματικὰ τὶς σωστὲς δάσεις καθοδηγήσεως τοῦ Κόμματος. (Ἐπηκολούθησαν φήμει ὅτι ὁ «μεγάλος ἀρχηγός» ἦτο ἀπὸ ἡλικίας 17 ἐτῶν πρᾶκτωρ τῆς Ἰντέλλιτζενς Σέρβις καὶ ὅτι εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο ὀφείλονται αἱ καταστροφαί, τὰς ὁποίας προεκάλεσε μὲ τὴν τακτικὴν του εἰς τὸ ἑλληνικὸν κομμουνιστικὸν κίνημα)

Ἡ 6η Ὁλομέλεια ἀποτελεῖ μέγαν σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ταυτοχρόνως τὴν ἀφετηρίαν μιᾶς ἀνευ προηγουμένου κρίσεως ἐντὸς τῶν κόλπων τοῦ ἑλληνικοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος, τὸ ὁποῖον διεσπάσθη εἰς ζαχαριαδικὸν καὶ εἰς νεοηγετικόν. Καὶ εἶναι χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ 60% τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μελῶν καὶ στελεχῶν τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐτάχθησαν —παρὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς 6ης Ὁλομελείας— ὑπὲρ τοῦ Ζαχαριάδη καὶ ἐναντίον τῆς ἐγκαθέτου τῶν Ρῶσων «νέας ἡγεσίας». Τοῦτο δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ὡς ἔμμεσος ἐκδήλωσις ἀντισοβιετικῶν διαθέσεων, ἔπειτα ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν παραμονῆν ἐντὸς τοῦ «σοβιετικοῦ παραδείσου». Ἀποτελεῖ δὲ τραγικὴν εἰρωνείαν τῆς ἱστορίας τὸ φαινόμενον συσπειρώσεως τῶν ἀντισοβιετικῶν καὶ «ἐθνικιστικῶν» —τρόπον τινα— τάσεων περὶ τὸν Ν. Ζαχαριάδην, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ 1923 μέχρι τῆς καθαρσεως του, ἦτο ἐπὶ 33 δόκιμα ἔτη, ἐπικράτουσε τυφλῶς τὰ συμπεριφέροντα τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως καὶ ὁποῖος ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτὴν ἐπροκάλεσεν ἀνυπολογιστοὺς καταστροφὰς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὅπως ἦτο φυσικόν, οἱ ζαχαριαδικοί τῶρα, παρὰ τὴν πλειοψηφίαν των, εὐρέθησαν εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Μετὰ τὴν 6ην Ὁλομέλειαν ἤρχισεν ἄγριος διωγμὸς των. Οἱ περισσότεροι καθιρέθησαν ἀπὸ τὰ ἀξιώματά των, διεγράφησαν ἀπὸ μέ-

λη τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὰς ἐργασίας των. Ἄλλοι ἐρρίφθησαν εἰς τὰς φυλάκας. Μερικοὶ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ζαχαριαδικῆς κλίκας, ὅπως, ὁ Δ. Βλαντάς, ὁ Π. Βαϊνᾶς, ὁ Τ. Παλαγιολόγους, ὁ Β. Φωκάς, ὁ Γ. Γούσιος, διὰ νὰ σωθοῦν προέβησαν εἰς ἐξευτελιστικὰς «αὐτοκριτικὰς» καὶ εἰς ἀδελφὲς ἀποκρύψεις τοῦ Ζαχαριάδη (τὸν Μάϊον καὶ τὸν Ἰουνίον τοῦ 1956) μὲ πρόσχημα τὴν «ἐπιφύλαξιν τῆς ἐνότητος τοῦ Κόμματος». Ἐμᾶς λέρωσε ὁ Ζαχαριάδης στὸ πῶς ἰερότερον, πού ἔχει ἕνας κομμουνιστὴς, στὴν ἀφοσίωσίν του στὸ Κ.Κ.Σ.Ε. καὶ στὴ Σοβιετικὴ Ἐνωση —λέγει ὁ Δ. Βλαντάς εἰς τὴν ἀπὸ 12 Μαΐου 1956 δὴλῶσίν του. Ἄλλ' ἡ ἐνότης εἰχε κλονισθῇ πλέον ἀνεπανορθώτως. Οἱ ζαχαριαδικοὶ ἐξηκολούθησαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐργάζωνται ἐναντίον τῆς «νέας ἡγεσίας», τὴν ὁποίαν κατηγοροῦν ὅτι εἶναι ἀνίκανος νὰ διευθύνῃ τὸ Κ.Κ.Ε.

Ἡ νέα ἡγεσία

Τὰ στελέχη πού ἐχρησιμοποίησαν οἱ Ρῶσοι εἰς τὴν Τασκένδην διὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Ζαχαριάδη ἦσαν εἰς τὴν πλειοψηφίαν τῶν ἀξιοματικῶν συμμοριτισμῶν καὶ στενοὶ συνεργάται τοῦ Μάρκου (Βαφειάδης), ὁ ὁποῖος ὅμως, μὴ ἀπολαμβάνων τῆς σοβιετικῆς εὐνοίας, δὲν εἶχε κληθῇ νὰ μετᾶσχη τῶν ἐργασιῶν τῆς 6ης Ὁλομελείας, ὅπως ὁ Παρτσαλίδης, ὁ Στρίγγος κ.ά. Ὁ Μάρκος, ὁ φανατικώτερος ἀντίπαλος τοῦ Ζαχαριάδη, ἀποκατεστάθη ἐστὶς δικαιώματά του σὰν τακτικὸν μέλος τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ὑπὸ τῆς 7ης πλατείας Ὁλομελείας, ἡ ὁποία ἀνῆλθε τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Φεβρουαρίου 1957. Ἡ Ὁλομέλεια αὕτη ἀπεφάσισεν ἐπίσης παμψηφεί τὴν καθάρσιν τοῦ Ν. Ζαχαριάδη ἀπὸ μέλους τῆς Κ.Ε. καὶ τὴν διαγραφὴν του ἀπὸ μέλους τοῦ Κόμματος, διότι «ἐνῶ τοῦ δόθηκε ἡ δυνατότητα νὰ διορθώσῃ τὰ λάθη του καὶ νὰ σταθῇ σὲ σωστὴ κομματικὴ θέσι, ὅχι μόνον ἀνήχηκε νὰ παρουσιάσῃ στὴν 6η Ὁλομέλεια, ἀλλὰ στὸ διάστημα πού πέρασε ἀπὸ τότε προσπαθῆσε νὰ ἀντιδράσῃ στὴν πραγματοποίηση τῶν ἀποφάσεων τῆς Ὁλομελείας καὶ μὲ τὴν στάση του καὶ μὲ τὶς ὁμιλίας του στὴν 7η Ὁλομέλεια κατακύλησε πέρα γιὰ πέρα σὲ ἀντικομματικὰ καὶ ἀντιδυστοικὲς θέσεις, χρησιμοποιοῦντας κάθε λογῆς ψευτιά καὶ διαστρεβλώσεις τῶν γεγονότων στὴ συγκοφάντησιν τῶν κομματικῶν στελεχῶν» («Αὔγη» τῆς 20ῆς Μαρτίου 1957). Ἡ 7η Ὁλομέλεια ἐξέλεξε ἐπταμελὲς Πολιτικὸν Γραφεῖον τῆς Κ.Ε., ἀπαρτισθὲν ἀπὸ τοὺς: Α. Γκρόζον, Μ. Παρτσαλίδην, Κ. Κολιγιάννην, Μ. Μάρκον Βαφειάδην, Λ. Στρίγγον, Κ. Θέον καὶ Π. Ροῦσσον, μὲ πρόεδρον τὸν Α. Γκρόζον.

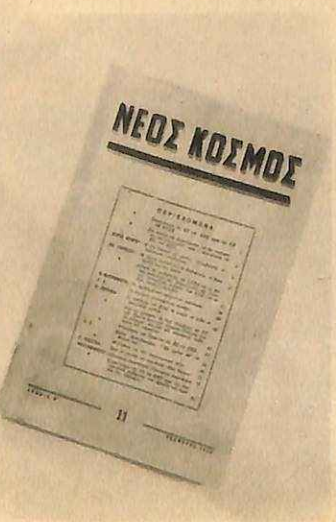
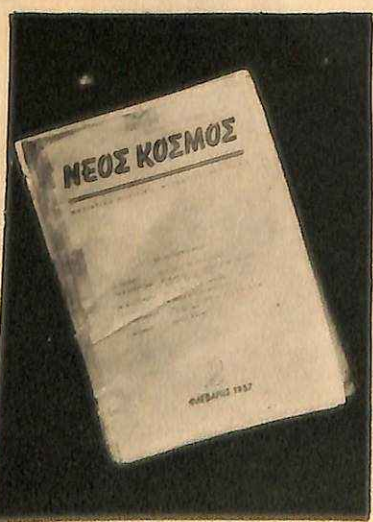
Ὀλίγον μετὰ τὴν 7ην Ὁλομέλειαν ἡ ἀντιζαχαριαδικὴ «νέα ἡγεσία», ἡ ὁποία ἐκπροσωπεῖ τὰ 40% περίπου τῶν εἰς τὸ σιδηρὸν παραπτάσμα μελῶν τοῦ Κ.Κ.Ε., διεσπάσθη εἰς



Δύο φωτογραφίες — δίπτυχο μιᾶς θλιβερῆς περιπετείας

Λίγο πρὶν ἐπιχειρήσῃ τὸν «δεύτερον Γύρον» τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 γιὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἐξουσίας, τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα εὐρίσκετο στὸν κολοφῶνα τῆς ἀκμῆς του. Οἱ ἐνοπλες δυνάμεις του, ὁ ΕΛΑΣ, κατεῖχαν τὸ μεγαλύτερον τμήμα τῆς χώρας, καὶ κυριαρχοῦσαν σχεδὸν ἀπόλυτα στὶς περισσότερες συνοικίες τῆς πρωτεύουσας. Προέβαιναν τακτικὰ σὲ «ἐπιδείξεις δυνάμεις» παρελαύνοντας ἀπὸ τοὺς κεντρικοὺς δρόμους τῆς Ἀθῆνας, καὶ στὸ μεταξύ παρασκευάζαν τὸ αἱματηρὸ ὄργιο τοῦ Δεκεμβρίου. Σήμερα, δεκατέσσερα χρόνια ἀργότερα, στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας ἀποτυγχάνουν ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλη οἱ ἀποπειρὲς ἀναδιοργανώσεως τοῦ συνωμοτικοῦ μηχανισμοῦ, ἐνῶ οἱ φυγάδες στὶς χώρες τοῦ Παραπελάσματος συμμοριταί, σπαράσσονται ἀπὸ τὴν ἐσωκομματικὴν διαμάχην, καὶ στὸ μεταξύ ἀπολαμβάνουν τ' ἀγαθὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Παραδείσου. Ἡ νοσταλγία τῆς πατρίδας, πού τόσα δεινὰ τῆς ἐπεσώρευσε ἡ ἐγκληματικὴ ἀφροσύνη τους, εἶναι καὶ αὕτη ἕνα ἀπὸ τὰ μαρτύρια πού ὑφίστανται. Καὶ μετανοιομένοι, σκύβουν νὰ προσκυνήσουν τὸ χῶμα τῆς, ὅσοι ἀπ' αὐτοὺς ἔχουν τὴν τύχην νὰ γίνουν πάλιν δεκτοὶ ἐδῶ.

Ἡ ἐκδοτικὴ δραστηριότης



Ο Ζαχαριάδης γκρεμίζεται οίκτρά, οι ζαχαριαδικοί όμως κομμουνιστάι πλειοψηφούν

δύο παρατάξεις: η μία εξ αυτών —τυγχάνουσα της υποστηρίξεως τών Ρώσων, άλλ' εκπροσωπούσα μόνον τὰ 15%— ἀποτελεῖ τὴν πλειοψηφίαν τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου (Γκρόζος, Κολιγιάννης, Παρσαλίδης κλπ.), ἡ δὲ ἄλλη —ἐκπρσωπούσα τὰ 25%— ἔχει ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Μάρκον Βαφειάδην, τὸν Α. Χοτούραν, τὸν Κ. Γκριτζώναν καὶ ἄλλους παλαιούς συνεργάτας τοῦ Μάρκου.

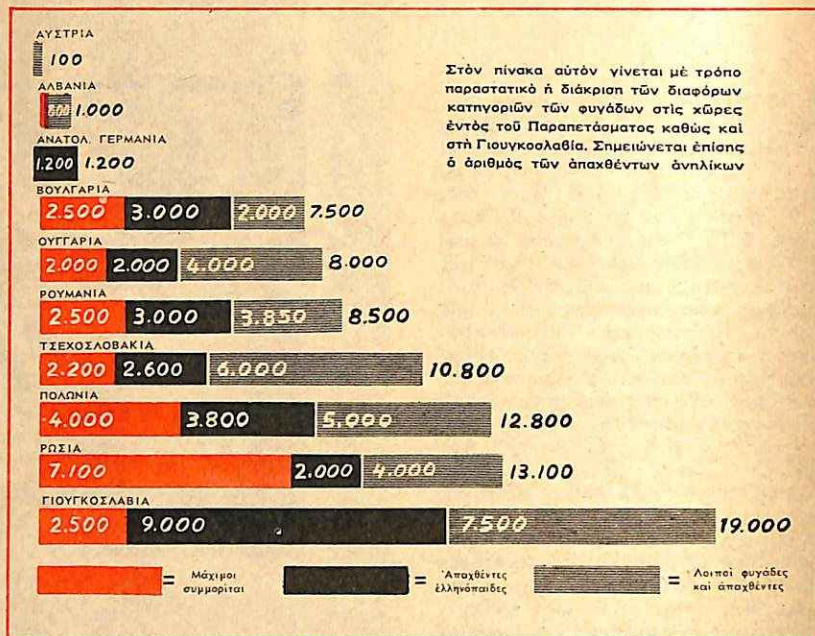
Ἡ παράταξις αὕτη ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἀπολαμβάνουσα τῆς σοβιετικῆς υποστηρίξεως ἐνῆς ἡγεσίας ἔχει ἐλθεῖν εἰς συμβιβασμὸν μετὰ τὴν ζαχαριαδικὴν ἡγετικὴν κλίκαν τοῦ Κόμματος καὶ ὅτι καὶ ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου παραμένουν ἀκόμη παλαιοὶ καὶ στενοὶ συνεργάται καὶ συνένοχοι τοῦ Ζαχαριάδη, ὅπως ὁ Γκρόζος, ὁ Κολιγιάννης, ὁ Θεός, ὁ Ρούσσος κλπ. Ἐκτὸς τούτου, ὅμως, ἡ ὁμάς τοῦ Μάρκου διίσταται οὐ σιωδῶς πρὸς τὴν νέαν ἡγεσίαν ἐπὶ τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως τῆς καταστάσεως καὶ τῆς ἀκολουθητέας τακτικῆς, γεγονόςς τὸ ὅποιον προέκλεψε —κατόπιν πολυμήνου ἐνδοκομματικῆς πάλης— τὸν παραιρισμὸν τῆς ὑπὸ τῆς 8ης Ὁλομελείας, συνελθούσης τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1958. Ἡ Ὁλομέλεια αὕτη καθήρεσε τὸν Μάρκον ἀπὸ μέλους τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀντικαταστήσασα αὐτὸν μετὰ τὸν Πάνον Δημητρίου (ἀνερχόμενον στέλεχος) καὶ διέγραψεν ἀπὸ μέλη τοῦ Κόμματος τὸν Μπαρτζώαν καὶ τοὺς Γούσιαν καὶ Βλαντάν (παρὰ τὸ ὅτι εἶχαν ὑποβάλῃ δηλώσεις μετανοίας). Ἡ ἀπόφασις τῆς 8ης Ὁλομελείας προβλεῖ προσπάθειαν τῆς κατεχούσης τὴν σφραγίδα τοῦ Κόμματος ὁμάδος ὁπως ἀφ' ἐνὸς ἀποτινάξῃ τὴν κατηγορίαν τοῦ συμβιβασμοῦ μετὰ τοὺς ζαχαριαδικούς (ἀφού, πλὴν τοῦ Ζαχαριάδη, διαγράφει καὶ τὰ δυναμικώ-

τερα στελέχη του) καὶ ἀφ' ἐτέρου ἐξουδετέρωσιν τὴν ἐπιρροὴν τῶν ὁπαδῶν τοῦ Μάρκου.

Προσπάθεια προσαρμογῆς

5. Ἡ παρούσα κατάσταση —Ἡ σημερινὴ ἡγεσία τοῦ Κ. Κ. Ε. (Γκρόζος, Παρσαλίδης, Κολιγιάννης, Στριγγος, Θεός, Ρούσσος, Δημητρίου) εκπροσωπεῖ τὰ 15—20% τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μελῶν τοῦ Κόμματος, κατέχει ὅμως τὴν σφραγίδα τοῦ (ὅπλον σημαντικώτατον) καὶ ἀπολαμβάνει τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς υποστηρίξεως τῶν σημερινῶν ἡγετῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Λόγω τῆς διαμορφωθείσης καταστάσεως, εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ διεξάγῃ διμετωπὸν ἀγῶνα: ἀφ' ἐνὸς κατὰ τοῦ Ζαχαριάδη καὶ τῶν ὁπαδῶν του, τοὺς ὁποίους κατηγορεῖ ἐπὶ δογματισμῷ —σεχταρισμῷ καὶ ἀφ' ἐτέρου κατὰ τοῦ Μάρκου καὶ τῶν ὁπαδῶν του, τοὺς ὁποίους κατηγορεῖ ἐπὶ ἀναθεωρητισμῷ —μηδενισμῷ. Ἡ ἴδια ἐκπροσωπεῖ προσπάθειαν προσαρμογῆς τῆς τακτικῆς τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς τὴν νέαν σοβιετικὴν γραμμὴν καὶ ἐξαγωγῆς του ἀπὸ τὴν ἡθικὴν ἀπομόνωσιν, μετὰ συνθήματα «πατριωτικῶν μετώπων», «ἀνεξαρτησίας», «διαφυλάξεως τῆς εἰρήνης» κλπ., ἐπιδιώκει δὲ τώρα «τὴν κατάργησιν τοῦ ἐκτοπισμοῦ, τὸν ἐπαναπατρισμὸν τῶν πολιτικῶν προσφύγων (συμμοριτῶν κλπ.), τὴν γενικὴν ἀμνηστία, τὴν νομιμοποίησιν τοῦ Κ.Κ.Ε., τὴν ἀποκατάστασιν τῆς δημοκρατικῆς τάξεως καὶ ὁμαλότητος» («Αὐγή» τῆς 19 Φεβρουαρίου 1958, ἀποφάσεις τῆς 8ης Ὁλομελείας).

Κρίνεται τὸ παρελθόν, ἡ σημερινὴ ἡγεσία θεωρεῖ τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας ὡς λάθος, πού θαρῶναι τὸν Σιάντον, καταδικάζει τὴν ἀποχὴν ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τῆς 31ης Μαρτίου τοῦ 1946 (συμφωνοῦσα εἰς τοῦτο μετὰ τὴν «αὐτοκριτικὴν» τοῦ Ζαχαριάδη) καὶ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ δημοψή-



φισμα τοῦ ἰδίου ἔτους, ἐγκρίνει τὸν «τρίτον γύρον» (συμμοριτοπόλεμον) καὶ θεωρεῖ ὡς σφάλμα τὸ ὅτι δὲν ἐρρίφθησαν ἀμέσως ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1946 εἰς τὸν ἐνοπλὸν ἀγῶνα ὅλοι αἱ διαδεσμένοι δυνάμεις, πράγμα πού θὰ ἐξησφάλιζε «ενικηφόρο ἀποτέλεσμα μέσα στὸν ἴδιο χρόνον», καταδικάζει τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ἐνόπλου ἐκείνης ἐξεγέρσεως ὡς «σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης», ἐνῶ ἐπρόκειτο περὶ «ἀπελευθερωτικῶν ἀγῶνα», θεωρεῖ ὡς σφάλμα τὸν σχηματισμὸν τῆς «Προσωρινῆς Δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως» τῶν συμμοριτῶν ἀπὸ κομμουνιστῶν μόνον, ἀποκρούει τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ Ζαχαριάδη ὅτι ὁ συμμοριτοπόλεμος συνετρίβη λόγω «προδοσίας τοῦ Τίτο» καὶ θεωρεῖ ὡς λάθος τὴν αὐτοτελεῖ κάθοδον τοῦ Κ.Κ.Ε. (διὰ τῆς Ε.Δ.Α.) εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 16ης Νοεμβρίου 1952. «Τὸ λάθος ἐκεῖνο ἐξοικονοῦσε ἀπὸ τὴν ἐσφαλμένη ἀντίληψιν γιὰ τὸ χαρακτῆρα τῆς ἐπανάστασης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, ἀπ' τὴν ἀνεδαφικὴν ἐκτίμησιν τῆς καταστάσεως σὺν ἐπαναστατικῇ, ἀπὸ τὴν στραθὴ ἀποψη πὼς τὰ κύρια πυρὰ πρέπει νὰ στραφῶν ἐναντίον τῶν δημοκρατικῶν κόμματος, γιὰτὶ τάχα δὲν ὑπάρχει διαφορὰ ἀνάμεσα σὸν Παπάγο καὶ σὸν Πλαστήρα». (Περιοδικὸν μηνιαίου τοῦ Κ.Κ.Ε. «Νέος Κόσμος», ἀρ. 7, Ἰούλιος 1957).

Οἱ ζαχαριαδικοί

Ποῖται, ὅμως, εἶναι σήμερον αἱ ἀπόψεις τῶν ὁπαδῶν τοῦ Ζαχαριάδη, οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦνται ἐπὶ δογματισμῷ —σεχταρισμῷ; Δογματισμός (ἢ ταλμουδισμός), κατὰ τὴν κομμουνιστικὴν ὁρολογίαν, καλεῖται ἡ «ἐκρίσις ἀποδοχῆς δόγματος χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν οἱ ὅροι τῆς ἐφαρμογῆς του», δηλαδή ἡ ἀντίληψις ὅτι ὁ μαρξισμὸς —λενινισμός ἀποτελοῦν ἕνα σῶμα ἀποκρυσταλλωμένων ἀρχῶν, πού προσφέρουν ἐτοιμὰς λύσεις διὰ κάθε ἐμφανιζόμενον πρόβλημα. Σεχταρισμός, ἀφ' ἐτέρου, καλεῖται «ὁ ἀποχωρισμὸς ἀπὸ τὴν μεγάλην μάζαν τῶν ἐργατῶν, ἡ δράσις ἐντὸς στενῶν κομματικῶν

ὁμάδων καὶ ἡ ἀρνήσις συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐργατικὰς ἐνώσεις καὶ τὰς ἄλλας μαζικὰς ὁργανώσεις ἐν ὀνόματι τῆς καθαρότητος τῶν ἀρχῶν». Εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν ἀποδίδεται ὑπὸ τῆς σημερινῆς ἡγεσίας εἰς τοὺς ζαχαριαδικούς «δογματισμός» καὶ «σεχταρισμός», διότι ἀρνούνται τὰς ἀρχὰς καὶ διαπιστώσεις τοῦ 20οῦ Συνεδρίου τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς 6ης καὶ 7ης Ὁλομελείας τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τοῦτο πράττοντες, στεροῦν τὸ Κόμμα τῆς δυνατότητος ν' αὐξήσῃ τὴν ἐπιρροὴν του καὶ νὰ διορθώσῃ τὰ σφάλματά του. Πρὸκειται, δηλαδή, οὐσιαστικῶς περὶ κατηγορίας ἐπὶ ὑπεραρτιστικῶν (ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τὴν «παιδικὴν ἀσθένειαν» τοῦ κομμουνισμοῦ, κατὰ τὸν Λένιν). Κατὰ τοὺς ζαχαριαδικούς, «τὸ κύριο κτύπημα πρέπει νὰ τὸ στρέψουμε στὰ ἐνδιάμεσα στρώματα καὶ τὰ κόμματα πού τὰ ἐκπροσωποῦν». «Ἡ ἀντικομματικὴ ὁμάδα τοῦ Ζαχαριάδη —εἶπεν ὁ Α. Γκρόζος εἰς τὴν ἐνώπιον τῆς 8ης Ὁλομελείας εἰσήγησίν του— ἐξακολουθεῖ τὴν ὑπονομευτικὴν τῆς δουλειᾶς γιὰ τὸ τορπίλισμα τῆς γραμμῆς τῆς 6ης καὶ 7ης Ὁλομελείας. Ἡ ὁμάδα αὕτη στὸ ἐξωτερικὸ συνέχισε τὴν ἀντικομμουνιστικὴν δουλειὰ τῆς ἀποστολῆς γραμμάτων μετὰ συκοφαντικῶν περιεχομένου εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ σκοπὸν νὰ μεταφέρῃ καὶ ἐκεῖ τὰ διασπαστικὰ συνθήματά της. Κεῖνον πού χαρακτηρίζει τὴν δράσιν τῆς ὁμάδος αὕτης τοῦτ' ἐστὶν ὁ περὶ τὸν ὁλοένα καὶ πῶς βαθὺν κατρακύλισμα τῆς σὲ ἀνοιχτὰ ἐχθρικές ἀντιδυστολικὰς θέσεις καὶ συνθημάτων... Ἡ πάλιν ἐναντίον τοῦ δογματισμοῦ —σεχταρισμοῦ πρέπει ὅχι μόνον νὰ μὴ ἀδυνατίσῃ ἔστω καὶ σὸ ἐλάχιστον, ἀλλὰ ἀντίθετα νὰ συνεχίστῃ καὶ νὰ δυναμώσῃ, πολὺ περισσότερο μάλιστα πού οἱ ἐπιβιώσεις ἡ οἱ ὑποτροπὲς τοῦ δογματισμοῦ —σεχταρισμοῦ ἐκδηλώνονται ἀκόμα τόσο σὸν τρόπον τῆς σκέψης, ὅσο καὶ ἐπὶ τὴν πρακτικὴν δουλειὰ, συχνὰ ἄλλωστε μετὰ τὸν ἀναθεωρητισμὸν —μηδενισμὸν— δηλαδή μετὰ τὰς ἀπόψεις τῆς ὁμάδος τοῦ Μάρκου («Αὐγή» τῆς 4 Μαρτίου 1958).

Εἰς τί συνίστανται ὅμως αἱ ἀπόψεις τῆς ὁμάδος τοῦ Μάρκου, κατὰ τὸν ὅποιον ἐπίσης βάλλει ἡ σοβιετικὴ ὁμάδα ἐνῆς ἡγεσίας, χαρακτηρίζουσα αὐτὰς ὡς «ἀναθεωρητικὰς —μηδενιστικὰς» (κατ' ἀντιγραφὴν τῶν χαρακτηρισμῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι τώρα τοῦ συμμοριτῶν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν); Ἰδοὺ πὼς τὰς συνοψίζει εἰς τὴν εἰσήγησίν του ὁ Α. Γκρόζος: Οἱ ἀναθεωρητὲς «ἐν ὀνόματι τῆς νηφάλιας ἐκτίμησεως τῆς πραγματικῆς καταστάσεως ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα... διατυπώνουν τὴν θεωρίαν ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἐπιτυχία ὁ ἀντιμπεριαλιστικὸς —ἀντιαμερικανικὸς ἀγῶνας» ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι δὲν γίνεται δημοκρατικὴ ἀλλαγὴ, ἀν δὲν υποστηρίξουμε χωρὶς δρους τὰ ἀστικά κόμματα τοῦ κέντρου ἀντιτάσσονται σὲ κάθε κριτικὴ πρὸς τὰ κόμματα αὐτὰ ἀρνούνται τὴν ἀνάγκη τῆς ἀνεξάρτητης δράσεως (τῶν κομμουνιστῶν) ἐκφράζουν τὴν γνώμην ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη στὴς σημερινὰς συνθήκες νὰ ἐμφανίζεται τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα καὶ νὰ διατηρῇ τὴν αὐτοτελείαν του (μερικοὶ μάλιστα φτάνουν σὸ σημεῖο νὰ υποστηρίζουν ὅτι οἱ κομμουνιστὲς πρέπει νὰ ἐνταχθῶν στὰ διάφορα ἀστικά δημοκρατικά κόμματα) υποστηρίζουν ὅτι οἱ κρίσεις ἐπὶ τὴν ἐκδοτικὴν κομμουνιστικὴν κίνημα ἀποτελοῦν ἐνομοτελεῖα καὶ φαινόμενα» χωρίζοντας τὰ στελέχη τοῦ Κόμματος σὲ δύο κατηγορίας: τοὺς συνεργάτας τοῦ Ζαχαριάδη καὶ τοὺς ἀνταχθέντας εἰς τὴν πολιτικὴν του, ζητοῦν νὰ ἐκκαθαρισθῶν ὅλα τὰ στελέχη, πού ὑπῆρξαν στενοὶ συνεργάται τοῦ Ζαχαριάδη ἀρνούνται τὴν ἀρχὴν τοῦ δημοκρατικοῦ συγκεντρωτισμοῦ (δικαιολογῶντες τὸ δικαίωμα νὰ βάθουν καὶ νὰ ξαναβάθουν γιὰ συζήτησιν ζητήματα, πού ἔχουν συζητηθῇ καὶ ὑποστηρίχοντες ὅτι ὁ δημοκρατικὸς συγκεντρωτισμὸς εἶναι ἀρχὴν ἐπεξεργασμένη, πού ἂν εἶχε πέρασιν κάποτε πρὶν ἀπὸ 50 χρόνια καὶ εἰδικὰ ἐπὶ τὴν Ρωσίαν, τώρα κατατάσσεται ταλμουδισμὸς καὶ ἀναχρονισμός)· κηρύττουν τὴν ἐλευθερίαν τῶν ὁμάδων καὶ παρατάξεων μέσα σὸ Κόμμα («Αὐγή» τῆς 4ης καὶ τῆς 5ης Μαρτίου 1958).

Ἀπόψεις τοῦ Μάρκου

Κατὰ τὸν ἡγέτην τῶν ἀναθεωρητῶν Μάρκον, «ἡ ὁμάδα τῶν Ὁλομελείων καὶ λαθεμένα ἐκτίμησε τὴν καταστάσιν καὶ λαθεμένα τὴν χειρίσθηκε... Ἡ ὁμάδα τῶν Ὁλομελείων ἐξεκίνησε βασικὰ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ συμβιβασμοῦ πού ἐπικράτησε μετὰ τὴν ἀντιδυστολικὴν —ἀντισοβιετικὴν— προδοτικὴν πολιτικὴν τοῦ Ζαχαριάδη, πού καὶ ἐπὶσημα εἶχε ἐκδηλωθῇ ἐπὶ τὴν 5η Ὁλομέλεια. Ἀπ' αὐτὴ τὴν γραμμὴν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ συμβιβασμοῦ καθοδηγήθηκε τὸ γραφεῖο τῆς Κ.Ε. γιὰ μακροχρόνιον διάσπασιν. Ἐπὶ χάθηκε γιὰ τὸ Κόμμα ὁ πολιτικὸς ἀφηνειασμός, πού ἔπρεπε νὰ ἐκφραστῇ καὶ μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν καὶ τὸ ἐξοκέπασμα τοῦ τυχοδιωκτικοῦ —ἐχθρικοῦ χαρακτῆρα τῶν λεγομένων λαβῶν τοῦ Ζαχαριάδη καὶ τῆς κλίμας του... Ἡ ἱδεολογικὴ συζήτησις μετὰ τὴν συμμοριτοπολέμω πρέπει νὰ πάψῃ. Χρειάζεται νὰ γίνῃ ἡ προετοιμασία τοῦ 8ου Συνεδρίου τοῦ Κόμματος ὅχι μετὰ «ἰδεολογικὴν» συζήτησιν, γιὰ ἀρίστε-

ρά», εἴτε «δεξιὰ» ἐλάτῃ καὶ παρεκλίσεις μετὰ σπείρα σπιννοῦν καὶ τυχοδιωκτῶν, ἀλλὰ μετὰ τὸ κομματικὸν κατηγορῶν, πού νὰ κληθῶν σὸ Συνέδριον ν' ἀπολογηθῶν γιὰ ἐγκλήματα, πού διέπραξαν καὶ ὅχι νὰ ὑπερασπίσων θέσεις καὶ ἀπόψεις, γιὰτὶ τέτοιες οἱ ἐγκληματαί καὶ οἱ προβοκάτορες δὲν μποροῦσαν νὰ ἔχουν, δὲν εἶχαν καὶ δὲν ἔχουν».

Βασικά χαρακτηριστικά

Τὰ βασικά χαρακτηριστικά τοῦ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Κ.Κ.Ε. εἶναι: Πρῶτον, ἡ διάσπασιν τῶν στελεχῶν του καὶ τῶν μελῶν του εἰς τρεῖς παρατάξεις, δηλαδή τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Ζαχαριάδη, πού ἀποτελοῦν τὰ 60% περίπου, τοὺς ὁπαδοὺς τῆς υποστηρίξεως, ὑπὸ τῶν Ρώσων ἐνῆς ἡγεσίας, πού ἀποτελοῦν τὰ 15% περίπου, ἀλλὰ διαδέχονται τὴν σφραγίδα καὶ ὅλα τὰ μέσα, καὶ τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Μάρκου, πού ἀποτελοῦν τὰ 25%. Δεύτερον, ἡ διασπορὰ εἰς 8 χώρας τοῦ παραπετάσματος (καὶ τὴν Γιουγκοσλαβίαν), ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μέγα μειονέκτημα, ἀλλὰ αὐξάνει τὸ εἰδικὸν βάρος τῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν Τασκένδην κομμουνιστῶν (πού ἀνέρχονται τώρα μαζί με τοὺς ἀπαχθέντας κλπ. εἰς 15.000). Τρίτον, ἡ ἐπὶ ἐνῆς ἑπὶ διακοπῇ τῆς ἐπαφῆς μετὰ τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα, πού τοὺς ἐμποδίζει νὰ ἔχουν ἀκριβὴ ἐκτίμησιν τῆς καταστάσεως. Τέτατον, ἡ ἀπογοητευσίς καὶ ἀψία, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ εἰς πολλὰ ἐκ τῶν μελῶν ἡ ἐμπειρία ἐκ τῆς κομμουνιστικῆς πραγματικότητος καὶ τῶν ἀλλῶν συνθηκῶν διαδιδάσεως εἰς τὸ παραπέτασμα καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν. Πέμπτον, ἡ ἐκ τῆς ἀπογοητεύσεως αὐτῆς καὶ τῆς μακροχρόνιου ἐσωτερικῆς κρίσεως ἀπειθαρχία καὶ διασπορὰ σημαντικοῦ ἀριθμοῦ μελῶν. Τὴν κατάστασιν ἐπιδεινώνουν καὶ δύο ἀκόμη σημαντικοὶ παράγοντες: ἡ γενικὴ σύγχυσις καὶ κρίσις συνειδήσεως, ἡ ὁποία προέκλινε ἀπὸ τὰς φοβερὰς ἀποκαλύψεις τοῦ 20οῦ Συνεδρίου τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. περὶ τῆς ἀπάτης καὶ τῆς ἐγκληματικότητος τοῦ σοβιετικοῦ καθεστώτος καὶ ἡ ἀθλία κοινωνικὴ καὶ ποιτικὴ σύνθεσις τῶν μελῶν τοῦ Κόμματος.

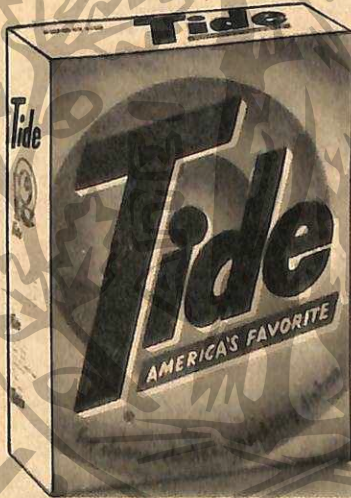
Οἱ εὐρισκόμενοι σήμερον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κομμουνιστὰι μαζί με τοὺς ἀπαχθέντας Ἑλληνοπαίδας καὶ ἐνηλίκους ἀνέρχονται εἰς 78.500 περίπου, κατανέμονται δὲ κατὰ χώρας ὡς ἑξῆς: Ἀλβανία 1000, Βουλγαρία 7.000, Ἀνατ. Γερμανία 1.200, Γιουγκοσλαβία 20.000, Ουγγαρία 6.000, Πολωνία 12.000, Ρουμανία 7.300, Σοβιετικὴ Ἐνωσις (Τασκένδη) 15.000 καὶ Τσεχοσλοβακία 9.000. Τὸ Κ.Κ.Ε. ἐκδίδει ἐν μηνιαίον θεωρητικὸν περιοδικόν, τὸν «Νέον Κόσμον», ὄργανον τῆς Κ.Ε. ἐκτυπούμενον ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ 6 ἐφημερίδας τὰς ἑξῆς: «Πρὸς τὴν νίκην» διὰ τὰ ἐν Τασκένδην μέλη του, «Δημοκράτης» διὰ τὰ ἐν Πολωνίᾳ, «Ἀγωνιστής» διὰ τὰ ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ, «Νέα Ζωή» διὰ τὰ ἐν Ρουμανίᾳ, «Λευτεριά» διὰ τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ «Λαϊκὸς Ἀγὼν» διὰ τὰ ἐν Ουγγαρίᾳ. Εἰς τὸ Βουκουρεστίον ἐπίσης ἐκδίδεται τὸ μηνιαίον θεωρητικὸν «Ἰλντεν», ὄργανον τῆς θύγατρὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀγωνιστοῦ σλαβομακεδονικῆς ὁργανώσεως.



Tide Πλένει υαθαρώτερα ἀπὸ υάδε τί!

Ἡ Ἑλληνίδα Νοικοκυρὰ ξέρεῖ καλὰ ὅτι μπορεῖ νὰ βασιδῇ σὸ TIDE γιὰ τὴν καθαρώτερη μπουγάδα. Γιατὶ τὸ TIDE κάνει τὰ ἀσπρόρρουχα λευκότερα, τὰ χρωματιστὰ λαμπερώτερα.

Βάλτε μπουγάδα μετὰ TIDE καὶ δὰ διαπιστώσετε μόνη σας, ὅτι τὸ TIDE κάνει τὴν καλύτερη μπουγάδα. Γιατὶ ὁ ἀφρός του περνώντας μέσα ἀπὸ τὸ ροῦχο διαλύει κάθε ξένη οὐσία (σκόνη, βρωμιὰ κλπ.) καὶ τὴν παρσύρει θγαίνοντας.



Προσέξτε αὐτὸ τὸ κοριτσάκι. Φοράει πεντακάδαρο φουστανάκι. Ἡ Μητέρα του εἶναι περήφανη καὶ εὐχαριστημένη γιὰτὶ τώρα ξέρεῖ πὼς ἡ μπουγάδα μετὰ TIDE εἶναι ἡ καθαρώτερη καὶ ἡ πιὸ οἰκονομικὴ. Ἡ Ἑλληνίδα Νοικοκυρὰ γνωρίζει σίγουρα πὼς τὸ

TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

Ἡ μελανή εἰκόνα τῶν ἔξω: Συγκρούσεις, διασπορά, ἀπογοήτευσις, ἄγνοια, ἀπειθαρχία, σύγχυση

Β' ΤΟ Κ.Κ.Ε. ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Όταν συνετρίβη στρατιωτικός ή άνταρσία ύπήρχον εις την Έλλάδα περί τας 60.000 μελών του Κ.Κ.Ε., άνευ όμως οργανικής συνοχής, λόγω του καθ'εαυτώς παρανομίας εις τὸ ὅποιον εὐρίσκοντο ἀπὸ διέτις. Τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ μέλη αὐτὰ ἦσαν κομματικές καὶ ἀπογοητευμένα ἀπὸ τὴν ἥτταν, διὰ τοῦτο δὲ τὰ ἀποτελεσθέντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κλημάκια ἀναδιοργανώσεως τοῦ συνισμοῦ τοῦ μηχανισμοῦ συνήναν ἑνὴν μεγάλην ἀπρὸς μίαν ἐκ μέρους τῶν «ἐξοικισμένων» ὅπως ἀνασυνδεοῦν. Ὁ σκληρὸς πυρὴν τοῦ Κ.Κ.Ε. ἦσαν οἱ φυλακισμένοι (κατάδικοι καὶ ὑπόδικοι) καὶ οἱ ἐξόριστοι, οἱ ὅποιοι ἀνῆρχοντο συνολικῶς τότε εἰς 8.000 περίπου. Ἐξω τῶν φυλακῶν καὶ τῶν στρατοπέδων ἐξορίστων ἐλάσσαν κομμουνιστικὰ ὁργανώσεις βάσεως ὑπάρχον. Ἡ ἐκλογικὴ ἀκτινοβολία, πάντως, τοῦ κομμουνισμοῦ διεισπρὶν παρὰ τὴν ἀποδιοργανωσιν αὐτὴν, καλύπτουσα τὰ 10-11% τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος.

Πρὸς νόμιμον πολιτικὴν ἐμφάνισιν

1. 'Α πό Σ ε π τ ε μ β ρ ί ο υ 1949 μ έ χ ρ ι Μ α ρ τ ί ο υ 1956.— 'Η χρησιμοποίηση όλων των νομίμων δυνατοτήτων διά την εξο-
 ήφιρσιν του εις την Ελλάδα υπήρξε μία από τας τρεις βασικάς επιδιώ-
 λης εις το σιδηρούν παρατάσασμα μετά την στρατιωτικήν συντριβήν του
 συμμοριτισμού κατ' Αύγουστον του 1949. 'Εμπρετε τώρα να δημουργηθώσι
 αι προϋποθέσεις νομίμων πολιτικών εμφανίσεως διά την εξασφάλισιν δυνα-
 τοτήτων ἐπαφής με τας μεγάλας μάζας και διά την εξασφάλισιν δυνα-
 τημάτων προπαγάνδας, ζωώσεως και δράσεως. Τὴν διοχετεύσιν τῶν συν-
 ὤδων εἰς τὴν ἀριστερῶν κινήσων ἐκτάκτως μέτρων. Τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν τὴν
 εἰ διεξαγωγῇ τῶν ἐκλογῶν τῆς 5ης Μαρτίου 1950. Τὸ Κ.Κ.Ε. ἐξεβλήθη
 τότε καμουφλαρισμένον εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἐλληνικῆς ζωῆς· εἰς τὰς
 πολιτικὰς ζωμώσεις, εἰς τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα, εἰς τὴν πνευματικὴν
 κίνησιν, 'Εκείνῳ ποὺ ἀνέλαβον νὰ ἐκτελέσουν τὴν γραμμὴν του ἀπέφυγαν
 ἐπιμελῶς νὰ ὀμιλήσουν περὶ κομμουνισμοῦ. 'Εκτόπτοντο ὑπὲρ τὸν δημο-
 κρατικῶν ἐλευθεριῶν, ὑπὲρ τῆς εἰρηνώσεως, ὑπὲρ τῆς συμφιλίωσεως, ὑ-
 πὲρ τῆς λήψεως καὶ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ συμπαντος κόσμου.

«Δημοκρατική Παράταξη» και Ε.Δ.Α.

Εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 5ης Μαρτίου τοῦ 1950 τὸ Κ.Κ.Ε. ἀπέφυγε νὰ κατέλθῃ ἐν τῶν τίτλων του καὶ μόνον του. Δὲν ἠμποροῦνεν, τοῦ (1947) νὴ εἶναι ἐκτὸς νόμου. Προέβαλε, λοιπὸν, ὀρισμένους ἰδικούς σφαλτοὺς καὶ τὴν συνεργασίαν διαφόρων συνδομοπορισκῶν καὶ ἀριστερίων (Δ. Π.), πρὸς τὴν ὁποίαν κατήνυσεν τὰς ψήφους τῶν ὁπαδῶν του. (τὴν 17ην Αὐγούστου 1950) ἐξεβάνον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν «ἀνεξαρτήτου» μοκρατικὸς, ἡ ὁποία ἦτο ὁ γνησιώτερος τύπος τῆς ἐφημερίδα «Ἡ ηστική» ἐφημερίδος κυκλοφοροῦσης εἰς χώραν ὅπου ὁ κομμουνισμὸς ἀπολαμβάνει ἀσυνόριστος καὶ ἀπετέλει ἐντυπὸν τῶν ἐκπομπῶν τοῦ συμμοριτικῶ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ καὶ τῶν σταθμῶν τοῦ παραπτε- τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς. Ἡ ἐφημερίς αὕτῃ ἐκείσθη κατόπιν δικαστικῆς ἐπὶ τῇ Δ.Π. ὑπῆρξεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, διὰ λόγους ὑποκειμενικοῦ καὶ ἀνθρωπογενικοῦ, μᾶλλον χαλάρᾳ. Ἡ «Ἡμοκρατικὴ Παράταξις» καὶ ἀνθρωπογενικοῦ τῆς ἐμφανίσιν, διασπάσθη εἰς πολλὰς αὐτοτελεῖς καὶ κοροπονημένους ομάδας, αἱ ὁποῖαι δὲν υἱοθέτησαν ὅλα τὰ συνθήματα τοῦ Κ.Κ.Ε., ἀποδείχθησαν τελικῶς ἕνας ἀνεπιτυχὴς ἐλιγμὸς του.

Ἐπρεπε, λοιπὸν, νὰ ἐκπομπῇ

Ἐπρεπε, λοιπόν, να εγκαταλειφθῇ αὐτὴ ἡ μέθοδος τοῦ συνασπισμοῦ, ἡ ὁποία κατὰ τὴν διάρκεια τῆς κατοχῆς εἶχε σημειώσει τὸν ἐπιτυχισμὸν. Διότι αἱ νέαι συνθήκαι δὲν ἐξασφαλίζουν τὴν ἡγεμονίαν τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐπὶ τοῦ κόν Μέντωρ. (Ε.Α.Μ.). Τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα ἐχρειάζεται μίαν ἐνδοκίμην, ἀλλὰ κομμουνιστικὴν πολιτικὴν ὀργάνωσιν, τελοῦσαν ἐν ἀπολύτῳ κείτῳ περὶ πρωτοτύπου συλλήψεως. Εἰς τὴν ἰδίαν λύσιν εἶχε καταφύγει θη ὑπὸ ἀναλόγησιν συνθήκαι. Κομμουνιστικὸν Κόμμα, ὅταν εὐρέσπισση διαφόρους ὁμάδας, ἀλλὰ κατεσκεύασεν ἓνα «ἐνὸμιμον» κόμμα με δόξαις καὶ τοῦ ἔδωκε τὸν αὐτὸν τίτλον «Ἐργατικὸν Κόμμα». Κατ'ἔλθει εἰς τὴν Σοβρανίαν 32 βουλευτάς. Περί κομμουνισμοῦ δὲν ἔλεγον οὔτε λέγον οἱ βουλευταὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ «Ἐργατικὸν Κόμματος». Ὅλοι, ὁμως, οἱ λόγοι των καὶ ὅλαι αἱ πράξεις των κατέτειναν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς κομμουνιστικῆς δυνάμεως.

Κάτι ανάλογοι έκαμε καί τὸ Κ.Κ.Ε. μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῶν ἐκλογῶν

της 9ης Σεπτεμβρίου 1951. "Ίδρυσε την «Ενιαίαν Δημοκρατικήν Ἀριστέρα» (Ε.Δ.Α.), ο συνδυασμοί της οποίας απελευθύνου απο ἐμπιστοσύ του Κ.Κ.Ε. και από συνδιοπόρους (αὐθιρώπου, πολὺ ἀπὸ τὴν ἀφάνεια ἀναδείξαμε στὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας» —ὅπως ἔγραψεν ὁ πρόεδρος τῆς Ε.Δ.Α. σ. Πασιλάδης εἰς ἐπιστολὴν του ἀπὸ 7ης Ἰουλίου 1956, δημοσιευθεῖσαν ἐν φωτοτυπία τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1957), ἔδωκε δὲ ἐντολὴν εἰς τοὺς ὁδοῦσους του νὰ ψηφίσουν τοὺς ἐμπιστοὺς τῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας, οἱ ὅποιοι καὶ ἐπέτυχον νὰ ἐκλεγούν βουλευταί. Παρὰ τὴν αὐτὴν ἐξέδοκε νῆαν καθημερινὴν ἐφημερίδα, τὴν «Δημοκρατικὴν» καὶ μίαν ἐβδομαδιαίαν, τοὺς «Φοῦρουὺς τῆς Εἰρήνης», ἡ γραμμὴ τῶν ὁποίων ἦτο ἀπολύτως ἐνηρμονισμένη πρὸς τὰς καθημερινὰς ἐκπομπὰς τοῦ συμμοριτικοῦ ραδιοσταθμοῦ καὶ ἡ ὕλη γνησίως κομμουνιστική. Ἐτοῖ τὸ Κ.Κ.Ε. ἐξαρτάει τὰ μέσα «νομίμου» πολιτικῆς δράσεως καὶ προπαγανδὰς καὶ ἤρχισεν ἢ ἀπλῶν τὸν πλοκάμιον του. Ἐἶχεν ἤδη προετοιμάσει καὶ πανελλήνιον συνέδριον τῶν κομματικῶν ὁργανώσεων τῆς Ε.Δ.Α., τὸ ὁποῖον δὲν ἐπρόκειτο νὰ εἶναι ἄλλο τι ἢ ὁργανωτικὸν συνέδριον τοῦ νομίμου προσηυτοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε. ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν. Ἐμεσολάβησεν ὁμως ἡ ἀνακάλυψις τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ κατασκοπευτικοῦ δικτύου τοῦ Κ.Κ.Ε., ἐκ τῆς ὁποίας προέκυψαν φαλόντες τοῖ ἀποδείξει ὅτι ἡ Ε.Δ.Α. ἦτο ἀπλῶς ἓνα νόμιμον πολιτικὸν πρακτορεῖον τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε., ὅτι τὰ δημοσιογραφικὰ τῆς ὁργανα ἐχρηματοδοτοῦντο ὑπ' αὐτοῦ, ὅτι ἡ πολιτικὴ γραμμὴ καὶ αὐτῆς καὶ τῶν ὁργανῶν τῆς καθωρίζετο λεπτομερῶς ὑπὸ τοῦ Κ.Κ.Ε., ὅτι ἀκόμη καὶ ἡ σύνθεσις τοῦ διευθυντικοῦ καὶ τοῦ συντακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν ὁργανῶν τῆς ὑπηρετοῦτο ὑπὸ τῆς ἐξωτερικῆς κομμουνιστικῆς ἡγεσίας καὶ, κατόπιν τοῦτου, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1952, ἐκλείσθησαν τὰ ὁργανα τῆς Ε.Δ.Α. καὶ ἀπηνυρεῖθη ἡ σύνταξις τοῦ «συνεδρίου» τῆς.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΤΟΥ 1952 ΚΑΙ ΤΟΥ 1956

Αι τρίται κατά σειράν έκλογαί μετά τήν συντριβήν του συμμαορισμοῦ (αἱ ἐκλογαί τῆς 16ης Νοεμβρίου 1952) ἔδωκαν εἰς τὸ Κ.Κ.Ε. τὴν εὐκαιρίαν ἀναπτύξεως νέας ἐνομιμῆς δράσεως. Ἐνεφεάνθη τάλιν ἡ Ε.Δ.Α., ἡ ὁποία τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1952 ἔξεδωκεν ὡς ἡμερήσιον δράσαντος τῆς τὴν «Αὐγὴν», ποῦ συνεχίζει ἔκτοτε τὴν ἐκδοσὶν τῆς, ἀκολουθεῖ εὐσυνειδητῶς τὴν ἐκάστοτε χαραιοσημένην ὑπὸ τῆς ἐξορίστου ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. γραμμὴν καὶ διοχετεύει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ βασικά συνθήματα αὐτῆς καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Εἰς τὰς ἐκλογὰς αὐτάς ἡ Ε.Δ.Α., κατόπιν ἐντολῆς τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε., κατήλθεν αὐτοτελῶς μὲ ἰδικούς τῆς ὑποψηφίους, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι οὐδεμίαν εἶχεν ἑλπίδα νὰ κερδίῃ ἑδρας λόγῳ τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος, μὲ τὸ ὅποιον διεξήχθησαν. (Ἡ στάσις αὕτη ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τῆς «νέας ἡγεσίας» ως ψάλλα μακτικῆς). Ἐκτοτε τὰ κύρια συνθήματα τῆς Ε.Δ.Α. καὶ τοῦ ὁργάνου τῆς εἶναι: γενικὴ ἀμνηστία, νομιμοποίησις τοῦ Κ.Κ.Ε., ἐπαναπαρισμός τῶν ἐπολιτικῶν προσφύγων (συμμοριῶν κλπ), δημιουργία ἑπανδμοκρατικοῦ Μετώπου, ἀπομάκρυνσις τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν συνασπισμῶν τῶν δικτῶν δημοκρατιῶν ἐν ὀνόματι τῆς «ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας» κλπ.

Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 19ης Φεβρουαρίου τοῦ 1956 τὸ Κ.Κ.Ε., διὰ τῆς Ε.Δ.Α., ἐπαραπομπήσας σημαντικὴν τακτικὴν ἐπιτυχίαν, ἀλλ' ὑπέστη καὶ μίαν ἥτταν. Κατάρθωσε καὶ συνασπίσθη ἐπὶ ἐκείνῳ «μίνιμου προγράμματι» ὑπὸ μορφήν προσωρινῶν, αὐστηρῶς ἐκλογικοῦ «λαϊκοῦ μετώπου», δλα σχεδὸν τὰ ἀντιπολιτευόμενα τὴν «Ἐθνικὴν Ριζοσπαστικὴν Ἐνωσιν» κόμματα, τὰ ὁποῖα συνέπραξαν ὡς «Δημοκρατικὴ Ἐνωσις». Τὰ ἐκλογικὰ κέρδη τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐκ τῆς συμπαρέδρας ταύτης δὲν ὑπῆρξαν μεγάλα, διότι ἡ Ε.Δ.Α. ἐξηφάλισε 18 μόνον ἔδρας. Τὰ πολιτικά ὄφελή του, ὅμως, ὑπῆρξαν πολλὰ σημαντικώτερα, διότι διὰ πρώτῃν φοράν ἀπὸ τῆς συντριβῆς τῆς ἀνταρσίας, ἐθνικοφρόνα κόμματα συνεργασάσθην, ἔστω καὶ ἐκλογικῶς μόνον, μὲ τὸ ὑποκατάστατον τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ διότι διὰ τῆς συνεργασίας αὐτῆς ἐπαραπομπήσθη τὸ πρῶτον ἐν τῷ κόσμῳ, ἀπὸ τῆς ἐνῆρξης τοῦ ψυχροῦ πολέμου, ἐλαϊκὸν μέτωπον». Ἡ μὴ ἐξασφάλισις τῆς πλειοψηφίας ὑπὸ τῆς «Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως» εἰς τὰς ἐκλογὰς αὐτὰς ἐμίσησε τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἑκτασίαν τῆς τακτικῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας τοῦ Κ.Κ.Ε.

«Καθαίρεσις» Ζαχαριάδη καὶ κλονισμὸς

2. Ἀπὸ Μαρτίου 1956 μέχρι Μαρτίου 1958. Ἡ καθάρισις τοῦ Ν. Ζαχαριάδη ἀπὸ τὸ ἀξιωματὸν τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Κ.Κ.Ε. ἡ ἀποφασισθεῖσα, ὑπὸ τὰς συνθήκας τὰς ὁποίας ἐξετάσαμεν παρὰ τῆς δῆς Ὀλομελείας (Μάρτιος 1956), ἐπροκάλεσεν, ὅπως ἦτο ἐπόμενον, ἔντονον κλονισμὸν καὶ εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι κομμουνιστάς, ἐνωτέρων ἴσας ἀπὸ τὴν κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον «καθάρειν» τοῦ νεκροῦ Στάλιν ὑπὸ τοῦ 20οῦ Συνεδρίου τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. (Αὕτῃ δὲν ἐδημιούργησε κρίσιν συνειδήσεως οὔτε καν εἰς τὰ στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε., ὅπως συνέβη πανταχοῦ τοῦ κόσμου, καὶ τούτῳ μαρτυρεῖ τὴν ψαυηλοτάτην πνευματικὴν, ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν στάθμην τῶν «διδιοσυμμένων» του. Ἡ ἀποκαλειψὶς τῶν ἐγκλημάτων τοῦ Στάλιν καὶ τῶν αναρχιστικῶν ἀδολιγιῶν τῶν σοδιετικῶν καθεστώτων, οὐδὲνα ἐξ αὐτῶν συνεκίνησε). Φυλακισμένοι, ἐξόριστοι καὶ ἐλευθεροὶ κομμουνισταὶ τῆς Ἑλλάδος ἐχωρίσθησαν εἰς δύο μερίδας· εἰς τοὺς ὁπαδοὺς τῆς παλαιᾶς ἡγεσίας (Ζαχαριάδης) καὶ εἰς τοὺς ὁπαδοὺς τῆς νέας ἡγεσίας (Γκερόζου). Καὶ ὁ χωρισμὸς αὗτος ὑπῆρξεν ἐνωτότερος εἰς τοὺς δύο τοποὺς ἀναγκαστικῆς συμβιβώσεως κομμουνιστῶν —δη-

λαδή, τὰς φυλακὰς καὶ τὰ στρατόπεδα ἐξορίστων—, οἱ ὅποιοι μετεβλήθησαν, κατὰ τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ἰδίων τῶν κρατουμένων, εἰς «μικρὰ Τασκέιτ».

«Πιστὸς ἀγωνιστὴς τοῦ Κ.Κ.Ε.»

“Ένα μόλις μήνα μετά την δημοσίευση της απόφασής της όης ‘Όλο-
μελής έκκυκλόφηση προκήρυξης των δώδεκα του Ζαχαριάδη με την υπο-
γραφή ‘Όπιστοι αγωνιστές του Κ.Κ.Ε.’ και ημερομηνία 15 ‘Απριλίου του
1956, δια της οποίας αποδοκιμάζεται η ‘καθαίρεση’ του Ζαχαριάδη,
έξήρηντο αι οργανωτικά ικανότητές του, κατηγορούντο οι συντροφοί της
νέας ήγεσίας ως πρωτοστατήσαντες εις την φραξιοιστικήν πάλην της πε-
ριόδου 1928-1931 και ως δειλιάζοντες ενώπιον του έχθρου όταν οι υπο-
γράφοντες ‘οτά μετόπισθεν της ένοπλης πάλης, στέλγουν του Κ.Κ.Ε. και
άλλα ακόμη μέλη του Κόμματος’ άμειπτόπιστα ‘με το κεφάλι ψηλά θα
δρασιαντήρια της ‘Ασφάλειας και το έκτελεστικό άπόσπασμα και ήλίου-
το ‘νά συγκληθθί το γρηγορώτα το 8ο Συνέδριο του Κ.Κ.Ε. με πλα-
τείαι συμμετοχή και δημοκρατική αντιπροσώπηση της κομματικής βάσης,
όπου να δοθί στό σ. Ζαχαριάδη ή δυνατότητα να έκθέσι όλη του τη
δράση από το 7ο Συνέδριο του Κ.Κ.Ε. (σ.σ. ‘Οκτώβριος 1945) ως τα ση-
μερα και να παρασχέουν στους συντροφούς του συνεδρίου όια τα στοι-
χεία για να μορφώσουν σωστή γνώμη για πρόσωπα και πράγματα του
Κ.Κ.Ε. και να χαράξουν άδόσεμτα και άνεπηρώτα από έξωκομματικούς
παράγοντες την πολιτική γραμμή του Κόμματος, που δέ μπορεί να είναι
άλλη από εκείνη που ό σ. Ζαχαριάδης έκάρηεν στο Κ.Κ.Ε. από το 1931’».
‘Η χαρακτηριστική αύτη προκήρυξις κάταλγην ως έξης: ‘Τό 8ο Συνέ-
δριο του Κ.Κ.Ε. έτσι οργανωμένο θα θάγλει την αξία ήγεσία του Κόμμα-
τος, που έτικεπαλές της δέν μπορεί να είναι άλλος από τον σ. Ζαχαριάδη.

Ἐκτοτε καὶ μέχρι σήμερον ἡ πάλαι μεταξὺ ζαχαριαδικῶν καὶ νεοπε-
τικῶν συνεχίζεται ἐξέγνῃ, ἰδίᾳ εἰς τὰς φυλακάς, ὅπου κατῳρῶσαν αὖ ἐ-
πικρατήσαντο οἱ ζαχαριαδικοὶ (Ἐρυθρίδας, Λουλᾶς κλπ.) ὑποκρινόμενοι
συμμορφῶσιν πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς δὲς Ὁλομελείας καὶ χρησιμοποιοῦ-
σιν οὕτως τὰς γνωστάς μεθοδούς ἀποκήρυξης πλειοψηφίας διὰ κολακειῶν,
ἀπειλῶν, ἐκβιασμῶν, ἐμμέσων δωροδοκιῶν, συκοφαντιῶν κλπ. Ἐδμημιουργή-
θησαν οὕτω διὰ τοὺς ὁπαδοὺς τῆς νέας ἡγεσίας συνθήκαι ἀφόρητοι, «οὗτοι
ἔχουν ὅλα τὰ γνωρίσματα τοῦ παλίου ζαχαριαδικοῦ καθεστώτος στὴ χει-
ρότερη μορφὴ τοῦ» καὶ ποὺ τοὺς ἠνάγκαζαν ν' ἀπειθυνοῦν δι' ἐπιστολὰν
πρὸς τὸ ἐν τῷ ἑξωτερικῷ Πολιτικῷ Γραφεῖον τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ νὰ ζητήσουν,
τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοεμβρίον τοῦ 1957, «ἀμεση καὶ ἀποφασιστικὴ» ἐ-
πέμβασις τοῦ Ὁρισμένου ἐκ τῶν ἐπιστολῶν αὐτῶν (τοῦ Γ. Σπανοῦ, τοῦ
Γ. Μωραΐτη καὶ τοῦ Ι. Μανούσασκα) περιελοθοῦσαι εἰς χειράς τῶν ἀρχῶν
ἐδόθησαν εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1958. «Ἡ κατάστα-
σις μας — γράφει ὁ Μωραΐτης — εἶναι χειρότερη ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ καὶ
οἱ κίνδυνοι εἰναι μεγάλοι ἂν δὲν διαθωρῇ. Καί, ἐδῶ ποὺ ἔφτασε, μὲ ν ο ἰ
ἡ δική μας ἐπέμβασις ἵσως ἂν δύνῃται ποιεῖν τὴν διαθώρησιν. Δὲν πρέπει ν
σὰς ἀπασχολούμεν, ἀλλὰ ἀλλήως δὲν γίνεται. Σὲ σὰς στῆριζομεν ὅλες τις
ἐπὶ τῆς νῆας καὶ αὐτὴ αὐτὴ νὰ σημαίνει ὅτι τὰ πάτωμα νὰ παλεύομεν».

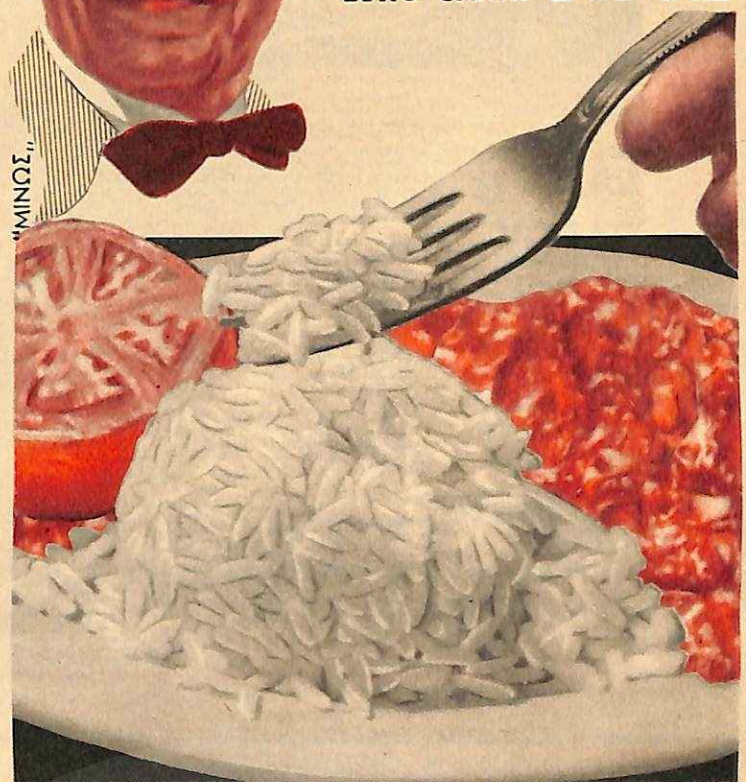
Διαρροή και στους φυλακισμένους

Ἀπὸ τὰς ἐπιστολὰς αὐτὰς συνάγεται ὅτι —ὅπως γράφει ὁ Γ. Σπανός— ἐμέσα στοὺς κόλπους τῆς ὁμάδας ἔχουν διαμορφωθῇ δύο παρατάξεις εἰς πέντε ἀγκυλαζήσαντες τὸ σύνολο τῶν συντρόφων μὲ ἀτάπεις ἀντικρουόμενες πᾶνσὶν ἐν σοβαρὰ ζητήματα πού ἔβαλε καὶ ἔλυσε ἡ δὴ Ὀλομέλεια. Στῇ μιᾷ παρατάξει ἀντίκεινται ἡ πλειοψηφία 60% τοῦ συνόλου, πού εἶναι συσπειρωμένη γύρω ἀπὸ τὴν (σ.σ. Ζαχαριάδην) καθοδήγηση τῆς ὁμάδας, σκέφτεται καὶ ἐνεργεῖ ὅπως τῆς ὑπαγορεύει ἡ καθοδήγηση, υποστηρίζει καὶ ὑπερασπίζει τὴν καθοδήγηση μὲ τυφλὸ φανατισμὸ ἀπὸ κάθε κριτικῇ. Στὴν ἄλλη παρατάξει ἀντίκουν τὰ 40% τοῦ συνόλου (σ.σ. νεοηγετικοί), πού κάνουν συνεχῇ καὶ ἐπίμονη κριτικὴ στὴν καθοδήγηση, ἀπαίτιαντες ἢ νὰ διορθωθῇ τὰ λάθη τῆς καὶ νὰ αὐτοκριτικῇ καὶ ν' ὀλίσσῃ τὴν νοοτροπία τῆς καὶ τὶς μεθόδους καθοδήγησής ἡ νὰ καθίστῃ στὴν μπάτση γιὰ νὰ μπόρῃσῃ ἡ ὁμάδα νὰ μῆτῃ στὸ δρόμῳ τῆς ἀναδιαιταγωγότητος σύμφωνα με τὸ πνεῦμα τῆς ὁγῆς Ὀλομέλειας. Ἀνάμεσα στοὺς συντρόφους τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης παρατάξεως ἀναπτύχθηκε μιὰ ἐμπόδα, κόψαν τῆς φιλίας καὶ τῆς ἰδιαίτερης συναναστροφῆς καὶ τὰ ἐπιστάδια ἀνάμεσα στοὺς θερμδαίμονες, πού εἶναι συχνά, μόνο χάρι στὴν ἐπιβουλή των πιὸ ψυχραίωνν δὲν φάνουν σὲ συμπληρῇ. Τὸ καθεστῶς πού ἔχει ἐπιβάλει ἡ καθοδήγηση φέρνει σὲ μικρογραφία ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀντικομματικοῦ καθεστώτους πού ὁ Ζαχαριάδης εἶχε ἐπιβάλει στὸ Κόμμα.

Μοιραία συνέπεια της καταστάσεως, ή οποία εδημιουργήθη λόγω της έσχατομαθητικής κρίσεως, είναι και ή αύξησις της διασποράς εις τους κόλπους των φυλακισμένων κομμουνιστών. «Η κατάσταση αυτή —τονίζει ό Γ. Σπανός— έκτός του ότι μάς κρατά έσ συνεχή άγωνία και ένκεντροισμό, κάνοντας έτσι διπλά καταθλιπτική τη διαβίωσή μας, έχει άρνητικές συνέπειες για την άναδιαπαιδαγύγηση μας, ύποσκάπτει τό άγωνιστικό ήθικό των συντρόφων και την άφοσίωσή τους στόν ή ήσαστα. Δέν είναι τυχαίο τό γεγονός ότι τόν τελευταίο καιρό είχαμε άρκετές δηλώσεις μετανόησης από ανθρώπους που κάθισαν 10 και 12 χρόνια φυλάκι και είχαν άνθεξει σ' όλες τίς μπύρες. Άκόμα ή τέττα κατάσταση περικλείνει κίνδυνους σοβαρών ήπεισοδίων —συμπλοκής— που θα μάς έκθέσει στόν έχθρο και τόν κίνδυνο όριστικής διάσπασης. Έπίσης κίνδυνο πάρα πόρο

РУЗИ МПАРМПА
МПЕН

Uncle Ben's *CONVERTED* LONG GRAIN RICE



ΔΙΠΛΑΣΙΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ

- Πολλές φορές κρύνει ξαναζεσταίνεται και παραμένει σφυρτό.
- Διπλάσιο σέ απόδοσι
- Τώρα πιά αγοράσατε χύμα ρύζι με τα πεταλάκια του

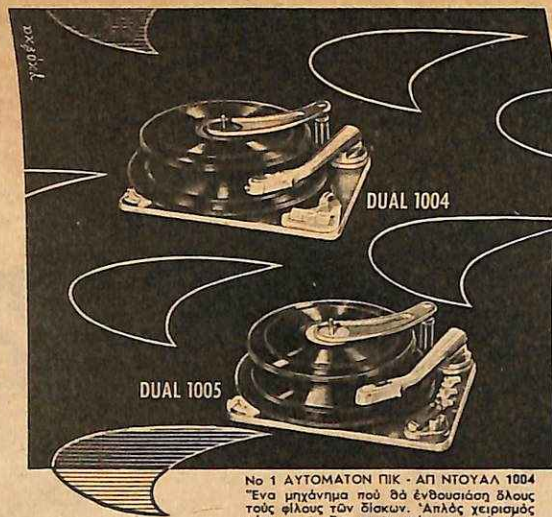


ΜΕ ΤΙΣ **ΕΚΚΙΝΗΣΕΙΣ** ΣΑΪΣ ΒΛΕΠΕΙ

ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ

Εἶναι τὸ

ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΜΕΣΟ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ



ΣΑΣ
ΠΑΡΟΥ-
ΣΙΑ-
ΖΟΥΜΕ

Νο 1 ΑΥΤΟΜΑΤΟΝ ΠΙΚ - ΑΠ ΝΤΟΥΛΑ 1004
Ένα μηχανήμα που θα ενδυναμώσει όλους τους φίλους των δίσκων. Άπλοος χειρισμός μεσω τριών διακοπών πίεσεως α) εκκίνησης β) επανάληψης γ) διακοπή Τεσσάρων ταχυτήτων (16, 33, 45 και 78 στροφών). Άπλη χρήση και αυτόματος για όλα τα μεγέθη των δίσκων (από 17 έως 33 εκατοστά). Ξύγχρονη κίνηση, αυτόματος αλλαγή δίσκων. Κρυσταλλική κεφαλή, πιστή, αποδόσεις.

Νο 2 ΑΥΤΟΜΑΤΟΝ ΝΤΟΥΛΑ 1005. Το κορυφαίον μηχανήμα μεταξύ των ΠΙΚ - ΑΠ των δέκα δίσκων, είναι το ΝΤΟΥΛΑ 1005. Αυτό το ΠΙΚ - ΑΠ κατέχει, εκτός των αναφερόμενων πλεονεκτημάτων του ΠΙΚ - ΑΠ 1004, αυτόματον αλλαγήν των σπυριών. Διακόπτειν παύσεις και διπλό φίλτρο ήχου (μύθοιο - πρίμο) το όποιον εξουδετερώνει τους ήχους (εναλλακτικούς) τους προερχομένους εκ της επαφής της θελώνης επί των δίσκων.

Τα άνωτέρω είναι ίσως λόγια έλλογικά, αλλά για τους ειδικούς είναι άπολύτως νοητά και μπορούν να συμπεράνουν πόσο το ΠΙΚ - ΑΠ Dual είναι ελκυστικόν να κανονίσουν και τόν πιο απαιτητικό άγοραστή.



Δέν πρέπει να βαδίζουμε στο σκοτάδι

Βοηθήσατε το έργο της Έθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας.

Μετά την πρώτη επιτυχή έρευνα, διά τόν Οικογενειακόν Προϋπολογισμόν, αρχίζει τώρα μία άλλη μεγάλη στατιστική έρευνα διά την

ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ

Είναι ανάγκη να επιτύχη αυτή ή έρευνα, διότι θα έχωμεν πλήρη εικόνα της Έλληνικής Βιομηχανίας, ή όποια τώρα καλείται να συναγωνισθή τους ξένους κολοσσούς.

Είναι πρόβλημα επιβιώσεως διά όλόκληρον την Έθνικήν μας οικονομίαν.

Βοηθήσατε το έργο της Έθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας.

ΚΑΘΕ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ.

διάδωρσης του ήθικου αδυνάτων κυρίως συντρόφων και αύξηση του αριθμού των δηλώσεων. Ο δέ Γ. Μωραΐτης προσθέτει: «Με την ευκαιρία σημειώνω ότι στο εξάμηνο αυτό είχαμε πάνω από δέκα δηλώσεις (σ.σ. εις μίαν φυλακήν). Όταν φεύγει κανείς από τους διαφωνούντες (σ.σ. νεοηγετικούς) πολλοί από την πλειοψηφία γελούν από ικανοποίηση... Έλα, όμως, που φεύγουν και από τους δικούς τους;».

Απομόνωσις, όχι αδράνεια

3. Η παρούσα κατάσταση. — Σήμερα οι φυλακισμένοι κομμουνιστάι — δι' έγκληματα τελεσθέντα κατά την κατοχήν και τόν συμμοριτοπόλεμον — ανέρχονται εις 2.864, εκ των οποίων 154 γυναίκες. Όταν κατά τόν Μάρτιον του 1956 εξέσπασεν ή κρίσις, ανήρχοντο εις 3.850. Απελύθησαν, δηλαδή, κατά τό διάστημα της διετίας αυτής 986, είτε διότι έδωσαν δείγματα έθνικής αναπροσαρμογής, είτε διότι έκρίθησαν ως μη επικίνδυνον διά την δημοσίαν ασφάλειαν. Οι έξ όριστοι κατά τας αρχάς Μαρτίου ανήρχοντο εις 446, εκ των οποίων 13 γυναίκες. Ήδη, όμως, ο αριθμός των δεν υπερβαίνει τους 300, κατόπιν αποφάσεως της υπηρεσιακής κυβερνήσεως όπως χορηγήση τρίμηνον άδειαν εις 140 περίπου εξ αυτών. Τόσον μεταξύ των φυλακισμένων, όσον και μεταξύ των εξοριστών ή αναλογία των παλαιοηγετικών και των νεοηγετικών είναι 60% και 40%. Τούτο δε οφείλεται και εις τό ότι και οι φυλακισμένοι και οι εξόριστοι άπόλλουσιν την έλευθερίαν των αγωνιζόμενοι υπό την ζαχαριαδικήν ήγεσίαν ως πιστοί όπαδοί της.

Συμφώνως προς τά υπάρχοντα στοιχεία, ο παράνομος μηχανισμός του Κ.Κ.Ε. είναι σήμεραν υποτυπώδης, κατόπιν των άλλοπαλλήλων πληγμάτων, τά όποια έχει υποστή από του 1950 και έντεϋθεν (ανακάλυψις άσυρμάτων και τυπογραφείων, σύλληψις κληρικίων αναδιοργανώσεως κλπ.). Και είναι χαρακτηριστικόν τό γεγονός ότι ο παράνομος «Ριζοσπάστης» εξέδωθη διά τελευταίαν φοράν τόν Αύγουστον του 1957. Υπολογίζεται ότι ο αριθμός των έντεταγμένων τώρα εις τόν παράνομον μηχανισμόν έλευθέρων κομμουνιστών δεν υπερβαίνει τας 2.000 εις όλόκληρον την Ελλάδα. Ολίγοι μόνον εξ αυτών δρούν και ως μέλη της Ε.Δ.Α., ή όποια επί έπτά έτη άποτελεί την νόμιμον πρόσωπον του Κ.Κ.Ε. Τό νόμιμον τούτο κόμμα εις την στελέχωσιν του άποτελείται από ένα σκληρόν κομμουνιστικόν πυρήνα, από αρκετά έλευθερα μέλη του Κ.Κ.Ε. και από συμπαθούντας, υπολογίζεται δε ότι τό σύνολον των μελών του φθάνει τας 17.000, ή δε έκλογική άκτινοβολία του κυμαίνεται περί τά 11% του έκλογικού σώματος. (Εις τας έκλογάς του 1952, όποτε δεν εψηφίσαν αι γυναίκες, είχε συγκεντρώσει περί τας 170.000 ψήφους). Η Ε.Δ.Α., παρά την παροδικήν επιτυχίαν του 1956, όποτε συνεκροτήθη τό πρώτον μετά τόν πόλεμον «λαϊκόν μέτωπον», τελεί έν αισθητή άπομόνωσει, μετά δυσφορίας δε τά άλλα κόμματα αντιμετωπίζουν τό ένδεχόμενον νέας έκλογικής συμπτρίξεως με αυτήν. Η άπομόνωσις της, όμως, αυτή δεν την ήμπόδιζε να επέκτειν την δραστηριότητά της μεταξύ του άγροτικού ίδιαν πληθυσμού. Ούτω παρουσιάζει πρόοδον έντός των γεωργικών συνεταιρισμών και προετοιμάζει τό έδαφος διά την προβολήν νέου Άγροτικού Κόμματος τελούτος υπό την έπιδροήν της. Προόδους έμφανίζει ή Ε.Δ.Α. και εις τά εργατικά συνδικάτα. Ίδιαιτέρως σημαντική είναι ή νόμιμος έκδοτική δραστηριότης κομμουνιστικών συγγραμμάτων —κατά μετάφρασιν ως επί τό πλείστον— ή όποια υπερεκάλυψε την έκδοτικήν δραστηριότητα όλων των άλλων περιόδων της ιστορίας του Κ.Κ.Ε.

Αναμένονται έκκαθαρίσεις

Κατά την έπίσημον έκδοχήν ή Ε.Δ.Α. είναι «συνασπισμός κομμάτων», κατά τόν πρόδρόν της, όμως, σ. Πασαλίδην «μόνο τόν τίτλο του συνασπισμού διατηρεί χωρίς ούσιαστικό περιεχόμενο» (έπιστολή του της 7ης 'Ιουλίου 1956). Η δημοσία θέσις του Κ.Κ.Ε. έναντι της Ε.Δ.Α., έκτεθεισά τόν Νοέμβριον του 1956 εις άρθρον του θεωρητικού περιοδικού του «Νέος Κόσμος» («Αύγη» της 16 Δεκεμβρίου 1956) είναι ή έξης: «Παρ' όλον που ή Ε.Δ.Α. περιλαμβάνει στους κόλπους της και κομμουνιστές και παρ' όλον που τό Κ.Κ.Ε. υιοθετεί τη βάση της πολιτικής της Ε.Δ.Α., τό Κ.Κ.Ε. δεν ταυτίζεται με την Ε.Δ.Α. Τό Κ.Κ.Ε. είναι τό κόμμα της εργατικής τάξης, έκφραστής της ιστορικής άποστολής της. Στο σημερινό στάδιο της εξέλιξης που ο λαός μας... πρέπει να πετύχη με τόν άπελευθερωτικό του αγώνα την έθνικοδημοκρατική αλλαγή, τό Κ.Κ.Ε.... υποστηρίζει τις βασικές κατευθύνσεις της Ε.Δ.Α.».

Μετά την έκρηξιν της κρίσεως, τά στελέχη του Κ.Κ.Ε., τά όποια ήλεγχον την Ε.Δ.Α., ένεφανίσθησαν προσκείμενα προς την νέαν ήγεσίαν και καταδικάζοντα την παλαιάν ήγεσίαν του Ζαχαριάδη, διά να διατηρήσουν τας θέσεις των και τους μισθούς των. Μεταξύ των αντιζαχαριαδικών στελεχών του Κ.Κ.Ε. και της Ε.Δ.Α. αρκετά παρουσίασαν άπόψεις έρχομένες εις αντίθεσιν προς την γραμμήν της «νέας ήγεσίας» και αρκετά συγγενείς προς τας άπόψεις του Μάρκου. Υποστηρίζουν, δηλαδή, ότι τό Κ.Κ.Ε. πρέπει να σταματήσει τόν αντιαμερικανικόν αγώνα διότι ούδεμίαν έχει έλπίδα επιτυχίας, να υποστηρίξη άνευ όρων και αξιώσεων τά κόμματα του Κέντρου διά την άνοδόν των εις την έξουσίαν, ν' άναστήλη την δράσιν του επί του παρόντος, να διαλύση τας οργανώσεις του και να έντάξη τά μέλη του εις τά άστικά δημοκρατικά κόμματα. Κατά τους υποστηρικτάς των άπόψεων αυτών, μόνον έτσι είναι δυνατόν να έξουδετερωθή πλήρως ή έγκληματική πολιτική του Ζαχαριάδη, να έξέλθη τό Κόμμα από τό άδιέξοδον και την άπομόνωσιν και να δημιουργηθούν αι βασικαί πολιτικά προϋποθέσεις και τό κατάλληλον κλίμα διά την πραγματοποίησιν της υπό του Κ.Κ.Ε. επιδιωκομένης αλλαγής της έξωτερικής και έσωτερικής πολιτικής της χώρας. Όπως ήτο έπόμενον αι άπόψεις αύται των διαφωνούντων στελεχών του Κ.Κ.Ε. και της Ε.Δ.Α. κατεδικάσθησαν υπό της έν τώ έξωτερικώ ήγεσίας του Κ.Κ.Ε. ως αναθεωρητικά και ως έρχόμεναι εις αντίθεσιν προς την γραμμήν της όης και της 7ης 'Ολομέλειας, πρέπει δε ν' αναμένονται έκκαθαρίσεις στελεχών του Κ.Κ.Ε. και της Ε.Δ.Α., έφ' όσον ή 8η 'Ολομέλεια ('Ιανουάριος 1958) διεκήρυξεν ότι ο μεγαλύτερος έχθρός του Κ.Κ.Ε. σήμεραν είναι ο «ανάθεωρητισμός».

Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

1000
Μαγνητόφωνα
Είναι ή ήμερησία παραγωγή των έργουστασίων

GRUNDIG

• Η καταπληκτική ζήτησις των εις την διεδνή άγοράν οφείλεται εις την έξαιρετικήν των ποιότητα.
• Χώρες με την μεγαλυτέραν κατανάλωσιν GRUNDIG:

Η. Π. ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ
ΓΑΛΛΙΑ
ΙΤΑΛΙΑ
ΟΛΛΑΝΔΙΑ...
... και 90 άλλες χώρες.

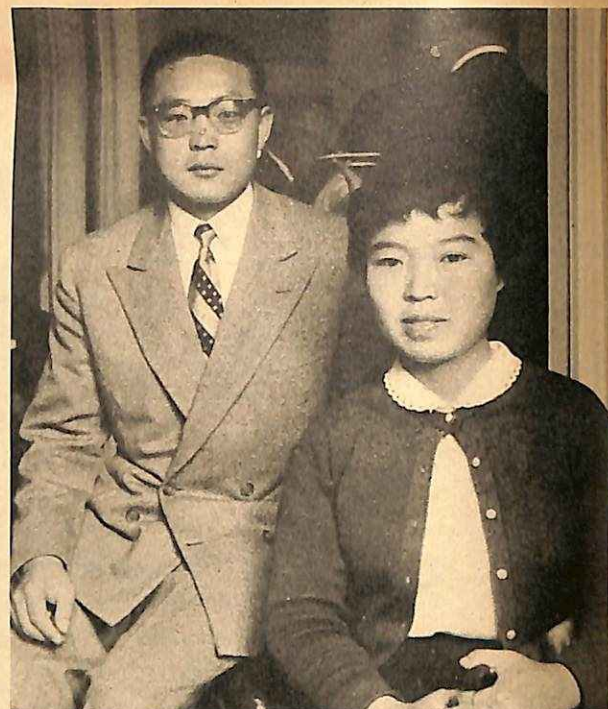


ΟΠΟΙΟΣ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΧΗ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟΝ ΑΓΟΡΑΖΕΙ "GRUNDIG."



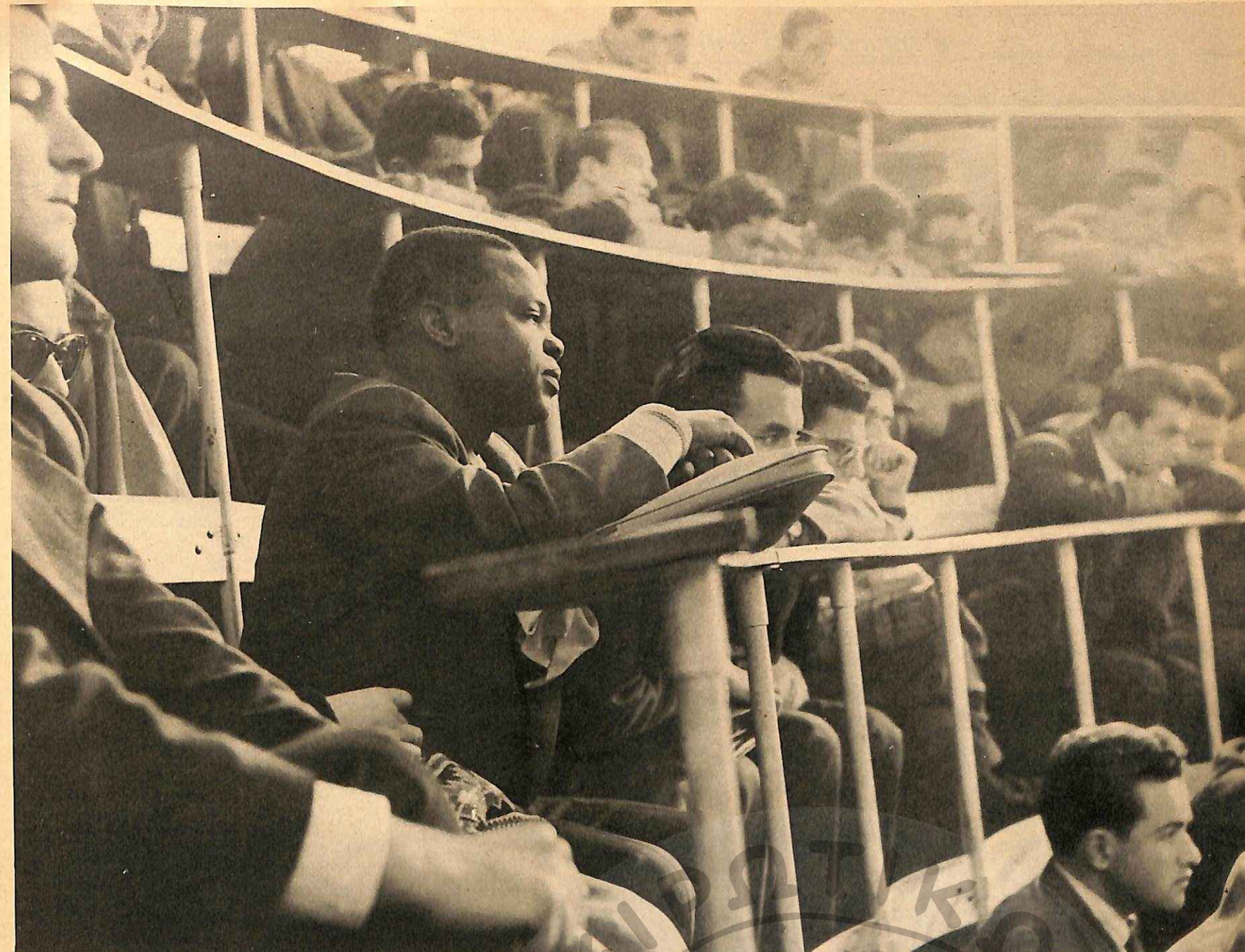
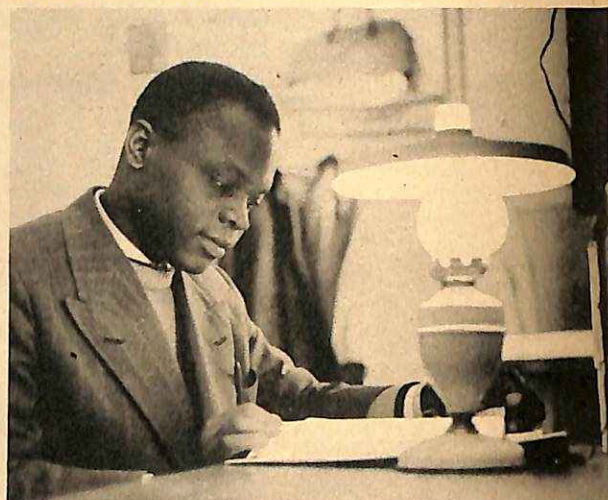
Νέοι και νέες από την Ουγκάντα, τον Λίβανο, την Συρία, την Άθηνσυνία και την Κορέα — αλλά και από την Γερμανία, την Όλλανδία καθώς και την Άμερική, προτίμησαν να έλθουν να σπουδάσουν στο Έθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιό μας.

Ο ΚΟΡΕΑΤΗΣ ΚΙΜ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ, ΣΠΟΥΔΑΖΕΙ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΜΑΣ



Η ΚΙ-ΓΙΑΝ-ΤΣΕ, Κορεάτις, σπουδάζει αρχαιολογία, ενώ ο συμπατριώτης της Τσάν, θεολογία.

ΣΚΥΜΜΕΝΟΣ στο διβλίο μελετά με ζέση ο Ουγκαντέζος Μουμπάλι. Ξέρει θαυμάσια ελληνικά



ΣΤΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ Ο ΜΟΥΜΠΑΛΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΑΝΕΤΑ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΑΛΥΤΕΡΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΑΣ

“Ένας μικρός Ο.Η.Ε. στο Πανεπιστήμιο Αθηνών

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΠΡΟΣΕΛΚΥΕΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΑΠΟ 4 ΗΠΕΙΡΟΥΣ

Μία παράξενη συντροφιά, ένας μικρός ΟΗΕ στα γραφεία της Πανεπιστημιακής Λέσχης: Αιθίοπες, Ουγκαντέζοι της Κεντρικής Αφρικής, Σύριοι, Λιβανέζοι, Κορεάτες, Γερμανοί, Άμερικανοί, μās μιλούν με ζωηρότατο ενθουσιασμό για την Ελλάδα, για τους ανθρώπους της, για τον πολιτισμό της, για την ορθόδοξη θρησκεία. Είναι κάπου 40 φοιτητάι —πολλοί από χώρες της Άσίας και της Αφρικής— που σπουδάζουν στο πανεπιστήμιο Αθηνών και αισθάνονται ευτυχείς επειδή θα μεταφέρουν στην πατρίδα τους —όταν επιστρέψουν— τὰ νάματα της ελληνικής επιστήμης, της οποίας είναι φανατικοί θαυμασταί.

Θά άρχισω από τους φοιτητάς που ήλθαν από την αφρικανική Ουγκάντα. Είναι ξε χαρακτηριστικοί, κατά τὰ έξωτερικά γνω-

ρίσματα, τύποι της μαύρης ήπειρου, κατάμαυροι οι ίδιοι, με χοντρά σαρκώδη χείλη, με πυκνά σγουρά μαλλιά, με κάτασπρα και λαμπερά, σάν μαργαριτάρια, δόντια. Μιλούν τό νεοελληνικά με τόση άνεση, με όση τὰ μιλούν και οι Πλακιώτες συνάδελφοί τους.

Από τους ξε Ουγκαντέζους, ό ένας, ό Νανκιάμα Θεόδωρος, σπουδάζει θεολογία. Δυό —ό Κοντούμπα Ήλιος και ό Μουμπάλι Δημήτριος— ιατρική. Ό Λουμπούλουνα Γεώργιος, φαρμακευτική. Και νομική οι δυό άδελφοί Μακάσα.

Ή πατρίδα τους, ή Ουγκάντα, έχει πανεπιστήμιο. Όμως, προτίμησαν νά σπουδάσουν στην Άθήνα, για νά μπορούν νά λένε με ύπερηφάνεια ότι σπούδασαν στην κοιτίδα του ανθρώπινου πολιτισμού.

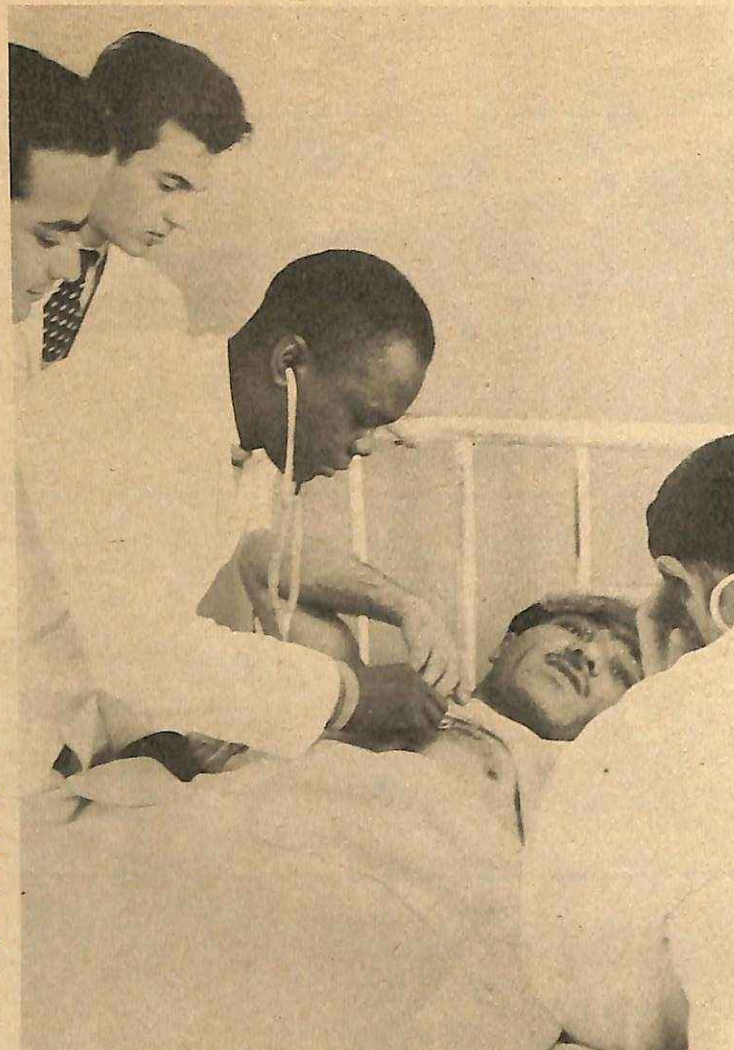
Τρεις άλλοι μās ήλθαν από τη μακρινή

Κορέα. Συγκεκριμένα, κατάγονται από τη Σεούλ. Οι δυό από αυτούς —ό Κίμ Κωνσταντίνος και ό Τσάν Άλέξανδρος— σπουδάζουν θεολογία. Ή δεσποινίς Τσέ —ή μόνη, από τους ξένους φοιτητάς, εκπρόσωπος του άσθενοδς φύλου— φιλολογία.

Γιατί ήλθαν στην Άθήνα; Πρώτα, επειδή είναι θαυμασταί του ελληνικού πολιτισμού και λατρεύουν τη χώρα μας. “Υστερα, επειδή είναι φανατικοί ορθόδοξοι! Ναί... Στην Κορέα υπάρχουν κάπου 700 ορθόδοξοι, γόνοι οικογενειών που είχαν μνηστή στην ορθόδοξη θρησκεία πρό 60 περίπου έτών.

Αιθίοπες σπουδάζαν ανέκαθεν στο πανεπιστήμιο Αθηνών. Αυτή τη στιγμή είναι δέκα και οι περισσότεροι σπουδάζουν θεολογία. Ή θρησκεία των Άθηνσυνέζων είναι,

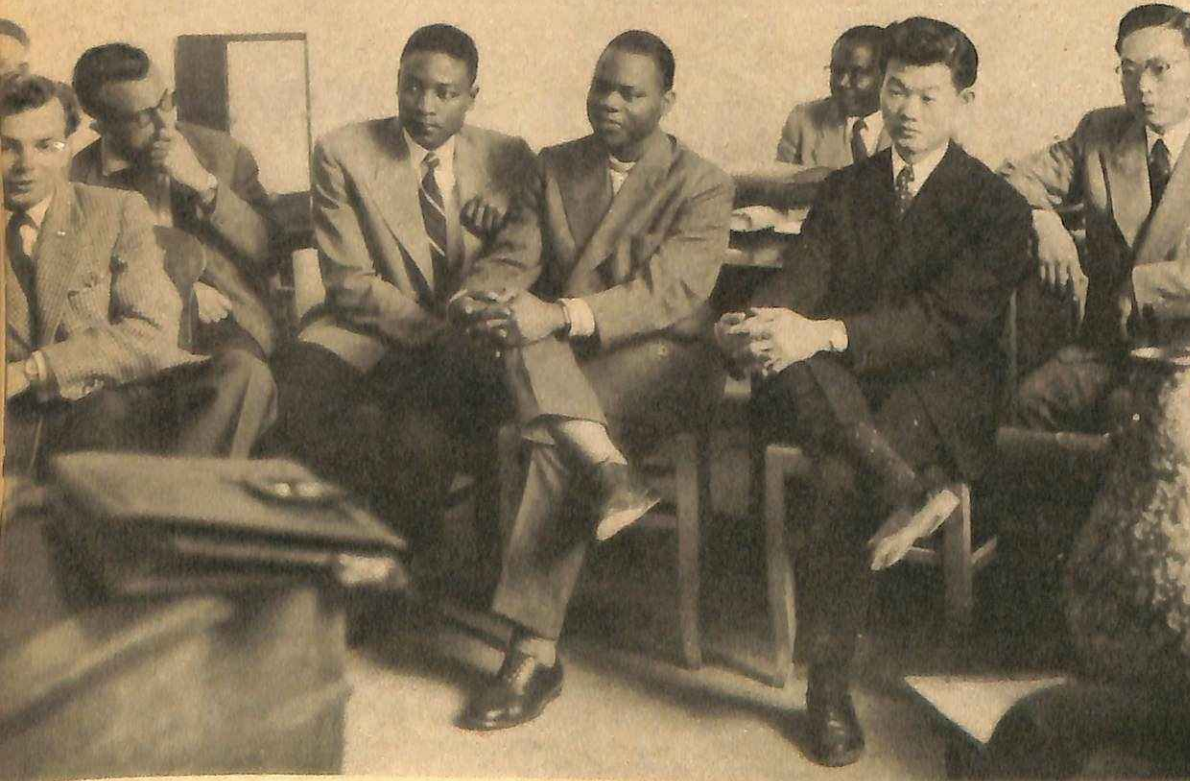
ώς γνωστόν, κάτι περισσότερο από συγγενής με την ορθόδοξη. Οι διαφορές ανάγονται στο τυπικό, όχι στο δογματικό μέρος. Ό συνομιλητής τους δεν δυσκολεύεται νά διαπιστώσει ότι αισθάνονται την Ελλάδα σαν δεύτερη πατρίδα τους. Σπουδάζουν θεολογία, ακριβώς επειδή θέλουν νά τονώσουν τους θρησκευτικούς δεσμούς μεταξύ των δυό έθνών και νά καταπολεμήσουν τις ξένες προπαγάνδες που όργιάζουν στην Αιθιοπία, όπως, άλλωστε, και σε όλες τις αφρικανικές χώρες. Ό ένας από αυτούς —ό “Αμπα Χάμιτε Μάριαν “Ασέφα— είναι ήδη ιερέας, φορεί τό ράσο και ιερουργεί συχνά σε ελληνικές εκκλησίες. Οι άλλοι είναι: Ό “Αγκα Τσαγκάι, ό Μεταφέρια Σεϊφού, ό Κεφέλερ Ζελέκε Γεώργιος και ό Σέρσου Μπεκέλε —όλοι της θεολογίας. Ό Μογκές Ίωάννης, που



(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

ΑΝ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ τὸ χρώμα, κατὰ τίποτε δὲν διαφέρει ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας συναδέλφους τοῦ ὁ ξένος μας. Παρακολουθεῖ τὰ μαθήματα καὶ ἀσκεῖται μαζί τους, συμμετέχει σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς φοιτητικῆς ζωῆς καὶ ὁ ἐνθουσιασμός του γιὰ τὴν πατρίδα μας καὶ τὰ φιλόξενα αἰσθήματα τῶν συμφοιτητῶν του, καθὼς ὁμολογεῖ, εἶναι μεγάλος.

ΜΙΑ ΕΥΡΩΠΑΙΟ - ΑΦΡΙΚΑΝΟ - ΑΣΙΑΤΙΚΗ συντροφιά φοιτητῶν τοῦ πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἀπὸ τ' ἀριστερά: Οἱ Γερμανοὶ Βέρνερ Βίνφρηντ, Βάντιλ Χέλμουτ καὶ Γιάκις Γκούντερ, ὁ Αἰθίοψ Σέρσου Μπεκέλε, οἱ Οὐγκαντέζοι Μουμπάλι καὶ Νανκιάμα, καὶ οἱ Κορεάτες Κωνσταντῖνος Κίμ καὶ Ἀλ. Τσάν.



σπουδάζει ἱατρικὴ, εἶναι, ὅπως ἔμαθα, ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους φοιτητὰς τοῦ πανεπιστημίου. Τρεῖς ἔφθασαν τώρα τελευταῖα: Ὁ Ἄμπα Χαϊλὲ Σελασιέ, ὁ Μπεκέσα καὶ ὁ Μπένκουρε Μάριαν. Πότε πρόλαβαν καὶ ἔμαθαν τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα; Εἶναι μυστήριο.

Οἱ Λιβανέζοι εἶναι τρεῖς καὶ σπουδάζουν ὅλοι θεολογία: Ὁ Σαλίμπι Γρηγόριος, ὁ Τεπεράνι Φάραχ, ὁ Μπισσάρα Καμάλ. Οἱ δυὸ εἶναι ἤδη ἱερεῖς. Ἀκόμη ἄλλοι τέσσερις σπουδάζουν στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ Πάτμου. Ὅλοι σπουδάζουν μὲ ὑποτροφία τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Ἄς σημειωθῇ ὅτι ἐπὶ πληθυσμοῦ 1.500.000 τοῦ Λιβάνου, οἱ 250.000 εἶναι χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι.

Ἀπὸ τὴ Συρία εἶναι τρεῖς: Ὁ Σιμαάν Ἀντὶλ Χοῦρι, σπουδάζει ἱατρικὴ. Δυὸ σπουδάζουν θεολογία καὶ μάλιστα ὁ ἕνας —ὁ Δούματ Κύριλλος Ραυμόνδος— εἶναι ἤδη ἱερεὺς καὶ ἱεουργεῖ στὸν Ἅγιο Ἀθανάσιο τοῦ Θησείου. Καὶ οἱ τρεῖς εἶναι ὑπότροφοι τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄς δοῦμε τώρα τοὺς Γερμανοὺς: Τὸν Λάγκνερ Ἀκιμ, τὸν Γιάκις Γκούντερ, τὸν Στάιν Φόλκερ, τὸν Βάντιλ Χέλμουτ, τὸν Νούρνει Χάνς καὶ τὸν Γιόρνταν Μάρτιν, ὁ ὁποῖος εἶναι ὀρθόδοξος, σπουδάζει θεολογία καὶ φιλοξενεῖται στὴν Ἀποστολικὴ Διακονία, ὅπως καὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ξένους φοιτητὰς ποὺ σπουδάζουν θεολογία. Οἱ ἄλλοι ἐξ μετεκπαιδεύονται ἐδῶ σὲ διάφορους ἐπιστημονικοὺς τομεῖς, θάσει τοῦ συστήματος ἀνταλλαγῆς. Ὅλοι ἐξέμαθαν εὐκολώτατα τὴν νεοελληνικὴ καὶ παρακολουθοῦν ἀρχαιολογία, κλασικὴ φιλολογία, θυζαντινὴ ἱστορία κλπ. Ὅλοι τους, ὅπως ἄλλωστε καὶ οἱ Ἀφρικανέζοι καὶ οἱ προελεύσεως Μέσης καὶ Ἀπὼ Ἀνατολῆς, ἐκφράζονται μὲ συγκίνηση γιὰ τὴ φιλοξενία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ μὲ θαυμασμό γιὰ τὴ ζωτικότητα τοῦ. Ἐπίσης γιὰ τὴ γλυκύτητα τῆς ἑλληνικῆς φύσεως.

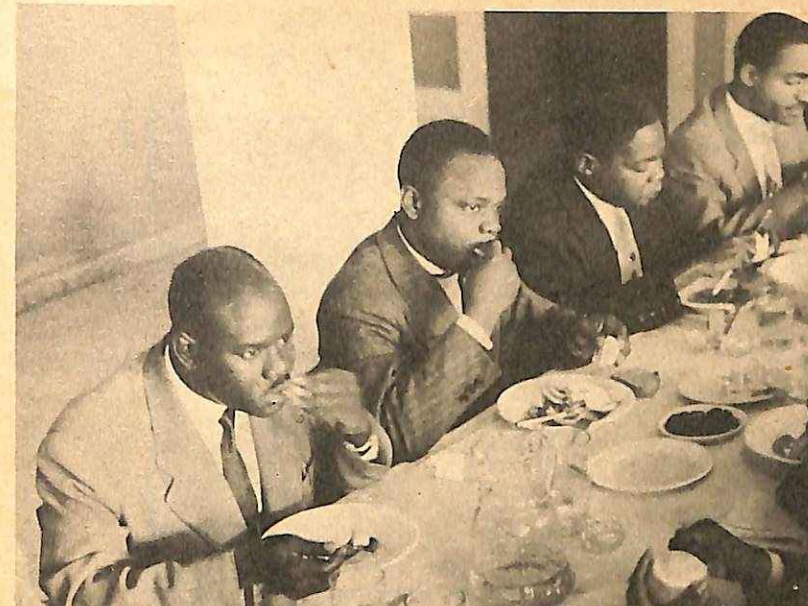
Υπάρχει ἐπίσης μεταξὺ τῶν ξένων φοιτητῶν καὶ ἕνας Ὁλλανδός: Ὁ Πήτερ Μ. Βάν Ντόλεν, φοιτητὴς τῆς νομικῆς.

Ἀφήσαμε τελευταίους τοὺς Ἑλληνοαμερικανούς καὶ τὸν ἕνα Ἀμερικανό. Εἶναι οἱ Ἀποστολάκης Β., Προκοπίου Δημ., Μαρούδας Παναγ., Μπλουγουράς Ἀναστ., Πουλακίδης Ἀνδρ., Καγιανᾶς Παν., Πατσαζὸς Ἡλίας, Κούλουρας Ἰωάννης καὶ ὁ Κλίντον —ὁ Ἀμερικανός, ὁ ὁποῖος σπουδάζει ἱατρικὴ, ἐνῶ οἱ δυὸ ἐκ τῶν συμπατριωτῶν του σπουδάζουν νομικὰ καὶ οἱ ἄλλοι ἐξ θεολογίας, γιατί εἶναι ἤδη πτυχιούχοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ «Τιμίου Σταυροῦ» τῆς Βοστώνης.

Ρωτήσαμε τοὺς ἐνδιαφερομένους —τοὺς Οὐγκαντέζους, τοὺς Κορεάτες, τοὺς Λιβανέζους, τοὺς Αἰθίοπες, τοὺς Σύρους— γιατί προτιμοῦν τὴ θεολογία, καὶ πῆραμε τὴ στερεότυπη, σχεδόν, ἀπάντηση: Ἐπειδὴ τοὺς ἔλκει ὄχι μόνον ἡ ὀρθόδοξη θρησκεία, ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ἐκδηλώνεται καὶ ἐρμηνεύεται ἐδῶ τὸ χριστιανικὸ πνεῦμα.

Ἡ Πανεπιστημιακὴ Λέσχη κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιὰ νὰ διευκολύνῃ τοὺς ξένους φοιτητὰς. Ἐπιθυμία τῆς εἶναι νὰ ὀργανώσῃ συχνότερα ἐκπαιδευτικὰς ἐκδρομὰς καὶ νὰ τοὺς παρέχῃ τὴ δυνατότητα νὰ παρακολουθοῦν τὶς διάφορες καλλιτεχνικὰς ἐκδηλώσεις. Ὅμως τοῦτο προϋποθέτει τὰ ἀπαραίτητα οἰκονομικά μέσα, τὰ ὁποῖα —φαίνεται— δὲν υπάρχουν... Ὅπωςδὴποτε, ὁ φοιτητικὸς Ο.Η.Ε. τῶν Ἀθηνῶν λειτουργεῖ θαυμάσια. Ἀπείρως καλύτερα ἀπὸ τὸν θορυβώδη τῆς Νέας Ὑόρκης...

ΕΛΛΗΝ. Κ. ΠΟΛΙΤΗ



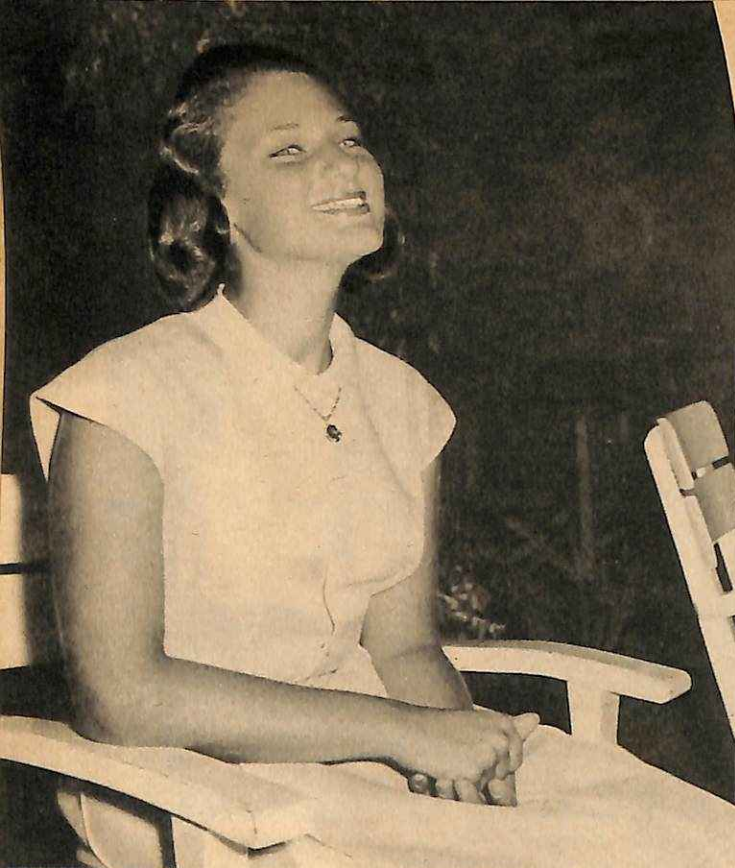
ΜΑΛΛΟΝ εὐχαριστήμενοι εἶναι ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ κουζίνα καὶ εἰδικώτερα ἀπὸ τὸ φαγητὸ τῆς Φοιτητικῆς Λέσχης οἱ Ἀφρικανοασιατὰι φοιτηταί.



ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ μόνον καλὸς φοιτητὴς ὁ Κίμ, ἀλλὰ καὶ νοικοκύρης. Ἐτοιμάζεται ὁ ἴδιος, συγγυρίζει τὸ δωμάτιό του καὶ φεύγει γιὰ τὴν παράδοση.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΦΙΛΙΚΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΟΝΤΑΙ Η ΟΥΓΚΑΝΤΑ. Ο ΛΙΒΑΝΟΣ, Η ΚΟΡΕΑ, Η ΑΙΘΙΟΠΙΑ ΚΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ





ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΧΑΜΟΓΕΛΑ Η ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΦΑΖΙΛΕΤ
(Φωτ. Camera Press)

ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟ ΤΟΥ ΣΑΧΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΟΥΣΕΪΝ

Οί "Αραβες μοναρχικοί έλπίζουν στην Φαζιλέτ

ΚΙ Ο ΦΑ·Υ·ΖΑΛ ΕΠΙΣΠΕΥΔΕΙ ΤΩΡΑ ΤΟΝ ΓΑΜΟ ΤΟΥ

Η Ένωση της Αιγύπτου με τη Συρία και την Ύεμένη, κ' ή δή-
λωση των βασιλέων του Ιράκ και της Ιορδανίας πως οι δυο
χώρες τους θ' αποτελούν στο έξης όμοσπονδία, είχαν ως συνέ-
πεια να διαιρεθώ ο άραβικός κόσμος σε δυο καινούργιες με-
γάλες παρατάξεις και να άτονήσθ κάπως τώ μακροχρόνιο οικο-
γενειακό μίσος ανάμεσα στους Χασεμίτες και στον Οίκο Σαούδ.

Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ ΦΑΖΙΛΕΤ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΩΡΑΙΟΤΕΡΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ



Το Ιράκ συνδέεται, καθώς είναι γνωστό, με την Πε-
σία με μία συμμαχία: Τώ Σύμφωνο της Βαγδάτης. Αύ-
τη τη στιγμή, ό θρόνος της Περσίας κινδυνεύει να μεί-
νι χωρίς διάδοχο, γιατί ή αυτοκράτειρα Σοράγια ά-
ποδείχθηκε στείρα, κι ό Σάχης άναγκάστηκε να την
χωρίσει, χωρίς να είναι γνωστό πότε και ποιάν θα πά-
ρη γιά τρίτη γυναίκα του. Ό νεαρός βασιλιάς της
Ιορδανίας, ό Χουσεΐν, παντρεύτηκε στά 1955 μία Αί-
γυπτία πριγκίπισσα, την Ντίνα Άμπντέλ Χαμίτ, άλλ'
άπέκτησε κόρη κι όχι διάδοχο. Τώ ζεύγος δέν τά πη-
γε καλά, κι ό Χουσεΐν δέν ζή πιά με την Ντίνα, πού
ξαναγύρισε στην Αίγυπτο.

Τά δυο αύτά γεγονότα έκαναν τόν Φαύζαλ, τόν ξά-
δερφο τού Χουσεΐν, ν' άποφασίσει την έπίσπευση τού
γάμου του. Μόνι έτσι θα εξασφαλισθή ή διαδοχή τού
θρόνου του κ' ή στεθεροποίηση της Άραβικής Όμο-
σπονδίας, πού προσπαθούν να σχηματίσουν οι δυο νε-
αροί βασιλείς, ύποστηριζόμενοι από τούς Άμερικαν-
ούς και τά μέλη τού Συμφώνου της Βαγδάτης.

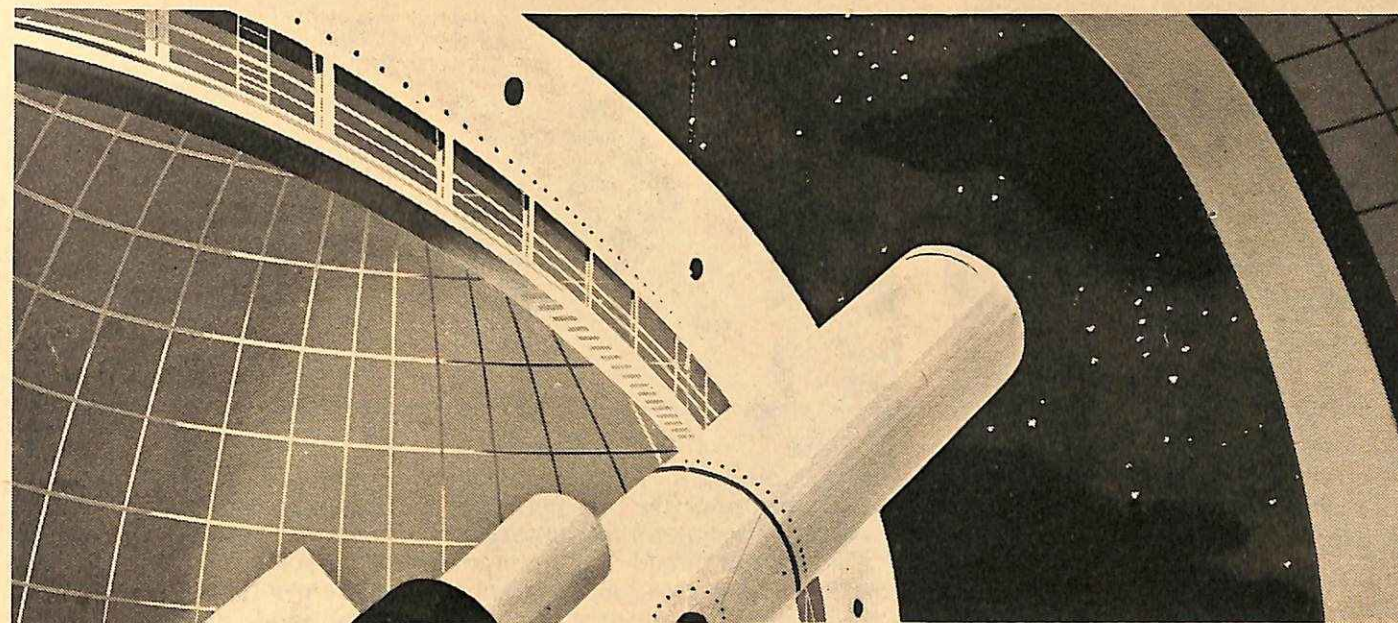
Έτσι, άποκτά μεγάλη σημασία γιά τόν μονα-
ρχικό δεσμό των άραβικών χωρών της Μέσης Άνατολής
ή προσωπικότης της νεαρής πριγκίπισσας Φαζιλέτ, της
μνηστής τού Φαύζαλ, πού βρίσκεται τώρα στην Άγ-
γλία γιά να συμπληρώσει τις σπουδές της.

Η Φαζιλέτ είναι μόλις 17 χρονών, ψηλή, γαλανο-
μάτα, ξανθή, άθλητική, τελείως διαφορετική απ' τόν
ανατολίτικο τύπο, πού είχε διαπλάσει ό προαίώνιος
περιορισμός της γυναίκας στά χαρέμια. Τά περισσό-
τερα χρόνια της τά έχει περάσει στην Εύρώπη, όπου
και συνάντησε, πριν από τρία χρόνια, στην Κυανή
Άκτη, τόν μνηστήρα της. Τώ είδύλλιο, όμως, με τόν
κατά έπτά χρόνια μεγαλύτερό της βασιλιά Φεύζαλ φαί-
νεται ότι άνεπιύχθη πέρυσι τώ καλοκαίρι στην Κωνσταν-
τινούπολη. Ό νεαρός βασιλιάς πέρασε εκεί τις δια-
κοπές του κι άγκυροβόλησε την πολυτελέστατη θαλα-
μηγό του «Βασιλισσα Άλίας» στον Βόσπορο. Οι δυο
νέοι, πού λάτρευαν τά σπόρ και τόν χορό, είχαν έτσι
την εύκαιρία να συναντώνται καθημερινώς στην κοσμι-
κή πλάζ Ντετέκ, να κολυμπούν, να κάνουν θαλάσσιο
σκι, να πηγαίνουν περιπάτους με τη δενιβάκατο και
να έξομολογηθούν τόν έρωτά τους.

Η πριγκίπισσα Χαζάντ, ή μητέρα της Φαζιλέτ,
είναι άπόγονος τού τελευταίου Όθωμανού σουλτάνου
Άμπδούλ Μπαζίτ. Άλλά κι από τόν πατέρα της ή
Φαζιλέτ συγγενεύει με τούς χεδίβες της Αιγύπτου.

Οι άρραβώνες είχαν άναγγελθή στις 15 Σεπτεμ-
βρίου, μ' έπίσημο άνακοινωθέν της Βαγδάτης. Η ή-
μερομηνία τού γάμου δέν είχε άνακοινωθή, γιατί ή
Φαζιλέτ έπρεπε πρώτα να συμπληρώσει τις σπουδές
της. Ήδη, όμως, τά τελευταία γεγονότα πού άναστά-
τωσαν τόν άραβικό κόσμο καθιστούν έπιτακτική στον
Φαύζαλ τη γρήγορη τέλεση τού γάμου του. Ό βασι-
λικός θεσμός στις άραβικές χώρες κινδυνεύει κ' οι
θρόνοι πρέπει να έχουν διαδόχους... Γι' αυτό ό Σάχης
χώρισε την Σοράγια, γι' αυτό κι ό Φαύζαλ θα έπι-
σπεύσει την ένωσή του με την ωραία Φαζιλέτ. ■■■

Θρίαμβος άνευ προηγουμένου της άκριβείας τών
MOVADO είς τόν έπίσημον Διαγωνισμόν τού Έλβετικού
Άστεροσκοπείου Neuchâtel



Τελευταίος έτήσιος διαγωνισμός. Άποσπάσματα των άποτελεσμάτων δημοσιευθέντα την 5.258:

A ΒΡΑΒΕΙΑ ΣΕΙΡΑΣ ΔΙΑ ΤΑ 4 ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΧΡΟΝΟΜΕΤΡΑ ΜΠΡΑΣΕΛΕ

	Αριθμός κατατάξεως
MOVADO	*5.85
"Άλλη μάρκα	6.95
» »	7.01
» »	7.11
κ. λ. π.	

* Τώ ρεκόρ αυτό διά πρώτην φοράν έπετεύχθη. Παλαιόν τοιοῦτον 6.01
Διαφορά με τώ δεύτερον κατά σειράν 1.1.

B ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΣΕΙΡΑΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΤΩΝ ΧΡΟ- ΝΟΜΕΤΡΩΝ ΜΠΡΑΣΕΛΕ

1. MOVADO	5.3
2. MOVADO	5.5
3. MOVADO	6.1
4. "Άλλη μάρκα	6.2
5. MOVADO	6.5
6. "Άλλη μάρκα	6.5
7. "Άλλη μάρκα	6.7
κ. λ. π.	

Μεταξύ 70 και πλέον ώρολογίων -μπραςελέ άλ-
λων μεγάλων έργοστασίων, τώ MOVADO έξηλ-
δε ΜΕΓΑΣ ΝΙΚΗΤΗΣ και κατέλαβε τās τρεΐς
πρώτας θέσεις κατατάξεως. Τά MOVADO
συνέτριψαν όλα τά προηγούμενα ρεκόρ τού
βραβείου σειράς διά τά 4 καλύτερα χρονόμε-
τρα-μπραςελέ. Τώ MOVADO μόνον εξ όλων
των έργοστασίων ώρολογίων λαμβάνει ΠΑΝ-
ΤΟΤΕ τά πρώτα βραβεία γιά τά χρονόμετρα-
μπραςελέ του.

Αύτη είναι ή ύπεροχή
άκριβείας τών MOVADO



Τώ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΠΩΛΟΥΜΕΝΟΝ της συλλογής τών MOVADO 1958

Τώ MOVADO KINGMATIC είναι έν
αυτόματον ώρολόγιον εφευρισμέ-
νον με ρυθμιστικόν σύστημα εξ έ-
κείνων τά όποια έπρώτευαν είς
τώ Άστεροσκοπείον.

"Έχει 28 ρουμίνια και τόν περιφη-
μον έλαστικόν βραχιόνα τύπου "S",
ό όποιος προστατεύει τώ κέντρον
του ρότορ από τά σάκ. "Έχει άδιά-
βροχη κάσα "TRANSAT", και είναι
τώ μόνον ώρολόγιον πού διέσχισε
τάν Άτλαντικόν μετ' έπιστροφής
δυθισμένον έντός της θαλάσσης.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ "ΔΟΓΜΑ", Ο.Ε. ΟΔΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 9 ΤΗΛ: 25-891 - ΑΘΗΝΑΙ

"Γνώμη,

12 ΚΡΙΤΑΙ 3 ΒΡΑΒΕΙΑ

Μια ωραία πρωτοβουλία, που άρχισε από έπταετίας, έχει πιά δημιουργήσει την παράδοση της απονομής των βραβείων της «Ομάδος των Δώδεκα». Κάθε μέσα Μαρτίου, τα μέλη της Ομάδος συνέρχονται στο σπίτι της κ. Έλένης Ουράνη και βραβεύουν τα καλύτερα βιβλία της προηγούμενης χρονιάς. Όπως όμως γίνεται σε κάθε δημοσία εκδήλωση, έχει και η άπονομή την μικρή ιστορία της, που προσφέρουμε στους αναγνώστες μας στο κατωτέρω ρεπορτάζ.

Η ΜΙΚΡΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΝΟΜΗΣ: ΙΣΤΟΡΙΑ, ΟΠΩΣ ΣΥΝΗΘΩΣ ΠΑΡΑΠΟΝΩΝ ΓΙΑ ΜΕΡΟΛΗΨΙΑ ΚΑΙ ΚΛΙΚΕΣ



Στις 14 Μαρτίου, στο σπίτι της κυρίας Ουράνη, συνήλθαν οι «Δώδεκα», που έφετος ήταν ένδεκα γιατί ο κ. Γ. Χατζίνης απουσίαζε στην Αλεξάνδρεια, και απένευμαν τα τρία βραβεία πεζογραφίας, ποιήσεως, και κριτικής, δοκιμίου ή ταξιδιωτικών εντυπώσεων. Στη φωτογραφία διακρίνονται οι κ.κ. Πέτρος Χάρης, Στέλιος Ξεφλούδας, Ε. Παπανούτσος, Ήλιος Βενέζης, Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος, Όδυσσεας Έλύτης, Τάκης Παπατσώνης, Τάσος Αθανασιάδης, Μιχ. Στασινόπουλος και Άλκης Θρύλος, που είναι και το μόνο γυναικείο μέλος της ομάδος.

Όσοι παρακολουθούν την κίνηση της πνευματικής μας ζωής ξέρουν ότι υπάρχει μία πολύ αξιόλογη λογοτεχνική ομάδα, που τιτλοφορείται οι «Δώδεκα» και που το όνομά της το όφειλε στην δωδεκαμελή σύνθεσή της. Την αποτελούν ο Άλκης Θρύλος —το μόνο γυναικείο στέλεχος— ένας ακαδημαϊκός, ο Ήλιος Βενέζης και ο Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος, που σύντομα φαίνεται ότι θα γίνη κ' εκείνος ακαδημαϊκός υποσκελίζοντας τον συνυποψήφιό του Στράτη Μυριβήλη, ο οποίος έχει μόν στο ενεργητικό του δυο καλά βιβλία, αλλά και εις το παθητικό του πάρα πολυ... κακές σχέσεις με τα μέλη της Ακαδημίας... Είναι επίσης στελέχη της ομάδος οι ποιητές Όδυσσεας Έλύτης, Μιχαήλ Στασινόπουλος και Παπατσώνης. Ο Θεοτοκάς. Ο Παπανούτσος. Ο Πέτρος Χάρης. Ο Τάσος Αθανασιάδης. Ο Στέλιος Ξεφλούδας και, τέλος, ο Γιάννης Χατζίνης. Η ομάδα, λοιπόν, αυτή, έδω και έπτά χρόνια, καθιέρωσε ένα σημαντικό φιλολογικό βραβείο: Το έπαβλο Κώστα Ουράνη. Ο αλησμόνητος ποιητής ήταν ο προκαθήμενος της ομάδος και εις μνήμην του ή κ. Έλένη Ουράνη έθεσπισε το όμνυμο έπαβλο, που απονέμεται κάθε χρόνο στο καλύτερο βιβλίο του άφηγηματικού πεζού λόγου. Έως τώρα το έχουν πάρει η Εύα Βλάμη, ο Μ. Λαζαρίδης, η Γαλάτεια Σαράντη, ο Άγγελος Βλάχος, ο Ρόδης Προβελέγγιος και ο Τάκης Χατζηαναγνώστου. Παράλληλα με το έπαβλο Ουράνη, στους «Δώδεκα» ανετέθη τὸν τελευταίο καιρό η απονομή κι άλλων νέων λογοτεχνικών βραβείων: Ένα το καθιέρωσε η «Πορφύρας» και το πήρε πρό μηνών ο Διονύσιος Ρώμας, ένα άλλο, που άλλοθετρε ο κ. Γουλανδρή, για το καλύτερο βιβλίο κριτικής ή ταξιδιωτικών εντυπώσεων ή δοκιμίου, και που απενεμήθη αυτό το χρόνο για δεύτερη φορά —πέρυσι το πήρε ο Α-

θανασιάδης-Νόδας— και ένα τρίτο του κ. Χατζηπατέρα, που δημιουργήθηκε έφετος και που είναι αποκλειστικά για την καλύτερη ποιητική συλλογή της χρονιάς.

Το έφετεινό βραβείο

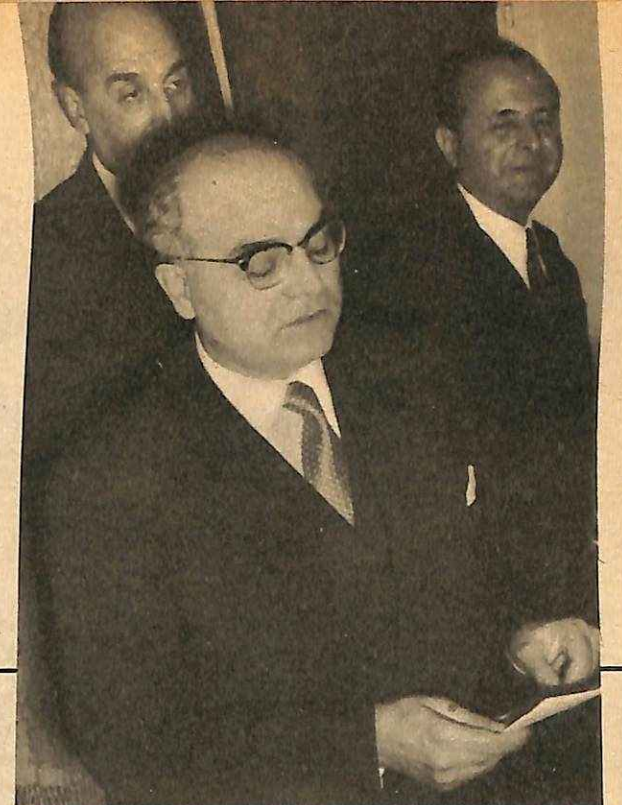
Στις 14 Μαρτίου, στο σπίτι του Άλκη Θρύλου, έγινε, κατά τα καθιερωμένα, η τελετή της απονομής και των τριών αυτών φιλολογικών βραβείων των «Δώδεκα». Ήταν παρόντες πολλοί γνωστοί άνθρωποι των γραμμάτων (ο ακαδημαϊκός Αθανασιάδης-Νόδας, ο Άγγελος Τερζάκης, ο Κασιμάτης, η Λιλή Ιακωβίδου, η Τατιάνα Μιλλιές, ο Καραντώνης, ο Βαρίκας, ο Σαχίνης, ο Άλ. Μάτσας και άλλοι) και ώρισμένοι καλλιτέχναι του θεάτρου (η Έλένη Χαλκούση, η Άλκα Κατσέλη, η Έλσα Βεργή, η Θάλεια Καλλιγά, ο Τάκης Γαλανός και ο Γιώργος Ανεμογιάννης). Παρών και ο διευθυντής Γραμμάτων κ. Κουσουτός, όπως επίσης και τρεις από τους σημαίνοντες εκδότες μας: Ο Σαραντάπουλος (Βιβλιοπώλειον της «Εστίας»), ο Γουβέλης («Δίφρος») και ο Πατιφάς («Ίκαρος»). Ο τρίτος αυτός εκδοτικός οίκος είχε μάλιστα εκείνο το βράδυ την τιμητική του. Γιατί ένα από τα τρία βραβεία —το έπαβλο Χατζηπατέρα για την ποιήσε— το έπληξε ο ποιητής Νίκος Καρύδης, που συμβαίνει να είναι συνδιακτής του «Ίκαρου». Το βραβείο το διαφιλοσόφησαν και άλλοι τέσσερις ποιητές (Σπάλας, Γεράλης, Σινόπουλος και Φωκάς). Στην πρώτη, από τις τρεις ψηφοφορίες που είναι καθιερωμένο να γίνονται, ο Καρύδης έπληξε 5 ψήφους, ο Γεράλης κι ο Σπάλας 2 κι οι άλλοι δυο από μία, και μία λευκή (του απουσιάζοντος στην Αλεξάνδρεια κ. Χατζίνη). Στη δεύτερη ψηφοφορία ο Καρύδης έπληξε 6 ψήφους και έχασε μία ο Σπάλας. Και στην τρίτη ο



Ο ΝΙΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ, που πήρε το έπαβλο Κώστα Ουράνη, ενώ εύχαριστεί από μικρόφωνα τους «Δώδεκα» για την απόφασή τους.



Ο ΠΟΙΗΤΗΣ και εκδότης Νίκος Καρύδης τιμήθηκε με το έπαβλο Χατζηπατέρα, το οποίο καθιερώθηκε έφετος για πρώτη φορά.



Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ του πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ε. Κριαράς, ενώ όμιλει κατά την απονομή των βραβείων. Βραβεύθηκε για το δοκίμιο του περί Σολωμού. (Φωτ. Κ. Ρ. — ΕΛΚΗΝ)

βραβευθείς έπληξε 7 ψήφους και οι τέσσερις αντίπαλοι περιορίστηκαν σε μία ψήφο ο καθένας (ο Στασινόπουλος έψηφισε Σπάλα, ο Θρύλος Γεράλη, ο Ξεφλούδας Σινόπουλο και ο Παπατσώνης Φωκά).

Μόλις έγνωσθη το αποτέλεσμα, ο ποιητής της «Πολυκατοικίας», ο Πανος Σπάλας, έδημοσίευσε ένα γράμμα στην εφημερίδα που εργάζεται και συ.εχάρη τον Καρύδη, με τη δήλωση ότι ήταν έπόμενο να βραβευθή στο πρόσφατό του ο «Ίκαρος», που δγάζει σε ώραιες εκδόσεις έργα Έλλήνων λογοτεχνών. Με άλλα λόγια, που έκδιδε βιβλία μελών της ομάδος των «Δώδεκα». Ο ύπαινιγμος αυτός, όμως, δεν ήταν η μόνη άδικη αίτιαση γύρω από τ' απονεμηθέντα έπαβλα. Ειδικότερα στην πλευρά του βραβείου ποιήσεως —όπως έγνωσθη— πολύτιμος συμπαράστατης του Νίκου Καρύδη φαίνεται ότι στάθηκε ο ποιητής Όδυσσεας Έλλυτης, που κατεκραύνασε τον Σπάλα και έξεφώνησε, όπως λέγεται, δριμύτατο φιλιππικό εναντίον του. Υπήρξαν, έξ άλλου, οι υποστηρίζοντες ότι δυο από τα μέλη της ομάδος ακούσθηκαν να λένε ότι κανένα από τα πνευματικά... δαμάτια της «Πολυκατοικίας», της συλλογής δηλαδή του Σπάλα, δεν ήξεραν, απλούστατα διότι δεν είχαν διαβάσει τα ποιήματά του και έμπιστευθηκαν στις σχετικές εισηγήσεις που έκαναν οι ποιητές της ομάδος...

Ο Καραντώνης

Πολλά επίσης ήταν τα σχόλια που έγιναν γιατί δεν ξεχωρίστηκε και το «Όρσκόπιο», η ποιητική συλλογή του Άνδρεα Καραντώνη. Οι περι την ομάδα λένε ότι δεν έγινε ιδιαίτερος λόγος, για δυο αιτίες: Ο Καραντώνης είναι μέλος της επιτροπής των Κρατικών Βραβείων και εισήγησε προσωπικά την βράβευση ώρισμένων βιβλίων, που έχουν γραφή από τους «Δώδεκα». Η ανταπό-

δοση δά μπορούσε να παρεξηγηθή και να θεωρηθή σαν ένα είδος συναλλαγής. Έπειτα ο Καραντώνης δι-άμφισβήτησε πιδ αποφασιστικά το άλλο βραβείο, το έπαβλο Γουλανδρή, για κριτική μελέτη, δοκίμιο ή ταξιδιωτικές εντυπώσεις. Και εκεί όμως η μάχη κατέληξε ύπερ του αντιπάλου του, του καθηγητού του πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Κριαρά, ο οποίος, για το δοκίμιο του περί Σολωμού, έπληξε 6 ψήφους στην πρώτη ψηφοφορία και από 8 στην δεύτερη και την τρίτη (7 χρειάζονται για το βραβείο). Ο Καραντώνης, για τη μελέτη του περί Σεφέρη, έπληξε 3 εις όλες τις ψηφοφορίες. Και ο Σάββας Γεωργίου, που διέσχισε τον Ατλαντικό με την «Χαρά», έπληξε για το σχετικό ταξιδιωτικό του άφηγημα 3 ψήφους στην πρώτη ψηφοφορία και από 1 στις υπόλοιπες δυο. Έιχε προκριθή και περιληφθή στα βιβλία που ξεχώρισαν για το έπαβλο Γουλανδρή και η μελέτη του Απόστολου Σαχίνη «Το ιστορικό μυθιστόρημα». Και να μόν και οι 11 την ξεχώρισαν, αλλά όμως... ούτε ένας δεν την έψηφισε!...

Σεφέρης και ποιήται...

Και για να ξεαναγυρίσωμε στον Καραντώνη. Ο κ. Στασινόπουλος, που διαβάει κάθε χρόνο τις αποφάσεις της ομάδος, απεάντησε για τη μελέτη περί Σεφέρη ότι σ' αυτήν «σημειώθηκαν και σελίδες γραμμένες κάπως διαστικά, πρό πάντων, όμως, η κρίση ώρισμένων μελών έπηρεάστηκε από το γεγονός ότι το βιβλίο αυτό, κατά το ήμισυ τουλάχιστον, είναι β' έκδοση μελέτης που έχει ήδη έκδοθη από χρόνια...». Οι φιλολογικοί κύκλοι, εν τούτοις, μετ' επιτάσεως υπεστήριξαν, ύστερα από το αποτέλεσμα, ότι σε σπουδαιότητα ρόλο έπαιξε όχι κυρίως ο χρόνος που έγραψε μέρος της μελέτης, αλλά το... θέμα της. Ο ποιητής, δηλαδή, εις τον όποιον αναφέρεται. Να βραβεύ-

εται έργο για τον Σολωμό —είπαν τα άνεύθυνα παρασκηνία— έκριθη πώς ήταν σωστό. Όμως, υπάρχουν ζώντες σήμερα ποιηται και άλλοι εκτός από τον Σεφέρη (διαθέτει μάλιστα και η ομάδα τρεις...) και έτσι το δοκίμιο για τον ποιητή του «Καταστρώματος» έπληξε περίπατο...

Το έπαβλο Ουράνη

Ο γράφων μεταφέρει απλώς το τί έλέχθη και τί σχόλια διευτυπώθηκαν χωρίς διάλοιο αυτό να σημαίνει ότι είναι σωστή ή άσχημη. Γίνεται απλώς χρονολογική μεταφορά, χωρίς η αναγραφή των όσων ακούστηκαν να σημαίνει ότι είναι και σωστή ή δικαιολογημένη. Έτσι, ακόμη και το βραβείον Ουράνη δεν έμεινε έξω του νυμφώνος και ακούσθηκαν και γι' αυτό πολλά και διάφορα. 2-3 έβδομάδες πριν από την απόφαση, φανοί έφέροντο οι «Σουλιώτες» του κ. Παράνη, που είχαν φθάσει έως υποψηφιότητας και διά το Άριστείον της Ακαδημίας, Έαφνικά, όμως, αυτή η «αξιόλογη μυθιστορηματική βιογραφία, η γραμμένη με έμπνευση και τεχνική πείρα, που έχει και μία ήρωική πνοή με την όποια ζωντανεύει το έπος του Σουλίου» (είναι το κείμενο της αποφάσεως των «Δώδεκα»), υποσκελίστηκε από το βιβλίο του κ. Νίκου Αθανασιάδη «Πέρα από το ανθρώπινο». Άνεξαρτήτως της αξίας του έργου, που είναι επίσης αξιόλογη και σημαντική, η αντίρρηση που διατυπώθηκε είναι ότι το βιβλίο αυτό έχει έκδοθη στα 1956 και κατετέθη στη Βιβλιοθήκη στα 1957 και έτσι τυπικώς μόνο συγκαταλέγεται εις τα έργα που συναγωνίσθηκε, ενώ στην ουσία είναι έκδοση του προηγούμενου χρόνου. Έπειτα, οι καλοθεληται το έπληξαν και άλλοι: Το έπαβλο Ουράνη απευθυνεται —είπαν— στους νεώτερους λογοτέχνες, τους μέχρι 40 έτών. Μία

τέτια παράδοση έχουν δημιουργήσει οι προηγούμενες βραβεύσεις, ενώ ο έφετεινός νικητής έχει γεννηθή στα 1904. Οι υποστηρικται του άντέτειναν άμέσως ότι ήμπορεί να έχη τα σχετικά χρονάκια του, έχει όμως παράλληλα και την αξία του. Έν πάση περιπτώσει έπληξε στην πρώτη ψηφοφορία 6 ψήφους, στη δεύτερη 8 και στην τρίτη 10. Στην πρώτη έιχε αντίπαλους τον Παράνη, με δυο ψήφους, τον Νέστορα Μάτσα με 2 και τον Γλέζο με 1. Στη δεύτερη ο Μάτσας έχασε τους δυο υποστηρικτάς του και στην τρίτη έμεινε ο νικητής με μόνο αντίπαλο τον Παράνη (πάντοτε 2 ψήφοι).

Το λευκό... τσέκ

Και ένα τελευταίο «κουτορμπολίο»: Στην τελετή της απονομής έλησαν η κ. Ουράνη, ο κ. Στασινόπουλος και οι τρεις βραβευθέντες. Συγχρόνως, οι τιμηθέντες με τα τρία έπαβλα έπαρναν και από ένα κλειστό φάκελο, στον όποιο ήταν το τσέκ με το χρηματικό έπαβλο. Στόν ένα, λοιπόν, φάκελο, αντί για τσέκ, ο βραβευθείς εύρηκε μόνον ένα... ασπρο χαρτί. Ο χορηγός του βραβείου έλειπε, γι' αυτό το τσέκ δεν είχε αποκτήσει. Φυσικά, μετά μερικές ημέρες οι δάφνες και του τρίτου νικητού έχρυσώθηκαν και με το χρηματικό έπαβλο, που απέστειλε ο άδολεστής.

Και έκλεισε έτσι η υπόθεση των έφετεινών τριών λογοτεχνικών βραβείων των «Δώδεκα». Ότι και να λένε οι καλοθεληται, τα έπαβλα αυτά είναι ώφέλιμα και έξυπνερτικά, και οι «Δώδεκα», που τα διαχειρίζονται, μπορεί να μην ικανοποιούν όλες τις φιλοδοξίες, έξυπνερτούν όμως θετικά την πνευματική ζωή τόπου. ■■■



Η ΜΠΕΤΤΥ ΝΤΕΗΛ ΛΑΤΡΕΥΕΙ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ. ΓΙ' ΑΥΤΟ ΚΑΙ...



... ΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ



ΤΗΣ ΕΞΑΣΚΗΣΗ ΤΗΝ ΚΑΝΕΙ ΣΥΧΝΑ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟΥΔΙΑ...
...ΓΕΓΟΝΟΣ ΠΟΥ ΕΝΘΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΦΑΝΑΤΙΚΟΥΣ ΘΑΥΜΑΣΤΑΣ ΤΗΣ
(Φωτ. Camera Press)

Η ΜΠΕΤΤΥ και μερικά από τ' αγαπημένα της ζώα. "Έχει τόσα πολλά, ώστε δεν ξέρει πού θα τ' αφήσει όταν ταξιδέψει.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ



ΜΕΤΑΞΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΙ ΓΗΣ

Η ΜΠΕΤΤΥ ΝΤΕΗΛ, ΜΟΛΙΣ 17 ΕΤΩΝ, ΕΚΠΛΗΣΣΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΧΟΡΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΚΡΟΒΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗ

Κάμποσοι περαστικοί είχαν σταθή στην άκρη του δρόμου και παρακολουθούσαν με περιέργεια, λίγο πιο κάτω, στην αμμουδιά, μια όμορφη ξανθή κοπέλα με μαγιώ, που έκανε παράξενα πράγματα. Μια δρισκόταν στη γη και μιά στον αέρα. Μόλις τα πόδια της πατούσαν τη ζεστή άμμο, έδινε ένα πήδημα και έπαιρνε μια ολόκληρη στροφή. Κι όχι απλώς έκανε τις έναεριες στροφές, αλλά τις έποικιλλε και με διάφορα σχέδια: Τέντωνε τα χέρια, λυγίζει τα πόδια, έστριβε το κορμί σά φίδι.

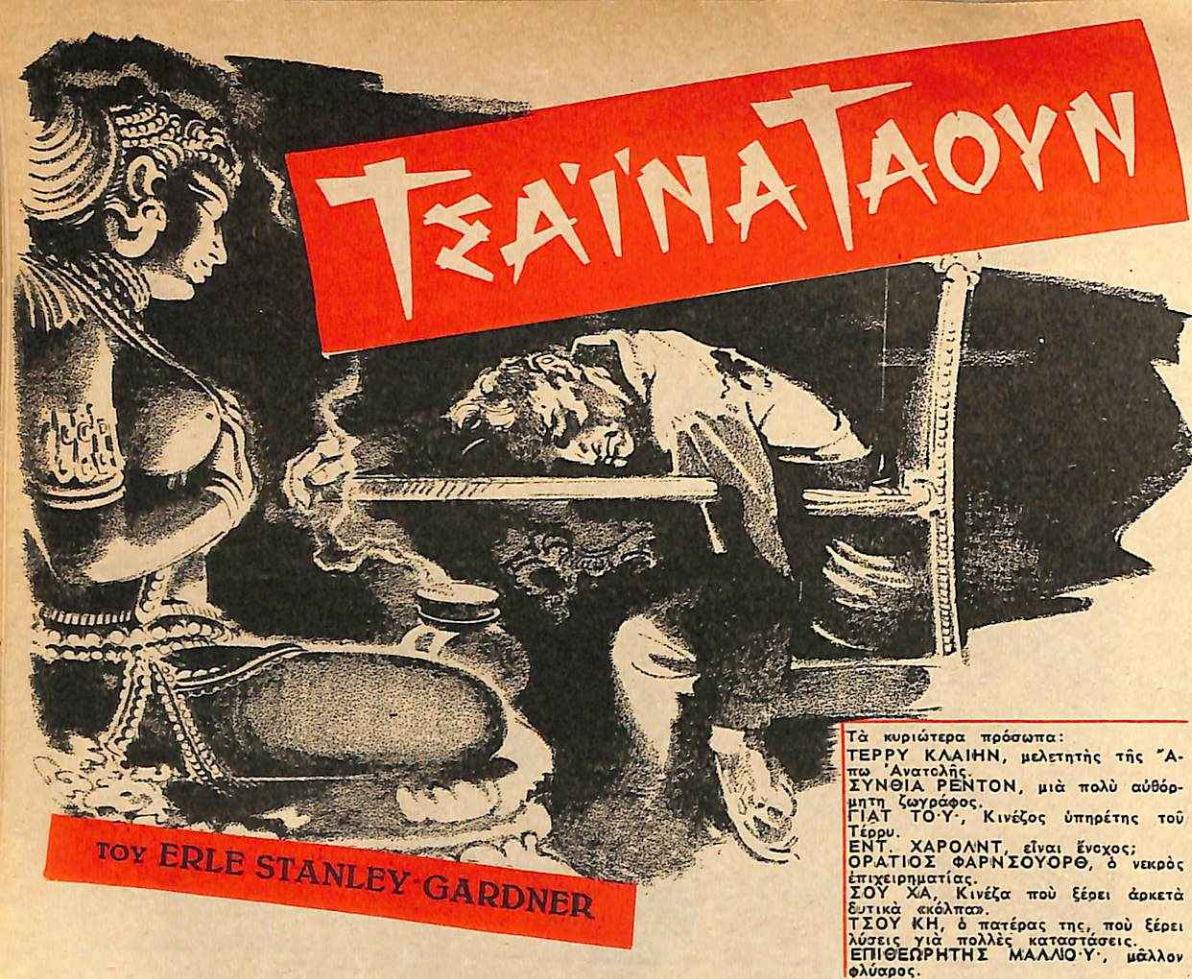
«Τρελλή είναι», έβγαλε το συμπέρασμα ο πιο βαρύθυμος. «Πάντως τα κάνει όμορφα», παρατήρησε κάποιος άλλος. «Ναί, μά γιατί; "Όρεξη που την έχει πρωί-πρωί». Στο τέλος,, ο πιο πληροφορημένος την αναγνώρισε κ' έλυσε την άποριά τους. «Είναι η Μπέττυ Ντέηλ».

Ναί, ήταν η Μπέττυ, η νεαρότερη —μόλις δεκαεπτά χρονών— πρωταγωνίστρια της ελαφράς Ισκηνης του Σίδνεϋ. Και δεν έκανε τίποτε άλλο, παρά την πρωινή της προπόνηση. Και οι διαδότες κάθισαν ν' απο-

λαύσουν το θαυμάσιο θέαμα, που τους προσεφέρετο δωρεάν. Στο τέλος, ξέσπασαν σε χειροκροτήματα και μόνο τότε η Μπέττυ άντελήφθη ότι και εδώ δεν είχε κατορθώσει ν' αποφυγή τη δημοσιότητα. Γιατί η νεαρή ακροβάτης είναι ένα από τα πιο αγαπημένα ονόματα του κοινού της αυστραλιανής μεγαλοπόλεως. Έπέτυχε, μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, εκείνο που οι ήθοιοι του δλου του κόσμου λαχταρούν και αγωνίζονται να κατακτήσουν με πολύχρονες και πολύμοχθες προσπάθειες: ένα νούμερο σάλο. Και το νούμερό της σημείωσε τόσο μεγάλη επιτυχία, ώστε δεν άργησ' τ' ονομά της να μεταβληθί σε «φίρμα».

Αλλά η ξαφνική επιτυχία της Μπέττυ, ως μὴν ανάπερωση το ήθικό στους άπανταχού της γής όπαδοὺς τὸν εύκόλων λύσεων, γιατί η επιτυχία αυτή δεν ήταν καθόλου ξαφνική. Είναι αφάνταστο το πόσο σκληρή εργασία κρύβεται πίσω από τη σημερινή της τελειότητα. Ούτε λίγο, ούτε πολύ, για νά επιτύχει στα ακροβατικά νούμερα που ένθουσιάζουν σήμερα το κοινό, η Μπέττυ, εξασκήθηκε επί μιά... δεκαπενταετία. Πραγματικά,

γεννημένη μέσα στο περιβάλλον της ράμπας, άρχισε την εξάσκησή της σε ηλικία... δυό χρονών. Άρχισε από το χορό και τελειοποιήθηκε στις πλαστικές κινήσεις που διδάσκει η τέχνη της Τερψιχόρης, και μόνον όταν έφθασε δώδεκα χρονών προχώρησε σε πιο σύνθετα ακροβατικά γυμνάσματα. Αλλά και πάλι περίμενε άλλα δυό χρόνια πριν αποτολμήσει την πρώτη της εμφάνιση στο κοινό. Επί τρία χρόνια παρουσιάζόταν σε ομαδικά ακροβατικά νούμερα, ώσπου η επιτυχία έδράθευσε τελευταία τα προσόντα, αλλά και την επιμονή και τον μόχθο της. Ο θίασος ποικιλιών, στον οποίο ανήκει η Μπέττυ, αφού συμπλήρωσε τον κύκλο των παραστάσεών του στο Σίδνεϋ, επιχειρεί τώρα μια μεγάλη περιοδεία στην Αυστραλία. Και η Μπέττυ είναι ένθουσιασμένη με τα ταξίδια. Η μεγάλη φιλοδοξία της, όμως, είναι νά ταξιδεύει στο εξωτερικό και νά γνωρίσει τον μεγάλο, όμορφο κόσμο. Δεν αποκλείεται νά εκπληρωθή γρήγορα το όνειρό της. Η μόνη όμως δυσκολία θα είναι τότε τί θα κάνει τα αναρίθμητα ζώα, που έχει συγκεντρώσει στο σπίτι της και που τ' αγαπά τόσο.



του ERLE STANLEY GARDNER

Τα κυριότερα πρόσωπα:
 TERRY ΚΛΑΙΝΗ, μελετήτης της "Α-
 πω Ανατολής.
 ΣΥΝΘΙΑ ΡΕΝΤΟΝ, μία πολύ αούδω-
 μητη ζωγράφος.
 ΓΙΑΤ ΤΟ Υ, Κινέζος υπηρέτης του
 Τέρου.
 ΕΝΤ. ΧΑΡΟΛΝΤ, είναι Ένοχος;
 ΟΡΑΤΙΟΣ ΦΑΡΝΣΙΟΥΡΟ, ο νεκρός
 επιχειρηματίας.
 ΣΟΥ ΧΑ, Κινέζα που ξέρει αρκετά
 Ευτικά ανέκδοτα.
 ΤΣΟΥ ΚΗ, ο πατέρας της, που έβρε
 λύσεις για πολλές καταστάσεις.
 ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΜΑΛΛΟΥ, μέλλον
 ελυσός.

18

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Μόλις φτάνει με το υπερκεανίο στο λιμάνι του Άγιου Φραγκίσκου, ο Τέρου Κλαίνη, που γυρίζει απ' την Άπω Ανατολή, συναντά στην αποβάθρα, άνι για την τέως μνηστή του Σύνθια Ρέντον, που περίμενε να δει εκεί, τον Κινέζο υπηρέτη του Γιάτ Τόυ, που του κάνει νόημα ότι κινδυνεύει. Την ίδια στιγμή τον πιάνει η αστυνομία και στο τιμια, ο αστυνομικός Τζόρντον τον ρωτάει αν ξέρει τον Έντουαρντ Χάρολντ, έναν άνθρωπο που είχε συνδεθεί με την Σύνθια Ρέντον κατά την άουσία του, αλλά συνελήφθη ως ύποπτος για τον φόνο του ελπιζομένου Ο.ράτιου Φάρνσουορθ, κατεδικασθεί σε θάνατο κι απέδρασε κατά την μεταφορά του στη φυλακή, όπου θά γινόταν η εκτέλεσή του. Ο Τέρου Κλαίνη άπαντά ότι απ' την τέως μνηστή του, με την όποια είχαν χωρίσει φιλικά, είχε μάθει για τον δεσμό της με τον Χάρολντ, αλλά πιστεύει ότι δεν έχει κάνει αυτόν τον φόνο. Τον Φάρνσουορθ, ο Κλαίνη, τον ήξερε επειδή είχε επενδύσει κάτι χρήματα της Σύνθια κ' ήταν συνεταίρος στην Έταιρία Εισαγωγών και Έμπορίου Ειδών Ανατολικής Τέχνης, μαζί με τους επίσης γνωστούς του Σταίηου Νέβις, Ρικάρντο Τάονον και Τζώρτζ Γκλόστερ. Ο Κλαίνη τ'ά χάνει δ-ταν ο αστυνομικός Μαίηναρντ τον παρουσιάζει ένα μικρό κινέζικο μπιγκλό. Ο Κλαίνη παραδέχεται πως τ'ό είχε χωρίσει στην Σύνθια πριν φύγει για την Κίνα. Φεύγοντας απ' την αστυνομία, ο Κλαίνη, πηγαίνει στο γραφείο του Νέβις, όπου βρίσκεται της Σύνθια, κ' εκείνοι τ'ό ρωτάει για τ'α χρήματα τα είχε τοποθετήσει σε μία επιχείρηση πετρελίων που δεν πήγε καλά. Ο Κλαίνη πηγαίνει έπειτα στην κινέζικη συνοικία του Άγιου Φραγκίσκου (Τοάιντα-τσου) κ' ανεβαίνει στο διαμέρισμα της εξαμερικανισμένης Κινέζας Σου Χά, που φαίνεται πως είναι έρωτευμένη μαζί του, και του πατέρα της Τσού Κή, που του λέει ότι δεν είχε την Σύνθια και τον προ-εδοποιεί να προσέχει τον Ρικάρντο Τάονον. Ο Τέρου πηγαίνει στο σπίτι που τ'ό βρήκε ο Γιάτ Τόυ, κ' εκεί παίρνει ένα τηλεφώνημα απ' τον Γκλόστερ, που του ζητάει να τ'ον συναντήσει στην αποθήκη της Έ-ταιρίας Εισαγωγών και Έμπορίου Ειδών Ανατο-λικής Τέχνης. Ο Τέρου πηγαίνει μαζί με την παλιά Γκλόστερ. Η Σύνθια ξεχνάει την τ'άντα της. Η ασία του Τέρου Κλαίνη. Ο Κλαίνη βρίσκεται στο κου-φάνα του Χάρολντ, αλλά συλλαμβάνεται μαζί του, και στη φυλακή, ο Χάρολντ του διηγείται τι είχε κά-νει την ημέρα του φόνου, και πως είχε ένοχησει με-τά την απόδρασή του. Ο Κλαίνη απολύεται και με τ'ή βοήθεια της Σου Χά βρίσκεται, σ' ένα ξενοδοχείο, την γυναίκα του Ρικάρντο Τάονον, που είχε μετα-φύγει τον Χάρολντ στην κουφάνα του. Της λέει πως έμαθε ότι ο Τάονον σιωπάει.

Η στάση της φανέρωσε καταφρόνια. —Νόμιζα πως είχα να κάνω με ξιπνένο άνθρω-πα. Ξέρετε πολύ καλά, όπως τ'ό ξέρω κ' εγώ, ότι

έρωτήσεις. Αυτοί οι δυο φίλοι του, ο Κινέζος και, αν δεν κάνω λάθος, η κόρη του, ήταν μαζί του. —Πολύ ενδιαφέρον. Είπε ο Μάλλου. Πώς ή-ξερε που θ'ά σ' έβρισκε; —Δεν ξέρω. —Ο Μάλλου γύρισε προς τον Κλαίνη και ύψω-σε τ'α φρύδια του. —Με την λογική σκέψη, είπε ο Κλαίνη. —Πολύ, πολύ ενδιαφέρον, παρατήρησε ο επι-θεωρητής Μάλλου. Θ'ά σ'α ρωτήσω περισσότερα γι' αυτό σε λίγο. Σ'ιδ άναμεταξ, θ'άθελα να μι-λήσω με την κ. Τάονον... Μήπως σ'α είπε ο κ. Κλαίνη τι ήθελε να σ'α ρωτήση η αστυνομία; —Για τ'ό θάνατο του συζύγου μου. —Μπ'α, μπ'α, μπ'α, έκανε ο Μάλλου. Και πως έμαθε ο κ. Κλαίνη πως ο άντρας σ'α πέθανε; —Δεν ξέρω... Μου είπε πως... πως τ'ον σκό-τωσαν. —Τον δολοφόνησαν; —Φαντάζομαι πως αυτό έννοούσε. —Φαίνεται, είπε ο Μάλλου, πως η λογική σκέ-ψη του κ. Κλαίνη προχώρησε περισσότερο απ' ό,τι νόμιζα. Βλέπετε, ο ίδιος ο κ. Κλαίνη ήταν αντι-κείμενο ύποψιας και τ'ον άφησαμε ελεύθερο έδώ και λίγο, γιατί νομίζαμε πως μ'α είπε όλα όσα ήξερε. Άλλά φαίνεται πως ήξερε ότι ο άντρας σ'α δολοφονήθηκε, κ' ήξερε επίσης που θ'ά σ'α έβρισκε για να σ'α τ'ον πη. —Δεν είναι άληθεια; —Τι πράγμα; —Για τ'ον άντρα μου. —Δεν ξέρω, κυρία μου. Πότε τ'ον είδατε για τελευταία φορά; —Χτές τ'ό θράδυ. —Μήπως θ'ά μπορούσατε να μ'α πητε περισ-σότερες λεπτομέρειες; —Κατά τις δέκα τ'ον φώναξαν στο τηλέφωνο. —Ξέρετε ποιός τ'ον φώναξε; —Όχι. —Και τι έγινε; —Ο άντρας μου φαινόταν πολύ ταραγμένος, και λίγο άνησυχος... Φόρεσε τ'ό καπέλλο του και τ'ό παλτό του και βγήκε έξω. —Και δεν ξαναγύρισε; —Όχι, απ' ό,τι τουλάχιστον ξέρω. —Σείς που είσατε; —Είχα βγή έξω. —Πού; —Ένας φίλος του άντρός μου τηλεφώνησε κ' επέμενε πολύ να τ'ον διη. Μου είπε να τ'ον πάω σ' ένα μέρος όπου νομίζα ότι θ'ά βρισκόταν ο άν-τρας μου. Τ'ον πηγα εκεί με τ' αυτοκίνητο. —Βοήκατε τ'ον άντρα σας; —Όχι. —Ποιός ήταν αυτός ο φίλος του άντρός σας; —Προτιμώ να μ'ην άπαντήσω σ' αυτή την ε-ρώτηση. —Δεν ήταν φίλος δικός σας; —Είπα πως ήταν φίλος του άντρός μου. Η γνωριμία του μαζί μου ήταν συμπτωματική. —Και πόση ώρα λείπατε; —Άφου άφησα αυτό τ'ον φίλο, είχα μερικέ-ς δικές μου δουλειές. —Τι; —Η κ. Τάονον κούνησε τ'ο κεφάλι. —Τι ώρα γυρίζετε; —Τό πρωί. —Άφήσατε τ'ό αυτοκίνητό σας έδώ κ' έπειτα φύγατε σχεδόν άμέσως; —Ναι. —Πού; —Εκεί όπου με βρήκε αυτός ο κύριος. —Δηλαδή; —Σ' ένα φτηνό κινέζικο ξενοδοχείο. Είχα κρατήσει ένα δωμάτιο με τ' όνομα κυρία Τζώρτζ Μπράουν κ' είχα χρησιμοποιήσει την καλύτερη μεταμφίεση που μπορούσα να σκεφτώ εκείνη τη στιγμή. Ντύθηκα σαν μία απ' αυτές τις γυναίκες που συχνάζουν σ' αυτά τ'α μέρη... —Γιατί; —Γιατί φοβόμουν. —Τι; —Δεν μπορώ να τ'ό πω. —Ο Μάλλου ρώτησε: —Ξαναγυρίσατε σ' αυτό τ'ο διαμέρισμα τ'ό πρωί; —Ναι. —Και τότε ξαναφύγατε; —Σε πέντε λεπτά. —Όχι με τ' αυτοκίνητό σας; —Όχι. —Γιατί; —Γιατί δεν είχα μέρος ν' άφήσω τ' αυτοκίνη-τό μου. Ήθελα να πάω κάπου που να μ'η με βρουν. —Και πάλι σ'α ρωτώ, γιατί; —Σ'α είπα ότι φοβόμουν.

—Δεν φοβόσαστε πριν γυρίσετε έδώ και ίδιη-πώς ο άντρας σας έλειπε; —Χμ... ναι. —Πόση ώρα πέρασε από τότε που έφυγε ο άν-τρας σας έως τη στιγμή που πρωτοφύγατε έσεις; —Όχι πολλή ώρα. —Φοβόμμαι πως θ'ά πρέπει να μάθω τι ήταν αυτό που σ'α τράμαξε, είπε ο Μάλλου. —Είναι προσωπικό ζήτημα. —Και μόνο όταν ο κ. Κλαίνη σ'α είπε πως ο άντρας σας ήταν σκοτωμένος άποφασίσατε να γυ-ρίσετε; —Δεν βλέπω τι σχέση έχει αυτό... —Κι' όμως, όταν μάθατε πως ήταν νεκρός, γυρίσατε. —Αν θέλετε να τ'ο τοποθετήσετε έτσι δεν μπορώ ν'ό σ'α έμποδίσω... —Ο Μάλλου γύρισε στ'ον Κλαίνη κ' είπε: —Κάθε φορά που φτάνω σ' ένα αδιέξοδο, βρί-σκω έσας κρυμμένο στη σκιά... Έσας κ' αυτή την Κινέζα! Δεν μου λέτε λοιπόν... —Εκείνη τη στιγμή χτύπησε τ'ο τηλέφωνο. —Η κ. Τάονον ξεκρέμασε τ'ό ακουστικό. —Για σ'α είναι, κυρία επιθεωρητά. —Ο Μάλλου άναστενάξε, προχώρησε βαριεστη-μένα προς τ'ο τηλέφωνο, σήκωσε τ'ό ακουστικό κ' είπε: —Ναι, έδώ Μάλλου... —Άκουσε για μερικά δευτερόλεπτα τ'ό χείμα-ρο τ'ων λέξεων, που έρχονταν απ' τ' άλλο μέρος της γραμμής. Έπειτα είπε: —Ώστε έτσι! Και σ'ε λίγο ρώτησε: —Πού; Πάλι έγινε σιωπή κ' έπειτα ο Μάλλου είπε: —Πολύ καλά, θ'ά είμαι έδώ. Έλάτε έδώ πέρα, ναι... Γεια σου. —Κρέμασε τ'ό ακουστικό, ξαναγύρισε στην πο-λυθρόνα του, ξάπλωσε άναπαυτικά, δάγκωσε την άκρη ενός ποτού κ' έπειτα είπε αδιάφορα: —Όλ' αυτά μ' ενδιαφέρουν πολύ... Πώς ο Κλαίνη ήξερε που θ'ά σ'α έβρισκε; Μήπως υπο-ψιάζεστε τίποτα σχετικά, κ. Τάονον; —Όχι, δεν τ'ον είχα ξανασυναντήσει άλλοτε.

—Αν θυμάμαι καλά, δεν τ'ον είχα ξαναδ'η ποτέ στη ζωή μου... —Αυτό τ'ο τηλεφώνημα ήταν απ' τη διεύθυνση της αστυνομίας, είπε ο Μάλλου. Βρήκαν τ'ον άν-τρα σας. —Τ'ό σώμα του; —Τ'ον άντρα σας. Φαίνεται πως κρυβόταν κ' αυτός. —Πού; —Στ'ό Σάν Χοσέ, σ' ένα σταθμό αυτοκινήτων που νοίκιαζε δωμάτια. Βλέπετε, είχαμε φαντα-στή πως θ'ά βρίσκαμε τ'ον Έντουαρντ Χάρολντ σ' ένα σταθμό αυτοκινήτων, κ' έπειδή σκεφθήκαμε πως θ'ά τ'ον πηγε ο άντρας σας σ' αυτό τ'ο σταθμό αυτοκινήτων, δώσαμε παντού μία περιγραφή του συζύγου σας. Ο συζυγός σας δεν πηγε τ'ον Χά-ρολντ σ' ένα σταθμό αυτοκινήτων... —Μπ'α; —Όχι. —Και λέτε πως ο άντρας μου ζ'η; —Ναι. —Η κ. Τάονον γύρισε προς τ'ον Κλαίνη: —Μ'α τι διάβολο μου λέγατε λοιπόν; —Μη ξερόνατε τι ν' άπάντησε ο Κλαίνη έμεινε άμίλητος. —Όχι, είπε ήρεμα ο επιθεωρητής Μάλλου, ο άντρας σας δεν πήρε τ'ον Έντουαρντ Χάρολντ και δεν τ'ον πηγε σ' ένα σταθμό αυτοκινήτων. Έσ'ε τ'ς τ'ό κάνατε αυτό! —Η κ. Τάονον κοίταξε τ'ον αστυνομικό επιθεω-ρητή με βλέμμα κυνηγημένου ζώου. —Τώρα όμως, είπε ο Μάλλου, πρέπει να βρω γιατί κρυφτήκατε και γιατί ο άντρας σας πήγε τόσο μακριά απ' τ'ό σπίτι σας μισή ώρα ως τρία γιατί κρυφτήκατε και γιατί ο άντρας σας πήγε τόσο μακριά απ' τ'ό σπίτι σας μισή ώρα ως τρία τέταρτα πριν από σ'ας... Μήπως σ'εις μείνατε πί-σω για να σκοτώσετε τ'ον Τζώρτζ Γκλόστερ; —Μη λέτε άνοησίες! —Μήπως ξέρετε τίποτα γι' αυτές τις προηή-θειες που βρήκαμε στην αποθήκη όπου κρυβόταν ο Έντουαρντ Χάρολντ; —Άσφαλώς όχι! —Τ'α μάτια του Μάλλου έδειχναν ευγένεια, άλ-λά έπιμονή.

—Ο μπακάλης σας, είπε, έχει διαφορετική γνώμη. —Τ'ο πρόσωπό της έγινε κατακόκκινο και προσ-πάθησε δυο φορές να μιλήσει, αλλά τ'α λόγια δεν έβγαιναν απ' τ'ό στόμα της. —Αν λοιπόν δεν μ'α δώσετε ικανοποιητικές εξηγήσεις, συνέχισε ο επιθεωρητής Μάλλου, θ' άναγκασθώμε να σ'α κρατήσουμε για άνάκριση κ' ίσως σ'α άπευθύνωμε κατηγορία για φόνο, κ. Τάονον... —Εκείνη τ'ου χαμογέλασε. —Κάντε τ'ο, είπε, και θ'ά γελοιοποιηθ'ητε! —Δύο αστυνομικοί έφεραν μέσα τ'ον Ρικάρντο Τάονον. Για μία στιγμή στάθηκε στο κατώφλι ξαφνιασμένος, κοιτάζοντας γύρω του και προστα-θώντας να εκτιμήση την κατάσταση. Ήταν φανερό πως δεν ήξερε ότι η αστυνομία είχε πιάσει τη γυ-ναίκα του και πως ο Τέρου Κλαίνη, ο Τσού Κή κ' η Σου Χά βρίσκονταν κ' εκείνοι εκεί, υπό άνε-πίσημη κράτηση. —Ο Τάονον ήταν λεπτός, μελαχρινός, με προ-τεταμένα μ'ηλα και λιγάκι λοξά μάτια. Όπως ο-λει οι Γιαπωνέζοι, χαμογελούσε όταν άισθανόταν σαγιδευμένος. Η μητέρα του ήταν μία νεαρή Για-πωνέζα που είχε συναντήσει ένα γλυκομίλητο Για-ζό σ' ένα δρόμο της Σαγκάης. —Η άάφνη Τάονον ώριωσε προς τ'ον άντρα της με τ'ό πρόσωπο αλλοιωμένο: —Άγαπημένε μου! Έκανε. —Ο Τάονον προχώρησε για να τ'ον πάρη στην άγκυλιά του κ' έωφεληθήκε απ' τ'ό άγκάλιασμα για ν' ανταλλάξει μαζί της δυο ψιθυριστές λέξεις. —Ξέρεις τι μου είπαν, άγάπη μου; είπε η άάφ-νη δυνατά. Μου είπαν πως ήσουν πεθαμένος! Και ξέρεis τι ίσχυρίσθηκε αυτός ο Κλαίνη; Πώς σ'ε σκότωσα εγώ, για τ'ην ασφάλεια! —Για μία στιγμή, ένα μαύρο κύμα θυμού φάνηκε στο πρόσωπο του Τάονον, μ'α έπειτα έβριξε πίσω τ'ο κεφάλι του και γέλασε, μ' αυτό τ'ο νευρικό, σπασμωδικό γιαπωνέζικο γέλιο. —Μπ'α, μπ'α! Έκανε. Οι περίφημες αυτές ίκα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 54

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΥΠΕΡΚΕΑΝΙΟΝ ΠΟΥ ΕΝΑΥΤΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΕΚΕΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΑΚΟΣΜΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΛΗΡΩΜΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΨΥΧΗΝ

ΟΛΥΜΠΙΑ

Το μεγαλύτερον νεώτερον ταχύτερον Έλληνικόν ΥΠΕΡΚΕΑΝΙΟΝ

23.000 τόννων ναυπηγήσεως 1953 ταχύτερος 21 μιλίων

Διά ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ GREEK LINE

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 17 - 19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

το Σαρόνι της Ωμορφίας

Όλες οι μεγαλύτερες μάρκες καλλυντικών και αρωμάτων ELISABETH ARDEN, RAYOT HELLEN RUBINSTEIN, AYER.

Επί τη ευκαιρία γνωρίζωμεν υμίν ότι τ'α γνήσια Γαλλικά άρώματα πωλούνται και χύμα με τ'ο γραμμάριο.

MA GRIFFE, ARPÈGE, SCANDAL, CHALIMAR, MITSOUKO, HEURE BLEUE, TABU, BOLERO, N°5 CHANEL, SOIR DE PARIS

Δουμάβατε την άόνημοτον νοσηρίαν Νο7 Βαγενά!

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι.Γ ΒΑΓΕΝΑ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7

Μαδέρα, τό μαργαριτάρι του 'Ατλαντικού

ΗΛΙΟΛΟΥΣΤΗ ΟΛΘ ΤΟ ΧΡΟΝΟ, ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΧΑΣΜΕΝΗ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΓΡΑΦΙΚΩΤΑΤΟ είναι το λιμάνι της Φουνσάλ, της πρωτεύουσας της Μαδέρας, με το παμπάλαιο κάστρο και τις φαράδικες βαρκούλες του.



Ο ΓΕΡΟ-ΠΑΡΑΙΣ, ρίχνει μια τελευταία ματιά στα δίκτυα του πρίν ξεκινήσει για το βραδινό ψάρεμα.

Μαργαριτάρι του 'Ατλαντικού ονομάζουν οι Πορτογάλοι την Μαδέρα, «Παράδεισο του 'Ατλαντικού» αποκαλούν οι 'Ισπανοί τις Κανάριες νήσους. Δεν είναι υπερβολική καμιά από τις δυο ονομασίες. Σήμερα ταξιθεύουν τους αναγνώστες τους οι ΕΙΚΟΝΕΣ, με τη βοήθεια των λαμπρών φωτογραφιών, στόν πρώτο από τους εύλογημένους αυτούς τόπους κ' υπόσχονται μ' άλλη ευκαιρία νά τους οδηγήσουν και στα ισπανικά νησιά.



(Φωτ. Camera Press)

ΟΙ ΤΟΥΡΙΣΤΑΙ δρίσκουν γραφικώτατο το «κάρρο» —όπως τ' ονομάζουν οι ντόπιοι— που το σέρνουν δυο βόδια. Το «κάρρο» είναι παμπάλαιο μεταφορικό μέσο στη Μαδέρα, αλλά εξακολουθεί νά εξυπηρετεί τους άπλοϊκούς κατοίκους, που δ'έν προσβάλλονται εύκολα από το μικρόβιο της πρόδου.

Ολόγυρα ή απεραντοσύνη του ωκεανού. Κι από τ' άπύθμενα βάθη του όρθώνεται κατακόρυφα σχεδόν ένας κώνος —ή κορυφή ενός παλίου, σθημένου πιά ήφαιστείου— που ανάγκοπτε προκλητικά την όργη των άφριμένων κυμάτων: Αυτή είναι ή Μαδέρα, τό «Μαργαριτάρι του 'Ατλαντικού». 'Ο ήλιος την λούζει σ' όλο τόν κύκλο του χρόνου, τό κλίμα της είναι άκριθώς έκείνο που χρειάζεται για νά δημιουργή τούς όρους μιās ευχάριστης διαθιώσεως στίς διακόσιες έβδομηντα χιλιάδες κατοίκους της και στούς πολυάριθμους τουρίστες που καταφεύγουν κάθε χρόνο και περισσότεροι στα μεγαλοπρεπή ξενοδοχεία της πρωτεύουσας Φουνσάλ, για ν' άπολαύσουν τη χειμωνιάτικη καλοκαιρία.

Γιά την άκριθεια ή Μαδέρα δέν είναι ένα νησί, αλλά ξεη. Σημασία, όμως, έχει μόνο τό μεγαλύτερο, που έχει δώσει και τό όνομά του στό 'Αρχιπέλαγος, ενώ τό Πόρτο - Σάντα, έκεί που πρωτοαποθιβάσθηκαν στα 1419 ό 'Ιωάννης Γονζαλές και ό Μαρτίνος Βάζ, δέν έχει παρά 5 χιλιάδες κατοίκους και τά ύπόλοιπα τέσσερα, Λας Ντεζέρτας, μένουν άκατοίκητα. 'Εκείνο που θά πρέπει νάκανε άμέσως έντύπωση στούς πρώτους άποίκους, ήταν τά άφθονα δάση που σκέπαζαν τό γόνιμο έδαφος του νησιού. Τ' όνομα Μαδέρα δέν είναι τίποτε άλλο παρά τό Ιταλικό Madeira = ξυλεία, που τόσο συγγενεύει με τά δικά μας «μαδέρια». 'Η έκδοχή αυτή επιβεβαιώνεται, άλλωστε, από ένα παλιότερο Ιταλικό χάρτη, του 1351, που σημειώνει τό νησί με



Ἡ ζωὴ κυλάει μὲ εἰδυλγιακὴν ἀσφάλεια, ἡσυχὴ κι' ὅμοια ἐπὶ αἰῶνες

τ' ὄνομα Isola di Legname (Νῆσος τοῦ Ξύλου). Φαίνεται ὅτι πρῶτοι οἱ Ἴταλοι θαλασσοπόροι τὴν εἶχαν συναντήσει στὸ δρόμο τους, τὴν ἐπισήμαναν, τὴ θάφτισαν καὶ τὴν... ξέχασαν. Ὄταν ἔφτασαν ὁ Γονζαλὲς καὶ ὁ Βάζ, τὴν ἀνακάλυψαν ἐκ νέου, καὶ αὐτὴ τὴ φορά ὁ θαυμασιὸς τόπος, μὲ τὴν πλούσια χλωρίδα καὶ τὸ ὑπέροχο κλίμα του δὲν λησμονήθηκε. Ἀπὸ τὸν ἐπόμενο κιόλας χρόνο, στὰ 1420, ἄρχισαν νὰ ἐγκαθίστανται ἄποικοι, Πορτογαλέζοι στὴν ἀρχὴ καὶ ἀργότερα πρόσφυγες Μαυριτανοί, ἀπὸ τὴν Ἰσπανία, Νέγροι δοῦλοι, Ἴταλοι καὶ Ἑβραῖοι.

οι. Ἀπὸ τὸ κράμα ὅλων αὐτῶν προέρχονται οἱ σημερινοὶ φιλόξενοι καὶ τίμιοι κάτοικοι.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ἡ Μαδέρα ἔχει καὶ ἕνα ἰδιαίτερο προνόμιο: Στούς πέντε αἰῶνες ποὺ διέρρευσαν ἀπὸ τὸν ἀποικισμό τῆς δὲν γνώρισε καθόλου ἱστορία. Τὰ πράγματα ἐξελίχθηκαν εἰρηνικά καὶ ἀναίμακτα. Ἄν ἐξαίρεση κανεῖς τὰ 60 χρόνια τῆς ἰσπανικῆς κατοχῆς, ποὺ γνώρισε ἀνάμεσα στὰ 1580 καὶ 1640, ὅταν καὶ ἡ μητέρα Πορτογαλία εἶχε ὑποκύψει στὴς ἐπιθέσεις τοῦ ἰσχυροῦ γείτονός της, ὅλο τὸ ἄλλο διάστη-

ΤΑ ΔΙΚΤΥΑ ΣΤΕΓΝΩΝΟΥΝ ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ. ΟΙ ΨΑΡΔΕΣ ΣΥΝΗΘΙΖΟΥΝ Ν' ΑΝΟΙΓΩΝΤΑΙ ΤΟ ΣΟΥΡΟΥΠΟ Κ' ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ ΤΟ ΑΛΛΟ ΠΡΩ-Ι.



ΣΤΗΝ ΚΑΜΑΤΣΑ ἀνθεὶ βιοτεχνία ψαθοπλεκτικῆς. Τὰ πανέρια τῆς Μαδέρας εἶναι γνωστὰ σὲ πολλὰ μέρη τῆς γῆς, ὅπου ἐξάγονται.



ΤΑ ΚΑΛΑΜΙΑ, ποὺ θὰ μεταβληθοῦν σὲ ὠραϊότατα καλάθια, τοποθετοῦνται πρῶτα σὲ εἰδικὲς ἀποθήκες γιὰ νὰ τραβήξῃ ἡ ὑγρασία.

Τὸ ωερίφημο κρασί τῆς βγαίνει ἀπὸ τὰ κρήματα σοὺ μελαφέρνηκαν ἀπὸ τὴν Κρήτην τὸν 16ο αἰῶνα

μα κύλησε ὁμαλὰ καὶ πανομοιότυπα. Στὰ 1801 καὶ στὰ 1807, τὴν ἐποχὴ τῶν ναπολεοντείων πολέμων, παρουσιάστηκαν οἱ Ἄγγλοι, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐγκατεστάθησαν γιὰ λίγο διάστημα. Ἐπειτα ἔφυγαν, παραδίδοντας τὴν διοίκηση τῆς Μαδέρας στὴν Πορτογαλία, ἀλλὰ κρατώντας γιὰ τὸν ἑαυτοὺς ὅλο τὸ ἐξαγωγικὸ ἐμπόριο τοῦ νησιοῦ. Πραγματικά, τὸ περίφημο κρασί Μαδέρα, τὸ ἐμπόριο τῆς ξυλείας, ὁ τουρισμός, δηλαδὴ ἡ ἰδιοκτησία τῶν μεγάλων ξενοδοχείων, ἀκόμα καὶ ἡ ἐξαγωγή τῶν φημισμένων χειροτεχνημάτων, ἐξακολουθοῦν νὰ κινούνται μὲ ἀγγλικά κεφάλαια. Αὐτὰ τὰ χειροτεχνήματα εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς ὠραιότερες ἰδιοτυπίες τοῦ νησιοῦ. Δὲν πρόκειται γιὰ καμμιὰ βιομηχανία, οὔτε καν βιοτεχνία. Μὲ τὴν παραγωγή τους ἀσχολοῦνται οἱ γυναῖκες στὰ σπίτια τους, τὶς ὥρες ποὺ δὲν ἔχουν δουλειά. Ὑπολογίζεται ὅτι πᾶν ἀπὸ 60.000 γυναῖκες ἐπιδίδονται μὲ ἀσυναγώνιστη δεξιότητά σ' αὐτὴ τὴν ἀσχολία. Καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τους ἀποσποῦν τὸν θαυμασμό σ' ὅλο-κληρὸ τὸν κόσμο.

Γιὰ τὸ κρασί Μαδέρα δὲν χρειάζεται νὰ γίνῃ ἰδιαίτερη μνεία, γιατί εἶναι παγκοίνως γνωστὸ, ἂν ὄχι ἐκ τῆς γεύσεώς.

τοῦλάχιστον ἐξ ἀκοῆς. Δὲν εἶναι, ὅμως, ἴσως, γνωστὸ πὼς τὰ εὐλογημένα κλήματα, ποὺ ἔκαναν ὀνομαστή τὴ Μαδέρα σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη, μεταφυτεύτηκαν ἀπὸ τὴν Κρήτη, τὸ 16ο αἰῶνα. Στὰ τέλη τοῦ περασμένου αἰῶνα ἡ φυλλοξήρα κατέστρεψε ὅλα τ' ἀμπέλια τοῦ νησιοῦ. Φυσικά, ἡ καλλιέργεια ἀναπτύχθηκε καὶ πάλι ἔπειτα ἀπὸ μερικά χρόνια, ἀλλὰ εἶπανε τότε, ὅσοι γνώριζαν τὰ πράγματα, πὼς τὸ μετὰ τὴ φυλλοξήρα «μαδέρα» δὲν ἔφθανε σὲ ἐκλεκτὴ ποιότητα τὸ πρὸ τῆς φυλλοξήρας κρασί.

Ἀπὸ αἰῶνες τώρα ἡ Μαδέρα θεωρεῖται ἰδεώδης τόπος ἀναρρώσεως, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀνάπτυξη ποὺ πῆρε ὁ τουρισμός στὴν ἐποχὴ μας, ἔπαψαν νὰ τὴν ἐπισκέπτονται ἀποκλειστικά ἄνθρωποι ποὺ ἔχουν ἀνάγκη ν' ἀνακτήσουν τὴν ὑγεία τους. Τώρα, ὅποιος διαθέτει τὰ μέσα μπορεῖ ν' ἀπολαύσῃ μιὰ ἀξέχαστη διαμονὴ στὰ μεγαλοπρεπῆ ξενοδογεῖα «Σαβόι» καὶ «Ρήντ», νὰ κἀνὴ τὸ μπάνιο τοῦ στίς εὐρύχωρες πισίνες, ποὺ εἶναι κτισμένες στὴν... ἀκρογιαλιά (εἶναι τόσο ὀρμητικὰ τὰ κύματα τοῦ ὠκεανοῦ, ποὺ δὲν τ' ἀντιμετωπίζει εὐκολὰ ὁ καθένας) ἢ νὰ χαρῇ ἕνα μοναδικὸ θέαμα ἀπὸ τὰ 1970 μέτρα τῆς ὑψηλότερης κορυφῆς τοῦ νησιοῦ, «Πίκο Ρουϊζο».

Ο ΗΛΙΟΣ, ποὺ γέονει, ρίχνει τὶς σκιὲς τῶν περαστικῶν πάνω στοὺς δρόμους τῆς Φουνσάλ, ποὺ εἶναι στοωμένοι μὲ καλντερίμι.



ΦΕΡΝΟΥΝ τὰ λουλούδια τους ἀπὸ τοὺς ἀγρούς καὶ τὰ πουλάει στοὺς τουρίστες, στὰ μεγάλα ξενοδοχεῖα τῆς πρωτεύουσάς τους.





ΕΛΙΝΟΡ ΤΣΕΒΙΟΥΤ

Μυθιστόρημα της GEORGETTE HEYER

Μπέκελς. Την πρώτη νύχτα συμβαίνει κάτι πολύ πα-
και ο λόρδος Καρλάιον της υπόκειται να της φέρη
για συντροφιά την παλιά της γκουβερνάντα, τη μί-
ράενο: Καθώς κάθεται μόνη στη βιβλιοθήκη, η Έ-
λινορ ακούει δάματα στο διπλανό δωμάτιο. Τρέχει
να δει ποιός είναι και βρίσκεται μπροστά σ' ένα μυ-
στηριώδη άγνωστο. Σαφιασμένος έλπισς απ' την
παρουσία της Έλινορ στο σπίτι, ο επισκέπτης έξηγει
άδριατα πως είναι ένας παλιός φίλος του Μάικλ και
φεύγει. Όλες οι πόρτες του σπιτιού ήτανε ματαλο-
μένες. Από που είχε μπει ο ξένος; Την έξηγηση,
την δίνει ο Νίκυ την επομένη μέρα, ανακαλύπτον-
τας μια κρυφή εισοδό. Ένδοξασμένος με την α-
προσδόκητη περιπέτεια, ο Νίκυ παραφυλάει την Ι-
δια νύχτα, με την έλπιδα πως ο μυστηριώδης ξένος
θα ξαναφανεύει, και, πραγματικά, μέσ' στα θαυμά-
με-σάνυχα, ακούει δάματα και τρέχει να πιάσει τον
άγνωστο. Εκείνος, όμως, κατορθώνει να διαφύγει,
αφού τον πυροβολή κρύφα στον ώμο. Ο θεός του
Τσέβιου, ο λόρδος Μπέντλινγκτον, έρχεται να δει την
Έλινορ. Τό βρος του είναι κάπως παράξενο. Ακό-
μη όμως πιά έμποτο είναι το βρος του γιού του, του
Φράνσις Τσέβιου, που καταφάνει για την κηδεία
του εξαδέλφου του και αναγγέλλει πως, στον άνα-
μεταξύ, δολοφονήθηκε στο Λονδίνο ο Ντέ Κάτο, έ-
νας Γάλλος, πιθανότατα κατάσκοπος του Βοναπάρτη.

Τα πράγματα μπλκονται ακόμη περισσότερο όταν
κάποια στιγμή που η Έλινορ επιχειρεί να κοιμηθεί
ένα παλιό ρολόι, δέχεται στο κεφάλι ένα γερό χτύ-
πημα και πέφτει άναίσθητη. Την ίδια μέρα ο Φράνσις
Τσέβιου φεύγει ξαφνικά απ' τον πύργο, παίρνοντας
μαζί τον τό ρολόι, για να το επιδοθήσση, όπως λέει.

Κυρία Τσέβιου! αναφώνησε η μίς Μπέκελς
με κομμένη ανάπνοή. Δε θα κάνετε την τρέλλα
ν' όχτη έξω! Έλινορ!

Η κ. Τσέβιου χτύπησε το πόδι της νευριασμέ-
νη.

—Κάνε αυτό που σου λέω, Μπέκε, γιατί ποτέ
στη ζωή μου δε μίλησα πιά σοδάρά! Κι αν έρθη
ο Νίκυ, ούτε λέξη, άκούς; Ούτε λέξη πως ο Τσέ-
βιου πήρε μαζί του το ρολόγι!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18ο

Η απόσταση απ' το Χάινους στο Χάλ δεν
ήτανε παρά μονάχα έπτά μίλια, ώστόσο η Έλιν-
ορ έβαλε τρία τέταρτα της ώρας να φτάση, για-
τί οι δρόμοι ήτανε στενοί και γεμάτοι στροφές.
Η διαδρομή της είχε καλμάρει κάπως τα νευρά
και μπόρεσε να ζητήσει το λόρδο Καρλάιον με
φωνή σχεδόν ήρημη. Ο ύπηρέτης που της άνοι-
ξε την πόρτα, την ώδηγησε σ' ένα κομψό σαλόνι
και, χωρίς να δείξη την άπορία του για τούτη την
περσάτυπη έπίσκεψη, την παρακάλεσε να περιμέ-
νη λιγάκι ώσπου να ειδοποιηθή τον κύριό του. Η
Έλινορ δεν περίμενε πολύ. Γρήγορα, το σταθερό
βήμα που είχε άρχισει να της είναι γνώριμο, άκού-
στηκε έξω στο χάλ και, πριν προλάβη να σηκωθεί
απ' την καρέκλα της, είδε την πόρτα ν' άνοιξη
διάπλατα και τον λόρδο Καρλάιον μπροστά της.

—Άγαπητή μου κ. Τσέβιου! είπε ο Καρλά-
ιον προχωρώντας με άπλωμένο το χέρι. Έπρεπε
να είσαστε πλαγιασμένη στο κρεβάτι σας! Πώς
τό κάνετε αυτό!

—Τό γαντοφορεμένο χέρι της Έλινορ άγκι-
στρώθηκε στο χέρι του.

—Ήταν ανάγκη να έρθω! Είμαι πολύ καλά,
ο καθαρός αέρας μου έκανε καλό. Θάργχμουνα,
ακόμη κι αν ήμουν δέκα φορές πιά άρρωστη.

—Δεν ήπρινα ν' άμφιβάλλετε πως είναι μεγά-
λη χαρά για μένα να σας καλωσορίσω στο σπίτι
μου, κυρία μου. Φοβούμαι μονάχα πως δεν ή-

τανε φρόνιμο να κουρασθήτε έτσι. Άλλά δεν έρ-
χεστε καλύτερα στη βιβλιοθήκη; Κάνει κρύο εδώ
μέσα και μου φαίνεται πως είσαστε κιόλας πα-
γαμένη.

—Εύχαριστώ. Δεν έχει σημασία. Έχω να σας
πώ κάτι πολύ σοδάρό!

—Θά είμαστε άπολύτως μόνοι στη βιβλιοθή-
κη, είπε ο Καρλάιον.

Άνοιξε την πόρτα και παραμέρισε για να πε-
ράση η Έλινορ. Διέσχισαν το χάλ κ' ένας ύπη-
ρέτης με λιθόρα ξεπετάχτηκε απ' τη θέση του να
τους άνοίξη την πόρτα της βιβλιοθήκης. Ο Καρ-
λάιον του είπε να φέρη κρασί και μπισκότα στο
δωμάτιο.

—Σας δεβαιώ, δε θέλω τίποτε, είπε η Έλινορ.
—Αυτό θα μου επιτρέψετε να το κρίνω μόνος
μου, κυρία μου, άποκρίθηκε ο Καρλάιον κλείνον-
τας την πόρτα. Μπορώ να πάρω το πανωφόρι
σας; Πώς τό κάνετε να βγίτε έξω με τέτοιο και-
ρό, ντυμένη τόσο ελαφρά;

Η Έλινορ άνασάγκωσε τους ώμους έκνευρι-
σμένα.

—Μου είναι άδιάφορο! Λόρδε Καρλάιον, ο
κ. Τσέβιου έφυγε απ' το Χάινους τ' άπόγευμα,
την ώρα που κοιμόμουν, και πήρε μαζί του το
ρολόγι της βιβλιοθήκης!

—Μπάρ; έκανε ο Καρλάιον με έπιτηδευσμένη
άπορία, σά να διασκέδαζε με τα νέα της Έλινορ.

—Δε με καταλαβαίνετε! Ούτε εγώ είχα ύπο-
ψιαστή τίποτε ως τη στιγμή που η Μπέκε μου εί-
πε πως πήρε μαζί του το ρολόγι, τάχα για να το
έπισκευάση. Λόρδε Καρλάιον, νομίζω πως το έγ-
γραφο ήτανε κρυμμένο στο κουτί του ρολογιού!
Ο κ. Τσέβιου τόξερε! Και τώρα τό έχει στα χέ-
ρια του!

—Όχι, όχι, δεν τό έχει, σας δεβαιώ! είπε
ο Καρλάιον με ύφος καθυσχαστικό. Άφήστε με
να πάρω το παλτό σας.

Η Έλινορ χτύπησε άπελπισμένη τα χέρια.
—Μά δε μ' άκούτε! Άσφαλώς δε σας πέρασε
απ' το νοι πως είχα τα χέρια μου πάνω στο ρο-
λόγι τη στιγμή που με χτύπησαν; Δε θα προσέ-
ξτε πως...

—Τό πρόσεξα, κυρία Τσέβιου. Άν θυμώσα-
στε, μάς τό είπατε μόλις συνήρτατε απ' τη λιπο-
θυμία σας. Φοβούμαι πως έρείς δε με προσέχετε
όταν μιλώ. Δε σας είπα να μην άνησυχήτε πιά;
Νομίζω πως βάπρεπε αλήθεια να θυμώσω λιγάκι
μαζί σας που άψηθήσατε έτσι την ύγεια σας και
βγήκατε στο κρύο.

Η Έλινορ τον κοίταξε με μάτια όρθάνοιχτα.

—Τό προσέξατε! Και δε σκεφθήκατε τί μπο-
ρούσε να σημαίνη αυτό;

—Πώς δεν τό σκέφθηκα! Και άκριβώς γι' αυ-
τό τό λόγο, όταν άνεθήκατε στην κάμαρά σας,
έξέτασα τα κλειδιά του ξεδέρφου μου να δώ αν
ταίριαζε κανένα στο ρολόγι. Πραγματικά, βρήκα
ένα που ταίριαζε και διαπίστωσα πως οι ύποψίες
μου ήτανε σωστές. Πήρα τα χαρτιά και τάχω τώ-
ρα στα χέρια μου.

Η Έλινορ έχασε τη λαλιά της. Τό μόνο που
μπορούσε να κάνει ήτανε να κοιτάξη τον Καρλάιον
μ' άνοιχτό στόμα, με μία λάμψη θυμού στα μά-
τια. Δυό φορές σάλεψε τα χείλη, δοκίμασε να μι-
λήση και δυό φορές η φωνή δε βγήκε απ' το λα-

ρύγγι της. Τέλος, συγκεντρώνοντας όλη τη δύ-
ναμή της, είπε:

—Πήρατε τα χαρτιά! Μά αυτό είναι άνήκου-
στο! Και άσφαλώς σκεφθήκατε πως δεν άξιζε
τόν κόπο να πήτε και σέ μένα ένα τόσο άσήμαν-
το νέο!

—Όχι, αλλά...

—Δεν άφησα συντάρι, ντουλάπι, γωνιά που
να μη ψάσω μέσα σέ κείνο τό φρικτό σπίτι μόνο
και μόνο για να σας εύχαριστήσω! Δεν κάθησα
ήσυχη ούτε λεπτό όλη τούτη τη βδομάδα! Πήγαν
να με σκοτώσουν! Κι όλα αυτά, για τα χαρτιά
που βρίσκονται τώρα σε άσφάλεια στα χέρια σας.
Πολύ καλά! Χαίρομαι που τό μαθαίνω, λόρδε
Καρλάιον, αλλά νομίζω πως ήτανε μεγάλη κου-
ταμάρα μου να κάνω έπτά μίλια δρόμο για να
πληροφρηθώ αυτό τό νέο!

—Άσφαλώς ήταν άπερισκεψία, άποκρίθηκε
ο Καρλάιον ήρεμα. Θα σας τό έλεγα αύριο, στο
Χάινους. Τώρα, βγάλτε τό πανωφόρι σας.

—Όχι, δε θα τό βγάλω! Και σας παρακα-
λώ να πήτε να μου φέρον τ' άμάξι μου!

—Μην είστε παράλογη, κυρία Τσέβιου! Άν
βελήσετε να σκεφθήτε λιγάκι, θα δήτε πως δε
φταίω και τόσο πολύ. Ός τη στιγμή που άνοιξα
τό ρολόγι, δεν ήμουνά δεβαιος για τίποτε. Θα-
ταν άνόητο, στη νευρική κατάσταση που βρίσκό-
σαστε τότε, να σας ταραξώ ακόμη περισσότερο.

Η μόνη μου έγνοια εκείνη τη στιγμή ήτανε να
πάτε μια ώρα άρχήρια να πλავιάσετε για να
συνέρθετε απ' τον κλονισμό που είχατε πάθει.

Όταν δεβαιώθηκα πως οι ύποψίες μου ήτανε δι-
καιολογημένες, μια άλλη σκέψη μ' έκανε να κρα-

τήσω την ανακάλυψη για τον έαυτό μου. Είναι
περιπτώ να σας έξηγησω τόσο λεπτή είναι όλη
αυτή η υπόθεση. Νομίζω πως έρω τι δρόμο πρέ-
πει ν' ακολουθήσω, πριν όμως προδώ σε καμμία
ένεργεια, είναι πιά σωστό να συζητήσω τό θέμα
με τον άδερφό μου Τζών. Γι αυτό τό λόγο έκρυ-
ψα από σας, όπως κι από τον Νίκυ άλλωστε, τό
γεγονός ότι τό έγγραφο δρέθηκε. Άν εύρισκα
τόν Τζών εδώ και είχα την εύκαιρία να κουβεντιά-
σω τό ζήτημα μαζί του, νομίζω πως θα ξαναγύ-
ριζα άπόψε κιόλας στο Χάινους να σας πώ τα
νέα και να σας καθυσχάσω όλους. Δυστυχώς, ο
Τζών πήγε κυνήγι κι ακόμη δε γύρισε. Τόν περι-
μένω από στιγμή σε στιγμή. Και τώρα, θέλετε
να βγάλετε τό παλτό σας, κυρία μου;

Η Έλινορ τον άφησε να της πάρη τό παλτό
κ' έβγαλε με άνακούφιση τό κεπέλλο της. Η ή-
ρεμη λογική του την είχε καλμάρει κάπως, ώστό-
σο τίποτε δεν της έβγαζε απ' τό κεφάλι πως ο
Καρλάιον της είχε φερθή πολύ άσχημα. Παρατή-
ρησε πικρόχολα πως έπρεπε να τό περιμένη. Φυ-
σικά, κάποια άπάντηση θα είχε έτοιμη για να
την άποστομώσει η έξοχότης του.

—Σας είπα την καθαρή αλήθεια, άποκρίθη-
κε ο Καρλάιον. Πάντως, λυπούμαι πολύ που σας
πλήγωσα και δέχομαι τις παρατηρήσεις σας για
την άνήκουστη διαγωγή μου. Καθήστε σ' αυτή
την πολυθρόνα, θα είστε πιά άναπαυτικά και προ-
φυλαγμένη απ' τό ρεύμα. Πώς πάει τό κεφάλι
σας; Βγάλτα, βλέπω, τον έπίδεσμο. Δεν κάν-
τε δούλο καλά.

Η Έλινορ άνοιξε τό στόμα της να πη μια
κακία, αλλά τό ξανάκλεισε γιατί ο ύπηρέτης μη-

κε κείνη τη στιγμή στην κάμαρα κι άφησε ένα
δίσκο πάνω στο τραπέζι. Ο Καρλάιον πρόσφερε
ένα ποτηράκι σέρου στην Έλινορ, άκούμπησε
τό πιάτο με τα μπισκότα σ' ένα τραπέζακι δί-
πλα της, γέμισε έπειτα ένα ποτηράκι για τον έ-
αυτό του.

—Λυπούμαι, αλήθεια, που δεν έστειλα τον
Νίκυ να τρέξη πίσω απ' τον κ. Τσέβιου, είπε η
Έλινορ λοξοκοιτώντάς τον με πίκια. Όχι για
τίποτ' άλλο, έτσι για να σας φουρκίσω.

—Είμαι δέβαιος πως δε θα κάνατε ποτέ τέ-
τιο πράγμα, άποκρίθηκε ο Καρλάιον.

—Άς ήταν ο Νίκυ στο σπίτι και σας έλεγα
εγώ! Άλλά είχε βγή!

—Τό ξέρω, είχα φροντίσει εγώ γι' αυτό, είπε
ο Καρλάιον πλησιάζοντας κοντά στο τζάκι.

Τό στήθος της Έλινορ φούσκωσε.

—Φοβηθήκατε πως θα τον έστειλα;

Ο Καρλάιον χαμογέλασε.

—Ω, όχι. Άπλούστατα δεν ήθελα να σταθώ

ο Νίκυ εμπόδιο στα σχέδια του Τσέβιου.

Η Έλινορ θυθίστηκε σε μια έχθρική σιωπή.

Ηπτε μερικές γουλιές απ' τό κρασί της, είδε με
δλέμμα άφηρημένο τα μπισκότα, πήρε ένα. Άρ-
χισε να τό τραγανίξη και τότε κατάλαβε πως πει-
νούσε. Δεν είχε βάλει μπουκιά στο στόμα της
απ' τό πρωί. Έφαγε κάμποσα μπισκότα και αί-
σθανθηκε τον έαυτό της πιά καλύτερα. Σήκωσε
τό κεφάλι, είδε τον Καρλάιον να την παρακολου-
θώ με μια εύθυμη λάμψη στα μάτια και, άξαφνα,
γέλασε.

—Μου φερθήκατε πολύ άσχημα, είπε, αλλά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 54

Με

την πάροδο του χρόνου ή γυναικεία
έπιδερμής άρχίζει να «ξηραίνεται», να
γίνεται όλιγώτερο συνεκτική, να πα-
θαίνει «άφυδάτωση». Τότε έμφανί-
ζονται οι άνεπιθύμητες ρυτίδες, πρῶ-
τα γύρω στα μάτια, ύστερα στο μέτω-
πο και τέλος γύρω στο στόμα και την
μύτη.

Μην άφίνετε όμως τό δέρμα σας να
γεράση. Δώστε του τό νερό που έχα-
σε με την «άφυδάτωση» και τα κα-
τάλληλα τροφογονωτικά συστατικά
που δά επαναφέρουν τη δροσιά του.
Περιποιηθήτε το δηλαδή με Λανολίνη
Μελπάν.

Η Λανολίνη Μελπάν διαποτίζει
τό δέρμα ως τα βαθύτατα
στρώματά του και του δίδει τό
ύδαρ ή συστατικά που χρειάζεται,
ένώ συγχρόνως τό τρέφει, τό προ-
στατεύει και τό άνανεώνει συνεχώς,
χάρη στο θαυμαστό extrait purifié
α ή lanoline που περιέχει.

Νά! γιατί ή Λανολίνη Μελπάν είναι
άναντικατάστατη.

CREME
Melpar
A LA LANOLINE

Μη χαλάτε
άδिका τὰ χέρια σας

Στη σημερινή εποχή είναι
κρίμα να χαλάτε πιά τα
χέρια σας στις παλιοσκά-
φες και τους νεροχύτες,
όταν τό «DAL» σας δίνει
την εξαιρετική εύκαιρία
να έχετε άκοπα και
γρήγορα την πιά καθα-
ρή πλύση.

Τό «DAL», παρασκευασμέ-
νο με τās τελευταίος έπι-
στημονικές μεθόδους, δά
σας βοηθήσει να διατηρή-
τε όλα τα είδη του ρου-
χισμού σας: BAMBACERA,
MAILLIN, METAΞOTA,
ΛΙΝΑ, ΝΑΪΛΟΝ, κ.λπ.,
πεντακάθαρα και να μο-
σχοδολάνε, χωρίς να
θλάπη και έρεδίξη τα
χέρια σας.

Η συγχρονισμένη νοικοκυρά
μεταχειρίζεται «DAL».

Η έξυπνη νοικοκυρά μετα-
χειρίζεται μόνον «DAL».

ΠΡΟΪΟΝ

ΒΙΟΧΡΩΜ

ΟΡΟΡΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΠΛΗΝΕΙ

23

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Η Έλινορ Ρόντσταϊνλ, νέα ξεπεσμένη άριστο-
κράτισσα, φτάνει άργά τη νύχτα με την ταχυδρομι-
κή άμαξα στο Μπίλινγκχορτ, ένα χωριό έξω απ' τό
Λονδίνο. Πρόκειται ν' αναλάβη καθήκοντα γκουβερ-
νάντας στο σπίτι κάποιας κυρίας Μάκλεσφλιντ. Έ-
νας άμαξάς την πλησιάζει, τη ρωτά αν έρχεται απ'
τό Λονδίνο, σχετικά με την άγγελία που δημοσιεύ-
τηκε στις έφημερίδες και την πηγαίνει σ' έναν
έξοχικό πύργο. Εκεί, η Έλινορ βρίσκεται σ' έναν
πεισιβάλλον, έντελώς αντίθετο από εκείνο που περι-
μενε να δώ. Και αντί της κ. Μάκλεσφλιντ, ένας
νέος, κομψός και όμοιος, με ύφος αυταρχικό, ύπο-
δέχεται την γκουβερνάντα. Η Έλινορ διαπιστών-
ει με φρίκη πως έκανε ένα τοιμερό λάθος. Τό ά-
μάξι που την έφερε εδώ δεν ήταν της κ. Μάκλε-
σφλιντ, αλλά του κομψού νέου, του λόρδου Καρλά-
ιον, ο οποίος είχε βάλει επίσης μια άγγελία στις
έφημερίδες για να την πηγαίνει σ' ένα γουβερνάντα,
μια νύφη για τον γιό, όχι μια γουβερνάντα, αλλά
εξαδέλφου του, τον γιεντέ, χαρτοπαίκτη και μέθυσο
επεί την άμοιση Έλινορ. Ο λόρδος Καρλάιον κυρι-
προστέίνει μια λύση: Νά παντρευτεί αυτή τον εξαδέλφου
του λόρδου Καρλάιον. Ο νεαρός άδελφός
στο δωμάτιο και αναγγέλλει ότι, έπάνω σ' έναν καυ-
ταβόνα του χωριού, Άμύσας, ο λόρδος Καρλάιον
έπαναλαμβάνει την πρότασή του στην Έλινορ.
Χωρίς να ξέρη και ή ίδια πως, η Έλινορ πείθεται.
Ο γάμος γίνεται διαστικά πιά στο κρεβάτι του
Μάικλ που ψυχομαχά. Άργότερα, την ίδια νύχτα,
ο Καρλάιον συζητεί με τον άλλο άδελφό του, τον Τζών,
που ύπηρετεί στο έπιτελείο, στο Λονδίνο. Πάνω
στην κουβέντα, ο Τζών λέει πως τον τελευταίο και
ρό ένα έξαιρετικά σοδάρό έμπιστευτικό έγγραφο,
που περιείχε τό σχέδιο επιδοτήσεως του Οβέλλινγκτον
έναντίον του Βοναπάρτη, εξαφανίστηκε απ' τό έπι-
τελείο. Ο Τζών ύποψιάζεται άδριατα πως ο λόρδος
Μπέντλινγκτον (θεός του Μάικλ και ο μόνος άνθρω-
πος που είχε φίλιες μαζί του) είναι υπεύθυνος για
την εξαφάνιση του έγγράφου. Στο άναμεταξύ, η
Έλινορ, ως κυρία Τσέβιου πιά, μένει στο Χάινους,
τόν πατρογονικό πύργο του πεθαμένου άντρός της.

Ο ΟΙΚΟΣ
LANCÔME
σας παρουσιάζει την πρωτοφανή σειράν
ΑΠΟ ΚΡΕΜΕΣ
LIGNE OCÉANE

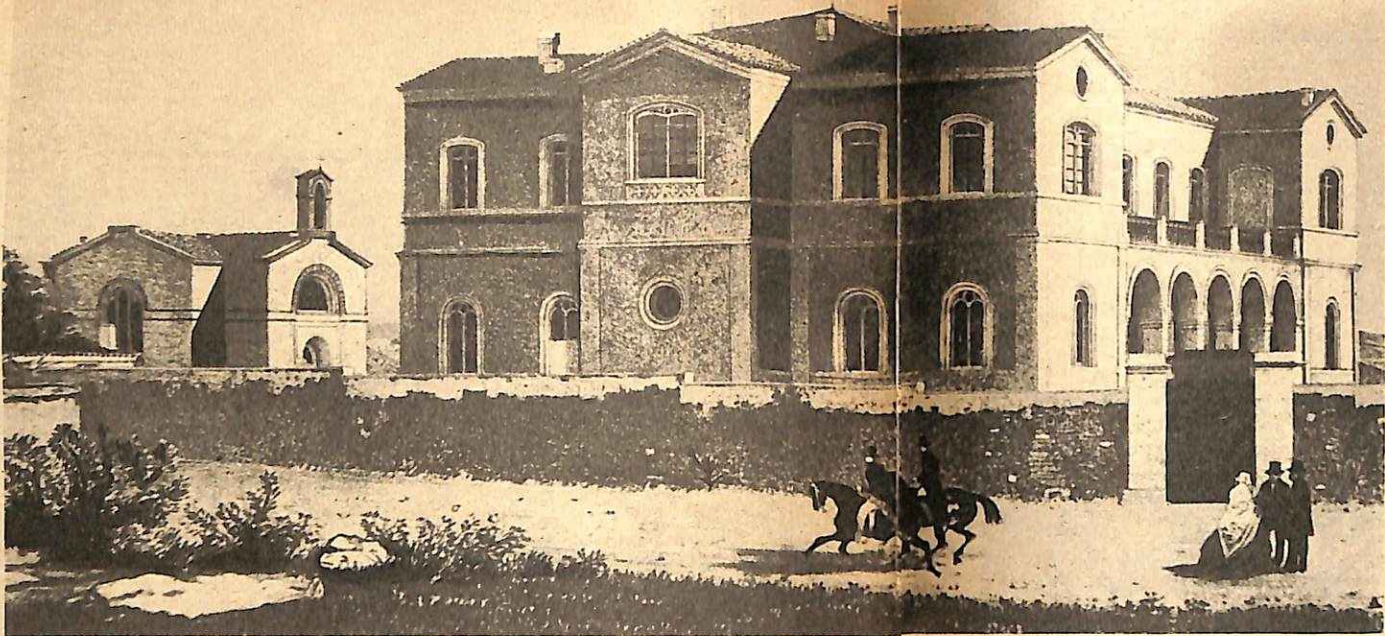


ΔΙΑ ΤΗΝ
ΕΦΥΔΑΤΩΣΙΝ
ΤΗΣ
ΕΠΙΔΕΡΜΙΔΟΣ

Οι κρέμες της **LIGNE OCÉANE**
προσφέρουν
τήν αντίστοιχον ποσότητα ύδατος
πού είναι ο σημαντικώτερος συντε-
λεστής νεότητας της επιδερμίδος.

LANCÔME

ΑΘΗΝΑΙ: ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ 21
ΕΞΟΧΙΚΗ: ΟΔΟΣ ΤΣΙΜΙΣΚΗ 32



ΤΟ «ΑΜΑΛΙΕΙΟ» ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ ΚΑΤΑ ΜΙΑ ΧΑΛΚΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ 1860

ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΤΟΥ
(Φωτ. Κ. Ρ. — ΕΛΚΗΝ)

ΟΙ ΚΑΡΔΙΕΣ ΤΩΝ ΥΨΗΛΑΝΤΗΔΩΝ ΣΤΟ ΑΜΑΛΙΕΙΟ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ

Η ΜΑΡΙΑ ΥΨΗΛΑΝΤΗ,
σύζυγος του Γεωργίου Υ-
ψηλάντη, το μυστικό της
όποιας παρεβιάσθη άκού-
σια από την περιέργεια
του άρχιμανδρίτου Κριεζή



Ποιοι σότερα από εξήντα χρόνια έχουν περάσει από τότε, που ι-
ερεύς στο «Αμαλίο» Ορφανοτροφείο ήταν ο Νικόλαος Μούρτζινος.
Στα 1894, όμως, ο Μούρτζινος αρρώστησε και προσωρινά στη θέ-
ση του τοποθετήθηκε ο άρχιμανδρίτης Κριεζής, που έγινε κατόπιν
άρχιερέυς στη Χαλκίδα. Μία μέρα ο άρχιμανδρίτης είδε κοντά στην
πρόθεση του ναού, την κόγχη, δηλαδή, που εύρισκεται άριστερα
στην άγία τράπεζα και χρησιμεύει για την προπαρασκευή της θείας
μεταλήψεως, ένα συρτάρι κλειδωμένο.

Ο άρχιμανδρίτης προσπάθησε να τ' άνοιξη, αλλά δεν τό κα-
τώρθωσε. Όταν ρώτησε τους ανθρώπους του 'Αμαλίου να του
τουν τί περιέχει, κανείς δε γνώριζε και γι' αυτό ο Κριεζής πήρε την
άπόφαση να τό παραβιάσει. Όταν άνοιξε τό συρτάρι, εύρηκε μέ-
σα σ' αυτό ένα δέμα τυλιγμένο σε άσπρο πανί. Ξετυλίγοντάς το
είδε ότι περιείχε δύο θήκες. Η μία ήταν όλόχρυση, με τά άρχικά
ψηφία «Δ.Υ.» και ή άλλη από λευκό μέταλλο «κρυσταλλοσκεπές»
με την έπιγραφή: «Αλέξανδρος Υψηλάντης 1828».

Τις δύο αυτές θήκες ο άρχιμανδρίτης τις τοποθέτησε στην άγία
τράπεζα και ζήτησε πληροφορίες γι' αυτές από την τότε διευθύν-
τρια του ορφανοτροφείου Μαριέττα Βαγιανέλλη και την τότε πρό-
εδρο του διοικητικού συμβουλίου Ίφιγένεια Συγγορού. Και οι δύο,
όμως, γυναίκες άγνωστές κάθε τί σχετικό με τις κρυμμένες σ' έ-
κείνο τό συρτάρι θήκες, ή Βαγιανέλλη μάλιστα έσπευσε τότε τό
σπίτι του άσθενούντος ιερέως Μούρτζινου για να τον ρωτήσει.

Ο Μούρτζινος στενοχωρήθηκε πολύ, γιατί άνοιχτηκε τό συρτά-
ρι χωρίς αυτός να τό ξέρη και μαθεύτηκε τό μυστικό της Μαρίας
Υψηλάντη, συζύγου του Γεωργίου Υψηλάντη, άδελφού των ήρώων
της Έλληνικής Έπαναστάσεως Αλεξάνδρου και Δημητρίου Υψη-
λάντη.

Πώς ιδρύθηκε τό «Αμαλίο»

Μέσα, λοιπόν, στην εκκλησία του ορφανοτροφείου ή Μαρία Υψηλάντη είχε
κρύψει τις καρδιές του Δημητρίου και του Αλεξάνδρου Υψηλάντη, γιατί, ό-
πως είπε ο ιερέας Μούρτζινος στην διευθύντρια Βαγιανέλλη, ήθελε να μείνουν
στην Ελλάδα. Η έξαιρετική αυτή Έλληνίδα, με την τεράστια κτηματική πε-
ριουσία, από τον παππού της Αλέξανδρο Μουρούζη, ήγεμόνα της Βλαχίας, εί-
χε διαθέσει τό μεγαλύτερο μέρος των εισοδημάτων της σε άγαθουργίες. Μετα-
ξύ των πολλών εύεργειών της καταλέγεται και τό σημερινό δημοτικό νοσοκο-
μείο «Η Έλπίς», του οποίου επλήρωσε και την άξία του οικοπέδου και τη
δαπάνη της οικοδομής. Επίσης, κατά την τραγική εκείνη περίοδο του 1854,
που ή χολέρα έρήμωσε σχεδόν την περιοχή των Αθηνών, ή Μαρία Υψηλάντη
μετέβαλε τό σπίτι της σε άσυλο για τά όρφανά και άρρώστους, που είχαν χάσει ό-
λους τους δικούς τους στα άσχημα εκείνα χρόνια. Τότε, μάλιστα, και ή βασι-
λισσα Αμαλία δέχθηκε να αναλάβει την προστασία του ορφανοτροφείου της
Υψηλάντη, που πήρε και τό όνομα «Αμαλίο».

Τον Ιούνιο του 1855, ή πρώτη διοικητική άπόφαση, που έλήφθη, ήταν ή
έξευρση καταλλήλου οικήματος για τά όρφανά που φιλοξενούσε στο σπίτι
της ή Μαρία Υψηλάντη. Σαν κατάλληλο γι' αυτή τη δουλειά οίκημα έκρίθη
τό σπίτι της κυρίας Αργυροπούλου, στην σημερινή πλατεία Έλευθερίας, όπου
και έγκατεστάθη με ένοίκιο για πρώτη φορά τό «Αμαλίο» Ορφανοτροφείο.
Δεν πέρασαν πολλά χρόνια και τό ορφανοτροφείο, με τη βοήθεια εράνων
και δωρεών, κατόρθωσε να σχηματίσει περιουσία και, τον Ιούλιο του 1856,
άπέκτησε δικό του οικόπεδο, στη θέση Καλλιρόης (σημερινή όδός Ηρώδου του
Αττικού), που έλεγετο και Μπουμπουνίστρα και Χουσεϊμπέη, επί της όδου
του παλαιού Σταδίου. Η πρώτη οικοδομή άρχισε να κτίζεται τον ίδιο χρόνο
και έτελείωσε τό 1859. Κοντά στο κτίριο κτίσθηκε και μία μικρή εκκλησία,
που έτίμηθη έπ' όνόματι των Ταξιάρχων, σύμφωνα με την έπιθυμία, μάλ-
λον, της Μαρίας Υψηλάντη, διότι την ήμέρα εκείνη, 8 Νοεμβρίου, έγινε ο γάμος

της με τον Γεώργιο Υψηλάντη και ο γάμος του άδελφού του άνδρός της Γρη-
γορίου με την Χαρίκλεια Σκαναβή.

Η Μαρία Υψηλάντη είχε, λοιπόν, παρακαλέσει τον Μούρτζινο να κρύψη
τις καρδιές στο ιερό θήμα του ναού των Ταξιάρχων και να τό κρατήσει μυστι-
κό, αλλά, με την παραβίαση που έγινε από τον άρχιμανδρίτη Κριεζή, τό γε-
γονός μαθεύτηκε και, μάλιστα, ή πληροφορία έφθασε μέχρι την κυβέρνηση, ή
όποια και έστειλε έναν από τους ύπουργούς της στο «Αμαλίο», για να ζη-
τήσει τη μεταφορά τους με έπίσημη τελετή στο Έθνολογικό Μουσείο.

Τό διοικητικό συμβούλιο του ορφανοτροφείου, ύστερα από μία κοινή σύσκε-
ψη με τους συγγενείς των Υψηλάντων, άρνήθηκε να έκτελέσει την έπιθυμία της
κυβερνήσεως και άπεφάσισε να παραμείνουν οι καρδιές των δύο ήρώων στην
εκκλησία του «Αμαλίου».

Η αίτηση της μεταφοράς των δύο θηκών, που περιείχαν τις καρδιές του
Δημητρίου και του Αλεξάνδρου Υψηλάντη, επανέληθη και ύστερα από χρόνια,
δταν και πάλι οι άρχες θέλησαν να έκθέσουν τά πολύτιμα αυτά εύρήματα στο
Έθνολογικό Μουσείο, αλλά και πάλι τό διοικητικό συμβούλιο του «Αμαλίου»
άρνήθηκε να τά παραδώσει, γιατί θέλησε να τηρήσει την έπιθυμία της Μαρίας
Υψηλάντη της οποίας τό μυστικό, αν δε γινόταν τότε γνωστό συμπτωματικά,

ΟΙ ΔΥΟ ΘΗΚΕΣ που περιέχουν τις καρδιές των δύο ήρώων. Η άριστε-
ρή του Αλεξάνδρου Υψηλάντη και ή δεξιά του άδελφού του Δημητρίου.



μπορεί να μη μαθευόταν ποτέ και τώρα ακόμη, που τό ορφανοτροφείο μετεφέ-
ρη στο καινούργιο και έξαιρετικό απ' όλες τις άποψεις κτίριο του, στο Μαρούσι.

Την παραπάνω ιστορία επιβεβαιώνει και ή κ. Μαρία Θεοδώρα Υψηλάντη,
του πρώην Μεγάλου Σταυλάρχου των βασιλέων Κωνσταντίνου και Γεωργίου, ή
όποια είναι σήμερα σύμβουλος του «Αμαλίου». Η κ. Υψηλάντη προσθέτει,
μάλιστα, και την έξης ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια στην όλη υπόθεση: Όταν
άπεφυλακίσθη ο Αλέξανδρος Υψηλάντης, τό 1827, με τη μεσολάβηση του τσα-
ρου Νικολάου του Α', από τό ύψος κρατητήριο των φυλακών στο Τερέζινοστα-
τή Βοημίας, έγκατεστάθη σ' ένα ξενοδοχείο της Βιέννης. Την έποχή εκείνη
ήταν βαρειά άρρωστος και, επειδή καταλάβαινε πως πλησιάζει τό τέλος του,
κάλεσε κοντά του τον άδελφό του Γεώργιο και του είπε:

—Επειδή εγώ θα παιδάνα και δεν θ' αξιωνόμ να κατεβώ στην Ελλάδα, σε
παρακαλώ, δταν ξεσηκώσω να πάω στην καρδιά μου και να την μεταφέρω στην
άγαπημένη μας πατρίδα.

Πράγματι, μετά από λίγο, ο Αλέξανδρος Υψηλάντης πέθανε και ο άδελφός
του, έκτελώντας την έπιθυμία του ήρωα της Έπαναστάσεως, μετέφερε την
καρδιά του στην Ελλάδα.

Έτσι, δταν, τό 1832, στο Ναύπλιο, πέθανε και ο Δημήτριος Υψηλάντης,
μαζί με την καρδιά του Αλεξάνδρου τοποθετήθηκε σε ειδική θήκη και ή καρδιά
του δευτερότοκου γιού του Κωνσταντίνου Υψηλάντη, που έλαβε μέρος σε πολ-
λές μάχες και διηύθυνε την πολιορκία της Τριπόλεως στα χρόνια της Έλλη-
νικής Έπαναστάσεως.

Η κ. Μαρία Υψηλάντη προσθέτει ακόμη ότι, πριν από πολλά χρόνια, τη-
γαίνοντας ένα θρόνο του Μεγάλου Σαδδάτου, με τον άνδρα της και Μεγάλο
Σταυλάρχο, να παρακολουθήσουν την άκολουθία της Αναστάσεως στην έκκλη-
σία του «Αμαλίου», ο ιερέας τους ρώτησε αν γνωρίζουν τίποτε σχετικό με
δύο θήκες, που είχε δει κάποια κοπέλα του ορφανοτροφείου, ξεσκονίζοντας την
άγία τράπεζα. Οι δύο αυτές θήκες ήταν εκείνες που φυλάσσονται ακόμη και
σήμερα στο «Αμαλίο» Ορφανοτροφείο και περιέχουν τις καρδιές των δύο
αδελφών Υψηλάντων, των οποίων ή προσπάθεια, αν και απέτυχε τοπικά, είχε
μεγάλη σημασία έθνικά και ιστορικά, γιατί χωρίς αυτήν θα ήταν, ασφαλώς,
άμφιβολή ή έναρξη και ή έκβαση του άγώνα της ανεξαρτησίας στην κυρίως
Ελλάδα.

Εδω κι Εκει

■ ΔΕΝ είναι εύκολο να παντρευτεί μια γυναίκα έναν 'Ινδο. Το διαπίστωσε η Μάργκαρετ, μία κοπέλα από το Γιορκαίρ. Πρώτα από όλα, η Μάργκαρετ υποχρεώθηκε να αποσυρθεί τη θρησκεία του αραβωνιστικού της και να βαπτιστεί με το όνομα Νοράνι, που θα πη: «Λουλούδι του Ήλιου». Έπειτα, σε μία επίσημη θρησκευτική τελετή, ώρκισθηκε ότι θα μείνει πιστή στον άντρα της μέχρι συντελείας του κόσμου. Περιμένοντας τη μέρα της δεύτερης παρουσίας, η Μάργκαρετ αναγκάστηκε, εξάλλου, να αναβάλει επί άοριστον το πατροπαράδοτο γαμήλιο ταξίδι. Πρέπει να μάθω κατεπειγόντως να μαγειρεύω το «κάρου», το κλασικό ινδικό φαγητό.

■ ΤΟ δικαστήριο του Καίρου έδωσε την ακόλουθη απόφαση στην υπόθεση ενός πατέρα που ζητούσε αποζημίωση από τη διεύθυνση μιας κλινικής επειδή τον νεογέννητο παιδί του είχε εξαφανισθεί μυστηριωδώς: «Ο πατέρας ενός άρτιγεννητού βρέφους δεν δικαιούται αποζημιώσεων, δοθέντος ότι ένα νήπιον δεν αποτελεί αντικείμενο αξίας, τοσούτω μάλλον καθ' όσον εις την προκειμένη περίπτωση ο ενάγων έχει ήδη άλλα όκτω παιδιά».

■ Η ΓΗ μας περιστρέφεται με δραδύτερο ρυθμό και, επομένως, οι μέρες το 1958 είναι πιο μεγάλες από τις 1955. Συγκεκριμένα μεγαλώνουν κατά δώδεκα δεκάδες χιλιοστά του διευρολήπτου το εικοσιτετράωρο. «Επιστήμονες υπέλογισαν ότι αν ωρισμένοι από τους συναδέλφους τους δεν τινάζουν κυρίτερα τον πλανήτη μας στον άέρα—ή γρή θα παύσει να γυρίζει ύστερ' από πέντε δεκατομύρια χρόνια περίπου».

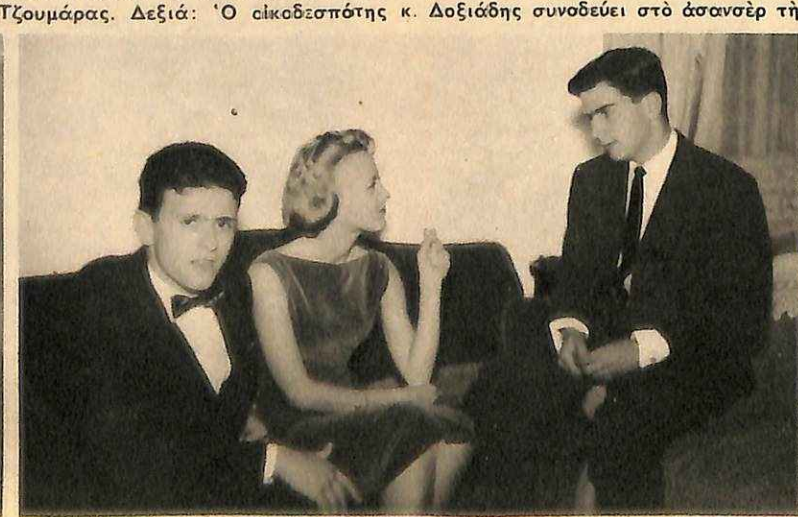
■ ΣΤΟ Λίβυκτον ('Ηνωμ. Πολιτεία), η κ. Όλγα Κλάρ έπαθε ένα τόσο σοβαρό ψυχικό τραύμα από το δάγκωμα ενός σκύλου από το οποίο, γαυγίζει κάθε φορά που ο άντρας της επιχειρεί να τη φιλήσει. Το δικαστήριο της πόλεως επέβαλε στον ιδιοκτήτη του σκύλου να καταβάλει 350 λίρες αποζημίωση στην κ. Όλγα Κλάρ και τον ταλαιπωρο σκύλο της.

■ Η ΓΚΡΕΤΑ Γκάρμπο έκμυστηρεύθηκε μελαγχολικά στον μπρεσάριο της:

—Μία στάση είναι μία γυναίκα που εργάζεται σκληρά επί χρόνια για να γίνει γνωστή, και έπειτα είναι υποχρεωμένη να κρύβει το πρόσωπό της κάτω από μαύρα γυαλιά για να μην τη γνωρίσουν.

■ ΣΤΟ σπίτι της οικογενείας Χέρμαν, στο Σέφορντ (Νέα Υόρκη), παραμένει ακόμη ανέζητο το μυστήριο των μπουκαλιών που ανοίγουν μόνα τους και των πραγμάτων που στροβιλίζονται σε ένα διαβολικό χορό. Ούτε οι αστυνομικές έρευνες, ούτε τα επιστημονικά πειράματα κατώρθωσαν έως τώρα να δρουν το λόγο των περιέργων αυτών φαινομένων.

ΤΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ από την ώραία δεξίωση του κ. 'Απαστόλου Δοξιάδη. 'Αριστερά: 'Η δīs Σόνια Ρωσολύμου και ο κ. Παντελής Μασουρίδης ενώ χορεύουν. Στη μέση: Καί λίγη φιλική κουβεντούλα. 'Ο κ. Παντελής Βελισσαρόπουλος, ή δīs Κατερίνα Στάκλμπεργκ, κόρη του πρεσβευτού της Σουηδίας στην 'Αθήνα, και ο κ. Μάρκος Τζουμάρας. Δεξιά: 'Ο εικοδεσπότης κ. Δοξιάδης συνοδεύει στο άσανσέρ την εξαδέλφη του δίδα 'Ανθούλα Δοξιάδη.



ΦΛΥΑΡΙΕΣ



η Πολιτικά... Δεν κουβεντιάσει μόνον το καφενείο, αλλά και όλα ανεξαίρετως τα σαλόνια... Είναι το μόνο θέμα που σταματά για λίγο την χαραιοποιεία. Φυσικά, ο κύβωγος πάντα για τα πρόσωπα, ούδέποτε για τα προγράμματα... Πάντα για τα μικρά, ούδέποτε για τα μεγάλα... 'Η έποχή πάντα των εκλογών είναι ιδεώδης. Οι υποψήφιοι θα συνδυάσουν την προεκλογική περίοδο με την εκδρομή του Πάσχα... Ζητούνται υποψήφιοι γυναίκες. Οι άριστοι έχουν ήδη φανερώσει το άπιαστο γεγονός—αί υποψήφιοι θήλεις είναι περισσότεροι από τους υποψηφίους άρρενας. Συνεπώς θα ήταν χρήσιμο, για κάθε κόμμα, να παρουσιάσει και προσωπικότητες με φουστάνι. Δυστυχώς ή ευτυχώς η δική μας γυναίκα ακόμη προτιμά να συζητήσει την πολιτική, παρά να την εξυπηρετήσει πραγματικά.

η Γάμμοι... Νόστιμη κόρη, ώραία μητέρα, γοητευτική γιαγιά... Τρεις 'Αθηναίες, αρχίζοντας από τη νύφη της έδδομάδος, την δίδα Καραλλά που παντρεύεται τον κ. Κανελλόπουλο, προηρώντας στην κ. Λώρη 'Ηλιάσκου και φθάνοντας στην κ. 'Ελένη Στάικου, βρίσκονται συνυδεδεμένες με την καρδιά της αθηναϊκής κοινωνικής ζωής... Λίγα χρόνια πριν να είχε γίνει ο γάμος θα ήταν παρούσα τετάρτη γενεά: 'Η κ. Δούσανη, προμάμη της νύφης, δέσποινια, κομψή και γεμάτη αγάπη προς τη ζωή... Μετά τα 90 στεκόταν πιο ίσια από ό,τι στεκόταν σήμερα οι μικρές κουρασμένες εικοσάχρονης. Τό νυφικό το έχει στείλει από το Παρίσι ο Γιάννης Ντεσέ. Είναι σε γραμμή «πρενσές» με ένα φιογκάκι μπροστά, και το πέπλο αρχίζει από τους ώμους σε γραμμή ελαφρότατα «τραπέζ». Το ίδιο ακριβώς φόρεμα, αλλά κοντό, επάνω σε αυθεντική παριζιάνικη «τουάλ» ράβεται για τις δεσποινίδες της τιμής από την πλέον γνωστή αθηναϊκή μπουτίκ...

η Άπειλασία... Πάνε τα ψέματα. 'Η μόδα ή έφετεινή είναι άπαισία, δύσκολη, άοριστη και κατωρθώνει να παρουσιάζεται άνεκτη μόνον σε νεώτατα κορμιά που έχουν σχήμα καλαμιού, δηλαδή, σε πάρα πολύ ύψηλες, λιγνές και χαριτωμένες ύπαρξεις. Διότι ο «σάκος» κατώρθωσε κάτι που έμοιαζε ακατόρθωτο: 'Εχειροτέρεψε... Δεν είναι μόνον ίσιος, αλλά και έχει προσθέσει μία καμπούρα στην πλάτη, ώστε να παραμορφώνει όριστικά

την γυναικεία γραμμή. 'Ισως χάρη στην άπιθαν αυτή επιδείνωση να ετοιμάζεται να πεθάνει.

η 'Αστέρια παραθαλάσσια... Δεν υπάρχει ούτε μία καμπύνη ελεύθερη στη Γλυφάδα από το Πάσχα και πέρα για ολόκληρο το καλοκαίρι μέχρι φθινόπωρου. Σπάνια μία επιχείρηση υπήρξε τόσο έπιτυχής και διερωτάται κανείς γιατί δεν ευρέθη μιμητής της (χωρίς να την θαράνι με τα άχρηστα «σνάκ-μπάρ», ταβέρνες κλπ.).

η Σταγόνες κοινών σοφίας... Προσοχή! Σας συγχωρεί ο κόσμος όταν είσθε δαρετός, δεν σας συγχωρεί κανείς όταν δείχνετε ότι σεις βαρύνεστε. (Κινεζική παροιμία).

η 'Αηδονία... καινούργια, που γοητεύουν Γαλλία, 'Αγγλία και 'Αμερική. 'Η Σπανιόλα Γκλόρια Λάσσο, σε μία σειρά από θαυράσια τραγουδία, μεταξύ των οποίων «Εσένα θα σ' αγαπάω» και «Χείμαρρος», ο 'Αγγλος Τόμ Στήλ, ο 'Αμερικανός Τόμ Σάντς. Και από την 'Ιταλία ή έπιτυχία «Βολλάρε» (πετώντας) που παίρνει σειρά ύστερα από την χαριτωμένη «Πικολίσμα σερενάτα».

* * * * *

η Πώς και πού... Τελειώνουμε σήμερα τις πρόχειρες διηλίες... σχετικά με τον μεγάλο άγωνα της εξουδεύσεως συζύγου. Είναι αλήθεια ότι ή μάχη είναι πολύ σκληρότερη στις αγγλοσαξονικές χώρες όπου ο αριθμός των γυναικών ύστερεί και όπου οι άνδρες, κατ' αρχήν, είναι περισσότερον έχθροι του γάμου από ό,τι είναι οι δικόι μας. Τις 12 πρώτες συμβουλές τις δημοσιεύσαμε τις 8ο περασμένες έδδομάδες. Προχωρούμε σε άλλες 8ο.

13. 'Αν μωρήτε να κλαίτε χωρίς ν' άσχημαίνετε πολύ, να το κάνετε. 'Αλλά σύντομα, δίνοντας μόνον παροδική εικόνα άδυναμίας.

14. Προσοχή. Μόλις τον γνωρίσετε μάθετε σωστά το όνομά του και ιδίως το επώνυμά του.

15. Μή γελάτε πάντα στα άσπια που σας λέει.

16. ΙΝά φορήτε πάντα παπούτσια με ύψηλό τακούνι.

17. ΙΝά είσθε ύγιής ή να λέτε πως είσθε ύγιής. Οι άνδρες δεν ήμπορούν να υποφέρουν τις άσθενείες και τις περιγραφές.

18. ΙΝά τους ζητάτε συνεχώς συμβουλές και κάπου κάπου να τις ακολουθήτε.

444



νούδρα

Schiaparelli

14 άπαράμιλλοι χρωματισμοί έξ ών οι 5

OCRÉ, ÉTÉ, PRINTEMPS, BRONZÉ, CENDRÉ

προσαρμοσμένοι σιήν έφετεινή παριζιάνικη μόδα

■ «ΠΟΙΟΣ είναι ο άντρας και ποιά ή γυναίκα που θαυμάζετε περισσότερο;» Στο έρώτημα αυτό που κάνει κάθε χρόνο το γνωστό ινστιτούτο φυσιολογικής της κοινής γνώμης 'Γκάλλοπ, οι 'Αμερικανοί απάντησαν: και έφετος: ο 'Αλξέχσους και ή κ. Ρούζβελτ. Είναι ή πέμπτη κατά σειρά φορά που ο 'Αϊκ έρχεται πρώτος στον κατάλογο των προτιμήσεων και ή ενδεκάτη που ή κ. Ρούζβελτ αναδεικνύεται ως ή περισσότερον θαυμάζομένη 'Αμερικανίδα. Δεύτερος μετά τον 'Αμερικανό πρόδρομο έρχεται ο Ούνιτσον Τσάρλσι και δεύτερα μετά την κ. 'Ελισάβερ Ρούζβελτ, ή βασίλισσα 'Ελισάβετ. Το άπροσδόκητο «άουτσάιντερ» έφετος είναι ο πρόδροσ Τρούμαν που έρχεται «πλάσε» στην τρίτη θέση, ενώ είχε την ενδεκάτη θέση το 1956.

■ ΣΤΟ Σένταρ Ράιντς ('Αόδα), ή κ. Σάρα Χόμπερ τηλεφώνησε στην πυροσβεστική υπηρεσία πως το σπίτι της είχε πάρει φωτιά. 'Ο άρμόδιος πής ύπηρεσίας απάντησε, ευγενικά, ότι το σπίτι βρισκόταθε πολύ μακριά από τον πυροσβεστικό σταθμό και πως, γι' αυτό, ή κ. Χόμπερ έπρεπε να έχη ύπ' όψη της ότι θα πλήρωνε 100 δολάρια για την πρώτη ώρα που θ' άπαιτούσε ή κατάρδεση της πυρκαϊάς και, ένδεχομένως, άλλα 50 δολάρια για τις επόμενες ώρες. 'Η κ. Χόμπερ ευχαρίστησε κ' έκλεισε το τηλέφωνο. Τέσσερα λεπτά αργότερα, τηλεφώνησε ο ιδιοκτήτης του σπιτιού, ο οποίος πήρε την ίδια απάντηση. Κι αυτός επίσης άρνήθηκε ευγενικά να έπιδαρυνθί με τη δαπάνη. Το σπίτι έγινε στάχτη.

■ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ της πρωτεύουσας της Νοτίου Κορέας, Σεούλ, ύστερ' από μία έρευνα που έκανε σ' ένα ισοκομείο της πόλεως για να έξασκρίβωση για ποιά λόγο είχαν σημειωθεί τον τελευταίο καιρό άλλεπάλληλοι θάνατοι στο νοσηλευτικό αυτό ίδρυμα, έξασκρίβωσε ότι και οι έξη γιατροί που ύπηρετούσαν εκεί δεν είχαν διπλώμα. Οι γιατροί είχαν διορισθεί δωροδοκώντας τους πανίσχυρους άσους της κρατικής ύπηρεσίας. Το νοσοκομείο έκλεισε.

■ Ο ΤΖΙΜ άπ' την 'Αλάσκα κι ο Μπίλλ άπ' το Τέξας συαντιούνται σε μία μεγάλη κτηνοτροφική έκθεση του Σικάγου. 'Υστερ' από αρκετά πολύ δυνατά κοκταίηλς, διηγείται ο Τζιμ πως το κρύο είναι τόσο τρομερό στον τόπο που πολλές φορές, άναγκάζεται να βάλη ηλεκτρικές σόμπες κάτω άπ' τις άγελάδες του για ν' άρμέξει το γάλα που έχει παώσει.

—Αυτό δεν είναι τίποτε, άποκρίνεται ο Μπίλλ, κοντά στη θέση που έχουμε έμεις. Είναι τόσο φοβερή που δίνουμε στις κόττες μας να πιουν παγωμένο νερό για να μη γενούν αύγα βρασμένα.

■ —ΔΕ γέλασες με το άστείο ανέκδοτο που μάς διηγήθηκε ο Γιάννης, λέει κάποιος σ' ένα φίλο του σ' ένα πάρτυ. 'Εγώ το βρήκα πολύ καλό.

—'Ητανε καλό, άποκρίνεται ο άλλος, δε συμπάσώ όμως το Γιάννη. Θά γέλασω όταν πάω σπίτι.

■ Σ' ΕΝΑ έστιατόριο, ή διεύθυνση του οποίου προσπαθεί ν' άποσπάση την προσοχή των θαμώνων από την φρικτή κουζίνα του με το θάμβο και τη φασαρία μιας όρχήστρας, ένας καλός καλός τος γκαρσόνι και άρύεται δείχνοντας το μπιφτέκι του:

—Τί είναι αυτό;

Το γκαρσόνι, με βλέμμα άπλανές, απαντάει:

—Αυτό, κύριε, είναι το καλύτερο κομμάτι της 'Ευθυμής Χίρας».

■ Σ' ΕΝΑ φρενοκομείο, ένας τρελλός άγωνίζεται να ξεμπελέξει ένα κουβάδι μαλλί. Πλησιάζει ένας άλλος τρελλός και παρακολουθεί γελώντας σαρκαστικά.

—Τί γελάς; ρωτάει ο πρώτος.

—Γιατί φάχνεις να βρεις την άκρη. 'Αδικά πολεμάς. Την έκοψα έγω σήμερα το πρωί.

■ ΣΤΟ άστυνομικό τμήμα: —Κύριε άστυνόμε, είναι το τρίτο πεδύλατο που μου κλέβουν την ώρα που βρίσκομαι στο κυρείο. Είναι άνω πόφορο. Δεν μπορείτε επί τέλους να κάνετε κάτι για να σταματήσουν αυτό το κακό; —Είναι πολύ άπλό, κύριε. 'Αφήστε τα μαλλιά σας να μακραίνουν.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

'Η πιο εύτυχισμένη σύζυγος δεν είναι εκείνη που παντρεύτηκε τον καλύτερο άντρα, αλλά εκείνη που κατώρθωσε να κάνει τον άντρα που πήρε τον καλύτερο σύζυγο.

'Αντρέ Μωρουά

Πληθωρισμός είναι ή τέχνη του να κόβεις ένα χαρτονομίσμα στη μέση χωρίς να έγγίξης το χαρτί.

'Ανώνυμο

Συμβουλή προς τις συζύγους: Να φέρεστε στον άντρα σας όπως σε άποισθήποτε σκυλάκι—τρία γεύματα τη μέρα, πολλή στοργή, όχι πολύ σφιχτά το λουρί και καμμία ένόχληση την ώρα του φαγητού.

Φ. Π. 'Ανταμς

'Ο τελευταίος πόλεμος στερήσε από πολλούς πληθυσμούς την πατρίδα τους, αλλά ο έπόμενος—άν γίνη—θα στερήσει πολλές πατρίδες από τους πληθυσμούς τους.

Ούνιτσων Τσάρλσιλ

'Αλλοτε οι άνθρωποι κυνηγούσαν το χήμα έπειδή με το χήμα ήμπορούσαν να φτάσουν στην έξουσία τώρα κυνηγούν την έξουσία για ν' άποκτήσουν το χήμα.

'Ανρ ντε Μυντερλάν



Τα καλλυντικά διατηρούν την όμορφιά και τη δροσιά σας. Καί ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ θα τα βρήτε στα Φαρμακεία Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ. Είναι μάλλον άπίθανο να υπάρχουν άλλου, άν δεν τα βρήτε στου ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ.

Και μία δόμνησις: Για την άνετώτερη και ταχύτερη εξυπηρέτησή σας προτιμάτε τις ώρες 9—11 π.μ. και 5—6 μ.μ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ



και φυσικά... κομψόντες Μαρινοπούλου

■ ΕΝΑ αυτοκίνητο διασχίζει σαν βολίδα τον κεντρικό δρόμο μιας μικρής πόλεως, τρακάει ένα κάρο, σκοτώνει ένα παιδί, παρακασισμένο πλάι στο πεζοδρόμιο, ρίχνει κάτω έναν πεζο και χώνεται μέσα σε μία βιτρίνα. Ένας άστυνόμενος καταφθάνει, πλησιάζει τον οδηγό και του ζητάει την άδειά του. 'Ο οδηγός του αυτοκινήτου κοιτάζει τον άστυνόμενο με άπορία:

—Μά τι φαντάστηκες, φίλε μου, πως άρχαρι άνθρωπος τόσο τρελλός για να μου δάση άδεια να οδηγώ;

■ Σ' ΕΝΑ μεγάλο ποδοσφαιρικό μάτς, ο ταξίθετης προσέχει άσφανα, στην έξέδρα των έπισιτών, στοργγυλοκαθισμένο στην καλύτερη θέση έναν μικρό δέκα χρονών. —Δέ μου λέε, παρατηρεί αυστηρά, το ξέρείς πως κάθεται στην έξέδρα των έπισιτών; —Ναί, το ξέρω. Μ' άφήνετε να δώ το μάτς; —Το ξέρείς πως κάθεται σε μία θέση προωρισμένη για κάποιον άλλο; —Ναί, ναί. Θά μ' άφήσετε να... —Ξέρείς πως για να καθίσης έδώ πρέπει νάχης ένα εισιτήριο; —Ναί, ναί. Νά το εισιτήριο. Θά μ' άφήσετε να δώ το μάτς; —'Ο ταξίθετης έξετάζει το εισιτήριο, το βρίσκει έν τάξει και ρωτάει κάπως σατισμένος: —Μά δέ μου λέε, μικρέ, είσαι μόνος; —'Ο μπαμπάς σου, που είναι; —'Ο, ο μπαμπάς είναι στο σπίτι. —Και τί κάνει στο σπίτι ο μπαμπάς σου; —Ψάχνει να βρη το εισιτήριο.



ΣΥΝΑΓΕΛΑΣΜΟΣ

- * «Κύριε Θεέ», προσευχήθηκε ο καλός χριστιανός διαβάζοντας από το συρτάρι τις ώτοασπίδες του, «φανού σπλαχνικός κι αυτό το καλοκαίρι...».
- * Το καλοκαίρι, καθώς αντιλαμβάνεσθε, έρχισε, μία και τα διαχωριστικά όρια ανάμεσα στις διάφορες εποχές, σ' αυτό τον άλλοπρόσφαλο τόπο, κάθε άλλο είναι παρά σαφώς καθωρισμένα.
- * Το καλοκαίρι αρχίζει στην Αθήνα όταν μπορούνε τα παράθυρα να μένουν ανοιχτά, —και τα παράθυρα μένουν πλέον ανοιχτά, και τα πάνω και τα κάτω και τα διπλανά και τα αντίκρινά κ' οι μπαλκονόπορτες και τα ρετιρέ και τα φινιστρίνια των φωταγωγών κ' οι μπουκαπότες των υπογείων.
- * Είναι ανοιχτά, κ' εκβάλλουν ήχους, κι ο καλός χριστιανός αρχίζει και πάλι να συλλογίζεται αν θα τ' αγαπήσει πέρα κι αυτό το καλοκαίρι χωρίς να προστρέξει στις υπηρεσίες νευρολόγων και ψυχιάτρων, —των πανεξυπνων αυτών ανθρώπων που ακμάζουν και θάλλουν χάρη στον τραγελαφικό τρόπο της αθηναϊκής κοινοβίου ζωής.
- * Μονήρης, ο καλός χριστιανός μας, και εκ πεποιθήσεως και εξ ανάγκης, αντιμετώπιζει και πάλι τον κίνδυνο να γίνει ο άρχηγός μιας πολυμελούς θορυβώδους οικογενείας και να ανακατωθή μ' όλες τις σκοτούρες της, τους καυγάδες της και την ανοησία της βραδινής της πολυλογίας.
- * Ζούμε πάλι στο υπαίθρο, απ' το Μάρτη κ' εδώ! 'Ο παλαιοπατάν, ο μανιάδης, ο φαράς, ή χορταρού, ο παγοπώλης, ο γιαουρτάς θα μπουκνέ στον κοιτώνα μας, θα μπερδεύουν στα πόδια μας, θα συμμεριστούν τα άπορρητα οικογενειακά μας μυστικά.
- * Το ραδιόφωνο του γείτονος, ο σκύλος του γείτονος, ο γάτος του γείτονος, ή σύζυγος του γείτονος, ή δουλικά του γείτονος, κι όλα τα λοιπά προϊόντα του γείτονος θα καταυγάσουν την άσκητική μας διαβίωση.
- * Από πάνω μας, γυμνοπόδαρες, οι μαινάδες της σκάλας της υπηρεσίας θα τινάζουν ταπέτα, κουβέρτες, στρώματα, κιλίμια.
- * Από κάτω μας, οι κυρίες του έπαρχιακού μαυραγοριτισμού θ' άπλώνουν τις κελεμπίες τους στα κάγκελλα του ρετιρέ τους, που γι' αυτές παραμένει ή κλασική αλλη του ταπεινού παρελθόντος των.
- * Δίπλα μας θα μαλώνη ή μαμά την κόρη που δεν μελέτησε, ή μπαμπάς το γιό που άργησε να γυρίση: 'Από τ' άλλο παράθυρο θ' ακούγεται ή 'Γερακίνα και παραδίπλα το «τα-τα-τα-τα», ή δτι άλλα μαρτύρια των αυτιών έχει εφεύρει μια άνθρωπότης άποφασισμένη να μην άφήση άνθρωπο γνωστικό κ' εχέφρονα πάνω σε τούτο τον πλανήτη.
- * Στο "Άλσος, στο Πάρκο πούφτιαξε ο άείμνηστος Κώστας Κωτζίνας για τη δροσιά και τη γαλήνη των Αθηναίων (ήταν, στο βάθος, ένας αδιόρθωτος ρομαντικός, ο αλχημίστης Κώστας!) ο Μάνος Κατράκης, ο Γιώργος Οικονομίδης και οι έξοιτεςς πριμανόνες του «Γκρήν-Πάρκ» θα δίνουν τη μάχη των μεγαφώνων, —και παραδίπλα ή σειρά των ταβερνείων της όδου Κοδριγκτώνος θα θυμίζει την μεγαφωνική ζούγκλα της πλατείας του "Άργους το τελευταίο βράδυ της Αποκριάς.
- * Κ' ή Κατερίνα Βαλέντε; Κι ο Νάτ-Κιγκ-Κόουλ; Κι ο Χάρρυ Μπελαφόντε; Πεντακόσιους θερμούς κινηματογράφους —ζωή νάχουν! — διαθέτει το λεκανοπέδιο των ενδόξων άπογόνων του Περικλή κ' έπίσης κοιμιά διακοσμητικά υπαίθριους γραμμοφωνατζήδες! Και μην πητε πως μπορεί να γλυτώσετε απ' όλα αυτά φεύγοντας για την έξοχή. Γιατί κ' εκεί δεν είναι καλύτερα. Δοκίμασε κανείς να κοιμηθί, καλοκαίρι, μ' ανοιχτά παράθυρα στην τουριστική και φιλοπρόδο Χαλκίδα;
- * Με τ' αυτιά λοιπόν σφραγισμένα θα βαδίσουμε και φέτος μέσα απ' την Κόλαση του αθηναϊκού θερινού συναγελασμού. Με άσπιρίνες και άλγκον και άθώς μικροβλαστήμιες. Μα τ' ά μάτια μας πώς να τ' ά σώσουμε;
- * Τά μπικουτί της κυρίας της άπέναντι, τη ριγωτή πυτζάμα του κυρίου του άπέναντι, το νυχτικό το ρόζ μπουνιτόν της δεσποινίδος της άπέναντι, τις φάτσες τις άξύριστες, τ' ά μαλλιά τ' άχτένιστα, τ' ά κρεβάτια τ' άναστατωμένα;
- * Θεέ των ανθρώπων, γιατί τους έχεις βάλει να ζούνε όλοι μαζί;

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ' ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 31 Μαρτίου έως 5 'Απριλίου 1958



ΚΡΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου - 20 'Απριλίου: Θα υπάρξουν ώρισμένα έμπόδια στις προσπάθειές σας. Μιά συνάντηση που έχετε καθορίσει από καιρό, αλλά βρισκόταν πολύ κοντά σας, θα σας φανί εξαιρετικά χρήσιμος. Εύνοική ήμέρα: Κυριακή, άριθ. 28.



ΤΑΥΡΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου - 21 Μαΐου: Μιά έκπληξη θα φέρη καινούργια χαρά στη ζωή σας. Κάποιος που δεν είχατε προσέξει από καιρό, αλλά βρισκόταν πολύ κοντά σας, θα σας φανί εξαιρετικά χρήσιμος. Εύνοική ήμέρα: Πέμπτη, άριθ. 1.



ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου - 21 'Ιουνίου: Θα άρχισετε την καινούργια εβδομάδα με πολλά άπροσδόκητα και ευχάριστα γεγονότα. Μιά αισθηματική σας σχέση θα σας ένθουσιάζη με μερικές καινούργιες ιδέες. Εύνοική ήμέρα: Σάββατο, άριθ. 3.



ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν. - 22 'Ιουλίου: Μην ξαναγυρζετε στα περασμένα. Οι άνθρωποι της εποχής μας πρέπει να προχωρούν πάντοτε μπροστά, γεμάτοι αισιοδοξία και αυτοπεποίθηση. Εύνοική ήμέρα: Τετάρτη, άριθ. 8.



ΛΕΩΝ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 Αύγουστου: Θα αϊφνιδιασθήτε από τις άλλεπάλληλες έπιτυχίες. Κάθε σας όημα θα σας φέρη και μία μεγάλη χαρά στην επαγγελματική και οικογενειακή ζωή. Εύνοική ήμέρα: Παρασκευή, άριθ. 5.



ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ. - 22 Σ)ρίου: Δεν είναι μακριά ή ήμέρα που θα όητε να πραγματοποιούνται πολλές έπιθυμίες στη ζωή σας. Προσέξτε μόνο να μην έισθε ποτέ υπερβολικά διασπικός. Εύνοική ήμέρα: Τρίτη, άριθ. 7.



ΖΥΓΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ. - 22 'Οκτωβρίου: Τα καρδιοχτύπια που είχατε τόνον καιρό θα παραχωρήσουν την θέση τους σε σταθερές έπιτυχίες, που θα σας κάνουν ευτυχισμένο. Έχετε θάρρος. Εύνοική ήμέρα: Πέμπτη, άριθ. 9.



ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ. - 22 Ν)ρίου: Κάποια συνάντηση μ' ένα πρόσωπο που θεωρούσατε ξεχασμένο, στη ζωή και θα σας άνοιξη καινούργιους όρίζοντες στον αισθηματικό τομέα. Εύνοική ήμέρα: Δευτέρα, άριθ. 5.



ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ. - 21 Δ)μβρίου: Ένα μικρό ταξίδι θα δοθήση στην αναζωόγηση μιάς παλιάς φίλης και θα δώση το τόσο άναγκαίο για τον οργανισμό σας ξεκούρασμα. Εύνοική ήμέρα: Κυριακή, άριθ. 11.



ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ. - 19 'Ιαν.: Το άποτέλεσμα που περιμένετε δεν θα πάρη σάρκα και όστά πριν περάση άρκετός καιρός. Μάθετε στη ζωή σας να μην έισθε υπερβολικός και άνυπόμονος. Εύνοική ήμέρα: Παρασκευή, άριθ. 8.

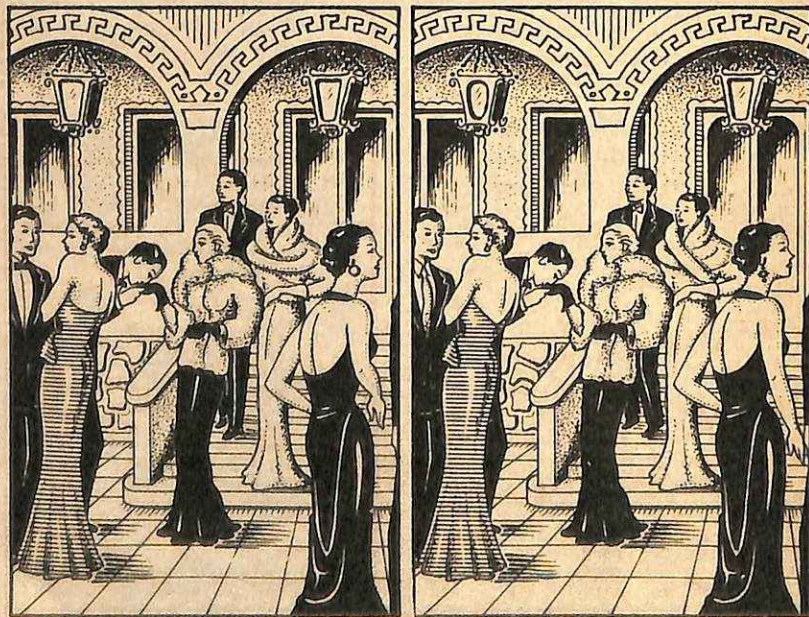


ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν. - 18 Φ)ρίου: Μιά ευχάριστη έπίσκεψη θα σας εξασφαλίση μία μεγάλη μελλοντική χαρά. Έχετε ικανότητες. Να έιστε προσεκτικός πολύ. Εύνοική ήμέρα: Τετάρτη, άριθ. 2.



ΙΧΘΥΕΣ.—Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: 'Η χλόνιτη κριτική ώρισμένων άτόμων δεν πρέπει να σας πικρήνη και να σας κάνη να χάσετε το ήθικό σας. Συγκρατήστε τον έαυτό σας και μην υπερβάλλετε τα πράγματα. Εύνοική ήμέρα: Τρίτη, άριθ. 19.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;



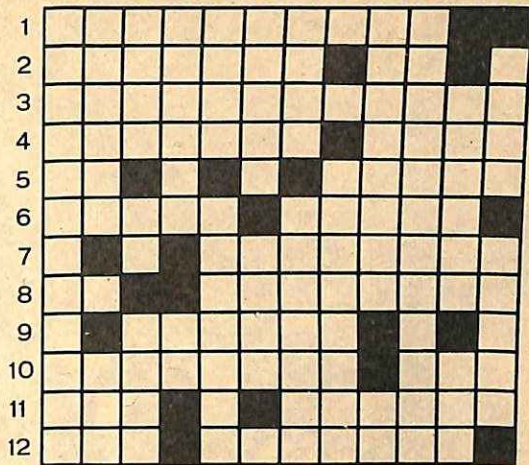
Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 10 σημεία. Μπορείτε να τ' ά βρήτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Γνωστή μέθοδος ηλεκτροθεραπείας (γεν.)
 2. Κινηματογράφος πρώτης προβολής των Αθηνών (γεν.) — Χιλιόφωνον.
 3. Βοηθητικόν πλοίων του πολεμικού ναυτικού με ειδικόν προορισμόν (γεν.)
 4. Σιμυριάζει πολίτης, ο πρώτος εκ της 'Ιωνας ολυμπιονίκης εις άγώνι παγκρατίου παιδών — 'Εμβλημα (συνων.)
 5. Έκατόν έβδομητα — Οισοδήποτε δρόμος... στην 'Αγγλία
 6. 'Αγγλικής προέλευσης καρτοπαίγνιον — Έκ των πρυτανείων της... γαλλικής μέσας
 7. Αρχαία πόλις της 'Αγγλίας παρά την σημερινήν 'Υόρκην
 8. 'Αρθρον — Αυτά κάνουν τον άνθρωπον να γράζη προώρως (ένανθρωπος)
 9. 'Η αίτια της μίας ιστορικής κωμωπείας της έπαρχίας Πισιδία, Μικράς 'Ασίας, πλησίον της όποιας έμμερτύρσαν οι μαθηταί του άποστόλου Παύλου, 'Ακίλας και ή σύζυγός του Πρέσκιλλα (αί. τ. α.)
 10. Είδη μακρών περηνών δια την άλεια των μεγάλων ιχθύων (άντιστρ.) — Έως υπεργύριον
 11. 'Οργανισμός προστασίας προϊόντων μας — Ποταγωγικά νησιά του 'Ατλαντικού
 12. Το Τεσσάρτ, εις την 'Αγγλίαν, διασχίζων ποταμός — Κάτοκος γαλλικής έπαρχίας (γεν.)
- ΚΑΘΕΤΩΣ**
1. Κλάδος της βοτανικής (αί. τ.)
 2. 'Από αυτόν έβελόδη ο Δημοσθένης το κληρονομικόν δίκαιον (γεν.) — Γερμανός φιλόλογος εκδόσας ένα περίφημο Πλατωνικό λεξικό (σημειώνει κλάδος, γερμανιστί)
 3. Μουσικόν όργανον (άντιστρ.) — 'Ανθη — Προϋποθέτει άέρα έστω

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12



4. Κέρη του αυτοκράτορος Θεοφίλου (γεν.) — 'Αρθρον
5. Το μικρό όνομα του ήθοισιού Φλύν — Γυμναστικός, στοιχος ώ. ρισμένου άριθμού ανδρών (αί. τ.)
6. 'Ηχος κυμάτων πληττόντων τή ή πληττομένων υπό της κόπης (άρχ.) — Εις την δίκην της υποθέσεως Μοντέζι, εμφανισθεσας γνωστή ήθοισις του σινεμά (να διπλασιασθί το 3ο γράμμα)
7. 'Ανεπτυγμένο σταυ παλιστάς — Πόλις και νομός της Β. 'Ιταλίας (γεν.)
8. 'Οροσειρά της Τουρκίας εις την 'Ανατολ. Θράκην
9. Αίτια διαζυγίου (γεν.) — 'Αντίστροφον άρθρον
10. Πρωτεύουσα της έπαρχίας Σιντικής του νομού Σερρών (δημ.)
11. 'Ο μέγιστος των έπικών ποιητών (αί. τ.) — Σύμφωνον
12. Αιχμαλωτισθείς εις το Μπιζάνι Τούρκος στρατηγός — 'Η αίτιατική ενός φυλίδου δένδρου (άντιστρ.)

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

'Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και διαδίκου παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

Άρχισετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωράτε άπό το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριον, καθώς ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε. Σημειώσετε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Φάξτε τώρα για μιά άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Σ	Π	Ο	Υ	Τ	Α
Π	Υ	Σ	Η	Ν	Γ
Ι	Ο	Μ	Κ	Ι	Ο
Α	Ν	Α	Π	Α	Δ
Τ	Ι	Ν	Α	Ρ	Ι
Δ	Σ	Ω	Γ	Τ	Ω

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 54

Lait de Lanoline

ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΛΑΝΟΛΙΝΗΣ

SÉNART, PARIS



Φρεσκάρει και ξανανειώνει την έπιδερμίδα

Το χρησιμοποιούν με θαυμάσια άποτελέσματα όλες οι γυναίκες στην Εύρώπη και 'Αμερική.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Μ. ΑΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ • ΑΘΗΝΑΙ, ΔΩΡΟΥ 11*

ΑΛΜΑ

16.000 λίρες



Μοίρασαν στην τελευταία κλήρωση

ΤΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Γ. ΣΙΤΑΡΑ : ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 4
ΠΑΤΗΣΙΩΝ & ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ ΓΩΝΙΑ



Η «ΖΙΖΕΛ», μπαλέτο του κλασικού ρεπερτορίου, αποτελεί το δ-
νειρο κάθε νέου χορευτού, γιατί σημαίνει την καθιέρωσή του.



ΣΤΟ ΚΛΑΣΙΚΟ ρεπερτόριο ανήκει επίσης το «Κοπέλιαν», όπου ο Μέτσης χο-
ρεύει τον πρώτο ρόλο του Φράντζ, που είναι έρωτευμένος με μιά... κούκλα.



Ο ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΕΤΣΗΣ χορεύει στη «Ζιζέλ» το ρόλο του πρίγκιπας "Αλ-
μπρεχτ, κοντά στη διάσημη "Ανν Χόρν, που χορεύει τον επώνυμο ρόλο.

Μιά σταδιοδρομία σαν κινηματογραφική ταινία

Ο Γιάννης Μέτσης δριαμβεύει

Ο νεαρός "Ελλην καλλιτέχνης συγκαταλέγεται σήμερα μεταξύ των καλλιτέρων πρώτων χορευτών του κόσμου

Εχουμε πιά συνήθει να ακούμε και να διαβάζουμε για "Ελληνες καλ-
λιτέχνες που διαπρέπουν στα μεγαλύτερα πολιτιστικά κέντρα όλου του
κόσμου. Το φαινόμενο δεν είναι πιά σπάνιο. Εκείνο, όμως, που δεν είχε
γίνει ως τώρα και αξίζει να μάς χαροποιήσει ιδιαίτερα ήταν η ελληνική
παρουσία στον διεθνή χορευτικό στίβο. Το κενό το συμπλήρωσε ένας νεα-
ρός Πειραιώτης, ο Γιάννης Μέτσης, που αυτή τη στιγμή έχει επισύρει με
το πλούσιο ταλέντο του την προσοχή των σοβαρότερων κριτικών του Λον-
δίνου. Ο Γιάννης Μέτσης κατώρθωσε κάτι που μοιάζει με κινηματογραφι-
κή περιπέτεια. Μέσα σε δυο χρόνια στάθηκε και διέπρεψε στα μεγαλύτε-
ρα χορευτικά συγκροτήματα του εξωτερικού.

Ο Μέτσης γεννήθηκε στα 1932 στον Πειραιά. Ενώ συνέχιζε τις γυ-
μνασιακές του σπουδές, παρακολουθούσε ταυτόχρονα μαθήματα φωνητικής
μουσικής, γιατί το όνειρό του ήταν να γίνει τραγουδιστής στην όπερα. Η
μοίρα, όμως, είχε αποφασίσει διαφορετικά. Παρακολουθώντας κάποτε μία
παράσταση της «Εθνικής Λυρικής Σκηνής» γοητεύθηκε από το μπαλέτο
κ' ένοιωσε μέσα του να ξυπνούν επιτακτικά ο ρυθμός και η κίνηση. Τα
σχέδια άλλαξαν. Είχε την τύχη να πάει στα χέρια επιδέξιου και εμπνε-
υσμένου δασκάλου. Ο κ. Λεωνίδας Βάκουλης, που μέχρι σήμερα παρακο-
λουθεί από μακριά τα πετάγματα του νεοσσού που ανέθρεψε, τον μύησε
στα πρώτα μουσικά της θείας τέχνης και τον παρακολούθησε έπειτα δη-
μα προς δῆμα στην εξέλιξή του. Ο Γιάννης ήταν τότε μόλις δεκαεξήμιση
χρονών. Άλλα ήταν τότε η αφοσίωσή του και η επιμονή του να μάθει, να
διδασχθῇ, που κατώρθωσε σχεδόν το ακατόρθωτο. Μόλις όκτώ μήνες με-
τά την πρώτη διδασκαλία προσλαμβάνεται στο μπαλέτο της «Λυρικής».

Είναι ακόμη παιδί, ο μικρότερος χορευτής του μπαλέτου. Κι όμως αυτό
δεν εμποδίζει την γρήγορη άνοδό του. Ιδιαίτερη είναι η επιτυχία του στην
«Πουλημένη μνηστή» του Σμέτανα, όταν η διάσημη Γερμανίδα χορογρά-
φος 'Ισερστετ, η οποία είχε μετακληθῇ ειδικά για το έργο, του άναθετη
το σόλο του κλόουν. Οι θεαταί άπορούσαν ποιός ήταν ο ξανθός νεαρός
που χόρευε με τόση γνώση, φινέτσα και κέφι το δύσκολο αυτό κομμάτι.
Είχε, τάχα, μετακληθῇ ειδικός χορευτής από το εξωτερικό; Κανείς δεν
πίστευε πως ήταν ο μικρός άσματος Πειραιώτης, με την ιερή φλόγα της
Τερψιχόρης.

Η σπράτση ηλθε να διακόψη για μιά διετία τις επαγγελματικές
εμφανίσεις του Μέτση. Δεν διέκοψε, όμως, τη μελέτη και την εξάσκηση.
Εκμεταλλεύεται κάθε διαθέσιμο λεπτό για να τελειοποιήσει τον εαυτό
του, έρχεται με άδειες στην Αθήνα για να πρέξη κοντά στο δάσκαλο και
να άσκηθῇ. Όργανώνει παραστάσεις στο Κέντρο Κορίνθου, για να του
δοθῇ εύκαιρία να χορέψη, να εκφρασθῇ.

Άμεσως μετά το τέλος της θητείας του, φεύγει για το Παρίσι. Ρίχνε-
ται πάλι στη σκληρή μελέτη και κατορθώνει, μέσα σε δυο μήνες, να προ-
ληφθῇ στα περίφημα μπαλέτα του «Μαρκησιού ντε Γκουένας». Περι-
οδεύει μαζί τους διάφορες πόλεις της Γαλλίας και της 'Ισπανίας. Στο με-
ταξύ, με πρωτοβουλία της Κούλας Πράσινα, μετακαλείται στα 1956 από
το Φεστιβάλ 'Αθηνών, για να λάβη μέρος στο χορόδραμα «Μοίρα των Μυ-
κηνών», όπου χορεύει δίπλα στον μεγάλο Κρόυσιμπεργκ, στην άλυσμό-
νητη σκηνή του λαιμού. Η επιτυχία του είναι λαμπρή.

Ακολουθώντας φεύγει για το Λονδίνο. Η διάσημη χορογράφος Μαρί Ραμ-
πέρ, που θεωρείται ως μητέρα του Άγγλικού Μπαλέτου, τον προσλαμβάνει
άμέσως στο συγκρότημά της ως σολίστ. Είναι τόσο ικανοποιητική η
άπόδοσή του, ώστε, είκοσι ημέρες μετά, τον διαλέγει για ν' αντιπροσω-
πεύση το Μπαλέτο της στην επίσημη παράσταση που δίδεται στο «Σάν-
τλερ Ουέλς», μαζί με τους μεγαλύτερους χορευτάς του κόσμου, όπως
τους Μάρκοδα, Φοντέιν, Ντορίν, Τζιλπίν και άλλους.

Από τότε, η μιά επιτυχία διαδέχεται την άλλη. Τα μεγαλύτερα πε-
ριοδικά χορού δημοσιεύουν φωτογραφίες του και οι κριτικοί έπαινούν άνε-
πιφύλακτα το ταλέντο του, την άψογη τεχνική του, τη μουσικότητά του.
Τον περασμένο Σεπτέμβριο, με το συγκρότημα της Ραμπέρ, φεύγει για
δύμηνη περιοδεία στην Κίνα. Στο Πεκίνο, στη Σαγκάη, στην Καντώνα,
στο Χόγγκ-Κόνγκ χορεύει όλους τους πρώτους ρόλους του χορευτικού κλα-
σικού ρεπερτορίου, με θριαμβευτική επιτυχία. Η Μαρί Ραμπέρ τον όνο-
μάζει πιά επίσημως πρώτο της χορευτή. «Επί 27 χρόνια δεν συνάντησα
τέτια θέληση και τέτια εργατικότητα», δηλώνει η ίδια στον παλιό δάσκα-
λό του, κατά μιά πρόσφατη δέλευσή της από την Αθήνα.

Επιστρέφοντας στο Λονδίνο συνεχίζει τις επιτυχείς εμφανίσεις του
και το μεγάλο άγγλικό περιοδικό «Χορός και χορευταί» τον άναγράφει
στον κατάλογο των καλύτερων χορευτών της χρονιάς.

Παρά τις έπιτυχίες του, όμως, το όνειρο του Γιάννη Μέτση είναι να
διαθέση κάποια μέρα όλες τις καλλιτεχνικές του δυνάμεις για την άγαπη-
μένη του πατρίδα, που ποτέ δεν έπαψε να νοσταλγῇ. Ο μεγάλος του πό-
θος είναι να συμβάλῃ στην εξέλιξη του χορού στην Ελλάδα.

FAB Ξαναβελώνει
ό,τι πλένει

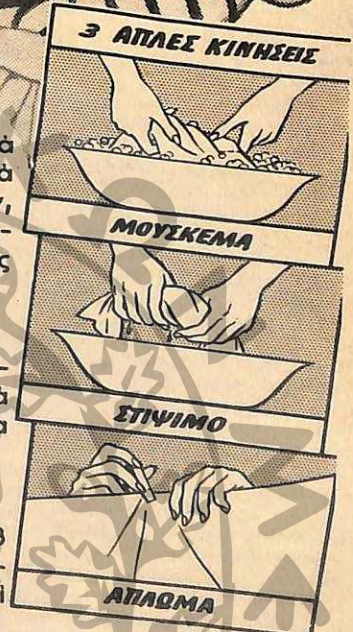
ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΛΕΥΚΟΤΕΡΑ
ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΑ...ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΕ ΚΡΥΟ ΝΕΡΟ!



FAB Δεν φθείρει τα ρούχα
Χάρis στην σύνθεσιν του κάνει τα
ρούχα σας να ξαναζωντανεύουν, τα
άσπρόρουχα σας να μη γαριάζουν,
τα emprime να ξαναλάμπουν, τα μάλ-
λινα να μαλακώνουν Κι' αυτό χωρίς
καμιά φθορά.

FAB Χέρια χιά χειροφιλήμα
δεν έρεδιζει τα χέρια και οι νοικοκυ-
ρές το προτιμούν γιατί μπορούν να
πλένουν και να έχουν χέρια πάντα
μαλακά, πάντα γιά χειροφιλήμα.

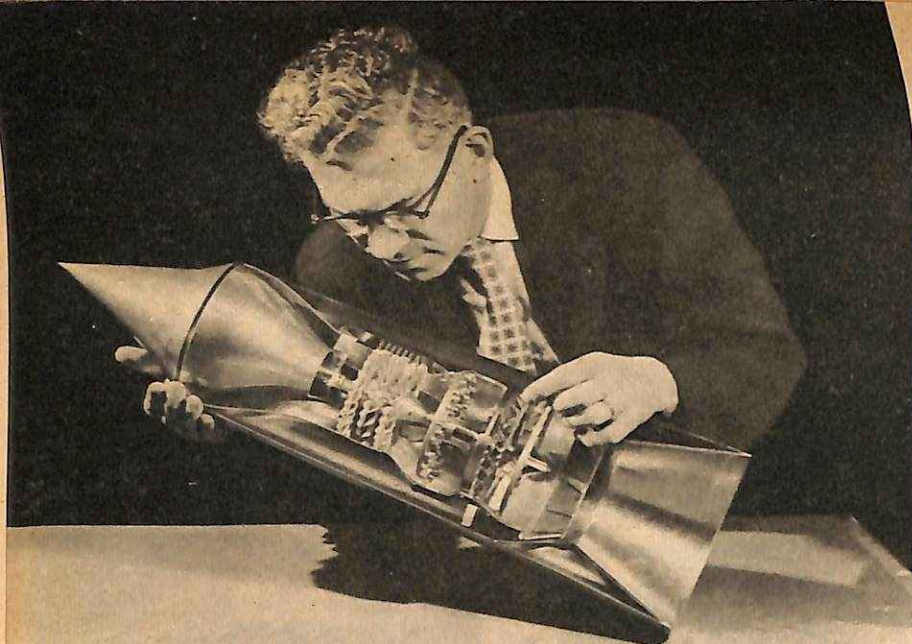
Μοσχοβολούν
στον άρωματισμένο άφρο του FAB
τα ρούχα σας ξαναβρίσκουν σε λί-
γα λεπτά όλη τους την λάμψη και
φρεσκάδα.



FAB ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
στον κόπο σας στον χρόνο σας στα ρούχα σας, επίσης
οικονομικό στο πλύσιμο πιατικών και σκευών κουζίνας.

FAB ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ ΠΡΟΪΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
COLGATE-PALMOLIVE

"ΟΛΥΜΠΙΑ", ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ ΚΟΡΑΗ Ι - ΤΗΛ. 34.720 - 25.708
ΑΠΟΘΗΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗΣ: ΟΔΟΣ ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23 (ΟΠΙΣΘΕΝ ΘΕΑΤ. ΠΕΡΡΟΚΕ) ΤΗΛ. 58774



4 ΦΟΡΕΣ ΤΟΝ ΗΧΟ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ
ΕΝΑ ΑΕΡΟΣΚΑΦΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ΑΝΑΠΤΥΣΣΗ
ΤΑΧΥΤΗΤΑ 4.160 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΩΝ ΤΗΝ ΩΡΑ

ΕΝΑΣ ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ του «Λούις Λαμποράτορ» επιδεικνύει ένα μοντέλο της τουρμπίνας που ελπίζεται ότι θα προωθήσει το αεροσκάφος με ταχύτητα 4.160 χιλιομέτρων την ώρα, δηλαδή, τετραπλάσια της του ήχου.

Οι επιστήμονες του «Λούις Φλάιτ Προπόλσιον Λαμποράτορ», στο Κλήβελαντ του Όχάιο, εργάζονται πυρετωδώς για να κατασκευάσουν ένα αεριωθούμενο αεροσκάφος, το οποίο θ' αναπτύσσει ταχύτητα τετραπλάσια του ήχου. Δηλαδή, στα μεγάλα ύψη που προβλέπεται να επιτυχάνει (48 χιλιάδες μέτρα) ή ταχύτητας του θα υπερβαίνει τις 4.160 χιλιάδες μέτρα την ώρα.

Το «Λούις Λαμποράτορ» είναι ένα από τα τρία μεγαλύτερα εργαστήρια έρευνών της Έθνικης Αεροναυτικής Επιτροπής, του οργανισμού στον οποίο η αμερικανική κυβέρνηση έχει αναθέσει γενικά όλες τις αεροναυτικές έρευνες που σχετίζονται με την εθνική άμυνα.

Οι έρευνες του «Λούις Λαμποράτορ» θεωρούνται από τους πιο τολμηρούς και εφευρετικούς του είδους τους και η συμβολή τους στα προωθητικά συστήματα των αεροσκαφών είναι σημαντικώτατη.

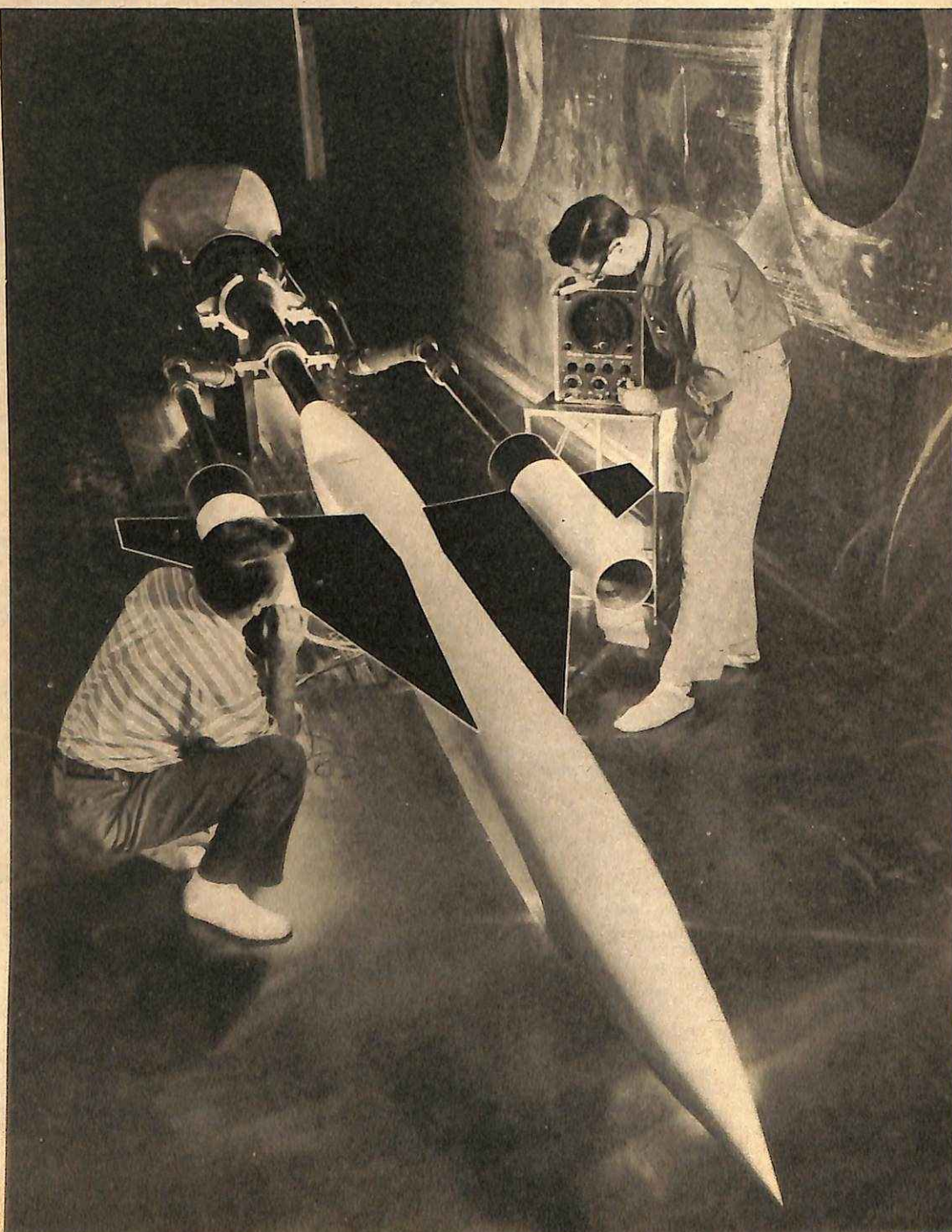
Πέρασαν κιόλας δεκαπέντε χρόνια από την εποχή που ανιμώθη στην Αμερική το πρώτο αεριωθούμενο αεροπλάνο. Σ' αυτό το σχετικά σύντομο διάστημα έχουν γίνει τεράστιες πρόοδοι στην εξέλιξη της τουρμπίνας. Πρώτος αντικειμενικός σκοπός ήταν η ταχύτητα του ήχου, που επιτεύχθηκε σχεδόν από τα πρώτα θέματα. Αλλά οι έρευνες συνεχίσαν το επίτιμο έργο τους και σήμερα οι Ήνωμένες Πολιτείες διαθέτουν αεριωθούμενα που είναι σε θέση ν' αναπτύξουν ταχύτητα διπλάσια του ήχου.

Τα σημερινά αεριωθούμενα έχουν τριπλάσια ισχύ από τ' αεριωθούμενα που χρησιμοποιήθηκαν στα τέλη του Β' Παγκοσμίου πολέμου. Η κατασκευή τους μάλιστα τα καθιστά κατά πολύ στερεώτερα. Το βάρος τους είναι σχετικά μικρότερο, δηλαδή, ενώ αυξήθηκαν σε όγκο δεν εβάρυναν αντιστοίχως, έτσι ουσιαστικά είναι ελαφρότερα. (Και οι εργασίες συνεχίζονται προς αυτή την κατεύθυνση, γιατί το βάρος είναι ουσιαστικός παράγων και εμπόδιο στην ανάπτυξη μεγάλης ταχύτητας). Επί πλέον έχει μειωθεί η διαμέτρος των κινητήρων, που και αυτό αποτελεί ζωτικό παράγοντα. Η πεποίθηση των ερευνητών του «Λούις Λαμποράτορ» ότι θα επιτύχουν την ταχύτητα των 4.160 χιλιομέτρων στηρίζεται πάνω στα πειράματα που έχουν πραγματοποιήσει μέχρι στιγμής. Οι έρευνες κατέδειξαν ότι το αεροσκάφος της φανταστικής αυτής ταχύτητας πρέπει να συνδυάζει τις πιο εξελιγμένες αντιλήψεις της αεροδυναμικής, της αεροναυπηγικής και της επιστήμης κατασκευής κινητήρων.

Το κάθε τι μελετάται επισταμένως στο «Λούις Λαμποράτορ». Ειδικές δοκιμαστικές σήραγγες χρησιμοποιούνται για να διαπιστωθεί η άντοχη των εξαρτημάτων της τουρμπίνας, αλλά και του σκαριού του υπερηχητικού αεροσκάφους. Όλο το προωθητικό σύστημα δοκιμάζεται σε ειδικούς θαλάμους, στους οποίους δημιουργούνται συνθήκες ανάλογες των υψηλότερων στρωμάτων της ατμοσφαιράς. Άλλα τμήματα ασχολούνται με τη δημιουργία ειδικών κραμάτων μετάλλων προικισμένων με εξαιρετική άντοχη στις μεγάλες θερμοκρασίες που αναπτύσσει μια υπερηχητική πτήση.

(Φωτ. USIS FEATURE)

ΣΤΗ ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΗ ΣΗΡΑΓΓΑ τοποθετείται τώρα ένα μοντέλο του νέου υπερηχητικού αεροσκάφους. Σ' αυτή τη σήραγγα είναι δυνατόν να διεξάγονται δοκιμές υπό συνθήκες ανάλογες μίας πτήσεως με ταχύτητα 2.400-4.000 χιλιομέτρων την ώρα και σε ύψος σαράντα οκτώ χιλιάδων μέτρων περίπου.



Αυτο της διέκους

...που κυκλοφορούν

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΔΙΣΚΩΝ προσέφερε το μουσικό φωνητικό βραβείο στην Μπερτ Μονμάρτ για την εκτέλεση της όπερας του Σαρπαντιέ «Λουίζα», που έχουμε την ευκαιρία να την ακούσουμε στο δίσκο της Φίλιπς Α 00360)62 Λ. με την ορχήστρα και την χορωδία του Έθνικου Θεάτρου και της Όπερά-Κωμικ υπό την διεύθυνση του Ζαν Φουρνέ.

Η έγγραφη αυτή η Έγνυε κατά την διάρκεια της χιλιοστής παραστάσεως και από τις 150 ύψιφώνους, που έχουν κατά καιρούς εκτελέσει το ρόλο της Λουίζας στην Όπερά-Κωμικ, η Μπερτ Μονμάρτ είναι άσμεφισθήτητα ή καλύτερη. Ιδιαίτερα στην άρια «Πατέρα μου... Πατέρα μου...» που κατά σύμπτωση ή ηχογράφησή της έγινε μια έβδομάδα μετά τον ξαφνικό θάνατο του ίδιου του πατέρα της, Μπέν Μονμάρτ.

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΟ ΔΟΘΗκε στον διάσημο μάεστρο Μπρούνο Βάλτερ για την εκτέλεση των συμφωνιών του Μότσαρτ Νο 35 και Νο 40 σε ρε μείζων και σε σολ Ελασσον, τις οποίες μάς προσφέρει η Φίλιπς στον δίσκο Α 01173 Λ με την Συμφωνική Φιλαρμονική Όρχηστρα της Νέας Υόρκης.

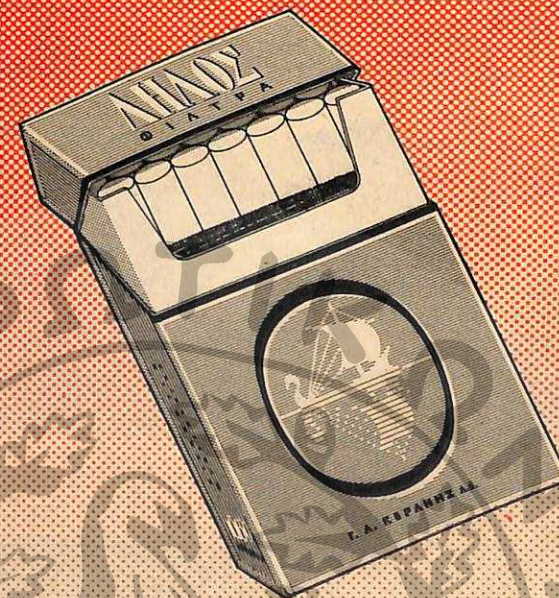
Ο ΜΠΡΟΥΝΟ ΒΑΛΤΕΡ ΚΑΤΟΡθώνει πάντοτε στις εκτελέσεις των έργων του Μότσαρτ να ερμηνεύει δηλητή δύναμη, το δράμα και τον λυρικό συναισθηματισμό που τόσο αριστοτεχνικά συνδυάζει στην μουσική του ο μεγάλος συνθέτης του 18ου αιώνας.

ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ δίσκος της Φίλιπς Α 01254 Λ είναι: η εκτέλεση της συμφωνίας σε ντο μείζων (Λίντς) του Μότσαρτ με την Συμφωνική Όρχηστρα της Κολούμπια που διευθύνει ο Μπρούνο Βάλτερ, και που μάς δίνει την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε, σαν εισαγωγή, μια πρόβα της ορχήστρας και να απολαύσουμε τον ίδιο τον Μπρούνο Βάλτερ κατά την διάρκεια της εργασίας του.

ΚΑΘΕ ΛΑΤΡΗΣ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ θα μπορέσει να μάθει απ' αυτή την ηχογραφημένη πρόβα πώς γεννιέται και αναπτύσσεται μια συμφωνία. Θα μπορέσει να δρεθί για λίγο στα παρασκήνια και να δει ή μάλλον ν' ακούσει την προετοιμασία και τους κόπους που χρειάζονται για να φτάσει κανείς στο τέλειο.

ΟΙ ΑΡΙΕΣ ΤΟΥ ΜΟΖΑΡΤ, ΠΟΥ μάς προσφέρει η Φίλιπς στον δίσκο Α 00778 Ρ με τον θαυμάσιο Χέρμαν Σεϋ και την Συμφωνική Όρχηστρα της Βιέννης με διευθυντή τον Μπέρναρ Παουμγκάρτνερ, αποτελούν μια μοναδική συλλογή του είδους αυτού.

ΟΙ ΑΡΙΕΣ ΑΥΤΕΣ ΓΡΑΦΤΗΚΑΝ για διάφορους φίλους του συνθέτου και συνήθως εξετέλούντο στα διαλείμματα μίας όπερας ή σαν μέρος μίας συναυλίας. Αν και άγνωστες στο πολύ κοινό, συγκαταλέγονται μεταξύ των πιο εκλεκτών συνθέσεων του Μότσαρτ και η έκλογή του Χέρμαν Σεϋ υπήρξε πολύ επιτυχής. Με το ταλέντο του και την τέλεια τεχνική του κατορθώνει να αποδώσει δηλητή ευαισθησία και την δραματικότητα που τις χαρακτηρίζει. ■■■



“ΑΛΕΚΤΩΡ,”

ΔΗΛΟΣ

Φύτρα

ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΤΗΣ ΥΨΗΛΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΑΝΕΤΟΝ ΚΑΠΝΙΣΜΑ • ΠΛΟΥΣΙΑ ΓΕΥΣΙΣ ΚΑΠΝΟΥ

Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

ΚΥΤΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΔΡΧ. 6.50

Λανσιέδες, Βάγς, Μαζούρκα, Πόλκα, Ταγκό,
Λάμπεδ-Ουώκ, καὶ σὶὸ φινάλε: Ρόκ-έντ-ρόλλ



Ο κ. Δ. ΚΡΙΤΑΣ καὶ ἡ Κ.α Μι-
μίκ. Δημητριάδ. παρουσίασαν
τὴν «τσά - τσά», στὸ σκέτς τοῦ
χοροῦ τῶν σαλονιῶν 1900-1958.

(Φωτ. ΕΛΚΗΝ)



ΑΣΤΕΡΙ τῆς βραδυᾶς ὑπῆρξε ἡ κ. Νάντια Ρήζ, ἡ ὁ-
ποία χόρεψε τὸ ταγκό μετὰ τὸν κ. Μανζανὸ Φερνάντε.



ΤΟ ΡΟΚ-ΕΝΤ-ΡΟΛΛ τὸ χόρεψαν ὅλοι, ἀλλὰ στὴ φω-
τογραφία μας ἡ δις Φράνκα Καρούζο καὶ ὁ κ. Ἀν. Γεωργακάκης

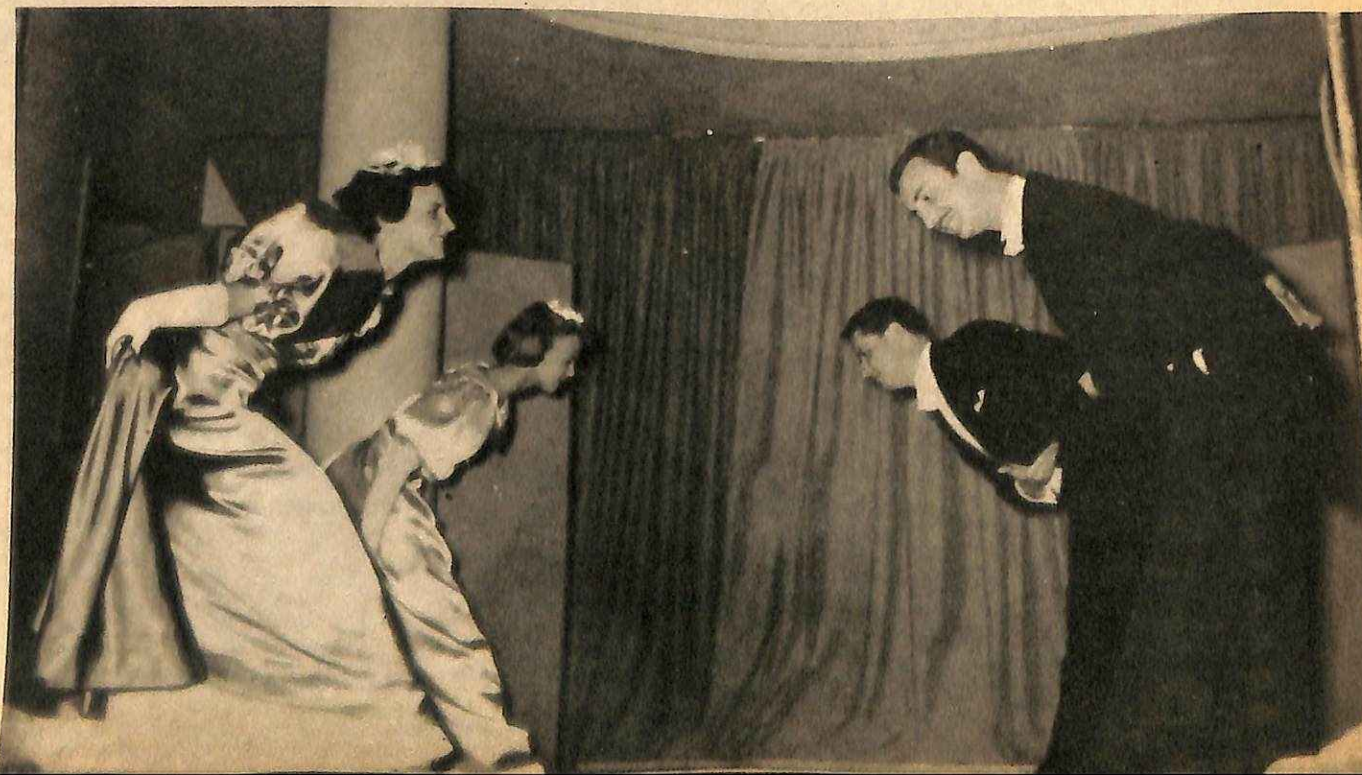


ΛΑΜΠΕΘ-ΟΥΩΚ μετὰ τὴν δίδα Ἰωάννα Μελά καὶ τὸν κ. Ν.
Γερακόπουλο, ἐπικεφαλῆς ἄλλων 3 χαριτωμένων ζευγαριῶν.

ΑΜΕΡΙΜΝΟΙ ΣΤΗ «ΜΕΡΙΜΝΑ»

Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

ΤΗΝ ΠΟΛΚΑ χόρεψαν ἡ δις Φ.
Βογιατζάκη καὶ ἡ δις Κ. Στά-
κελμπεργκ, μετὰ τοὺς κυρίους Θ.
Βελισσαρόπουλον καὶ Ν. Γερα-
κόπουλον. Παρουσιάστηκαν, ὁ-
μῶς, μετὰ ἐπιτυχία καὶ οἱ ἄλλοι
παλαιοὶ χοροὶ, ὅπως ἡ μαζούρ-
κα καὶ οἱ λανσιέδες, ὅπου, ἐκτὸς
τῶν ἄλλων, ἔλαβαν μέρος ἡ Κ.α
Λίλια Περνικίδου καὶ οἱ κύριοι
Π. Εὐαγγελίδης καὶ Σ. Χαραμῆς



Σ τὴν καρδιά τῆς Σαρακοστῆς, ἕνας ἀκόμη
ῥαίος χορὸς συνεκέντρωσε στὶς αἰθουσες τοῦ
ξενοδοχείου «Βασιλεὺς Γεώργιος» ἐκλεκτὴ
μερίδα τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας καὶ τῆς
προσέφερε καὶ τὰ συνηθισμένα καὶ τὰ ἀσυνή-
θιστα... Καὶ τὰ ἀσυνήθιστα ἦσαν μὴ σερὰ
ἀπὸ χαριτωμένα χορευτικὰ νούμερα συνδε-
δεμένα μετὰ ἕνα σκέτς-διάλογο, πού ἐρμήνευαν
μετὰ πολὺ μπρίο ἡ Κ.α Μαρία Βλαδιμήρου Λε-
βίδου, ὡς Σάρα, καὶ ὁ κύριος Χριστόφορος
Καρόλου, ὡς Κωστής. Εἰς τὸ ἕνα ἀσυνήθι-
στο προσετέθη ἀκόμη καὶ ἄλλο. Τὸ σκέτς
τὸ ἀπῆλυσαν οἱ παρευρισκόμενοι καθισμέ-
νοι σὲ ἕνα χαριτωμένο θεατράκι, πού ξεφύ-
τρωσε εἰς τὸ ἰσόγειο τοῦ ξενοδοχείου καί, μετὰ
αὐτὸν τὸν νεωτερισμό, μέσα σ' ἕνα θράδυ,
προσεφέρθησαν καὶ γεῦμα καὶ χορὸς καὶ
θέαμα... Τὸ σκέτς παρέλασε τὸν χορὸ τῶν
σαλονιῶν στὰ 1900, στὶς καντρίλλες, καὶ

τὸν ἔφθασε στὸ Ρόκ-έντ-ρόλλ, μέσφ θάλς,
πόλκας, ταγκό, φὸξ-τρότ, τσάρλεστον, λάμ-
πεθ-ουώκ, σάμπα καὶ τσά-τσα. Χόρευσαν τὰ
νειὰτα, τὸ κέφι καὶ ἡ ὁμορφιά, καὶ κατεχει-
ροκροτήθησαν. Γενικὴ ἐντύπωση, πάντως, ἦ-
ταν ὅτι ὡς ἀστέρι τῆς βραδυᾶς ἔλαμπε ἡ
Κ.α Νάντια Ρήζ, ἐκπληκτικὴ, μετὰ ἕνα φουρρὸ
μαῦρο θελουδένιο, εἰς ἕνα παθητικὸ «ταγκό-
μιλόγκα», μετὰ παρτεναῖρ τὸν κ. Μανζανὸ
Φερνάντε.

Ἀργότερα; Χορὸς, περίπατος στὸ μπάρ,
ὅπου τὰ μεγάλα καντηλιέρια τυλίγαν τὴν ἀ-
τμόσφαιρα σὲ εὐγενικὲς ἡμέρες, πάλι χο-
ρὸς, γῦρος στὴν τόμπολα καὶ στὴ λοταρία.
Τὸν πρῶτο λαχνό, ἕνα ραδιόφωνο, κέρδισε
ἡ χαριτωμένη Κ.α Στεφάνου Στρέιτ, πάλι
χορὸς... καὶ ἡ νύκτα τελείωσε, ξημέρωσε
σχεδόν.

Ἡ ΣΑΡΑ ΚΑΙ Ὁ ΚΩΣΤΗΣ, δηλ. ἡ Κ.α Βλ. Λε-
βίδου καὶ ὁ κ. Καρόλου παρουσιάζουν τὰ νούμερα.



Η Αλήθεια στη Χώρα των Θαυμάτων

Φορέματα από ζέρσεϋ — Νεανική πνοή στην παριζιάνικη μπλούζα — Η περιποίηση του προσώπου, το άρωμα «Ντ' Εξ», το κτένισμα και τα νυκτικά σας — Επίσκεψη στο «Ρούμ» — Ένα μοντέρνο... τριπλό τραπέζακι.

Κάποτε είχαν ρωτήσει ένα Γάλλο συγγραφέα ποτέ είναι ωραιότερη μία γυναίκα. Κ' εκείνος δεν δυσκολεύτηκε ν' απαντήσει πως η γυναίκα γίνεται άκατανοήτως ωραία όταν περνάει το σώμα της ένα ιδεώδες νυκτικό. Στην πατρίδα μας, οι γυναίκες παλαιότερα είχαν παρεξηγηθεί τη μεγάλη σημασία που παίζει στη ζωή μας η εμφάνιση των εσωρούχων και ιδιαίτερα των νυκτικών. Είναι ευχάριστο να ανακαλύπτει κανείς πόσο διαφορετική είναι η γνώμη των σύγχρονων γυναικών, που έχουν αυξήσει το ενδιαφέρον τους γύρω από αυτόν τον τομέα. Άλλα προσέξτε! Το ωραίο νυκτικό είναι μία δολιχλήρ μικρή επίσημη, που η πραγματοποίηση της προϋποθέτει πείρα, γούστο και καλαισθησία. Θα διερωτάσθε ασφαλώς πού μπορείτε να βρείτε ένα τέτοιο ιδεώδες συνδυασμό. 'Η Άθηνά μας φιλοξενεί μία υπέροχη δημιουργό εσωρούχων, την Ζωή Φουρούλη, που διατηρεί ένα όμορφο μαγαζί μέσα στη στοά της οδού 'Ερμού 6. 'Όποια περάσει το κατώφλι της πόρτας του, θα αντικριθεί μία σειρά από γοητευτικές βραδινές τουαλέτες, που θα νομίσει πως κατά λάθος τους έδωθε ή όνομασία ευκταία, ενώ στην πραγματικότητα θα ταίριαζαν περισσότερο σε μία χοροσπερίδα. Μουσουλίνες, ζαρκέτες, σατέν, κεντήματα, δαντέλλες και έμπνευσεις, που θα τις ζηήσουμε ακόμη και οι μεγαλύτεροι Παρισινοί ράπται, είναι τα έφάρδια της κ. Φουρούλη. Και μ' αυτά δημιουργεί τόσο τέλειους συνδυασμούς χρωμάτων και σχεδίων, ώστε ν' αφήνουν κατάπληκτο κάθε επισκέπτη του μαγαζιού της, που έχει την ψευδαίσθηση πως βρίσκεται σε μία γωνιά του Παρισιού. Κι όμως, όλα τα υλικά που χρησιμοποιεί ή κ. Φουρούλη είναι ελληνικά. Και νά ή απόδειξη: Μία υπέροχη κίτρινη ελληνική ζαρκέτα, με έλαφρους συνδυασμούς ντραπέ στο στήθος, έχει για μοναδική γαρνιτούρα δυο λεπτές άπλες μπρετέλλες που δίνουν μία ιδιαίτερη γοητεία στο σύνολο. Προσέξτε, όμως, γιατί ίσως πολλές φιλένδες σας περάσουν ένα τέτοιο νυκτικό για βραδινή δημιουργία του Ντεσσέ. Και δεν θα έχουν άδικο.

Εχετε, αλήθεια προσέξει πόσες γυναίκες, ενώ ντύνονται θαυμαστά και ξέρουν να διαλέγουν τα κοσμήματα και τα καπέλα τους, δεν μπορούν τελικά ν' αποκτήσουν «τύπος»; Και δεν υπάρχει αμφιβολία πως δεν θα το κατορθώσουν, εάν δεν δώσουν προσοχή σ' ένα μεγάλο παράγοντα της γυναικείας όμορφιάς: Το κτένισμα. Τα μαλλιά που ναισιάζουν το πρόσωπο πρέπει να είναι κτενισμένα κατά τέτοιο τρόπο, που να ταίριαζουν με την προσωπικότητα κάθε γυναίκας. Μία ημέρα που κουβέντιαζα με τον ιδιοκτήτη των μεγάλων κομμωτηρίων Κάμπερ, τον κ. Άντουάν Κάμπερ, άκουσα τον καλό μου φίλο να λέει πως το κτένισμα μίας γυναίκας δεν είναι ή παρακολούθηση της

Ποιν προλάβουν ακόμη να διακηρύξουν την λατρεία τους για την απλότητα, οι γυναίκες δέχθηκαν μοιρολατρικά τις καινούριες προσταγές του Παρισιού. Καί ποιά, όμως, δεν χάρισε για μία άδυναμία των Γάλλων ραπτών. Την επικράτηση του ζέρσεϋ, που κατάφεραν να μη συναντήσουν αντίρρησης στο δρόμο της επιτυχίας του και να είναι



ιδεώδες για το γυναικείο ντύσιμο, από το πρωί μέχρι το βράδυ. Τα απλά φορέματα, ταγιέρο, ντε πιές, φοβότες και μπλουζές που θα φορεθούν την άνοιξη, έχουν όλα κατασκευασθεί από ζέρσεϋ σε διαφορετικούς τύπους υφάσματος. Άλλα το απλό κλασικό τύπου ζέρσεϋ εξακολουθεί να κυριαρχεί σε όλα τα μέρη του κόσμου και να αποκαλεί το μεγαλύτερο μέρος των άπογευματινών φορεμάτων του Παρισιού. Μία απ' τις ωραιότερες συλλογές ζέρσεϋ του κόσμου θα βρείτε ασφαλώς στο πρατήριο της μεγάλης διομηχανίας Γυρτόπουλου, στην οδό Πραξιτέλους 24, όπου τα πιο μοντέρνα και φωτεινά χρώματα υπάρχουν σε μεγάλες ποσότητες. Καί τί δεν μπορείτε να φτιάξετε μ' αυτόν τον τύπο του κλασικού ζέρσεϋ. Ένα όμοιο μονοκόμματο φόρεμα. Έναν τύπο μοντέρνου «Τραπέζ» ντε πιές, τα μπλουζόν, που τόσο έχουν επικρατήσει σ' ά-

λες τις πρωτεύουσες, φοβότες και άπογευματινές ή βραδινές μπλουζές που ολοκληρώνουν κάθε κομψή μοντέρνα εμφάνιση. 'Ότι θα κατορθώσετε με λίγους πλίκες ζέρσεϋ, δεν μπορεί να σας το χάριση ούτε το ωραιότερο μεταξινό ή το πιο θαυό υφάσμα. Γιατί, πραγματικά, δεν υπάρχει ούτε ένα είδος υφάσματος που να κολακεύει, έστω και ελάχιστα περισσότερο από το ζέρσεϋ, το γυναικείο σώμα, και να αναδεικνύει τις γραμμές. Νά, λοιπόν, γιατί, χρόνια τώρα δολιχλήρα, το ζέρσεϋ εξακολουθεί να είναι το εννοούμενο υφάσμα των γυναικών. Και οι Έλληνίδες είναι πραγματικά υπερήφανες, διότι εδώ και τόσες δεκαετίες μπορούν να συναγωνισθούν και να υπερέχουν των Εθραιών όμορφων τους, χάρη στη δημιουργική εργασία της διομηχανίας Γυρτόπουλου. Δεν υπάρχει λοιπόν αμφιβολία πως και έφετος το ζέρσεϋ θα διατηρήσει τη σκηνή του πιο αγαπημένου υφάσματος των γυναικών.

Τι θα φορέσετε αλήθεια μόλις πιάσουν οι πρώτες πραγματικές λιακάδες; Οι ζεστές ημέρες της άνοιξης άρχισαν κιόλας να παίρνουν συγκεκριμένη μορφή. Το παλτό, ή ζακέτα δεν θ' άργήσουν να φορεθούν ριχμένα στην πλάτη, αποκαλύπτοντας έτσι ένα σημείο που δεν υπολογίζαμε ως τώρα: Τη μπλούζα. Και να πού θ' άρχισα να γίνεται πρωτεύον έξάρτημα της εμφάνισής σας και έτσι αξίζει τον κόπο να ενδιαφερθίτε περισσότερο γι' αυτήν. Το ιδεώδες αυτό μπλουζάκι υπάρχει σ' ένα κατάστημα της Άθηνας. Στο Δέλτα, της οδού Φακίωνος 13, θα βρείτε μία πάρα πολύ σίκι μπλούζα από ριγέ μάλλινο, που γαρνιρείται στο κλείσιμο του λαιμού και το τελείωμα των μανικιών με μονόχρωμο ζέρσεϋ στο χρώμα της ρίγας. Μία από τις επιτυχίες του Δέλτα είναι ένα μαρόν γκλασέ, με καρτέ ριγέ και ζέρσεϋ γαρνιτούρα, μπλουζάκι, που ολοκληρώνει ένα καπέ ταγιέρο ή ένα πράσινο ντε πιές. 'Ο ίδιος αυτός τύπος υπάρχει σε όλα τα χρώματα και, επίσης, πολλά ώραιος είναι ο συνδυασμός του μπλέ σιέλ με ρίγες μπλέ. 'Ετσι, με ελάχιστα χρώματα αποκτάτε ένα ωραίο άνοιξιάτικο σύνολο που, χάρη στο επιτυχημένο κόμμο της μπλουζας, προσομοιάζει το ντύσιμό σας στην σύγχρονη γραμμή.

Το Παρίσι έπαισε πιά να πιστεύει στην άσπιτητα. Καί έπεξετάθη, και στον τομέα της μόδας, ή θεοποίηση των νέων ανθρώπων που δεν ξεπερνούν τα 25 τους χρόνια. 'Ο 'Τ6 Σαίν Λωράν, ο Γκλό Λαρός, ο Ζυβανού και ο Καρντέν κατάφεραν να έπισκελίσουν τα μεγάλα ραπτικά σπία της γαλλικής πρωτεύουσας, αποδεικνύοντας, για μία ακόμη φορά, πως οι Παρισινοί λατρεύουν, την τελευταία τακτική, και θεοποιούν κάθε νεανική προσπάθεια. 'Απερίνοατο, μου έλεγε ή κ. Έλλη Έταγγελλίδη-Πολίτη, που γνώισε πολύ λίγες ημέρες από το Παρίσι, είναι το «σούξ» του 'Τ6 Σαίν Λωράν και ιδιαί-



την ηλικία άματα στην έφετηνή σαιζόν και συναγωνίζεται έπαλως τον οίκο Ντιό. Πολλοί προσεπάθησαν να κατηγοήσουν τον 'Τ6 Σαίν Λωράν —μου έλεγε ή κ. Έταγγελλίδη-Πολίτη— ότι κμεινται στην γραμμή του τόν Ντιό. Και δεν είναι παράξενο να ανακαλύπτουν έφαιμένα κοινά σημεία μεταξύ της συλλογής του Λωράν και των παλαιών συλλογών του Κοιστιάν Ντιό, μία και οι συνεργάτες του άποθανόντος δικτάτορος της μόδας εξακολουθούν να είναι οι ίδιοι και έπομένως στην πραγματικότητα δεν έχουν αλλάξει και πολλά πράγματα από το παρελθόν. Δεν έπαρχει, όμως, αμφιβολία ότι ή συλλογή Ντιό του 'Τ6 Λωράν άρρεσε πάρα πολύ, διότι έχει μία νεανική απλότητα και ύποστοιζέ έλα τα γούστα. 'Η γραμμή κάτω από το στήθος, πάνω από το στήθος, τα πόφ, ή μόδα του 1925, όλα έμφανίζονται με άντιστοιχιστικά μοντέλα στη συλλογή Ντιό. 'Εκείνο, όμως, που χαρακτηρίζει την έφετηνή παρισινή μόδα, κατά την γνώμη της κ. Έλλης Έταγγελλίδη-Πολίτη, είναι ή έπιπολαίότητα της γραμμής. Κανείς, δηλαδή, μεγάλος οίκος δεν έχει καταστήσει σ' ένα είδος, στο όποιο να άποστοιχί δυναμικά αυτήν ή έκείνην την άσπιση. Το μόνο σημείο στο όποιο κατορθώνουν να έχουν έπαση τα μοντέλα των διάφορων δημιουργών της μόδας, είναι ή νεανική τους πνοή, που κολακεύει τόσο πολύ την γυναίκα του 1938.

Το ξεκίνημα είναι πάντα δύσκολο για τους ανθρώπους. Δεν συμβαίνει, όμως, το ίδιο με τις δημιουργίες του κομψού καταστήματος «Room», στην οδό 'Αμερικής 17, που μέσα στο γοητευτικό του περιβάλλον μπορείτε να βρήτε τα πιο καλοδοκούμενα έπιπλα της Άθηνας. Το καινούργιο αυτό άθηναϊκό κατάστημα έπιπλων και ντεκόρ έχει μοναδική ίκα-

νότητα να κοπιάρη σε τέλεια έργασία κλασικά έπιπλα, που πραγματικά μόνο σε μεγάλα ευρωπαϊκά εργοστάσια μπορεί κανείς να βρή. Μία από τις ωραιότερες δημιουργίες του είναι μία τραπεζαρία Ντιρεκτουάρ, από μαόνι, που ή λεπτολογημένη έργασία των μπρούντζων των ποδαριών και του στήθους, κάνει ένα μπουφέ τριών σχεδόν μέτρων να μοιάζει σαν μία συμπιεστική μικρή κονσόλα. 'Η λεπτή και τέλεια αυτή δουλειά ολοκληρώνεται από ένα στρογγυλό τραπέζι, πρωτότυπες καρέκλες κ' ένα άραιότατο μπαράκι ρολάν. 'Η θαυμάσια έργασία της τραπεζαρίας αυτής έπεκτείνεται ακόμη και στα άγλικού ρυθμού σαλόνια του «Room», που είναι τόσο περιποιημένα, και με έξυπνους συνδυασμούς υφασμάτων, ώστε, μολονότι είναι κλασικά, να δίνουν μία άνοιχτόκαρδη πνοή στο σπίτι σας. 'Όπου και νά ρίξετε την ματιά σας στο «Room» θα συναντήσετε κάτι καινούργιο σε γραμμή, σε έδρα και σε δημιουργία, που κάνει ακόμη και το άπλο τραπέζι του σαλονιού να παίρνει προσωπικότητα και να δίνει άτμόσφαιρα φιλική, μοντέρνα και ευχάρια.

Πόσο πέφτουν, αλήθεια, στη συνείδησή μας τα λουλούδια που, παρ' όλη την όμορφιά τους, δεν μωρίζουν άραία. Το ίδιο συμβαίνει και με τη γυναίκα. Το άραιότερο κορμί, τα πιο έκτετρα μάτια, τα μεταξένια μαλλιά, που ύμνουν οι ποιηταί, είναι έλλιπή, όταν δεν ολοκληρώνονται από μία τόσο ούσιαστική λεπτομέρεια. Το άρωμα και ή κολώνια δεν έπαυσαν, παρ' ό το πέρασμα των χρόνων, ν' άποτελούν το συμπλήρωμα της έδρας και το μεγάλο της όπλο για την κατάκτηση του ισχυρού φύλου. Και πόσο άνδρας δεν χάνει την ψυχραιμία του κοντά σε μία γυναίκα που έχει κατορθώσει να βρή το άρωμα του τύπου της; Πόσα περιστατικά δεν υπάρχουν ανθρώπων που συνήτησαν τη γυναίκα των όνειρών τους από την εύωδια ενός άρώματος που χρησιμοποίησε! Στην έποχή μας, τα πρωτεία στον τομέα αυτό διατηρεί το «Dix» του Μπαλενισαγκά, που σε άρωμα ή κολώνια έχει την ιδιότητα να δημιουργή μία παραμυθένια άτμόσφαιρα. 'Ο 'Ισπανογάλλος ράπτης του Παρισιού Βαλενισαγκά, κουβεντιάζοντας μ' ένα συμπατριώτη του δημιουργό για το «Ντιξ», έλεγε επιγραμματικά πως είναι τόσο άγαπητο στο άσθενές φύλο —γιατί έχει κάτι από το άρωμα της γυναικείας έπιδερμίδος. 'Ισως, λοιπόν, να είναι αυτός ο λόγος της μεγάλης του έπιτυχίας και να έπαληθεύ ή άποψη ότι ταίριαζει με την προσωπικότητα κάθε γυναίκας.

Υπάρχει ένα μικρό αλλά θητο μυστικό στο σύγγραμμα του σπιτιού. Πρόκειται για το τραπέζακι που ολοκληρώνει ένα σαλόνι, μία γωνιά και είναι τόσο δοηθητικό όταν έχετε καλεμένους στο σπίτι σας. Ποτέ δεν θα μπορείτε να συμπληρώσετε ένα

δωμάτιο, εάν δεν υπάρχουν μερικά μικρά τραπέζακια σε διάφορα σχήματα, στρογγυλά, μακρόστενα ή παραλληλόγραμμα, που να δώσουν την τελική μορφή στις κλασικές ή μοντέρνες πολυθρόνες σας. Άλλα ακόμη μεγαλύτερη σημασία έχει το τραπέζακι σ' ένα σύγχρονο σαλόνι και ιδιαίτερα στο λιβινγκ-ρούμ. 'Η μεγάλη διομηχανία έπιπλων Νεοστρώμ, στη γωνία Θραέως και Κολοκοτρώνη, έχει μία άτελείωτη συλλογή από πρακτικά και όμορφα τραπέζακια. Και νά ένα παράδειγμα: Ένα στρογγυλό τραπέζακι με φορμάκια σε δυο χρώματα, που όταν θέλετε το χωρίζετε και έχετε δυο πρωτότυπα διαφορετικού χρώματος τραπέζακια, τα όποια στελλίζουν τις δυο πλευρές ενός καναπέ ή τοποθετούνται δίπλα σε πολυθρόνες. Με τον τρόπο αυτόν κατορθώνετε, μ' ένα τραπέζακι, να έχετε τρία: Ένα, όταν είναι στρογγυλό, και δυο, όταν χωρισθούν σε δυο διαφορετικά χρώματα. Μία ακόμη άραία έδρα της Νεοστρώμ, που έδιαφέρει τις κοπέλες που πρόκειται να παντρευτούν και να έτοιμάσουν καινούργιο σπιτικό, είναι ένα χαριτωμένο τραπέζι, χαμηλό, για να τοποθετηθί μπροστά από τον καναπέ. Το τραπέζι αυτό έχει σχήμα παλέτας, με έπιφάνεια από φορμάκια, σε ό,τι χρώμα θέλετε.

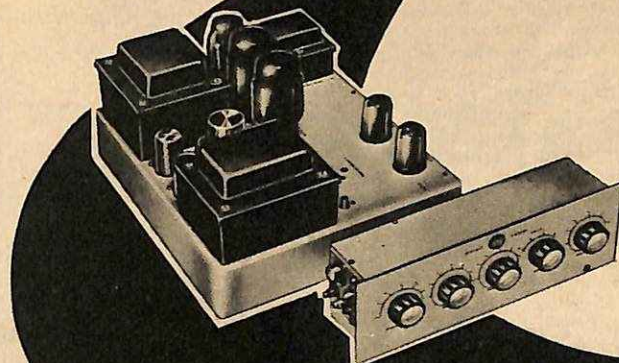
Κουθενιάσαμε άρκετά για την αισθητική της όμορφιάς και φθάνουμε σήμερα σ' ένα ούσιαστικό σημείο της: Το καθάρισμα του γυναικείου προσώπου. Χωρίς υπερβολή πρόκειται για το «άφραδτήριο της όμορφιάς», το όποιο πρέπει να συνειδητοποιήζη κάθε γυναίκα που θέλει να έξασφαλίση και να διατηρήσει τη φρεσκάδα και την άπαλότητα της έπιδερμίδος του προσώπου της. Γιατί καθαριότης σημαίνει ύγεια και ή ύγεια είναι άδελφή της όμορφιάς. Δεν πρέπει, όμως, σύμφωνα με την τακτική της έκλεκτής Έλληνίδος αισθητικού κ. Λίλης, που έχει το ίνστιτούτο της στην οδό 'Αμερικής 15, να υπερβάλλουμε στον τομέα αυτόν. Δέ χρειάζεται, δηλαδή, από το πρωί μέχρι το βράδυ, ή γυναίκα να άλείφει το πρόσωπό της με διάφορα είδων κρέμες και παρασκευάσματα. 'Όποια έπισκεφθή την καλλιτεχνική γωνιά της κ. Λίλης μαθαίνει κάτι έξαιρετικά χρήσιμο για το δέρμα της: Πως πρέπει να το καθαρίζι μόνο πρωί και βράδυ μ' ένα γάλα και, εν συνεχεία, όσην ώρα βρίσκεται στο μπάνιο της, να το φρεσκάρι με μία έπιστρωση κρέμας και, να τέταρτο άργότερα, μπορεί να πλυθί με ζεστό και κρύο νερό. Ένα σκούπισμα με χνουδάτη πετσέτα έξασφαλίζει ένα ιδεώδες μασάζ στο φρεσκορίσμένο δέρμα σας, που λάμπει, έτσι, όλη την ημέρα από όμορφιά και νεύατα.

Η Αλήθεια

Απόλυτος
απόδοσις
μουσικῶν τόνων...



ΑΔΕΛ Δ319



με ηλεκτρικούς ένισχυτάς και
προενισχυτάς ΡΥΕ ΗΙ-ΕΙ

ΕΚΘΕΣΙΣ:



Π. Γ. ΔΡΑΚΟΣ Α. Ε.
ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 41
Τό πρώτο όνομα στα συστήματα
High - Fidelity



ΧΗΡΙΣ ΛΟΓΙΑ



Σακχαρόπηκτα
(Καραμέλλες)

VIMAX
ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ Α+D

με τας
ένδειξεις
του

ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΛΙΟΥ

ΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

—Τί καλά νάμωστε άνθρωποι, κυρία Παλαμίδα μου! Θά-
να ό άντρας μου άσφαλισμέ-
νος στού Πλυτά και δεν θά μ'
άφηνε τώρα έρημη στούς πέν-
τε δρόμους!..
(Άνακοίνωσις)

ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ

ΤΟ «ΔΑΚΤΥΛΙΔΙ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ», κ. Σταύρος Κονιδάρης (Πάτρα), που θα παρουσιάσει η «Λυρική Σκηνή» σε τρεις εβδομάδες, πρωτοπαίχθηκε, υπό την διεύθυνση του ίδιου του Καλομοίρη, τον Δεκέμβριο του 1917. Έρμηνευσαν τότε τους βασικούς ρόλους το ζεύγος Βλαχοπούλου, ο Γ. Μωραΐτης και η Πανταζοπούλου. Ο Ραντίρης, που το σκηνοθετεί και τώρα, το πρωτοδίδασε στα 1928, με μαέστρο τον Μπουντίκωφ. Το μέρος του τενόρου τραγούδησε τότε ο Λεωνίδας Ζώρας, που σήμερα —γυρίζοντας σε λίγες ημέρες από την Γερμανία— θα το διεύθυνε σαν μαέστρος. Άλλοι εκτελούντες ήταν, στη δεύτερη παρουσίασή του, ο βαρύτονος Μπουντίρης και η ύψιφονος Ρίζου. Κατόπιν, το ελληνικό αυτό μελοδραματικό έργο ξαναδόθηκε με τενόρο τον Πέτρο Έπετροπακή, Έρωφίλη την Μαρία Καλοπούλου και την Νίνα Τωκά στο μέρος της μάνας. Στα 1930 το «Δακτυλίδι» ξαναπαίχθηκε υπό την διεύθυνση αυτή τη φορά του Μπρόπουλου. Μετά τρία χρόνια (1933) με μαέστρους τον συνθέτη και τον Ζώρα δόθηκε με μία εξαιρετή διανομή: Έλένη Νικολαΐδου, Νίκος Μοσχονάς, Άγγελος Λούπης, Ζηράς, Φανή Παπαναστασίου, Μέλλος. Με αυτούς τους εκτελεστές έγιναν παραστάσεις του και στην Θεσσαλονίκη και κατόπιν και στην Αίγυπτο. Τέλος, τον Δεκέμβριο του 1949 ανέβασε το έργο η «Λυρική» με πρωταγωνιστές την Άννα Ρεμουάνου, τον Κωστή και τον Ευσταθίου. Τώρα πλειάδα δόκιμη από διαλεκτούς λυρικούς καλλιτέχνες θα ξαναζωντανέψουν το «Δακτυλίδι» στα «Ολύμπια». Η προεμιμία του έχει προσδιορισθεί για τις 25 Απριλίου.

Η ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ, δις Άγγελα Δεληγορί (Θεσσαλονίκη), βρίσκεται αυτό τον καιρό στην Ρώμη. Η ταϊνία που γύρισε στην Άγγελα για λογαριασμό του Άρθουρου Ράικ προεβλήθη. Και άρεσε πολύ. Τώρα η εξαιρετική Έλληνίδα πρωταγωνίστρια πήρε το χρίσμα της διεθνούς στάρ και πρόκειται να πρωταγωνιστήσει σε 2-3 ξένες ταινίες. Υπάρχει η πληροφορία ότι θα έλθει στην Αθήνα —για λίγες ημέρες— να ιδεί τους δισκούς της, τις ημέρες του Πάσχα.

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΥΝ, πράγματι, κ. Λιλή Άγγελιδου (Πειραιές), οι αδελφές Καλουτά στην Αθήνα. Βρίσκονται τώρα στην Αίγυπτο. Η Μαρία, που είχε διατρέξει κίνδυνο ζωής στο γνωστό αυτοκινητικό δυστύχημα που έπαθαν στην Αυστραλία και κατόπιν παρ' όλην να μείνει ανάπηρη, είναι τώρα τελείως καλά και εμφανίζεται μαζί με την Άννα στις ατομικές παραστάσεις που δίνουν. Η προσοχή τους είναι να περάσουν εδώ το Πάσχα, στο σπίτι τους στο Χαλάνδρι, κοντά στη μπέ-ρα τους. Όχι. Δεν φαίνεται ότι θα παίξουν το καλοκαίρι στην Αθήνα. Τό πιθανώτερο είναι ότι θα ξεκουρασθούν και μετά το φθινόπωρο θα επιχειρήσουν καινούργια τουρνέ στο εξωτερικό, πάλι για κανένα χρόνο. Και κατόπιν, όταν θα ξαναγυρίσουν, σκέπτονται να κτίσουν ένα δικό τους θέατρο, το «Θέατρο Καλουτά», που φιλοδοξούν να το εγκαταστήσουν μόν οι ίδιες, αλλά πολύ γρήγορα έχουν, λένε, την απόφαση να περιορισθούν στον ρόλο των επιχειρηματιών και να παρουσιάζουν καινούργια ταλέντα.

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ, κ. Γεώργιος Άρβανίτη (Αθήνα), είναι σωστό ότι έκανε πολλά επαγγέλματα προτού βγεί τελικά στο θέατρο και σταδιοδρομήσει, δημιουργώντας με μεγάλη επιτυχία λαϊκούς τύπους στην επιθεώρηση. Από πολύ μικρός, όμως, είχε μανία με πράγματα συγγενή με τη σκηνή. Άναφέρεται συγκεκριμένως ότι, εις ηλικία 14 ετών, είχε δημιουργήσει στη γειτονιά του —το Μεταβουργείο— ένα θέατρο παντομίμας και, δουλεύοντας όλη την εβδομάδα σ' ένα τσαγγαράδικο, με τις οικονομίες του είχε φτιάξει ένα ιδιότυπο θεατόκι στην αυλή του σπιτιού του. Κατόπιν σκόρπωσε καταγκιόχ και άργότερα διέτελεσε και τραγουδιστής σε παραστάσεις του Μόλλια.

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Η «Τέσσα», το «Μέντιουμ» του Μενότι κι η «Νυκτερινή περιπολία»

Τρεις προεμιρίες δόθηκαν την περασμένη εβδομάδα. Δύο στα ισαριθμητικά θέατρα και μία τρίτη στο θέατρο Κυβέλης. Ακολούθησε και τέταρτη αυτήν την εβδομάδα. Το «Εθνικόν» ανέβασε την «Τέσσα» του Ζιωντιού. Η Λυρική σκηνή το «Μέντιουμ» του Μενότι και τον «Πραματευτή» του Πειρίδη. Και τέλος το θέατρο της πλατείας Συντάγματος την «Νυκτερινή περιπολία» του Σακελλάριου και του Χρήστου Γιαννακόπουλου. Θα κρίνουμε σήμερα μια ματιά και στα τρία αυτά καινούργια έργα της περασμένης εβδομάδας, αρχίζοντας φυσικά απ' την αλλαγή προγράμματος του «Βασιλικού».

Όταν, εδώ και 20 χρόνια, πρωτοπαίχθηκε η «Τέσσα» από την Κατερίνα, οι γνώμες των κριτικών —όπως είδαμε αναλυτικά σε προηγούμενο τεύχος— μοιράστηκαν: Άλλοι ενθουσιάστηκαν και άλλοι βρήκαν πως η σκηνική αυτή δημιουργία του Ζιωντιού, η δγαλμένη από το δώδεκαμο μυθιστόρημα της Μάργκαρετ Κένεντυ, είναι ένα έργο της κακής ώρας. Ύστερα από την τωρινή νέα παράσταση μπορούμε να κρίνουμε πια μόνοι μας. Νομίζω, λοιπόν, πως η αλήθεια βρίσκεται στο μέσον: Η «Τέσσα» δεν είναι άσφαλως κανένα σπουδαίο έργο, αλλά δεν είναι και εντελώς για πέταμα. Σίγουρα, η ιστορία του άγνου, του μεγάλου και τρυφερού αίσθηματος μιας νεαρωτάτης κοπέλας —σχεδόν ενός παιδιού— που διαφέρει ψυχικά από το ιδιόρρυθμο, ασυνάρτητο περιβάλλον μέσα στο οποίο ζει και έχει περιέργια ανατροφή, η ιστορία αυτή η φωτισμένη από την αφοσίωση και την λατρεία της 15χρονης ηρώιδος προς ένα άσπαστο συνθέτη, που τον πλημμυρίζει προ πάντων η ανησυχία της καλλιτεχνικής δημιουργίας, δεν είναι κάτι που προκαλεί εξαιρετικά το ενδιαφέρον του θεατού. Ο μύθος, δηλαδή, δεν λέει μεγάλα πράγματα. Έν τούτοις, εις αντίσταθμισμα —και αυτή είναι η πλευρά του ενεργητικού του έργου— υπάρχει ο τρόπος που παρέχεται από τον Ζιωντιού αυτή η όλη, μάλλον αδιάφορη, ρομαντική ιστορία. Γιατί ο διασκευαστής του αγγλικού μυθιστορήματος δίνει πραγματικά την άσημαντη πλοκή με περίτεχνο ύφος. Την έχει διανθίσει μ' ένα διάλογο πολύ δροσερό και έξυπνο, ένα διάλογο όπου συχνά η ειρωνεία φωσφορίζει και όπου οι γοητευτικές εκφράσεις, εκτός από την λεπτότητα και την φαντασία που τις χαρακτηρίζουν, υπογραμμίζουν πολλές φορές και με παραδοξολογίες τις καταστάσεις και τα συναισθήματα μέσα εις τα οποία κινούνται και ζούν τα πρόσωπα του ιδιότυπου οικογενειακού περιβάλλοντος της Τέσσας.

Η έρμηνεία της «Τέσσας»

Βέβαια, τα στοιχεία αυτά του ενεργητικού δεν φθάνουν για να κάνουν καλό το έργο και δεν είναι σε θέση να ικανοποιήσουν απόλυτα εκείνον που το παρακολουθεί. Άλλωστε, υπάρχει και ένα άλλο μειονέκτημα: Η πλευρά της έρμηνείας. Ο Άλ-λεξής Σολομός —που μετέφρασε λαμπρά το γαλλικό κείμενο— είναι φανερό ότι κατέβαλε πολλές κι αξιότιμες προσπάθειες για να παρουσιάσει αυτό το μικρό ιπποδρόμιο, που συνθέτει επί σκηνής τα ανοικτόμυθα και ασυμμάζεута παιδια της οικογενείας Σάντερς. Έν τούτοις, όμως, η διαρκής κίνηση, αυτός ο κόσμος που μπαίνει και βγαίνει σαν δαιμονισμένος στην πρώτη πράξη έχει κάτι το σπασμωδικό και το εξεζητημένο. Στην επιφανειακή εντύπωση του ζωντανού πηγαινέλα θυσιάζεται η ουσία των πραγμάτων. Έπειτα πρέπει να πούμε και κάτι άλλο βασικότερο: Υπήρξε άτυχης ή έκλογη του Βασίλη Διαμαντόπουλου για το ρόλο του μπούμ συνθέτου, ο οποίος κατά

βάση είναι ρόλος έραστού. Ο Διαμαντόπουλος είναι ανατίρητα ένας εξαιρετός, ένας άριστος ηθοποιός, αλλά η καλλιτεχνική του ιδιοσυγκρασία δεν προσφέρεται δίδου για ρόλους αυτού του τύπου. Ακόμη και η Βάσα Μανωλίδου, η πάντα ασυναγώνιστη πρώτη «ένζεν» της ελληνικής σκηνής, ενώ ήταν γοητευτική και πειστική όταν η Τέσσα από την δεύτερη πράξη και έπειτα έχει σχετικά μεγαλώσει, στην πρώτη πράξη, που το άδωο αγρίμι είναι 15 χρονών, δεν είχε μοι-ραίως, την φυσική κατασκευή που αξιού ο τόσον υπερνεανικός αυτός ρόλος. Και ήταν συνεπώς επόμενο, αφού εχώλιναν σε ώριμμένα μέρη και οι δυο βασικοί πρωταγωνιστές, η παράσταση να έπηρεάζεται σημαντικά. Έπειτα, κ' η κ. Ρίτα Μυράτ δεν ήταν εκείνο που έπρεπε. Την εναρκάτηζε ώριμες στιγμές υπέρμετρη σκληρότητα και ένα παγερό ύφος, ξένο προς το πρόσωπο που υποδύταν. Αντίθετα, ήταν πολύ καλός ο Λυκούργος Καλλέργης, που εμφανίζει το πάτερ της. Το ίδιο και ο Άσος Μαλλιαγρός, και στον μικρό του ρόλο ο Άρης Βλαχόπουλος. Ο Τάκης Γαλανός τα εκατάφερε κι αυτός αρκετά καλά σ' ένα τύπο που δεν του πολυ-

Η Βάσα Μανωλίδου και ο Βασίλης Διαμαντόπουλος σε μία σκηνή από την «Τέσσα» του Ζιωντιού που παρουσιάζει το συγκρότημα του Εθνικού θεάτρου.



πηγανίει. Η Κική Ρέππα ήταν αυτή τη φορά φυσική και πειστική, η δε Μαρία Άλκαίου υπεστήριξε όσο ήταν δυνατόν ένα ομολογούμενως άχαρο ρόλο. Θα υπογραμμίσω κατόπιν ιδιαίτερα την παρουσία δυο νέων καλλιτεχνών: Του Θ. Σαρρή (που εμφανίζει πολύ χαρακτηριστικά, όπως ακριβώς πρέπει, ένα συμπαθέστατο «στουλε» υπηρέτη) και του Χρ. Πάρλα (που αν και εκλήθη σχεδόν την τελευταία στιγμή ν' αντικαταστήσει τον Δημήτρη Παπαμιχαήλ, τα εκατάφερε μια χαρά). Ο Βακαλό, τέλος, προσθέτει στην παράσταση με τα σκηνικά του και ίδιως με εκείνο που παρουσιάζει στην β' πράξη.

Το «Μέντιουμ» στη «Λυρική»

Ερχόμαστε τώρα στο άλλο κρατικό θέατρο: Για πρώτη φορά στα καινούργια «Ολύμπια» δόθηκε επί τέλους μια παράσταση, μια πραγματική παράσταση, μια ωραία, πολύ ωραία παράσταση. Το ανέβασμα του «Μέντιουμ» απέδειξε συγχρόνως το πόσο δίκιο έχουμε όλοι όσοι γκρινιάζουμε με την κατάσταση του Εθνικού Μελοδράματος. Μόλις δρέθηκε ένας άνθρωπος που να ξέρει τη δουλειά του —ο Μενότι είναι, σημειώστε, ο ίδιος και σκηνοθέτης των έργων του— μόλις καταπίστηκε με τη διδασκαλία του «Μέντιουμ», ο έμπειρος και ο γνώστης και μόλις το υλικό της ΕΛΣ το πήρε στα χέρια του ένας ειδικός, έγινε το θαύμα. Παρουσιάστηκε ένα πρώτης τάξεως αποτέλεσμα. Μια παράσταση —όπως είπα— πάρα πολύ ωραία. Μια παράσταση με παλιό και ατμόσφαιρα. Μια παράσταση υψηλού επιπέδου. Είδαμε παράλληλα μεταμορφωμένη και τελείως αγνώριστη μια καλλιτεχνίδα που κανείς δεν την υπέλογιζε. Την μεσόφωνο Τζαβάρα. Έως τώρα δεν είχε κάνει μεγάλα πράγματα και η μοναδική σημαντική εμφάνισή της στον «Τροβατόρε» δεν είχε προξενήσει ιδιαίτερη αίσθηση. Σαφινικά, λοιπόν, στο «Μέντιουμ» παρουσιάστηκε αλλιώς. Σχεδόν εκπληκτική. Όχι άπλως σαν τραγουδίστρια, αλλά και σαν ηθοποιός. Το «θαύμα» οφείλεται εις τον Μενότι. Στην σκηνοθετική ικανότητα και στην δημιουργική διδασκαλία του, γιατί φυσικά η Πόπη Τζαβάρα διέθετε πάντοτε την ίδια πρώτη ύλη, η οποία, όμως, έμενε ακατέργαστη και ανεκδήλωτη, γιατί δεν υπήρχε ο άνθρωπος που να την δούλεψε και ο έμπειρος σκηνοθέτης που να της έδινε τη σωστή και την εμπνευσμένη γραμμή. Και δεν ήταν μόνον η Τζαβάρα καλή. Ο Μενότι παρουσίασε όλο το έργο κατά τον πιο υποβλητικό και τον πιο δημιουργικό τρόπο. Όλο κύλισε μέσα στην ατμόσφαιρα που χρειαζότανε και, με την συμπαράσταση του Παρίδη και του Τσαρούχη, χαρήκαμε μια φορά και στην «Λυρική» μια καλλιτεχνική παράσταση. Κρίμα που ο «Πραματευτής», που δίνεται μαζί με το «Μέντιουμ» δεν είχε την ίδια τύχη. Η ωραία μουσική του Πετρίδη ακούγεται βέβαια και πάλι μ' ενδιαφέρον, η σκηνική, όμως, παρουσίαση του χοροδράματος δεν υπήρξε ικανοποιητική. Ο Άγγελος Γριμάνης, αλλάζοντας κάπως την χορογραφία με την οποία είχε παρουσιάσει το ίδιο ελληνικό κομμάτι πριν από χρόνια, δεν δρέθηκε στις στιγμές δημιουργικής ευφορίας. Και ο Τσαρούχης, αντίθετα με το «Μέντιουμ», δεν έδωσε σκηνογραφικά και ένδυματολογικά την ατμόσφαιρα που αποζητούσε το πράγμα. Η Σάσα Ντάριο, η Έλεν Τσουκαλά και ο σολίστ Παπανικολάου έκαναν ό,τι μπορούσαν για να μειωθεί η συνολικά δυσμενής εντύπωση.

Από τον «Τοπάξ» του Πανιδά που παρουσιάζει το θέατρον Μπουρνέλλη. Εικονίζονται ο δημοφιλής κωμικός Μίμης Φωτόπουλος στον ρόλο του Τοπάξ και η πρωταγωνίστρια του θιάσου, η Άννα Κυριακού.



Εύτυχως, όμως, υπάρχει η έξοχη εντύπωση από το «Μέντιουμ», έτσι που το μειονέκτημα του «Πραματευτή» περνάει.

Η «Νυκτερινή περιπολία»

Ερχόμαστε τώρα στην τρίτη αλλαγή προγράμματος που έγινε την περασμένη εβδομάδα. Το έργο, δηλαδή, που ανέβασε στο θέατρο «Κυβέλης» ο θίασος Βέμπο-Μακρή και που είναι η «Νυκτερινή περιπολία», του Άλκου Σακελλάριου και του Χρήστου Γιαννακόπουλου. Δεν πρόκειται για καινούργιο έργο. Την ίδια αυτή σειρά σκέτς είχε παίξει πρό έτών στο θέατρο «Σαμαρτζή» ο Μίμης Φωτόπουλος, με τον τίτλο «Ούδεν άξιοσημείων» και οι ίδιες αυτές εγόμενες ή συγκινητικές —και καίμια φορά κάπως δημοφιλικές— σκηνές απέτελεσαν και το σενάριο μιας ελληνικής ταινίας. Το «Ούδεν άξιοσημείων», χωρίς να είναι τίποτε το ιδιαίτερο, εν τούτοις, άρεσε όταν πρωτοπαίχθηκε και έκαμε ικανοποιητική καριέρα στο θέατρο της δού Καρόλου. Τώρα δεν κάνει την ίδια ακριβώς εντύπωση. Νομίζω ότι αυτό βασικά οφείλεται στο γεγονός ότι το έργο όταν πρωτοπαίχθηκε είχε για κεντρικό ήρωα τον Φωτόπουλο. Ο δημοφιλής κωμικός υπεδύετο έναν πόλισμαν, που κάνει την νυκτερινή περιπολία του και αποτελεί τον συνθετικό κρίκο ανάμεσα στα διάφορα σκετσάκια του έργου. Ο πόλισμαν, λοιπόν, αυτός έχει γραφεί με βάση τα εκφραστικά μέσα του Φωτόπουλου και έπάνω ακριβώς στα άχνια του. Είναι συνεπώς φυσικό και επόμενο να μην πολυέχεται τώρα στα μέτρα του Γιώργου Γαβριηλίδη, ο οποίος τον υποδύεται στη σημερινή ανάδραση του έργου. Έτσι, λείπει ένα από τα βασικότερα —εάν όχι το βασικό στοιχείο ενδιαφέροντος που είχαν τα διάφορα στιγμιότυπα της αθηναϊκής ζωής, τα οποία αποτελούν την «Νυκτερινή περιπολία». Έν πάση περιπτώσει, ο Ορέστης Μακρής καταχειρκορεύεται στο συγκινητικό σκέτς του μεθύσμένου, το φινάλε των μουζουκίων με την παρουσία της Σοφίας Βέμπο προσελκύει, και όλος ο καλός θίασος κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να προσφέρει μια συμπαθητική βραδιά.

Οι άλλες αλλαγές

Εκτός από τις τρεις αυτές προεμιρίες, αλλαγή έγινε και στο θέατρο Κώστα Μουσουρή, όπου ανέβασε η θρυλική «Άννα Φράνκ», με την ίδια εξαιρετική καλλιτεχνική ποιότητα που είχε η προσωρινή παρουσίασή της. Έτσι, το «Ημερολόγιο» με την καινούργια έφετηρή σειρά παραστάσεων του προχωρεί τώρα να καταρρίψει και το θαυμαστό ρεκόρ του Καλού στρατιώτη Σβέικ, ο οποίος... απεστρατεύθη πια και παρεχώρησε τη θέση του στον «Τοπάξ», που θα μάς άπασχολήσει, όμως, σ' άλλο σημείωμα.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

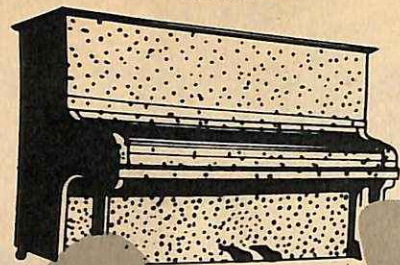


Να ή πούδρα σας

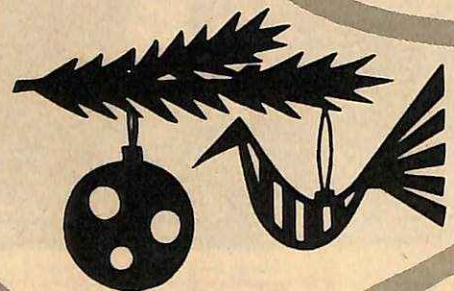
Πολύ απαλή στρώνει δαυμάσια στο δέρμα, εξαιρετικά ομοιόμορφη, άρωματισμένη με το λεπτότερο άρωμα, ή νέα πούδρα TOKALON σε κουτί «CRYSTALE» δά σας κάνει να φαίνεστε νεώτερη, ωμορφότερη, πραγματικά γοητευτική!



varimex



"ΚΟΙΜΟΙ",



Εξάγονται από την
VARIMEX (έτ. περ. ΕΥΘ.)

ΠΟΛΩΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΒΑΡΣΟΒΙΑ, WILCZA 50/52, ΠΟΛΩΝΙΑ.

Ταχ. θυρίδ.: 263.264 Τηλέφ. έξωτ. 10.352

Τηλεγραφήμ.: VARIMEX, Βαρσοβία

Αθλητικός εξοπλισμός: Δι' αγώνες - κοινός.
Είδη ξιφομαχίας. Τουριστικός εξοπλισμός:
Λαστιχένιο καγιάκ, λαστιχένια στρώματα
και σκηναί. Σκι, Αθλητικές μπάλλες, ρα-
κέττες του τέννις και του μπάντμιντον,
πίγκ - πόγκ πλήρη. Μουσικά όργανα.
Πιάνα — Ακκορντεόν — Έγχορδα.
Γραμμόφωνα, Πίκ - άπ, βελόνες γραμμοφώνου
και μεγάλη συλλογή στολιδίων για χριστου-
γεννιάτικα δένδρα.



Τσαϊνατάουν

(Συνέχεια από σελ. 31)

νόητες αυτοσυγκεντρώσεως του κ. Κλαίην φαίνε-
ται πώς τον ώδηγησαν πολύ μακριά!

—Πού ήσαστε, κ. Τάονον; ρώτησε ο Μάλλου.
—Έκανα ένα ταξιδάκι.

—Φύγατε μακριά από το σπίτι σας, ζητήσα-
τε δωμάτιο σ' ένα σταθμό αυτοκινήτων με ψευ-
τικο δίσκο και κρυφτήκατε εκεί για λίγο, δεν είν'
έτσι;

—Ξέρετε τί μου συμβαίνει; είπε ο Τάονον. Πα-
θαίνω κρίσεις νευρικής καταπτώσεως και τότε
θέλω να βρισκομαι μακριά απ' όλους... Θέλω να
είμαι ήσυχος, να μη μ' ένοχλη κανείς! Δεν θέλω
να σκέπτομαι καμιά δουλειά και δεν θέλω να μι-
λάω κανείς για δουλειές...

—Πήρατε λοιπόν ένα τηλεφώνημα απ' τον
Τζώρτζ Γκλόστερ και ξεκινά αποφασιστικά να κά-
νετε ένα απ' αυτά τα ταξιδάκια απαταύσεως... Τα
λέω καλά;

—Δεν βλέπω για ποιά λόγο συνδυάζετε τα δυο
αυτά γεγονότα, είπε ο Τάονον με αξιοπρέπεια.

—Πήρατε πάντως τηλεφώνημα του Γκλόστερ;
Ο Τάονον δίστασε.

—Ελάτε, ελάτε, είπε ο Μάλλου. Πήρατε ένα
τηλεφώνημα απ' τον Γκλόστερ. Τό ξέρομε αυτό...

—Καλά, λοιπόν, είπε ο Τάονον. Πήρα ένα τη-
λεφώνημα απ' τον Γκλόστερ.

—Και σās είπε πώς ήταν στην αποθήκη.
—Ναι.

—Πήγατε στην αποθήκη να τον δήτε;
—Πήγα.

—Ποιά ώρα;
—Δεν ξέρω. Γύρω στις 10.30.

—Κι' ο Γκλόστερ ήταν εκεί;
—Μάλιστα.

—Μιλήσατε μαζί του;
—Όχι πολλή ώρα.

—Γιατί;
—Γιατί δεν είχαμε να πούμε πολλά.

—Τι σās ήθελε ο Γκλόστερ;
—Είχε πάει για κάποια δουλειά στην αποθή-
κη κι ανακάλυψε πώς κάποιος έμενε εκεί —κάποιος
που ασφαλώς θα μπήκε με κλειδί. Φαινόταν να
πιστεύει πως αυτό το πρόσωπο ήταν ο Έντουαρντ

Χάρολντ. Ένας άνθρωπος είχε πηδήσει απ' το
παράθυρο όταν μπήκε ο Γκλόστερ. Ο Γκλόστερ προ-
σπάθησε να τηλεφωνήσει στον Νέβις, μα ο Νέβις
δεν ήταν στο σπίτι του. Τηλεφώνησε σ' εμένα. Του
απάντησα και πήγα να ιδώ τι συνέβαινε. Ήμουν
θυμωμένος που ο Γκλόστερ δεν τηλεφώνησε στην
αστυνομία. Δεν έβλεπα για ποιά λόγο είχε τηλεφω-
νήσει στον Νέβις και σ' εμένα.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 127
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΔΙΑΘΕΡΜΙΑΣ. 2. ΕΞΠΕΡΟΥ —
ΠΙ. 3. ΝΑΡΚΟΘΕΤΙΔΙΟΣ. 4. ΔΙΑΛΛΟΣ — ΣΗΜΑ. 5.
ΡΟ΄ — ΣΤΡΗΤ. 6. ΟΥ΄Ι-ΣΤ — ΝΤΙΟΡ. 7. ΕΒΟΡΑ-
ΚΟΝ. 8. ΟΙ — ΤΑΒΑΣΙΑΝΑΣ. 9. ΠΑΡΑΛΙΑ. 10. ΤΡΙ-
ΑΙΝΑΙ — ΤΤΤ. 11. ΑΣΟ — ΑΖΟΡΑΙ. 12. ΝΤΗ —
ΑΛΣΑΤΟΥ. ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΑΝ. 2. Ι-
ΣΑΙΟΥ — ΑΣΤ. 3. ΑΡΡΙΑ — ΙΑ — ΠΝΟΗ. 4. ΘΕ-
ΚΛΑΣ — ΑΙ. 5. ΕΡ(Ρ)ΟΛ — ΤΟ. 10. ΣΙΔΗΡΟΚΑ-
ΣΤΡΟ. 11. ΟΜΗΡΟΝ — ΤΑΥ. 12. ΕΣΑΤ — ΙΤΕΑΝ.
ΖΗΓΚ — ΖΑΓΚ ΑΡ. 127

Ο εθικός συνεργάτης μας επέτρεψε με τον συνδυασμόν
των λέξεων ΠΟΝΑΚΙΑ — ΣΥΜΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΑΙ —
ΠΟΥΝΤΙΑ σύνολον 49 βαθμών.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ. 127

1. Η δεξιά κυρία, με το έλαμο μαύρο φόρεμα, έχει
το δεξί της χέρι νευρωμένο. 2. Της ίδιας κυρίας δια-
φέρει το σουλαρίκι. 3. Η λευκή γούνα της κυρίας, που
κατεβαίνει τη σκάλα, διπλώνει στο στήθος της αντί-
στροφως. 4. Ο κύριος, που επίσης κατεβαίνει τη σκά-
λα, έχει το αριστερό του πόδι λυγισμένο. 5. Της κυ-
ρίας, με τα μαύρα γάντια (που της φιλοῦν το χέρι),
η λευκή κάπα είναι μακρύτερη. 6. Της όρθης κυρίας (ά-
ριστέρα της εικόνας) το φόρεμα, στο άνω μέρος μέ-
ρος (πλάτη), διαφέρει. 7. Ο κύριος, παραπλεύρως της
αυτής κυρίας, φορεί γραβάτα αντί παπιγιόν. 8. Δια-
κοσμητικές πλάκες, στο κάτω μέρος του τοίχου (κάτω
από το κεφάλι του κυρίου), διαφέρουν στη διάταξή τους.
9. Το αριστερό φανάρι έχει κηλιδωκό το εσωτερικό του
πλαίσιο στο φωτισμένο μέρος. 10. Η πόρτα, στο βά-
θος της σκάλας, έχει τα τριαντάφυλλα της στο άνω μέρος
στρογγυλά.

Τσέβιοτ

(Συνέχεια από σελ. 37)

έπρεπε να σās είχα μάθει ως τώρα. Άς είναι.
Δε μου λέτε, τί θα κάνη ο Τσέβιοτ όταν άνακα-
λύψη πώς το έγγραφο δεν είναι μέσ' στο ρολόγι;

—Αυτό θα το δούμε. Μιά στιγμή, παρακαλώ,
να δώσω έντολή του άμαξά σας να γυρίση άμέσως
στο Χάινουνς να πη της μίς Μπέκελς πώς θα
σās πάω εγώ με τ' άμαξί μου, μετά το φαγητό.

Η Έλινορ έκανε να διαμαρτυρηθί με μισό
στόμα, άλλ' ο Καρλάιον δεν την άκουγε. Βγήκε
άπ' την κάμαρα και καθώς έδινε οδηγίες στον ύ-
πηρέτη έξω στο χώλ, είδε τον Τζών να μπαίνει
στο σπίτι με το τουφέκι του στον ώμο και δυο
λαγούς στο χέρι.

—Γειά σου, Νέντ! Γύρισες λοιπόν! Περιμέ-
να όλο το πρωί μήπως με χρειαστής στο Χάινουνς,
σάν είδα όμως πώς δεν είχα μήνυμά σου, σκέφθη-
κα πώς δεν θάκανα άσχημα, μία και βρίσκομαι
έδώ, να ξεμουδιάσω λιγάκι και πήγα κυνήγι.

—Μου το είπαν. Έλα στη βιβλιοθήκη, Τζών.

—Μιά στιγμή να πλύνω τα χέρια μου κ'
έφτασα.

Ο Καρλάιον γύρισε στη βιβλιοθήκη.

Ο αδερφός μου Τζών έφτασε τούτη τη στι-
γή, είπε μπαίνοντας. Σε λίγο θα είναι εδώ, κυ-
ρία Τσέβιοτ.

Η Έλινορ μισοσηκώθηκε απ' την πολυθρό-
να της.

—Θέλετε να μείνετε μόνος μαζί του. Καλύ-
τερα να πηγαίνω.

—Τι λέτε τώρα! Έχω απόλυτη έμπιστοσύνη
στην έχεμυθειά σας. Ξέρετε κιόλας πολλά και
είναι δίκαιο να τα μάθετε όλα.

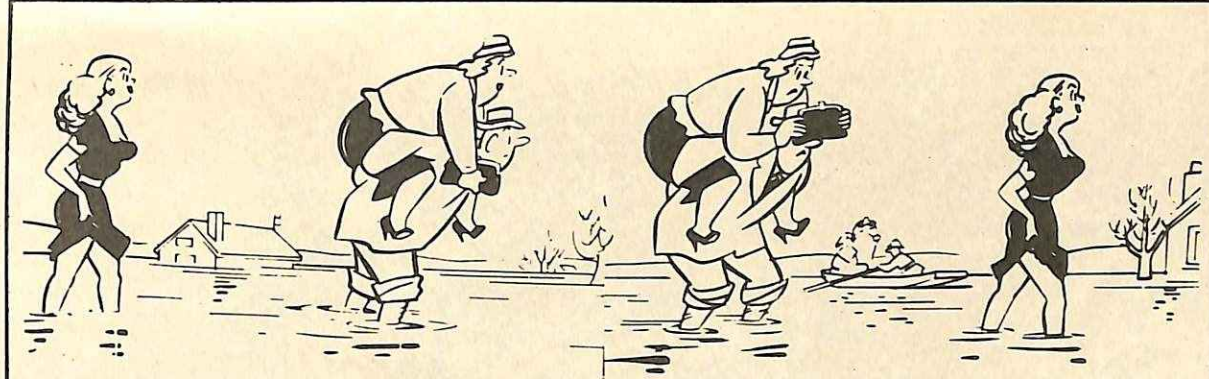
—Είστε πολύ καλός, αλλά ο κ. Τζών Καρ-
λάιον θα προτιμούσε ίσως να μη συζητήση αυτά
τα θέματα μπροστά μου και δε θάθελα να...

Ο κ. Τζών Καρλάιον θα κάνη ό,τι τας πώ,
άποκριθηκε ο Καρλάιον.

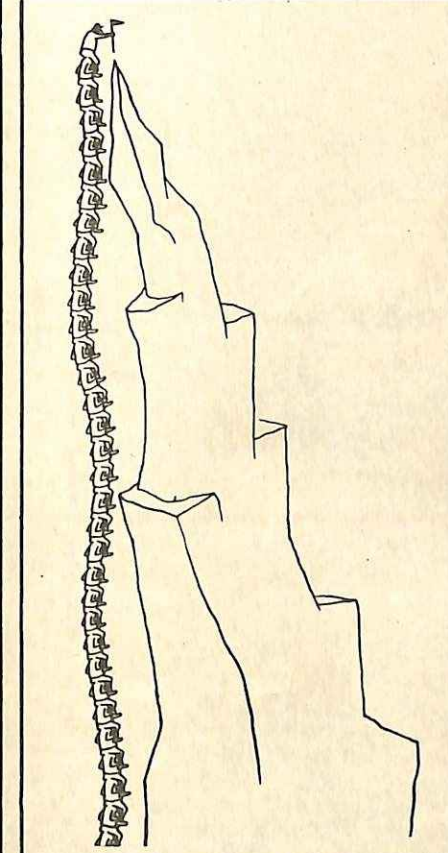
Η Έλινορ χαμογέλασε.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

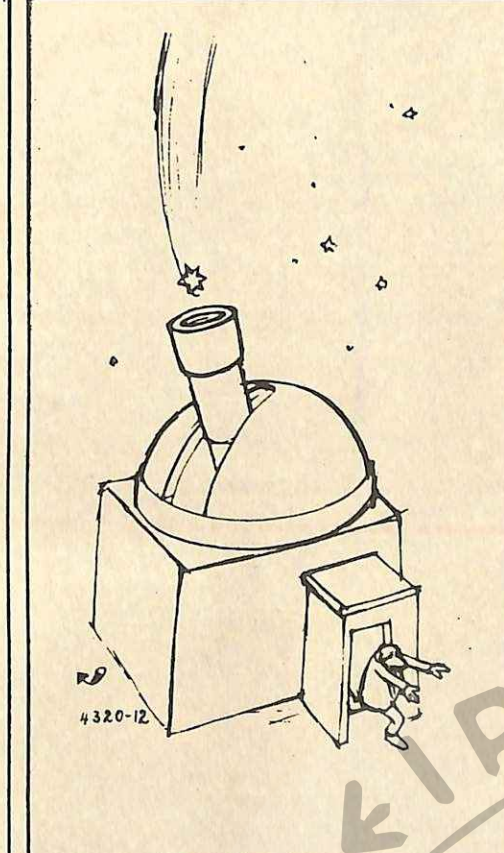
Χωρίς λογία



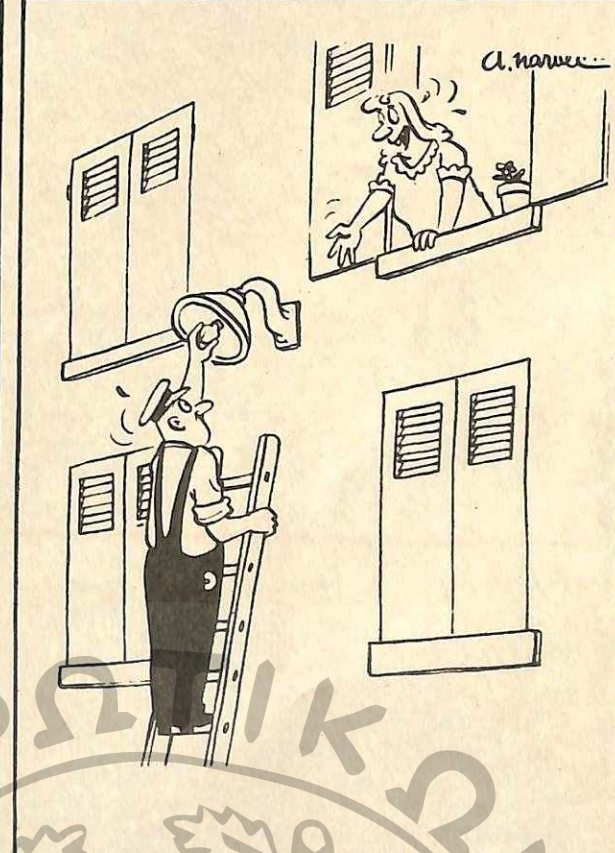
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ



ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ



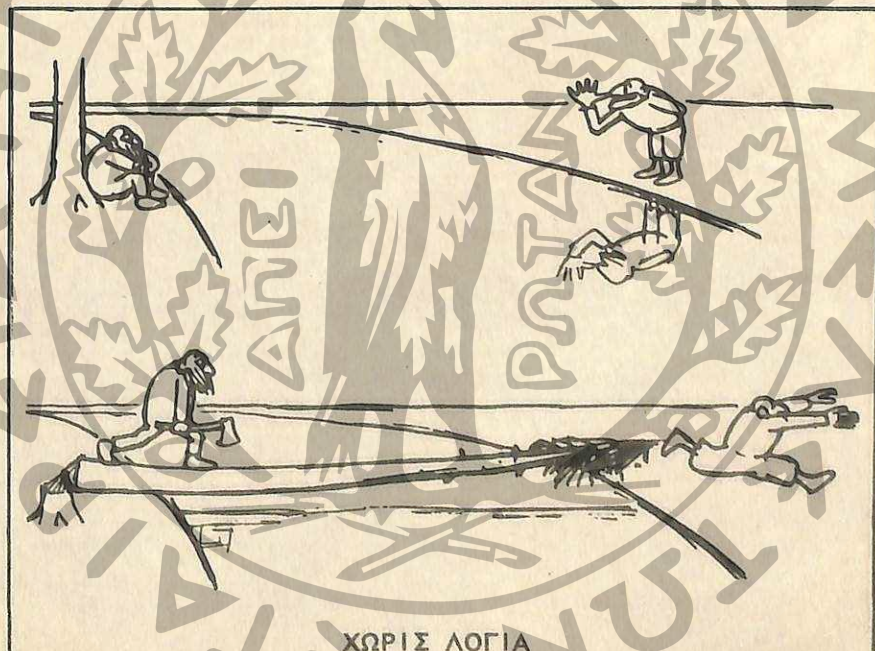
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ



—Ω Ρωμαίε μου, ήλθες επί τέλους!



—Θέλω ένα όχι και πολύ κομψό, για να ζητιανεύω.



ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ



ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΙΣ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ